This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

+ *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.

+ *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.

+ *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.

+ *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse `http://books.google.com`

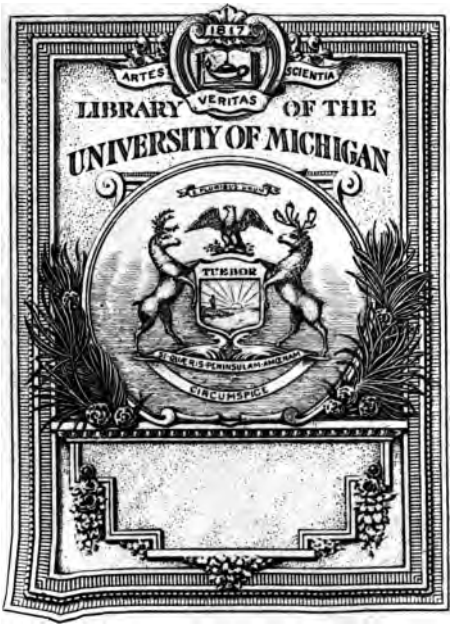
1817
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
CIRCUMSPICE

[redacted]

Catholic Church. Lit...

EUCOLOGE

OU

LIVRE D'EGLISE

IMPRIMÉ PAR ORDRE

DE MONSEIGNEUR

L'ARCHEVÊQUE DE ROUEN

A L'USAGE DE SON DIOCÉSE

POUR LES LAIQUES.

Selon les Nouveaux Miſſel, Rituel & Breviaire

PARTIE D'AUTOMNE.

A ROUEN,

Chez FRANÇOIS OURSEL, Imprimeur de Monſeigneur l'Archevêque, grande ruë Saint Jean, à l'Imprimerie.

M. DCC. XXXIX.

AVEC PRIVILEGE DU ROY.

PRIVILEGE DU ROY.

LOUIS PAR LA GRACE DE DIEU, ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE : A nos amez & feaux Conſeillers, les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de nôtre Hôtel, Grand Conſeil, Prevôt de Paris, Baillifs, Senéchaux, leurs Lieutenans Civils, & autres nos juſticiers qu'il appartiendra, SALUT. Nôtre bien amé & Féal Conſeiller en nos Conſeils : Le Sieur NICOLAS DE SAULX-TAVANES, Archevêque de Roüen, Primat de Normandie, Pair de France, Premier Aumônier de la Reine, nôtre très chere Epouſe & Compagne, Nous a fait repreſenter qu'il a beſoin de nos Lettres de Privilége pour l'impreſſion des Uſages de ſon Diocèſe ; & d'autant qu'il lui eſt important qu'ils ne puiſſent être imprimez par d'autres Libraires, ou Imprimeurs que celui qu'il aura choiſi, il Nous a ſupplié de lui accorder nos Lettres de Privilége ſur ce néceſſaires. A CES CAUSES, voulant favorablement traiter le dit Sieur Archevêque, & ſeconder ſes pieuſes intentions, Nous lui avons permis & permettons par ces preſentes, de faire imprimer par tel Imprimeur ou Libraire qu'il voudra choiſir, tous les *Bréviaires*, *Diurnaux*, *Miſſels*, *Rituels*, *Antiphoniers*, *Manuels*, *Graduels*, *Proceſſionnaux*, *Epiſtoliers*, *Pſeautiers*, *demi-Pſeautiers*, *Directoires*, *Heures*, *Catéchiſmes*, *Ordonnances*, *Mandemens*, *Statuts Sinodaux*, *Lettres Paſtorales*, *Encologe ou Livre d'Egliſe pour les Laïques & Inſtructions à l'uſage de ſon Dioceſe*, en tels volumes, forme, marge, Caractere, conjointement ou ſéparement, & autant de fois que bon lui ſemblera, & de les faire vendre & débiter par tout nôtre Roïaume pendant le tems de dix années conſécutives, à compter du jour de la date deſdites Preſentes, ſans toutefois qu'à l'occaſion des Livres cy-deſſus ſpécifiez, il puiſſe en être imprimé d'au-

tres, qui ne ſoient pas dudit Sieur Archevêque. Faiſons défenſes à toutes Perſonnes, de quelque qualité & condition qu'elles ſoient, d'en introduire d'impreſſion étrangere dans aucun lieu de nôtre obéïſſance ; comme auſſi à tous Libraires, Imprimeurs, & autres, que celui que ledit Sieur Archevêque aura choiſi, d'imprimer faire imprimer, vendre, faire vendre, debiter ni contrefaire leſdits Livres cy-deſſus expoſés, en tout ou en partie, ni d'en faire aucuns Extraits, ſous quelque prétexte que ce ſoit d'augmentation, correction, changement de titre, même de traduction étrangere ou autrement, ſans la permiſſion expreſſe & par écrit dudit Sieur Archevêque ou de celui qui aura droit de lui, à peine de confiſcation des Exemplaires contrefaits, de trois mille livres d'amende contre chacun des Contrevenans, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, l'autre tiers audit Sieur Archevêque, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts ; à la charge que ces preſentes ſeront enregiſtrées tout au long ſur le Regiſtre de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, dans trois mois de la date d'icelles : que l'impreſſion deſdits Livres ſera faite dans nôtre Royaume & non ailleurs, en bon papier, & beaux caracteres, conformément aux Réglemens de la Librairie ; & qu'avant de les expoſer en vente, les Manuſcrits ou Imprimés qui auront ſervi de Copie à l'impreſſion, ſeront remis ès mains de nôtre très-cher & féal Chevalier Garde des Sceaux de France, le Sieur CHAUVELIN ; qu'il en ſera enſuite remis deux exemplaires dans nôtre Bibliothéque publique, un dans celle de nôtre Château du Louvre, & un dans celui de nôtre très-cher & féal Chevalier Garde des Sceaux de France, le Sieur CHAUVELIN, le tout à peine de nullité des Preſentes ; du contenu deſquelles vous mandons & enjoignons de faire jouïr & uſer pleinement & paiſiblement, ſans ſouffrir qu'il leur ſoit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons qu'à la Co-

pie deſdites Preſentes, qui ſera imprimée tout au long, au commencement, ou à la fin deſdits Livres, foi ſoit ajoûtée comme à l'Original. Commandons au premier nôtre Huiſſier ou Sergent, de faire pour l'exécution d'icelles tous Actes requis & néceſſaires & nonobſtant Clameur de Haro, Charte Normande, & Lettres à ce contraires: Car tel eſt nôtre plaiſir. Donné à Paris le dix-neufviéme jour de May, l'an de grace mil ſept cens trente-quatre, & de nôtre Regne le dix-neufviéme, & plus bas, PAR LE ROI en ſon Conſeil.

Signé, SAINSON.

Regiſtré ſur le Regiſtre VIII. de la Chambre Royale & Syndicale de la Librairie & Imprimerie de Paris, N° 708. pag. 709. *conformément au Réglement de* 1723. *qui fait defenſes Art. II. à toutes perſonnes de quelque qualité qu'elles ſoient, autres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, debiter, & faire afficher aucuns Livres pour les vendre en leurs noms, ſoit qu'ils s'en diſent les Auteurs ou autrement; à la charge de fournir les Exemplaires preſcrits par l'Article CVIII. du même Réglement. A Paris, le* 22. *May* 1734.

Signé, G. MARTIN, Sindic, *Avec Paraphe*.

Regiſtré ſur le Livre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Roüen, page 246. N°. 184. *conformément aux Reglemens, & notamment à l'Arrêt du Conſeil du* 13. *Août* 1703. *A Roüen, le* 10 *Mars* 1736.

Signé, FRANÇOIS OURSEL, Sindic, *Avec Paraphe*.

CESSION DU PRIVILEGE.

NICOLAS DE SAULX-TAVANES, par la permiſſion Divine & la grace du S. Siége, Archevêque de Roüen, Primat de Normandie, Pair de France, Premier Aumonier de la Reine. Nous avons cedé & tranſporté, cédons & tranſ-

portons par ces preſentes au Sr. FRANÇOIS OURSEL, le droit de Privilége qui nous apartient en conſéquence des Lettres Patentes de Sa Majeſté à nous accordées le 19. May 1734. pour en vertu d'icelui faire par ledit Sr. FRANÇOIS OURSEL, Imprimer, vendre, diſtribuer, les Livres, *Heures, Prieres*, & *Inſtructions Chrétiennes contenant les Offices de tous les Dimanches & Fetes de l'année, Pſeautiers, demi-Pſeautiers, Eucologe ou Livre d'Egliſe pour les Laïques*, qui paroîtront ſous nôtre nom, & à l'uſage de nôtre Diocèſe, tant en Latin, qu'en Latin & François, & tout en François. DONNÉ à Roüen, ſous nôtre Seing le contre-Seing de nôtre Secrétaire, & le Sçeau de nos Armes, le vingt-huit May, mil ſept cens trente-ſix.

Signé † NICOLAS Archevêque de Roüen.

Par MONSEIGNEUR,

SAAS, Secrétaire.

Regiſtré ſur le Regiſtre IX. de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, page 262. conformément aux Réglemens & notament à l'Arrêt du Conſeil du 13. Août 1703. A Paris le 6. Juin 1736.

Signé, G. MARTIN, *Syndic.*

Vû, à Rouën ce quatorziéme Juin 1736.

Signé, DESFORGES.

Regiſtré ſur le Regiſtre de la Communauté des Imprimeurs-Libraires de cette Ville page 346. Recte Numero 186. conformément aux Réglemens de la Librairie, & notament à l'Arrêt du Conſeil du 13. Août 1703. A Roüen le 14. Juin 1736.

Signé, A. P. BEHOURT, *Syndic-Garde.*

EXPLICATION
DE LA TABLE DES FESTES MOBILES.

De la Lettre Dominicale.

LA Lettre Dominicale dans chaque année, eſt celle par laquelle on marque le Dimanche. Les années qui en ont deux, ſont les biſſextiles; & pour lors la premiere ne ſert que juſqu'à la Vigile de S. Matthias, & l'autre depuis ce jour juſqu'à la fin de l'année.

De l'Epacte.

L'Epacte ſert à trouver le jour de la Lune. Elle change tous les ans le premier jour de Mars, ajoûtant onze à la précédente; & lorſque le nombre ſurpaſſe trente, on ôte les trente, & le ſurplus eſt le nombre de l'Epacte.

Pour ſçavoir donc par l'Epacte en quel jour on eſt de la Lune, il faut prendre le nombre du mois où l'on eſt, en commençant à compter un par Mars, y ajoûter le nombre des jours du mois, puis celui de l'Epacte, comme on la trouve en la Table ſuivante; & ſi ces jours aſſemblés ſont moins que trente, ils donneront le jour de la Lune; & s'ils ſont plus, ce qui ſera par deſſus trente, ſera le jour de la Lune.

Des jours mobiles.

COmme la Fête de Pâques ſe doit célébrer le Dimanche dans la pleine Lune qui ſuit l'Equinoxe, elle change de jour tous les ans; & toutes les Fêtes qui doivent précéder ou ſuivre Pâques d'un certain nombre de jours, doivent changer auſſi.

Telles ſont la Septuageſime, le jour des Cendres, l'Aſcenſion, la Pentecôte, &c.

Le premier Dimanche de l'Avent doit être le quatriéme Dimanche avant Noël, & par conſéquent le plus proche de la Fête de S. André, c'eſt-à-dire, celui qui eſt après le vingt-ſixiéme de Novembre.

On verra dans la Table en quel jour de chaque année ſe célébrent toutes ces Fêtes.

TABLE POUR TROUVER

Années.	*Epacte.*	*Lettres Dom.*	*Septuagesime.*	*Les Cendres.*
1739	xx	d	25 Janv.	11 Févr.
1740	j	c b	14 Févr.	2 Mars.
1741	xij	a	29 Janv.	15 Févr.
1742	xxiij	g	21 Janv.	7 Févr.
1743	iv	f	10 Févr.	27 Févr.
1744	xv	e d	2 Févr.	19 Févr
1745	xxvj	c	14 Févr.	3 Mars.
1746	vij	b	6 Févr.	23 Févr.
1747	xviij	a	29 Janv.	15 Févr.
1748	*	g f	11 Févr.	28 Févr.
1749	xj	e	2 Févr.	19 Févr.
1750	xxij	d	25 Janv.	11 Févr.
1751	iij	c	7 Févr.	24 Févr.
1752	xiv	b a	30 Janv.	16 Févr.
1753	xxv	g	18 Févr.	7 Mars.
1754	vj	f	10 Févr.	27 Févr.
1755	xvij	e	26 Janv.	12 Févr.
1756	xxviij	d c	15 Févr.	3 Mars.
1757	ix	b	6 Févr.	23 Févr.
1758	xx	a	22 Janv.	8 Févr.
1759	j	g	11 Févr.	28 Févr.
1760	xij	f e	3 Févr.	20 Févr.
1761	xxiij	d	18 Janv.	4 Févr.
1762	iv	c	7 Févr.	24 Févr.
1763	xv	b	30 Janv.	16 Févr.
1764	xxvj	a g	19 Févr.	7 Mars.
1765	vij	f	3 Févr.	20 Févr.
1766	xviij	e	26 Janv.	12 Févr.
	*	d	15 Févr.	4 Mars.
	xj	c b	31 Janv.	17 Févr.

LES FESTES MOBILES.

PASQUES.	*ASCENSION.*	*PENTECOSTE.*	*LE SAINT SACREMENT.*	*Le 1. Dimanche de l'Avent.*
29 Mars.	7 Mai.	17 Mai.	28 Mai.	29 Nov.
17 Avril.	26 Mai.	5 Juin.	16 Juin.	27 Nov.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.	1 Juin.	3 Déc.
25 Mars.	3 Mai.	13 Mai	24 Mai.	2 Déc.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.	13 Juin.	1 Déc.
5 Avril.	14 Mai.	24 Mai.	4 Juin.	29 Nov.
18 Avril.	27 Mai.	6 Juin.	17 Juin.	28 Nov.
10 Avril.	19 Mai.	29 Mai.	9 Juin.	27 Nov.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.	1 Juin.	3 Déc.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.	13 Juin.	1 Déc.
6 Avril.	15 Mai.	25 Mai.	5 Juin.	30 Nov.
29 Mars.	7 Mai.	17 Mai.	28 Mai.	29 Nov.
11 Avril.	20 Mai.	30 Mai.	10 Juin.	28 Nov.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.	1 Juin.	3 Déc.
22 Avril.	31 Mai.	10 Juin.	21 Juin.	2 Déc.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.	13 Juin.	1 Déc.
30 Mars.	8 Mai.	18 Mai.	29 Mai.	30 Nov.
18 Avril.	27 Mai.	6 Juin.	17 Juin.	28 Nov.
10 Avril.	19 Mai.	29 Mai.	9 Juin.	27 Nov.
26 Mars.	4 Mai.	14 Mai.	25 Mai.	3 Déc.
15 Avril.	24 Mai.	3 Juin.	14 Juin.	2 Déc.
6 Avril.	15 Mai.	25 Mai.	5 Juin.	30 Nov.
22 Mars.	30 Avril	10 Mai.	21 Mai.	29 Nov.
11 Avril.	20 Mai.	30 Mai.	10 Juin.	28 Nov.
3 Avril.	12 Mai.	22 Mai.	2 Juin.	27 Nov.
22 Avril.	31 Mai.	10 Juin.	21 Juin.	2 Déc.
7 Avril.	16 Mai.	26 Mai.	6 Juin.	1 Déc.
30 Mars.	8 Mai.	18 Mai.	9 Mai.	30 Nov.
19 Avril.	28 Mai.	7 Juin.	18 Juin.	29 Nov.
3 Avril.	12 Mai.	22 Mai.	2 Juin.	27 Nov.

Lett. Dō.	Jours du mois.	FE'VRIER.
e	23	*Vigile de S. Matthias.*
f	24	S. Matthias apôtre, *double-majeur.*
g	25	S. Prétextat arch. de Roüen, *simple.*
a	26	
b	27	S. Honorine vierge & mart. *simple.*
c	28	Les SS. Martyrs morts au ſervice des peſtiferés à Alexandrie, *ſimple.*

¶ *En l'année Biſſextile Février a 29. jours, la Fête de S. Matthias ſe célébre le 25. & S. Prétextat le 26. La lettre Dominicale qui a ſervi depuis le mois de Janvier ſe change en la précédente.*

MARS.

d	1	
e	2	
f	3	
g	4	S. Adrien & ſes Compagnons, martyrs, *ſimple.*
a	5	
b	6	
c	7	*Mem.* des ſaintes Perpétuë & Felicité martyres.
d	8	
e	9	*Mem.* des SS. Martyrs maſſacrés pour la défenſe des Livres ſaints.
f	10	
g	11	
a	12	
b	13	
c	14	
d	15	
	16	
	17	*Mem.* de S. Patrice evêque.
	18	*Mem.* de S. Cyrille evêque.

Mem.

Lett. Dō.	Jours du mois.	MARS.
a	19	
b	20	*Mem.* de S. Joachim, pere de la B.V.M.
c	21	
d	22	
e	23	
f	24	
g	25	L'ANNONCIATION ET L'INCARNATION DE NOTRE SEIGNEUR, *Triple de j. claſſe.*
a	26	*Mem.* de S. Herbland Abbé.
b	27	*Mem.* de S. Eutiche ſoudiacre, & ſes Compagnons, martyrs.
c	28	
d	29	
e	30	
f	31	¶ Le Vendredi après le Dimanche de la Paſſion, la Fête de la Compaſſion de la ſainte Vierge, *double-majeur.*

AVRIL.

g	1	
a	2	S. François de Paule, Inſtituteur de l'Ordre des Minimes, *semid.*
b	3	
c	4	
d	5	
e	6	
f	7	
g	8	S. Gautier abbé, *semidouble.*
a	9	S. Hugues arch. de Roüen, *ſimple.*
b	10	S. Gaucher prêtre, *double-mineur avec mem.* de tous les Ss. Prêtres & Levites.
c	11	S. Leon pape & doct. de l'Egl. *semi-*
d	12	
e	13	S. Juſtin martyr, *ſimple.*

f	21	S. Anſelme evêque ,
g	22	
a	23	*Mem.* de S. Georges
b	24	
c	25	S. Marc evangeliſte ,
d	26	
e	27	
f	28	
g	29	
a	30	S. Eutrope ev. & mart. de S. Adjuteur moin

M A Y

b	1	S. PHILIPPES ET S. JA *double-majeur.*
c	2	S. Athanaſe ev. & doct.
d	3	L'Invention de la S. Cro *jeur, avec mem.* de S
e	4	pape & martyr.
f	5	S. Monique veuve , *ſemi*
g	6	
a	7	S. Marie DE

Lett. Dō.	Jours du mois.	MAY.
f	12	S. Epiph. evêque, *simple.*
g	13	
a	14	S. Pachome abbé, *simple.*
b	15	
c	16	Les Saints Martyrs mis à mort pour l'unité de la Foi, *simple.*
d	17	
e	18	
f	19	
g	20	
a	21	
b	22	
c	23	
d	24	
e	25	
f	26	
g	27	S. Ildevert ev. *simple.*
a	28	S. Germain ev. *simple.*
b	29	
c	30	
d	31	
		JUIN.
e	1	
f	2	S. Pothin ev. & ſes compagnons martyrs, *simple, avec mem.* des SS. Marcellin & Pierre, martyrs.
g	3	S. Clotilde Reine de France, veuve, *double-mineur.*
a	4	
b	5	
c	6	
d	7	
e	8	S. Godard arch. de Roüen, *ſemid. avec*
f	9	*mem.* de S. Medard evêque.
g	10	

Lett. Dō.	Jours du mois.	JUIN.
a	11	S. Barnabé apôtre, *double-majeur.*
b	12	
c	13	
d	14	
e	15	
f	16	SS. Cyr & Julitte martyrs, *ſimple.*
g	17	
a	18	
b	19	SS. Gervais & Protais, martyrs, *ſem*
c	20	S. Latuin evêque, *ſimple.*
d	21	
e	22	S. Paulin evêque, *ſimple.*
f	23	Vigile, *avec jeûne.*
g	24	LA NATIVITÉ DE S. JEAN-BA TISTE, *Triple de ij. claſſe.*
a	25	De l'octave de S. Jean, *ſimple avec me* de S. Proſper docteur de l'Egliſe.
b	26	De l'octave de S. Jean, *ſimple avec me* des SS. Jean & Paul martyrs.
c	27	S. Irenée evêque & docteur de l'Egli & ſes Compagnons martyrs, *ſem avec mem.* de l'octave.
d	28	Vigile *avec jeûne*, & *mem.* de l'octa
e	29	S. PIERRE ET S. PAUL apôtres, *Tri de ij. claſſe.*
f	30	La Commémoration de S. Paul apôt *double-majeur avec mem.* de S. Pie & de l'octave S. Jean.

Lett. Dō.	Jours du mois.	JUILLET.
g	1	La Décollation, & l'octave de la Nativité de S. Jean-Baptiſte, *double-mineur, avec mem.* de l'octave des SS. des Apôtres.
a	2	La Viſitation de la S. Vierge Marie, *double-majeur, avec mem.* de l'octave des SS. Apôtres.
b	3	De l'octave des SS. Apôtres, *ſimple, avec mem.* de ſaint Martial.
c	4	De l'octave des SS. Apôtres, *ſimple.*
d	5	De l'octave des SS. Apôtres, *ſimple.*
e	6	L'Octave des SS. Apôtres, & la Chaire de S. Pierre à Antioche & à Rome, *double-mineur.*
f	7	S. Pantin prêtre, *ſemid.*
g	8	
a	9	
b	10	Les ſept Freres, & leur mere S. Felicité, martyrs, *ſimple.*
c	11	S. Benoiſt abbé, *ſemid.*
d	12	S. Clete pape & martyr, *ſimple.*
e	13	
f	14	S. Bonaventure ev. & doct. de l'Egliſe, *ſemid.*
g	15	S. Thomas d'Aquin, prêtre & docteur de l'Egliſe, *ſemid.*
a	16	
b	17	S. Clair martyr, *ſemid. avec memoire* de
c		S. Sperat & ſes Compagnons martyrs.
d	18	
e	19	S. Arſéne moine, *ſimple.*
f	20	
	21	S. Victor & ſes Compagnons, martyrs, *ſimple.*
g	22	S. Marie Madeleine, *double-mineur.*
a	23	S. Wandrille abbé, *ſemid.*
b	24	Vigile *ſans jeûne.*

Lett. Dō.	Jours du mois.	JUILLET.
c	25	S. Jacques apôtre, *double-majeur*, *avec mem.* de S. Chriſtophe martyr.
d	26	S. Anne mere de la S. Vierge, *double-mineur.*
e	27	
f	28	
g	29	Les SS. Lazare, Marthe & Marie ſes ſœurs, *ſemidouble.*
a	30	
b	31	S. Germain evêque d'Auxerre, *ſimple*, *avec mem.* de S. Ignace, Inſtituteur de la Compagnie de Jeſus.

AOUST.

c	1	S. Pierre aux Liens, *ſemid. avec mem.* de S. Exupere evêque.
d	2	Fête de tous les Saints de l'ancienne Loi, *double-mineur avec mem.* de ſaint Etienne pape & martyr.
e	3	L'Invention du corps de S. Etienne premier martyr, *ſimple.*
f	4	S. Dominique Prêtre, Inſtituteur de l'Ordre des FF. Prêcheurs, *ſemid.*
g	5	
a	6	La Transfiguration de N. S. J. C. *double-majeur avec mem.* de ſaint Xiſte pape & martyr.
b	7	S. Victrice arch. de Roüen, *double-min.*
c	8	
d	9	Vigile *avec jeûne.*
e	10	S. Laurent martyr, *double-majeur.*
f	11	S. Taurin ev. *ſemidouble.*
g	12	Sainte Claire vierge, *ſimple.*
a	13	Sainte Radegonde Reine de France, veuve, *ſemid.*
b	14	Vigile *avec jeûne.*

Lett. Dō.	Jours du mois.	AOUST.
c	15	L'ASSOMP. DE LA S. VIERGE, Patrone de la Cathédrale & du Diocèſe de Roüen, *Solemnel.*
d	16	De l'octave, *mem.* de S. Roch laïque.
e	17	De l'octave.
f	18	De l'octave.
g	19	De l'octave.
a	20	S. Bernard abbé & docteur de l'Egliſe, *double-mineur*, *avec mem.* de l'octave & de S. Philbert abbé.
b	21	De l'octave.
c	22	L'Octave de l'Aſſomption, *memoire* du Vœu de Loüis XIII, & de la Dédicace de S. Marie majeure, *double-majeur.*
d	23	Vigile *ſans jeûne.*
e	24	S. Barthelemi apôtre, *double-majeur.*
f	25	S. Loüis Roi de France, *double-majeur.*
g	26	S. Oüen arch. de Roüen, *double-mineur.*
a	27	S. Céſaire ev. & doct. de l'Egl. *ſimple, avec mem.* de S. Vivien ev.
b	28	S. Auguſtin ev. & doct. de l'Egl. *double-mineur.*
c	29	
d	30	
e	31	

SEPTEMBRE.

f	1	S. Gilles abbé, *ſimple avec mem.* de ſaint Leu evêque.
g	2	
a	3	S. Gregoire pape & docteur de l'Egliſe, *double-mineur.*
b	4	
c	5	
d	6	
e	7	S. Cloud prêtre, *ſimple.*

Lett. Dō.	Jours du mois.	SEPTEMBRE.
f	8	LA NATIVITE' DE LA S. VIERGE, *Triple de j. classe.*
g	9	De l'oct. de la S. V. *mem.* de S. Gorgon.
a	10	De l'octave.
b	11	De l'octave.
c	12	De l'octave.
d	13	De l'octave.
e	14	L'Exaltation de la sainte Croix, *double-majeur, avec mem.* de l'octave.
f	15	L'octave de la Nativité de la S. Vierge, *double-mineur.*
g	16	S. Corneille pape & martyr, & S. Cyprien ev. & mart. & doct. de l'Egl. *semid. avec mem.* de sainte Euphemie, vierge & martyre.
a	17	
b	18	S. Senateur evêque, *semid.*
c	19	S. Janvier evêque & mart. *simple.*
d	20	
e	21	S. Lo evêque, *simple.* [On fait la Fête de S. Matthieu le Jeudi des Quatre-Tems.]
f	22	S. Maurice & ses Compagnons martyrs, *semid.*
g	23	S. Lin pape & mart. *simple avec mem.* de sainte Thecle, vierge & martyre.
a	24	S. Germer abbé, *semid.*
b	25	S. Firmin ev. & mart. *simple.*
c	26	
d	27	S. Côme & S. Damien, freres, martyrs, *semid.*
e	28	
f	29	S. MICHEL ARCHANGE ET TOUS LES SAINTS ANGES, *Triple de ij. classe.*
g	30	S. Jerôme prêtre & docteur de l'Eglise, *double-mineur, avec mem.* de sainte Eustochium vierge.

Lett. Dō.	Jours du mois.	OCTOBRE.
a	1	S. Remi evêque, *simple.*
		¶ Le premier Dimanche d'Octobre L'ANNIVERSAIRE DE LA DEDICACE de l'Egliſe Métropolitaine, & des autres Egliſes du Diocèſe, *Triple de j. claſſe*, avec octave.
b	2	Les SS. Anges Gardiens, *ſemid. avec mem.* de S. Leger evêque & martyr.
c	3	
d	4	S. François d'Aſſiſe, Inſtituteur des FF. Mineurs, *ſemid.*
e	5	
f	6	*Mem.* de S. Bruno Inſtituteur de l'Ordre des Chartreux, & de ſainte Foi vierge & martyre.
g	7	¶ Le deuxiéme Dimanche d'Octobre
a	8	S. NICAISE & S. MELLON, Fondateurs de l'Egliſe de Roüen. *Triple de j. claſſe.*
b	9	S. Denis ev. de Paris, & ſes Compagnons martyrs, *double-min. avec mem.* de S. Denis l'Areopag. ev. & martyr.
c	10	S. Evode arch. de Roüen, *ſimple.*
d	11	
e	12	
f	13	
g	14	
a	15	Sainte Thereſe vierge, *ſemid.*
b	16	
c	17	
d	18	S. Luc evangeliſte, *double-majeur.*
e	19	S. Juſt, martyr, *ſimple.*
f	20	
g	21	S. Hilarion abbé, *ſimple avec mem.* de ſainte Urſule & ſes Compagnes, vierges & martyres.

Lett. Dō.	Jours du mois.	OCTOBRE.
a	22	
b	23	S. ROMAIN Archevêque de Roüen, *Triple de j. classe.*
c	24	De l'octave de saint Romain, *semidou.*
d	25	De l'octave.
e	26	De l'octave.
f	27	Vigile *avec jeûne & mem.* de l'octave.
g	28	S. SIMON ET S. JUDE apôtres, *double-majeur, avec mem.* de l'octave.
a	29	De l'octave.
b	30	L'octave de S. Romain & *mem.* de tous les SS. Archevêques de Roüen, *double-mineur.*
c	31	Vigile *avec jeûne, & mem.* de S. Quentin evêque & martyr.
		NOVEMBRE.
d	1	FESTE DE TOUS LES SAINTS, *Solemnel.*
e	2	LA COMMEMORATION DE TOUS LES FIDELES DÉFUNTS, *double-majeur.*
f	3	De l'octave de tous les Saints, *semid.*
g	4	De l'octave.
a	5	De l'octave.
b	6	De l'octave.
c	7	De l'octave.
d	8	La Vénération des Reliques, & l'octave de tous les Saints, *double-majeur.*
e	9	S. Charles evêque, *semid.*
f	10	
g	11	S. MARTIN evêque, *double-majeur.*
a	12	S. Martin pape & martyr, *simple.*
b	13	S. Brice evêque, *simple.*
c	14	S. Laurent evêque, *semid.*
d	15	S. Maclou ev. *simple, avec mem.* de saint Sidoine abbé.

Lett. Dō.	Jours du mois.	NOVEMBRE.
e	16	
f	17	S. Gregoire Taumaturge, ev. & doct. de l'Egliſe, *ſemid. avec mem.* de ſaint Denis d'Alexandrie evêque.
g	18	S. Romain diacre & martyr. *ſimple.*
a	19	
b	20	
c	21	La Preſentation de la S. Vierge, *double-majeur.*
d	22	S. Cecile vierge & mart. *double-mineur.*
e	23	S. Clement pape & mart. *ſemid.*
f	24	S. Chriſogone mart. *ſimple, avec mem.* de ſainte Anaſtaſie, veuve & mart.
g	25	Sainte Catherine vierge & mart. *ſemid.*
a	26	
b	27	
c	28	
d	29	Vigile *avec jeûne & mem.* de ſaint Saturnin evêque & martyr.
e	30	S. ANDRE' apôtre, *double-majeur.*
		DECEMBRE.
f	1	S. Eloi evêque, *ſemid. avec mem.* de ſaint Cande evêque.
g	2	
a	3	*Mem.* de ſaint François Xavier, prêtre.
b	4	
c	5	
d	6	S. Nicolas evêque, *double-mineur.*
e	7	S. Ambroiſe ev. & doct. de l'Egliſe, *double-mineur.*
f	8	LA CONCEPTION DE LA SAINTE VIERGE, *Triple dej. claſſe.*
g	9	*Mem.* de l'octave de la Conception.
a	10	*Mem.* de l'octave de la Conception.
b	11	*Mem.* de l'octave de la Conception.

b	17	
c	18	
d	19	
e	20	Vigile *faut jeûne.*
f	21	S. Thomas apôtre, *double-ma*
g	22	
a	23	
b	24	Vigile *avec jeûne.*
c	25	LA NATIVITE' DE N GNEUR, *Solemnel.*
d	26	S. ESTIENNE premier mart *ble-majeur avec mem.* de l'o Noël.
e	27	S. JEAN apôtre & evangeliſte *maj. avec mem.* de l'octave d
f	28	Les SS. Innocens martyrs, *dou teur avec mem.* de l'octave d
g	29	S. Thomas de Cantorbery, ev.
a	30	L'Office du Dimanche dans l'oc la Nativité, *double-mineur*, S. Urſin evêque.
b	31	S. Sylveſtre pape, *double-min mem.* de l'octave de la Nat

LA BENEDICTION DE L'EAU

QUI SE FAIT LES DIMANCHES avant la Grande Meſſe.

℣. Adjutórium noſtrum in nomine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram.

L'Exorciſme du Sel.

EXorcízo te, creatúra ſalis, per Deum † vivum, per Deum † verum, per Deum † ſanctum: per Deum, qui per te Elizéum prophétam in aquam mitti juſſit, ut ſanarétur ſterilitas aquæ: ut efficiáris ſal exorcizátum in ſalútem credéntium: & ſis omnibus ſuméntibus te ſánitas ánimæ & córporis: & effúgiat atque diſcédat à loco in quo aſpérſum fúeris, omnis phantáſia & nequítia vel verſútia diabólicæ fraudis, omníſque ſpíritus immúndus adjurátus. Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mortuos, & ſéculum per ignem.

℟. Amen.

Oraiſon.

IMméníam cleméntiam tuam, omnípotens, ætérne Deus, humíliter implorámus: ut hanc creatúram ſalis, quam in uſum géneris humáni tribuíſti, benedi † cere, & ſanc̃ti † ficáre tuâ pietáte dignéris: ut ſit ómnibus ſuméntibus ſalus mentis & córporis: & quidquid ex eo tactum vel reſpérſum fúerit, cáreat omni immundítiâ, omníque impugnatióne ſpirítalis nequítiæ. Per Dóminum.

L'Exorciſme de l'Eau.

EXorcízo te creatúra aquæ in nómine Dei † Patris omnipoténtis, & in nómine Jeſu † Chriſti Fílii ejus Dómini noſtri, & in virtúte Spíritûs † ſanc̃ti; ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem poteſtátem inimíci, & ipſum inimícum eradicáre & explantáre valeas cum ángelis ſuis apoſtáticis; Per virtútem ejúſdem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem. ℟. Amen

Oraiſon.

DEus, qui ad ſalútem humáni géneris máxima quæque ſacraménta in aquárum ſubſtántia condidíſti, adéſto propítius invocatiónibus noſtris; & eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene† dictiónis infúnde: ut creatúra tua myſtériis tuis ſérviens, ad abigéndos dæmones, morbóſque pelléndos, divínæ gratiæ ſumat efféctum ut quidquid in dómibus vel in locis fidéllum hæc unda reſpérſerit, cáreat omni immundítiâ, liberétur à noxa: non illic reſideat ſpíritus péſtilens, non aura corrúmpens: diſcédant omnes inſídiæ laténtis inimíci: & ſi quid eſt, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet aut quiéti, aſperſióne hujus aquæ effíat: ut ſalúbritas per ocatiónem ſancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus ſit impugnatióni, defénſa. Per.

Le Prêtre met le Sel dans l'Eau, en diſant à voix baſſe:

OMmixtio ſalis & aquæ páriter fiat: in nomine Pa† tris, & Fi† lii, & Spíritûs† ſancti. R. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum, R. Et cum ſpíritu tuo.

Oraiſon.

DEus invíctæ virtútis autor, & inſuperábilis impérii Rex, ac ſemper magníficus triumphátor: qui advérſæ dominatiónis vires réprimis: qui inimíci rugiéntis ſævitiam ſúperas: qui hoſtiles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes & ſúpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram ſalis & aquæ dignánter aſpícias, benígnus illúſtres, pietátis tuæ more ſancti † fices: ut ubicúnque fúerit aſpérſa, per invocatiónem ſancti nóminis tui, omnis infeſtátio immúndi ſpíritûs abigátur: terrórque venenóſi ſerpéntis procul pellátur; & præſéntia ſancti Spíritûs nobis miſericordiam tuam poſcéntibus, ubíque adéſſe dignétur. Per Dóminum... in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus, Per omnia.

Pendant que le Prêtre fait l'aſperſion du Clergé

& du peuple, le Chœur chante.

Aſpérges me Dómine, hyſſópo, & mundábor: lavábis me, & ſuper nivem dealbábor. *Pſ.* Miſerére mei, Deus, ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam. Aſpérges me. ℣. Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum dele iniquitátem meam. Aſpérges me. ℣. Glória Patri. Aſpérges me.

Après l'aſperſion, le Prêtre dit:

℣. Oſténde nobis Dómine, miſericórdiam tuam, ℟. Et ſalutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oraiſon.

EXáudi nos, Dómine ſancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: & míttere dignéris ſanctum Angelum tuum de cœlis, qui cuſtódiat, fóveat, prótegat, víſitet, atque defendat omnes congregátos in hoc públicо templo tuo, & unumquémque illórum in próprio habitáculo. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

LA BENEDICTION DU PAIN,

Qui ſe fait avant ou au commencement de la grande Meſſe.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui feçit cœlum & terram.

℣. Dóminus vobíſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oraiſon.

DOmine Jeſu Chriſte, panis Angelórum, panis vivus vitæ ætérnæ, bene † dícere dignáre panem iſtum, ſicut benedixiſti quinque panes in deſérto: ut omnes ex eo guſtantes, inde córporis & ánimæ percípiant ſanitátem. Qui vivis & regnas in ſécula.

Enſuite le Prêtre jette de l'eau benite ſur le pain.

INSTRUCTION

Sur le ſaint Sacrifice de la Meſſe.

LA célebration de la ſainte Meſſe eſt l'action la plus excellente de la Religion Chrétienne, puiſque Jeſus-Chriſt y eſt offert & que les Fidéles s'y offrent eux-mêmes en Jeſus-Chriſt. Il n'y en a point à laquelle on doive apporter plus de préparation, de ferveur & de reſpect. Auſſi les ſaints Peres demandent preſque autant de diſpoſition pour bien aſſiſter aux ſacrez Miſteres, que pour communier dignement. Ce mot de Meſſe, qui vient du mot latin, *Miſſa*, ſignifie renvoi, parce qu'autrefois pendant ce Sacrifice on faiſoit ſortir de l'Egliſe les Catéchumenes & les Pénitens, comme n'étant pas dignes d'y aſſiſter, & qu'encore à preſent on renvoye à la fin le peuple, en diſant, *Ite miſſa eſt*, *Allez*, *on vous renvoye*. Il ne faut donc ſortir de l'Egliſe, qui nous a invités au ſaint Sacrifice, que lorſqu'elle nous congédie.

Le Temple où l'on offre ce ſaint Sacrifice, repreſente le Ciel où Dieu ſe manifeſte à ſes Elus; il ſignifie auſſi la ſocieté des Fidéles où Dieu habite; & les Fidéles ſont les pierres vivantes dont cet Edifice ſpirituel eſt compoſé; c'eſt pour cela qu'on l'appelle Egliſe, parce qu'il repreſente l'Egliſe qui eſt la ſocieté des Fidéles. L'Autel repreſente le Trône de Dieu, où nous lui offrons nos hommages. Le Prêtre repreſente Jeſus-Chriſt nôtre Pontife; les habits dont il eſt revêtu, repreſentent Jeſus-Chriſt crucifié, au nom duquel il [illegible] & parle dans cette ſainte action: Ainſi, figurez-vous dans le Prêtre, Jeſus-Chriſt qui monte le Calvaire pour y renouveller ſon Sacrifice.

L'ORDINAIRE
DE LA MESSE.

Le Prêtre au bas de L'Autel récite alternativement avec les Miniſtres ce qui ſuit, excepté aux Meſſes des Morts.

In nómine Patris, & Filii, & Spíritûs ſancti. Amen.

INtroíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

℣. Júdica me Deus, & diſcérne cauſam meam de gente non ſancta : ab hómine iníquo & dolóſo erue me.

℟. Quia tu es Deus fortitúdo mea, quare me repuliſti, & quare triſtis incédo, dum affligit me inimícus ?

℣. Emítte lucem tuam, & veritátem tuam : ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

℟. Et introíbo ad altáre Dei : ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

℣. Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : quare triſtis es ánima mea, & quare contúrbas me ?

℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

℣. Glória Patri & Fílio, &c.

℟. Sicut erat, &c.

[*La Meſſe des Morts ne commence qu'ici*]

℣. Introíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui lætí-

ficat juventútem meam.

℣. Adjutorium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum & terram.

Enſuite le Prêtre dit, Confiteor, *auquel les Miniſtres répondent*, Miſereátur tui, & *diſent enſuite* Confiteor, *auquel le Prêtre répond*, Miſereátur & Indulgéntiam, *comme il eſt marqué le Lundi à Prime*, 60.

℣. Deus tu convérſus vivificábis nos,

℟. Et plebs tua lætábitur in te.

℣. Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam,

℟. Et ſalutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Le Prêtre montant à l'Autel, dit: Orémus.

AUfer à nobis, quæſumus, Dómine, iniquitátes noſtras: ut ad ſancta ſanctórum, puris mereámur méntibus introíre. Per.

ORámus te, Dómine, per mérita ſanctórum tuórum, *en baiſant l'Autel*, quorum relíquiæ hic ſunt, & ómnium ſanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Aux Meſſes ſolemnelles, le Prêtre benit l'encens, en diſant: Ab illo bene†dicáris, in cujus honóre cremáberis, Amen.

Après l'Introïte.

Le Pr. Kyrie eléïſon.
Les M. Kyrie eléïſon.
Le Pr. Kyrie eléïſon.
Les M. Chriſte eléïſon.
Le Pr. Chriſte eléïſon.
Les M. Chriſte eleïſon.
Le Pr. Kyrie eleïſon.
Les M. Kyrie eléïſon.
Le Pr. Kyrie eleïſon.

Enſuite le Prêtre dit le Cantique ſuivant, s'il doit le dire.

GLória in excélſis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te, Benedícimus te, Adorámus te, Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus rex cœléſtis, Deus pater omnípotens. Dómine Fíli unigénite Jeſu Chriſte. Dómine Deus, agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis. Qui tollis peccáta mundi, ſú-

ſcipe deprecatiónem noſtram. Qui ſedes ad déxteram Patris, miſerére nobis. Quóniam tu ſolus ſanctus, Tu ſolus Dóminus, Tu ſolus altiſſimus, Jeſu Chriſte, Cum ſancto Spíritu, in glória Dei Patris. Amen.

Le Prêtre ſe tournant vers le Peuple dit ; Dóminus vobíſcum,

Les M. Et cum ſpíritu tuo.

*Enſuite il dit une ou pluſieurs Oraiſons, l'Epître, le Graduel, l'*Allelúia, *la Proſe, ou le Trait, ſelon que l'Office le demande.*

¶ *Dans les grandes Meſſes le Diacre après avoir donné l'encens à benir met le livre des Evangiles ſur l'Autel ; & étant à genoux devant l'Autel, dit* : Munda cor meum, *ci-après.*

Cette priere finie il prend le livre, & étant à genoux au côté de l'Evangile, il demande la benediction au Pretre en diſant : Jube domne benè dicere.

Le Pretre, Dóminus ſit in corde tuo, & in lábiis tuis : ut dignè & competénter annúnties Evangélium ſuum : In nómine Patris & Filii, † & Spíritûs ſancti, Amen.

Le Diacre avant de chanter l'Evangile, dit : Dóminus vobíſcum.

Le Chœur, Et cum ſpíritu tuo.

Initium *ou* Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm N.

Le Chœur. Glória tibi, Dómine.

Après l'Evangile le Soûdiacre porte le livre au Prêtre qui le baiſe en diſant : Per Evangélica dicta deleántur noſtra delícta.

Aux Meſſes baſſes le Prêtre dit :

MUnda cor meum, ac lábia mea, omnípotens Deus qui labia Iſaiæ prophétæ cálculo mundáſti ignito : ita me tuâ gratâ miſeratióne dignáre mundáre, ut ſanctum Evangélium tuum dignè váleam nuntiáre. Per Chriſtum, &c.

Jube, Domne, benè dicere. Dóminus ſit in corde meo, & in lábiis meis : ut dignè & competénter annúntiem Evangélium ſuum, Amen.

℣. Dóminus vobíſcum, *& le reſte comme ci-deſſus.*

A la fin de l'Evangile il baiſe le Livre diſant : Per Evangélica dicta deleántur noſtra delícta.

PRIERES DU PRÔNE.

Pſeaume 66.

DEus miſereátur noſtri, & benedícat nobis : * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri.

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus, * & métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, &c.

℣. Salvos fac ſervos tuos & ancíllas tuas, ℟. Deus meus ſperántes in te.

℣. Dómine, exáudi.

Oraiſon.

Cclésiæ tuæ, quæſúmus, Dómine, placátus admíteſtrúctis adverſitátibus & erróribus univérſis, ſecúrâ tibi férviat libertáte.

Oraiſon.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera, da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt pacem, ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquílla. Per.

En certains jours, on dit les ſuivantes.

Pſeaume. Deus miſereatur, &c. *ci-deſſus.*

℣. Salvos fac ſervos tuos & ancillas tuas, ℟. Deus meus, ſperantes in te.

℣. Oremus pro antíſtite noſtro N. ℟. Dóminus conſervet eum & vivificet eum.

℣. Dómine, ſalvum fac regem noſtrum N. ℟. Et exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

℣. Salvum fac populum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, & extolle illos uſque in æternum.

℣. Dómine, non ſecúndùm peccáta noſtra facias nobis. ℟. Neque ſecúndùm iniquitates

noſtras retribuas nobis.

℣. Fiat pax in virtute tuâ. ℟. Et abundantia in turribus tuis.

℣. Dómine exaudi.

Pour l'Egliſe. Oraiſon.

Eccleſiæ, &c. *ci-deſſus.*

Pour Monſeigneur l'Archevêque. Oraiſon.

DEus, qui populis tuis indulgentiâ cónſulis & amóre domináris; Pontifici noſtro N. cui dediſti regimen diſciplinæ, da ſpíritum ſapiéntiæ; ut de profectu óvium fiant gáudia ætérna Paſtóris.

Pour le Roi, Oraiſon.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter N. qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incremènta; quibus decénter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, hæreſes extirpáre & ad te qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat pervenire.

Pour la Rémiſſion des péchés, Oraiſon.

EXáudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benignus & pacem.

Pour la Paix. Oraiſon.

Deus, à quo, *ci-deſſus.*

Pour les Défunts.

Pſeaume 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine,* Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervéveris, Dómine: * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericordia, * & copióſa apud eum redémptio:

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam, &c.

Oraiſon.

DEus véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor: quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ

Fidélium Deus ómnium cónditor & redémptor, animábus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur; Qui vivis.

Aux Dimanches & à certaines Fetes, on dit le Symbole suivant:

CRedo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, Factórem cœli & terræ, Visibílium ómnium & invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Filium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia [illegible]

lepúltus et
tértia die
scriptúras.
cœlum: se
ram Patris
ventúrus e
judicáre vi
tuos; Cuj
erit finis. Et
sanctum dó
vificántem:
tre Filióque
Qui cum Pat
simul adorátu
rificátur: Qui
per Prophétas
sanctam cath
apostólicam
Confiteor un
ma in remissi
catórum. Et e
surrectiónem
rum. Et vita
sæcul

tam hóſtiam quam ego indignus fámulus tuus offéro tibi Deo meo vivo & vero, pro innumerabilibus peccáris & offenſiónibus & negligéntiis meis, & pro ómnibus circumſtántibus, ſed & pro ómnibus fidélibus Chriſtiánis vivis atque defúnctis; ut mihi & illis proficiat ad ſalútem in vitam ætérnam. Amen.

Il met le vin & l'eau dans le Calice, en diſant:

DEus, qui humánæ ſubſtántiæ dignitátem mirabíliter condidiſti, & mirabílius reformáſti: da nobis per hujus aquæ & vini myſtérium, ejus divinitátis eſſe conſórtes, qui humanitátis noſtræ fieri dignátus eſt párticeps, Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus: Per ómnia ſécula ſeculórum. Amen.

Offrant le Calice il dit:

OFférimus tibi, Dómine, cálicem ſalutáris tuam deprecántes cleméntiam, ut in conſpéctu divínæ majeſtátis tuæ, pro noſtra & tótius mundi ſalúte cum odóre ſuavitátis aſcéndat.

Amen.

In ſpíritu humilitátis & in ánimo contríto ſuſcipiámur à te, Dómine: & ſic fiat ſacrifícium noſtrum in conſpéctu tuo hódiè, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Veni ſanctificátor omnípotens ætérne Deus: & béne † dic hoc ſacrifícium tuo ſancto nómini præparátum.

Aux grandes Meſſes le Pretre benit l'encens en diſant:

Per interceſſiónem beáti Michaëlis Archángeli ſtantis à dextris altáris incénſi, & ómnium eléctórum ſuórum, incénſum iſtud dignétur Dóminus bene † dícere, & in odórem ſuavitátis accípere. Per Chriſtum.

Amen

Il encenſe les offrandes, en diſant:

INcénſum iſtud à te benedíctum, aſcéndat ad te, Dómine, & deſcéndat ſuper nos miſericórdia tua.

Il encenſe l'Autel en diſant:

DIrigátur Dómine, oratio mea, ſicut incénſum, in conſpéctu tuo: elevátio mánuum meárum ſacrifícium veſpertínum. Pone, Dómi-

ne, cuſtódiam óri meo, & óſtium circumſtántiæ lábiis meis : ut non déclinet cor meum in verba malitiæ, ad excuſándas excuſatiónes in peccáris.

En rendant l'Encenſoir au Sacre :

ACcéndat in nobis Dóminus ignem ſui amóris & flammam ætérnæ charitatis.

Il lave ſes doigts, en diſant le Pſeaume.

LAvábo inter innocéntes manus meas : & circúndabo altáre tuum, Dómine,

Ut áudiam vocem laudis : & enárrem univérſa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam : & cum viris ſánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes ſunt: déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntea ingréſſus ſum : ne me, & miſerére

meus ſtetit in diin eccléſiis benee, Dómine.

Glória Patri, &c.

Sicut erat, &c.

En s'incinant, il dit :

SUſcipe ſancta Trinitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam paſſionis, reſurrectiónis, & aſcenſiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri : & in honóre beátæ Maríæ ſemper virginis, & beáti Joánnis Baptíſtæ, & ſanctórum Apoſtolórum Petri & Pauli, & juſtórum, & ómnium Sanctórum : ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad ſalútem : & illi pro nobis intercédere digneántur in cœlis quorum memóriam ágimus in terris. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

Le Pr. Oráte, fratres, ut meum ac veſtrum ſacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Les M. Suſcípiat Dóminus Sacrifícium de mánibus tuis ad laudem & glóriam nóminis ſui, ad utilitátem quoque noſtram, totiúſque Eccléſiæ ſuæ ſanctæ.

Le Pr. Amen.

Enſuite il dit la Secrete, qu'il finit par ces paroles prononcées tout haut :

Per

Per ómnia ſécula ſeculórum.

Les M. Amen.

Le Pr. Dóminus vobíſcum.

Les M. Et cum ſpíritu tuo.

Le Pr. Surſum corda.

Les M. Habémus ad Dóminum.

Le Pr. Grátias agámus Dómino Deo noſtro.

Les M. Dignum & juſtum eſt.

PRÉFACES.

Pour les Dimanches.

Verè dignum & juſtum eſt, æquum & ſalutáre, nos tibi ſemper & ubíque grátias ágere, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui cum unigénito Fílio tuo, & Spíritu ſancto, unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius ſingularitáte perſónæ, ſed in uníus Trinitáte ſubſtántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spíritu ſancto, ſine differéntia diſcretiónis ſentímus. Ut in confeſſióne veræ, ſempitérnæque Deitátis, & in perſónis proprietas, & in eſſéntia únitas, & in majeſtáte adorétur æquálitas, quam laudant Angeli, atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim, qui non ceſſant clamáre quotídie, unà voce dicéntes.

A la Fête de l'Exaltation de la Sainte Croix.

Verè dignum & juſtum eſt, æquum & ſalutáre, nos tibi ſemper, & ubíque grátias ágere: Dómine ſancte, pater omnípotens, ætérne Deus, qui ſalútem humáni géneris in ligno crucis conſtituíſti: ut unde mors oriebátur, inde vita reſúrgeret: & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Chriſtum Dóminum noſtrum, * per quem majeſtátem, &c.

Aux Fetes de la ſainte Vierge, & pendant leurs Octaves, & aux Meſſes votives de la ſainte Vierge.

Verè dignum & juſtum eſt, æquum & ſalutáre, nos tibi ſemper, & ubíque grátias ágere: Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Et te in Nativitáne, *ou* Preſentatióne, *ou* Feſtivitáte, *ou* Veneratióne, beátæ Maríæ ſemper vírginis collaudáre, benedícere, &

prædicáre ; quæ & Unigénitum tuum ſancti Spíritûs obumbratióne concépit : & virginitátis glóriâ permanénte , lumen ætérnum mundo effúdit , Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum,* per quem majeſtátem , &c.

Aux Fetes des Apôtres & Evangeliſtes.

Verè dignum & juſtum eſt , æquum & ſalutáre , te Dómine , ſupplíciter exoráre , ut gregem tuum paſtor ætérne non déſeras : ſed per beátos Apóſtolos tuos contínuâ protectióne cuſtódias. Ut iiſdem rectóribus gubernétur , quos óperis tui vicários eídem contuliſti præéſſe paſtóres.* Et ídeò cum Angelis & Archángelis , cum Thronis & Dominatiónibus , cumque omni milítia cœléſtis exércitûs , hymnum glóriæ tuæ cánimus , ſine fine dicéntes.

Aux Fêtes des Saints.

Verè dignum & juſ- t eſt , æquum & ſa- re , nos tibi ſemper bique grátias ágere : ine ſancte , Pater ens , ætérne qui mirábilis in tuis ab ubertáte domûs tuæ eos inébrias ; immortáli lúmine veſtis ; & pro momentánea tribulatióne ætérno glóriæ póndere múneras ; ut , quorum gaudémus victóriis , palmis accéndimur , inſtrúimur exémplis , ſuffrágiis adjuvémur. * Et ídeò , &c.

Pour toutes les Meſſes qui n'en ont point de propre.

Verè dignum & juſtum eſt , æquum & ſalutáre , nos tibi ſemper , & ubíque grátias ágere : Dómine ſancte , Pater omnípotens , ætérne Deus ; * Per quem majeſtátem tuam laudant Angéli , adórant Dominatiónes , tremunt Poteſtátes. Cœli , cœlórumque virtútes , ac beáta Séraphim , ſóciâ exultatióne concélebrant. Cum quibus noſtras voces , ut admítti júbeas deprecámur , ſúpplici confeſſióne dicéntes :

SAnctus , Sanctus , Sanctus , Dóminus Deus Sabaoth.

Pleni ſunt cœli & terra glóriâ tuâ , Hoſánna in excélſis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini , Hoſánna in excélſis.

CANON DE LA MESSE.

TE ígitur, clementíſſime Pater, per Jeſum Chriſtum Filium tuum Dóminum noſtrum, ſúpplices rogámus ac pétimus, uti accépta hábeas, & benedícas, hæc † dona, hæc † múnera, hæc † ſancta ſacrifícia illibáta. In primis quæ tibi offérimus pro Eccléſia tua ſancta Cathólica: quam pacificáre, cuſtodíre, adunáre, & régere dignéris toto orbe terrárum: unâ cum fámulo tuo Papa noſtro N. & Antíſtite noſtro N. & Rege noſtro N. & ómnibus orthodóxis, atque Cathólicæ & Apoſtólicæ fídei cultóribus.

Mémoire des vivans.

Meménto, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. & N. [*Le Prêtre fait mémoire de ceux pour qui il veut prier.*] Et ómnium circunſtántium, quorum tibi fides cógnita eſt, & nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc ſacrifícium laudis, pro ſe, ſuíſque ómnibus: pro redemptióne animárum ſuárum, pro ſpe ſalútis & incolumitátis ſuæ: tibíque reddunt vota ſua ætérno Deo, vivo, & vero.

Communicántes & memóriam veneréntes, in primis glorióſæ ſemper vírginis Maríæ, genitrícis Dei & Dómini noſtri Jeſu Chriſti: Sed & beatórum Apoſtolórum ac Mártyrum tuórum Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thadæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xyſti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chryſógoni, Joánnis & Pauli, Coſmæ & Damiáni: & omnium Sanctórum tuórum: quorum méritis precibúſque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum, Amen.

Hanc ígitur oblatiónem ſervitútis noſtræ, ſed & cunctæ famíliæ tuæ, quæſumus, Dómine, ut placátus accípias: diéſque noſtros in tua pace diſpónas, atque ab

ætérna damnatióne nos éripi, & in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum, Amen.

Quam oblatiónem, tu Deus, in ómnibus, quæsumus, bene † dictam, adscrí † ptam, ra † tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor † pus, & San † guis fiat dilectíssimi fílii tui Dómini nostri Jesu Christi,

Qui prídiè quàm paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas: & elevátis óculis in cœlum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, bene † dixit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, & manducáte ex hoc omnes,

Hoc est enim Corpus meum.

Simili modo postquàm cœnátum est, accípiens & hunc præclárum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, bene † ixit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípi: & bíbite ex eo omnes,

Hic est enim Calix Sánguinis mei, novi & ætérni testaménti mystérium fídei, qui pro vobis & pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Hæc quotiescúnque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Unde & mémores, Dómine, nos servi tui sed & plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui Dómini nostri, tam beátæ Passiónis, necnon & ab ínferis resurrectiónis, sed & in cœlos gloriósæ Ascensiónis, offérimus præcláræ majestáti tuæ, de tuis donis ac datis: Hóstiam † puram, Hóstiam † sanctam, Hóstiam † immaculátam, Panem † sanctum vitæ ætérnæ & Cálicem † salútis perpétuæ;

Supra quæ propítio ac seréno vultu respícere dignéris: & accépta habére, sícuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, & sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ: & quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech, sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.

Súpplices te rogámus omnipotens Deus, jube hæc perférri per manus

ſancti Angeli tui in ſublíme altáre tuum, in conſpéctu divínæ majeſtátis tuæ: ut quotquot ex hac Altáris participatióne, ſacro-ſanctum Filii tui, Cor † pus, & ſán † guinem ſumpſérimus, omni benedictióne cœléſti & grátiâ repleámur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum, Amen.

Mémoire des Morts.

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. & N. qui nos præceſſérunt cum ſigno fídei, & dórmiunt in ſomno pacis: *Le Prêtre fait mémoire de ceux pour qui il veut prier.* Ipſis, Dómine, & ómnibus in Chriſto quieſcéntibus, locum refrigérii, lucis & pacis, ut indúlgeas deprecámur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum, Amen.

Nobis quoque peccatóribus, famulis tuis, de multitúdine miſeratiónum tuárum ſperántibus, partem áliquam & ſocietátem donáre dignéris, cum tuis ſanctis Apóſtolis & Mártyribus: cum Joánne, Stephano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anaſtásia, & ómnibus ſanctis tuis; intra quorum nos conſórtium, non æſtimátor mériti, ſed véniæ, quæſumus largítor admítte. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, ſemper bona creas, ſanc † ficas, vivi † ficas, bene † dícis, & præſtas nobis.

Per ip † ſum, & cum ip † ſo, & in ip † ſo, eſt tibi Deo Patri † omnipoténti, in unitáte Spíritûs † ſancti, omnis honor & glória. Per ómnia ſécula ſeculórum,

℟. Amen.

Orémus. Præcéptis ſalutáribus móniti, & divínâ inſtitutióne formáti, audémus dícere:

Pater noſter, qui es in cœlis: Sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, ſicut in cœlo, & in terra. Panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris. Et ne nos indúcas in ten-

tatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Le Prêtre dit : Amen, *& enſuite il continuë.*

Líbera nos, quæſumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præſéntibus, & futúris: & intercedénte beátâ & gloriósâ ſemper Vírgine Dei genitrice Maríâ cum beátis Apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque Andréa, & ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus noſtris: ut ope miſericórdiæ tuæ adjúti, & à peccáto ſimus ſemper líberi, & ab omni perturbatióne ſecúri,

Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Pax † Dómini, ſit † ſemper vobíſ † cum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Hæc commíxtio & conſecrátio Córporis & ſánguinis Dómini noſtri eſu Chriſti, fiat accéntibus nobis in vitam érnam. Amen.

Agnus Dei, qui tollis eccáta mundi, miſerére obis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona nobis pacem.

Aux Meſſes des Morts au lieu de miſerére nobis, *on dit* dona eis réquiem, *& au lieu de* dona nobis pacem, *on dit* dona eis réquiem ſempitérnam.

L'Oraiſon ſuivante s'omet aux Meſſes des Morts.

Dómine Jeſu Chriſte, qui dixíſti Apoſtólis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne reſpícias peccáta mea, ſed fidem Eccléſiæ tuæ: eamque ſecúndùm voluntátem tuam pacificáre, & coadunáre dignéris. Qui vivis & regnas Deus, per ómnia ſécula ſeculórum, Amen. *Si le Prêtre doit donner la Paix, en la donnant il dit:* Pax tecum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Dómine Jeſu Chriſte, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu ſancto, per mortem tuam mundum vivificáſti, líbera me per hoc ſacro-ſánctum corpus & ſánguinem tuum, ab ómnibus iniquitátibus meis, & univérſis malis: & fac me

mis ſemper inhærére mandáris, & à te nunquam ſeparári permíttas. Qui cum eodem Deo Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus in ſécula ſeculórum, Amen.

Percéptio córporis tui, Dómine Jeſu Chriſte, quod ego indígnus súmere præſúmo, non mihi provéniat in judícium & condemnatiónem: ſed pro tua pietáte profit mihi ad tutaméntum mentis & córporis, & ad medélam percipiéndam, qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum, Amen.

Panem cœléſtem accípiam, & nomen Dómini invocábo.

Le Prêtre dit trois fois l'Oraiſon ſuivante.

Dómine, non ſum dignus, ut intres ſub tectum meum: ſed tantùm dic verbo, & ſanábitur ánima mea.

Corpus Dómini noſtri Jeſu Chriſti cuſtódiat ánimam meam in vitam æternam, Amen.

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, & ab inimícis meis ſalvus ero.

Sanguis Dómini noſtri Jeſu Chriſti, cuſtódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

S'il y a quelques perſonnes à communier, on les communie.

Quod ore súmpſimus Dómine, purâ mente capiámus: & de múnere temporáli fiat nobis remédium ſempitérnum. Corpus tuum, Dómine, quod ſumpſi, & Sanguis quem potávi adhæreat viſcéribus meis: & præſta, ut in me non remáneat ſcélerum mácula, quem pura & ſancta refecérunt ſacraménta. Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum, Amen.

Après la Communion le Prêtre dit: Dóminus vobíſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Ite, Miſſa eſt, ℟. Deo grátias.

Si on n'a pas dit, Glória in excelſis, *à la Meſſe au lieu de*, Ite Miſſa eſt, *il dit* Benedicámus Dómino.

Aux Meſſes des Morts on dit, Requieſcant in pace. ℟. Amen.

Pláceat tibi, ſancta Trinitas, obſéquium ſervitútis meæ, & præſta: ut ſacrifícium, quod óculis tuæ majeſtátis indígnus óbtuli, tibi ſit acceptábile, mihíque & ómnibus, pro quibus illud óbtuli, ſit, te miſeránte, propitiábile; Per Chriſtum Dóminum noſtrum, Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus, *ſe tournant vers le Peuple*, Pater, & Fílius, † & Spíritus ſanctus. ℟. Amen.

Aux Meſſes des Morts on ne donne point la Benediction, mais immédiatement après l'Oraiſon Pláceat tibi, *le Prêtre dit;*

Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Inítium ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem. *Chap.* 1. *v.* 1.

IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipſum facta ſunt: & ſine ipſo factum eſt nihil, quod factum eſt: in ipſo vita erat, & vita erat lux hóminum: & lux in ténebris lucet, & ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo miſſus à Deo, qui nomen erat Joánnes. Hic venit in teſtimónium, ut teſtimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux: ſed ut teſtimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & mundus eum non cognóvit. In própria venit, & ſui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis poteſtátem fílios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex ſanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri; ſed ex Deo nati ſunt. ET VERBUM CARO FACTUM EST: & habitávit in nobis, & vídimus glóriam ejus, glóriam quaſi unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis.

℟. Deo grátias.

PRIERES.

L'Oraiſon Dominicale.

PAter noſter, qui es in cœlis : ſanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, ſicut in cœlo, & in terra. Panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie : & dimítte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitóribus noſtris : & ne nos indúcas in tentatiónem : ſed líbera nos à malo. Amen.

La Salutation Angélique.

AVe María, grátiâ plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc & in hora mortis noſtræ. Amen.

Le Symbole des Apôtres.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli & terræ. Et in Jeſum Chriſtum Filium ejus únicum Dóminum noſtrum, qui concéptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María vírgine, paſſus ſub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & ſepúltus : deſcéndit ad ínferos : tertiâ die reſurréxit à mórtuis : aſcéndit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam Cathólicam Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Pour demander la grace du S. Eſprit.

VEni ſancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium : & tui amóris in eis ignem accénde.

℣. Emítte ſpíritum tuum, & creabúntur, ℟. Et renovábis fáciem terræ.

Oraiſon.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuíſti : da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére : Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

La bénédiction de la Table.

BEnedicite. ℟. Dóminus. *Bénédiction.* Nos & ea quæ ſumus ſumptúri benedícat déxtera Chriſti. In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti. ℟. Amen.

Action de graces après le repas.

AGimus tibi grátias, omnipotens Deus, pro univérſis beneficiis tuis: Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víſcera Maríæ vírginis quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera quæ lactavérunt Chriſtum Dóminum.

Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace.

℟. Amen.

Pater noſter, &c.

*Priere qui ſe dit le matin, le midi & le ſoir, quand on ſonne l'*Ave Maria.

ANgelus Dómini nuntiávit Maríæ, & concépit de Spíritu ſancto.

Ave María, &c.

Ecce ancílla Dómini, fiat mihi ſecúndùm verbum tuum.

Ave María, &c.

Et verbum caro factum eſt, & habitávit in nobis.

Ave María, &c.

Oraiſon.

GRátiam tuam, quæſumus, Dómine, ménti bus noſtris infúnde, ut qui Angelo nuntiánte, Chriſti Fílii tui incarnatiónem cognóvimus, per paſſiónem ejus & crucem ad reſurrectiónis glóriam perducámur. Per eundem Chriſtum.

INSTRUCTION

Sur l'Office divin.

OFfice ſignifie devoir. On a donné le nom *d'Office Divin*, aux prieres publiques qui ſe chantent dans l'Egliſe, pour nous marquer qu'une de nos principales obligations, eſt de païer à Dieu ce tribut de loüanges que la Religion nous

impoſe. Ce corps de prieres arrangé comme il eſt aujourd'hui, eſt ce qu'on appelle *Breviaire*.

Il eſt compoſé de Pſeaumes, d'Antiennes, de Leçons, de Chapitres, de Répons, d'Hymnes, de Verſets, de Cantiques, &c. On peut regarder les *Pſeaumes* comme un abregé de toute la Religion; tant les devoirs du Chrétien y ſont admirablement exprimés. Les *Antiennes* ſont une eſpéce de répétition de ce qui a le plus touché dans les Pſeaumes, ou qui a le plus de rapport au Myſtére & à la Fête qui ſe célébre. Les *Leçons* & les *Chapitres* repreſentent les lectures & inſtructions qui accompagnoient autrefois chaque partie de l'Office. Les *Répons* peuvent être regardés comme un abregé de ces lectures. Les *Verſets* ſont comme autant d'Oraiſons jaculatoires, par leſquelles l'ame s'éleve vers Dieu. Les *Hymnes* enfin & les *Cantiques* renferment des ſentimens de loüanges & d'actions de graces, proportionés aux Fêtes ou aux myſtéres de la Religion.

Pour imiter le Prophéte Roy, qui ſe levoit au milieu de la nuit afin de rendre gloire à Dieu; & qui chantoit ſes loüanges ſept fois le jour; l'Egliſe a marqué des prieres publiques pour ſept heures différentes de la journée; & elle en a auſſi marqué pour la nuit.

L'Office de la nuit eſt ce qu'on appelle à preſent *Matines*. On ne lui a donné ce nom, que depuis qu'on y a joint les *Laudes* qui ſont proprement les *Matines*, c'eſt-à-dire, les *Loüanges du Matin*. On l'appeloit auparavant, *Nocturne*, ou *Office de la Nuit*: de-là ſont venus les noms de 1. 2. & 3. Nocturne. Les *Laudes* ſe diſoient à la pointe du jour.

Au Soleil levant on comptoit la premiere heure du jour; ce qui a donné le nom de *Prime*, à la priere que l'Egliſe a conſacrée pour offrir à Dieu toutes les actions de la journée. Trois heures après, on recitoit *Tierce*, ainſi nommée, parce que cette priere ſe faiſoit à la fin de la troiſiéme heure d'a-

près le lever du Soleil : comme celle de *Sexte*, qui ſe faiſoit à la ſixiéme heure ; & enfin celle de *None*, qu'on recitoit à la fin de la neuviéme heure, c'eſt-à-dire, à trois heures après-midi. Mais, comme les jours ſont inégaux dans une grande partie de la terre, on avançoit, ou l'on retardoit ces Offices, à proportion que le lever & le coucher du Soleil avançoit ou reculoit : de ſorte qu'on diſoit toûjours *Prime* à Soleil levant, *Tierce* au milieu de la matinée, *Sexte* à midi, & *None* quelques heures après.

Les Vepres ſe diſoient au ſoir, comme le mot le porte, après le Soleil couché. On les appelloit *Lucernarium*, c'eſt-à-dire, l'Office qui ſe dit aux lampes, parce qu'on avoit beſoin de lumiere pour s'éclairer. Enfin les *Complies* ſont la fin de tout l'Office, qui eſt alors complet & achevé ; & c'eſt ce que ſignifie ce mot de *Complies*. On les diſoit immédiatement avant que de ſe coucher.

De l'uſage des Cierges & des Encenſemens.

DAns les premiers ſiécles de l'Egliſe, les aſſemblées des fidéles ſe tenant la nuit & dans des lieux ſoûterrains à cauſe des perſécutions, la néceſſité introduiſit l'uſage des Cierges : L'Egliſe a retenu cet uſage même en plein jour, 1. Pour conſerver les veſtiges de l'antiquité, 2. En ſigne de joïe, 3. Afin que cette lumiére ſoit le Symbole de J. C. qui eſt la lumiere du monde, 4. Pour témoigner la foi des fidéles. Sur ces principes, il ſera aiſé d'expliquer pourquoi on allume plus ou moins de cierges ſelon la ſolemnité des offices, pourquoi on n'en allume point le Vendredi Saint à l'Office du matin, *&c.*

L'Egliſe ſe ſert auſſi d'Encens pour pluſieurs raiſons, 1. La fumée qui s'éleve en haut, ſignifie le deſir que nous avons que nos priéres s'élevent juſqu'au trône de Dieu, comme il eſt marqué dans

la priere que le Prêtre recite en encenſant les Autels & les offrandes, 2. On encenſe les Croix & les Images par reſpect pour J. C. & pour les Saints à qui nous adreſſons nos prieres, 3. On encenſe le livre de l'Evangile pour marquer le reſpect que nous avons pour la parole de Dieu, 4. On encenſe les fidéles, comme les membres de J. C. 5. On encenſe les Reliques des Saints, pour parfumer les oſſemens de ceux qui ont répandu la bonne odeur de J. C. pendant leur vie, & qui la répandent encore après leur mort. 6. Enfin on encenſe les corps & les ſépulchres des Prêtres, à cauſe de leur ordination.

Priere avant l'Office Divin.

APeri, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen ſanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérſis, & aliénis cogitatiónibus, intellectum illúmina, affectum inflámma: ut dignè, attentè, ac devótè hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri merear in conſpectu divínæ majeſtátis tuæ. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

DOmine, in unióne divínæ illíus intentiónis quâ laudes in terris Deo Patri perſolviſti has tibi laudes & horas perſolvo.

Priere après l'Office Divin.

SUſcipe clementíſſime Deus, précibus & méritis beátæ Maríæ ſemper vírginis & ómnium Sanctórum & Sanctárum officium ſervitútis noſtræ: & ſi quid dignum laude égimus, propitius réſpice, & quod negligénter actum eſt, clementer ignóſce. Qui in Trinitáte perfécta vivis & regnas Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. Amen.

SAcro-ſanctæ & indi- glória a
víduæ Trinitáti, Cru- nobiſqu
cifixi Dómini noſtri Jeſu tórum
Chriſti humanitáti, bea- cula ſe
tiſſimæ ac glorioſiſſimæ Beát
vírginis Maríæ fecundi- vírgini
táti & integritáti, om- runt, &
niúmque Sanctórum uni- lactave
verſitáti, ſit ſempitérna tris Fíl
laus, honor, virtus, & Amen

ABSOLUTIONS ET BEN

Qui ſe diſent avant les Leçon

LE DIMANCHE te, &
AU I. NOCTURNE. ſervór
Abſolution.

[redacted]

à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

2. Cháritas Dei diffundátur in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum.

3. Evangélium virtus Dei, ſit in ſalútem ómni credénti.

Si l'Evangile ſe lit au Jubé, on dit :

Super montem excélſum aſcénde tu, qui evangelizas Sion.

Si on lit pour dixiéme Leçon un autre Evangile & une Homelie, la Benediction ſera :

Fúlgeat nobis illumináti Evangélii Jeſu Chriſti, qui eſt imágo Dei.

Si on lit une dixiéme Leçon de la vie d'un Saint, la Benediction ſera :

Ipſe Deus pacis ſanctificet nos per ómnia.

AUX FESTES DE LA STE. VIERGE, & des Saints.

Si l'Office eſt de neuf Leçons, les Abſolutions & Benedictions du j. & iij. Nocturne, ſont les mêmes qu'aux Dimanches ; & au ij. Nocturne, on dit les ſuivantes.

Abſolution.

Benefáciat vobis Deus, & memínerit teſtaménti ſui quod locútus eſt ad Abraham, & Iſaac ; & Jacob ſervórum ſuórum fidélium, & det vobis cor ómnibus ut colátis eum.

1. *Bened.* Deus det nobis illumináto óculos cordis noſtri, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis.

2. Dignos nos fáciat Deus in partem ſortis Sanctórum, in lúmine, qui erípuit nos de poteſtate tenebrárum.

3. Aperiántur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos.

Si l'Office eſt de trois Leçons, on dit l'Abſolution & les Benedictions ci deſſus, Benefáciat vobis, &c. *Si la derniere Leçon eſt une Homelie, au lieu de la Benediction*, Aperiántur, *on dit la ix. du Dimanche*, Evangélium, &c. *ou* Super, &c.

S'il y a une iv. Leçon on dit comme au Dimanche, lorſqu'il y a une dixiéme Leçon.

Aux Fêtes ſimples, l'Abſolution, & la j. & ij. Benediction de la Ferie, la iij. Aperiántur, *ci-deſſus.*

AUX FERIES

Les Abſolutions & Benedictions du Dimanche; ſçavoir, le Lundi & le Jeudi, celles du j. Nocturne. Le Mardi & le Vendredi celles du ij. Le Mercredi & le Samedi, celles du iij. Nocturne; mais au lieu de la troiſiéme, on dit la ſuivante.

Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris.

Dans les Féries majeures, avant l'Homelie, on dit la Benediction ſuivante.

Dóminus det verbum evangelizántibus virtúte multâ.

S'il y a une iv. Leçon, on dit la Benediction marquée pour le Dimanche, où il ſe trouve une x. Leçon.

que le Seigneur mon Dieu
du Roy rue St jacques
PSE
D
SELO
DE LA
LE DIMAN
Après avoir dit
tout du long, en di
de la Croix avec le
bouche.
DOMINE,
bia mea
ries;
℟. Et
meum annuntiábit la
dem tuam.
DEus in adjutóriu
meum inténde,
℟. Dómine, ad adju
vándum me festina.
Glória Patri, & Filio,
& Spiritui sancto; Sicut
erat in principio, &

IMANCHE
Repríse, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.
Hódiè si vocem ejus audiéritis, nolíte obdoráre corda vestra; sicut in exacerbatióne secúndùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.
Reclame, * Veníte, adorémus.
Quadragínta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipsi verò non cognovérunt vias meas; quibus

undum cóndi-
reſúrgens cón-
,
rte victâ, lí-
.
IS procul tor-
us,
omnes ócyùs,
e quærámus
n,
ſicut præcipit.
RAS preces ut
t,
dextram pór-
,
os ſórdibus
olórum ſédi-
uique ſacratiſ-
i témpore
ítis pſállimus,
tis múneret.
nunc patérna
is,
mus áffatim,
s libídinis,
actus nóxius.
s creávit laus
,
edémit Fílio,
áte nos foves
i laus, Spíri-
Amen.

OCTURNE.

a. Beátus vir.
*afterique * on*
t au milieu de
rſet, ſignifie

qu'il y faut faire la pauſe de la médiation.

Pſeaume 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſterit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum eſt ſecus decúrſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúnque fáciet proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis, quem própicit ventus à fácie terræ.

Ideo non reſúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spíritui ſancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

On dit le *Verſet*, Gló-
. Patri *à la fin de tous Pſeaumes & des Cantiques, s'il n'y a quelque ſlbrique contraire.*
Antienne. Beátus vir,
i in lege Dómini me-
ábitur die ac nocte.
Ant. 3. c. Servite.

Pſeaume 2.

QUare fremuérunt
Gentes, * & pó-
li meditáti ſunt iná-
a?
Aſtitérunt reges ter-
, & príncipes conve-
runt in unum * ad-
rsùs Dóminum, &
vérsùs Chriſtum ejus.
Dirumpámus víncula
rum, * & projiciá-
tuam términos
Reges eos
férrea, * & tr
ſíguli confrín
Et nunc re
gite; * erudín
dicátis terran
Servíte Dó
móre, * & e
cum tremóre.
Apprehéndi
nam, * nequá
tur Dóminus,
de via juſta.
Cùm exárſe
vi ira ejus, *
nes qui confid
Ant. Servi
in timóre, &
ei cum tremó
Ant. 2. d.

xi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circundántis me: * exúrge, Dómine, ſalvum me fac Deus meus;

Quóniam tu percuſsísti omnes adverſántes mihi ſine cauſa; * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Exúrge, Dómine, ſalvum me fac, Deus meus.

℣. In nóctibus extóllite manus veſtras in Sancta, ℟. Et benedícite Dóminum.

Après le Verſet de chaque Nocturne, on dit tout bas, Pater noſter, *juſqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

L'Abſolution & les Bénédictions ſont ci-deſſus avant le Pſeautier, & on dit les Leçons & les Répons propres.

AU II. NOCTURNE.

Antienne, 4. e. Deus meus.

Pſeaume 17.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum, * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circundedérunt me dolóres mortis, * & torrénte iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamavi;

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta eſt, & contrémuit, terra; fundaménta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt, * quóniam irátus eſt eis.

Aſcéndit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exárſit; * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcéndit, * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcéndit ſuper Chérubim , & volávit ; * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum , in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebróſa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conſpéctu ejus nubes tranſiérunt , * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus , & Altíſſimus dedit vocem ſuam ; * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagíttas ſuas , & diſſipávit eos : * fúlgura multiplicávit , & geſſi

Diviſio

ERcis
& ab
me ; *
táti ſu
Præ
afflicti
ctus ef
ctor m
Et e
túdine
cit , q
Et r
minus
tiam n
dium p
meáru
Qui
Dómi

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies,* & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne,* & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Ant. Salvum me fecit Dóminus, quóniam voluit me.

Ant. 6. f. Deus meus.

Autre diviſion du Pſeaume.

17.

DEus meus, impolúta via ejus; elóquia Dómini igne examinàta: * protéctor eſt omnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcínxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & ſuper excélſa ſtátuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuíſti, ut arcum æreum, brachia mea.

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ,* & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua corréxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilatáſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehéndam illos; * & non convértar donec deficiant.

Confríngam illos, nec póterunt ſtare: * cadent ſubtus pedes meos.

Et præcinxíſti me virtúte ad bellum; * & ſupplantáſti inſurgéntes in me ſubtus me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odiéntes me diſperdidíſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti; * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli; * conſtítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non

cognóvi, ſervívit mihi; * in auditu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi, * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me; * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómeus ne ſíleas à
nequando tácea
& aſſimilábor de
tibus in lacum.

Exáudi, Dó
vocem depre
meæ, dùm oro
dùm extóllo man
ad templum
tuum.

Ne ſimul tra
cum peccatóribu
cum operántibu
quitátem ne perd

Qui loquúntur
cum próximo
mala autem in c
eórum.

Da illis ſec
ópera eórum, *
cúndum nequítia

& ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ; * & protéctor ſalvatiónum chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ; * & rege eos, & extólle illos uſque in ætérnum.

Ant. Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te.

Ant. 8. g. Dómine.

Pſeaume 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepíſti me; * nec delectáſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & ſanáſti me.

Dómine, eduxíſti ab inférno ánimam meam: * ſalváſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite Dómino ſancti ejus; * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus; * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea; * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præſtitíſti decóri meo virtútem.

Avertíſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dùm deſcéndo in corruptiónem?

Nunquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & miſértus eſt mei; * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertíſti planctum meum in gáudium mihi; * conſcidíſti ſaccum meum, & circundediſti me lætítiâ.

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar; * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. 1. d. Benedíctus.

Pſeaume 65.

JUbiláte Deo omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quàm terribília ſunt ópera tua,

IMANCHE
- eduxísti nos in
- rium.
Introíbo in
t tuam in holocá
- reddam tibi vo
quæ distinxérun
- mea.
1 Et locútum
- meum * in trib
mea.
1 Holocáusta m
- ófferam tibi cum
- so aríetum ; * c
tibi boves cum hi
Venite , aud
narrábo , omnes
métis Deum , *
fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum cl

Après le dernier Répons, s'il n'y a quelque Rubrique contraire.

Hymne.

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli & univérsæ poteſtátes,

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus ;

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia,

Patrem * imménſæ majeſtátis ;

Venerándum tuum verum * & únicum Fílium ;

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Chriſte,

Tu Patris * ſempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum ſuſceptúrus hóminem, * non horruíſti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, * aperuíſti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo, quæſumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióſo ſánguine redemíſti.

Ætérnâ fac * cùm Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ ;

Et rege eos, * & extólle illos uſque in ætérnum.

Per ſíngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtri, Dómine, * miſerére noſtri.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

cognóvi, ſervívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi, * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me; * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine, * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes Regis ejus, & fáciens miſericórdiam chriſto ſuo David, * & ſémini ejus uſque in ſéculum.

Ant. Deus meus protéctor eſt ómnium ſperántium in ſe.

℣. Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi, ℟. Super judícia juſtificatiónis tuæ.

III. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Exáudi.

Pſeaume 27.

AD te, Dómine, clamábo, Deus meus ne ſileas à me nequando táceas à n & aſſimilábor deſcend tibus in lacum.

Exáudi, Dómin vocem deprecatió meæ, dùm oro ad te dùm extóllo manus m ad templum ſanct tuum.

Ne ſimul trahas cum peccatóribus; * cum operántibus i quitátem ne perdas m

Qui loquúntur pac cum próximo ſuo, mala autem in córdi eórum.

Da illis ſecúndi ópera eórum, * & cúndum nequitiam a inventiónum ipſórum

Secúndùm opera n nuum eórum tríbue lis, * redde retribut nem eórum ipſis.

Quóniam non int lexérunt ópera Dón ni; & in ópera mánu ejus, * déſtrues illo & non ædificábis eos.

Benedíctus Dón nus; * quóniam exau vit vocem deprecatió meæ.

Dóminus adjútor me & protéctor meus; * ipſo ſperávit cor meun & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Paráta ſedes tua, Deus, ex tunc; à ſéculo tu es.

Ant. 2. D. Dóminus.

Pſeaume 99

JUbiláte Deo omnis terra; * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; ipſe fecit nos, & non ipſi nos: * pópulus ejus & oves páſcuæ ejus.

Introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus, * in ætérnum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Dóminus ipſe eſt Deus, ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Ant. 4. f. Benedícat.

Cantique des trois Enfans Dan. 3 57.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & ſuper exaltáte eum in ſécula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite ſol & luna Dómino: * benedícite ſtellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes ſpíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æſtus Dómino: * benedícite frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite rores & pruína Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino: * be-

Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi, * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in ætérnum, óculi ejus ſuper Gentes reſpíciunt : * qui exáſperant, non exalténtur in ſemetípſis.

Benedícite Gentes Deum noſtrum, * & auditam fácite vocem laudis ejus,

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probáſti nos, Deus ; * igne nos examináſti, ſicut examinátur argéntum.

Induxíſti nos in lácm, poſuíſti tribunes in dorſo noſ- * impoſuíſti hós ſuper cápita noſnus, per uam, * & eduxíſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáuſtis ; * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt lábia mea.

Et locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocáuſta medulláta ófferam tibi cum incénſo aríetum ; * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, ℟. Et cuſtodívi legem tuam.

L'Hymne qui ſuit, ſe dit

les, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ & univérsa pécora, * serpéntes & vólucres pennátæ.

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ,

Júvenes & vírgines, * senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri, &c.

Ant. Júvenes & vírgines, * senes cum junióribus laudent nomen Dómini.

Capitule. Deuteronomii. 6.

AUdi Israël, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; erúntque verba hæc in corde tuo, & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens.

℟. Deo grátias.

On répond ainsi à la de tous les Capitules.

Hymne.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das tempora,
Ut álleves fastídium.

NOCTÚRNA lux viántibus,
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

JESU labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige;
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

TU lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute,
Te nostra vox primùm sonet,
Et vota solvámus tibi.

UT ipse nobis ánnuas,
Atque preces quas fúndimus:
Si corda dent suspíria,
Origo sis & términus!

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Prævenérunt óculi

mei ad te dilúculò, ℟. Ut meditárer elóquia tua.

Le Cantique de Zacharie.
Luc. 1. 68.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël; * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ.

Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui.

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt. Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam miſ-
ricórdia-

ſalútis *plel*
remiſſiónem
eórum:

Per viſcer
diæ Dei noſ
bus viſitávit
ex alto:

Illumináre
in ténebris,
bra mortis ſec
dirigéndos pe
in viam pacis.

Glória Patri.

Après le Cant
dit l'Antienne pro
ſuite, Dóminus
cum. ℟. Et cum
tuo, *& l'Oraiſon*
après l'Oraiſon
minus

Orémus. *Oraiſon.*

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubſidiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrociniis confidéntes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

On ne fait point d'autre mémoire dans l'Egliſe Cathédrale: mais dans les autres Egliſes, on fait celle du Patron par l'Antienne, le Verſet, & l'Oraiſon propre, enſuite on répete le ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Après chaque Heure, lorſqu'elle n'eſt point ſuivie d'un autre Office, on dit tout bas,

Fidélium ánimæ, per miſericórdiam Dei, requiéſcant in pace.

℟. Amen.

Enſuite, Pater noſter, *tout bas.*

Si on dit Prime immédiatement après Laudes, alors auſſi-tôt après Deo grátias, *on commence* Deus in adjutórium meum intende. *Ce qui s'obſerve toutes les fois qu'on dit deux ou pluſieurs Heures de ſuite.*

A PRIME.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Hymne.

JAM lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos ſervet à nocéntibus.

LINGUAM refrænans témperet,
Ne litis horror ínſonet:
Viſum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

SINT pura cordis intima,
Abſíſtat & vecórdia;
Carnis terat ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

UT cùm dies abſcéſſerit,
Diémque nox excéperit,
Mundi per abſtinéntiam
Ipſi canámus glóriam.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fóvet
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 1. a. Benedíctus es.

nedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum ; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite montes & colles Dómino, * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum ; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus & ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.

[illegible]nedícite Anánia, [illegible]a, Mísaël Dómi[illegible] laudáte & super[illegible]ite eum in sécula.

[illegible] *lieu de* Glória Pa[illegible] *dit*,

Benedicámus Patr[illegible] & Fílium * cum sa[illegible] Spíritu ;

Laudémus & su[illegible] exaltémus eum * in [illegible]cula seculórum. Am[illegible]

Ant. Benedícat I'[illegible] Dóminum ; laudet superexáltet eum in [illegible]cula.

Ant. 7. c. Júvene[illegible]

Pseaume 148.

LAudáte Dómi[illegible] de cœlis ; * lau[illegible]te eum in excélsis :

Laudáte eum on[illegible] Angeli ejus ; * lau[illegible] eum omnes virtútes e[illegible]

Laudáte eum so[illegible] luna ; * laudáte [illegible] omnes stellæ & lum[illegible]

Laudáte eum cœli[illegible]lórum ; * & aquæ on[illegible] quæ super cœlos su[illegible] laudent nomen Dóm[illegible]

Quia ipse dixit [illegible] facta sunt ; * ipse m[illegible]dávit, & creáta sun[illegible]

Státuit ea in ætérn[illegible] & in séculum séculi[illegible] præcéptum pósuit [illegible] non præteríbit.

Laudáte Dóminur[illegible] terra, * dracónes [illegible] omnes abýssi ;

Ignis, grándo, [illegible]glácies, spíritus pro[illegible]lárum, * quæ fac[illegible] verbum ejus ;

Montes & omnes

les, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ & univérsa pécora, * serpéntes & vólucres pennátæ.

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ,

Júvenes & vírgines, * senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri, &c.

Ant. Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini.

Capitule. Deuteronome. 6.

AUdi Israël, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; erúntque verba hæc in corde tuo, & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens.

℟. Deo grátias.

On répond ainſi à la fin de tous les Capitules.

Hymne.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

NOCTÚRNA lux viántibus,
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

JESU labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige;
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

TU lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute,
Te nostra vox primùm sonet,
Et vota solvámus tibi.

UT ipse nobis ánnuas,
Affla preces quas fúndimus:
Si corda dent suspíria,
Orígo sis & términus!

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Prævenérunt óculi

mei ad te dilúculò, ℟. Ut meditárer elóquia tua.

Le Cantique de Zacharie.
Luc. 1. 68.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël; * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ.

Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui.

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt. Prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtaménti ſui ſancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis:

Ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi.

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum:

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos, oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, & in úmbra mortis ſedent: * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Après le Cantique, on dit l'Antienne propre, enſuite, Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo, ℣ *l'Oraiſon propre; après l'Oraiſon*, ℣. Dóminus vobíſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Quand on recite ſeul l'Office, au lieu de Dóminus vobíſcum, *on dit le* ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

S'il ſurvient quelque Fête Simple ou Semidouble, on en fait mémoire: ℣ *enſuite, on fait mémoire de la ſainte Vierge.*

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi.

Orémus. *Oraiſon.*

PRótege, Dómine, famulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrociníis confidéntes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

On ne fait point d'autre mémoire dans l'Egliſe Cathédrale: mais dans les autres Egliſes, on fait celle du Patron par l'Antienne, le Verſet, & l'Oraiſon propre, enſuite on répete le ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Après chaque Heure, lorſqu'elle n'eſt point ſuivie d'un autre Office, on dit tout bas,

Fidélium ánimæ, per miſericórdiam Dei, requiéſcant in pace.

℟. Amen.

Enſuite, Pater noſter, *tout bas.*

Si on dit Prime immédiatement après Laudes, alors auſſi-tôt après Deo grátias, *on commence* Deus in adjutórium meum inténde. *Ce qui s'obſerve toutes les fois qu'on dit deux ou pluſieurs Heures de ſuite.*

A PRIME.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Hymne.

JAM lucis orto ſídere, Deum precémur ſúpplices,
Ut in diúrnis áctibus Nos ſervet à nocéntibus.
LINGUAM refrænans témperet, Ne litis horror ínſonet:
Viſum fovéndo cóntegat, Ne vanitátes háuriat.
SINT pura cordis íntima, Abſíſtat & vecórdia;
Carnis terat ſupérbiam Potûs cibíque párcitas.
UT cùm dies abſcéſſerit, Diémque nox excéperit,
Mundi per abſtinéntiam Ipſi canámus glóriam.
QUI nos creávit laus Patri, Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fóves Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 1. a. Benedíctus es.

Revéla óculos meos, * & consíderábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos; * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & advérsùm me loquebántur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua, meditátio mea est, * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea, * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio, * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine; * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatásti cor meum.

On dit le Symbole suivant le jour de la Fête de la Très-Sainte Trinité & quand on fait l'Office du Dimanche excépté dans les Octaves.

QUicúnque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte veneréмur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes:

Alia est enim persóna Patris, * alia Fílii, * alia Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Imménſus Pater, imménſus Fílius, * imménſus Spíritus ſanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres ætérni, * ſed unus ætérnus.

Sícut non tres increáti, nec tres imménſi, * ſed unus increátus, & unus imménſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres omnipoténtes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres Dii; * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres Dómini; * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquámque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt; * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confi-

℣. Benedícite, ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

A TIERCE.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adjutórium.

Hymne.

NUNC sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro

tuam ſemper, * in ſéculum & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpéctu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi; * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant uſquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine; * & conſolátus ſum.

Defectio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi; * quia juſtificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo, * miſerére mei ſecúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi, * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tua, Dómine, plena eſt terra; * juſtificatiónes tuas doce me.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam & ſciéntiam

doce me ; * quia mandátis tuis crédidi.

Priúſquam humiliáter, ego delíqui ; * propterèa elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iniquitas ſuperbórum ; * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum ; * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliáſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * ſuper míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me ; * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur ; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliáſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecúndùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam ; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundántur ſupérbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me ; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. In toto corde meo ſcrutábor mandáta tua, Dómine.

Capitule 1. *Joan* 5. 6.

HÆc eſt cháritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus ; & mandáta ejus grávia non ſunt.

℟. *bref.* Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. ℣. Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem, in via tua vivífica me. * In teſtimónia tua. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto. Inclína cor meum, Deus, in teſtimónia tua.

℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, ℟. Quia ipſam vólui.

L'Oraiſon comme dans le Propre du Temps.

A SEXTE.

Pater noſter. Ave Maria.

Deus in adjutórium, &c.

Hymne.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre manè illúminas,
Et ígnibus merídiem.
EXTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer ſalútem córporum,
Verámque pacem córdium.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 2. d. Inclinávi.

Du Pſeaume 118.

DEfecit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iniquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo;

In generatiónem & generatiónem véritas tua; * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ perſevérat dies; * quóniam omnia ſerviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periíſſem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas; * quia in ipſis vivificáſti me.

Tuus ſum ego, * ſal-

ſuos.

Diſpérſit, dedit paupéribus, juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & íraſcétur, déntibus ſuis fremet & tabéſcet: * deſidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen, *Pſeaume* 112.

LAudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad

Qui
ſtérile
matre
tem.
Ant
mini b
nunc,
Ant.
qui ví
7

IN
Æg
Jacob
baro.
Fac
ficátio
potéſt
Mar
Jordá
retrór
Mor
ut arí
ſicut a
Qui

onvértit petram
a aquárum, * &
in fontes aquá-

nobis, Dómine,
bis, * ſed nómi-
da glóriam ſuper
órdia tua & ve-
ua;
ándo dicant gen-
i eſt Deus eórum?
t autem noſter in
* ómnia quæcún-
uit, fecit.
ılácra géntium,
ım & aurum, *
mánuum hómi-

ıabent & non lo-
r, * óculos ha-
& non vidébunt.
:s habent, & non
t; * nares habent,
odorábunt.
us habent, & non
ınt; pedes ha-
& non ambulá-
* non clamábunt
ure ſuo.
les illis fiant qui
ea, * & omnes
ıfidunt in eis.
ıus Iſraël ſperá-
Dómino, * adjú-
rum & protéctor
eſt.
ıus Aaron ſperá-
Dómino, * adjú-
:um & protéctor
eſt.

Qui timent Dóminum ſperavérunt in Dómino; * adjútor eórum & protéctor eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtri, * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Iſraël, * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos & ſuper filios veſtros.

Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui deſcéndunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitule. Eccleſiaſt. 2.

QUi timétis Dóminum, dilígite illum, & illuminabúntur corda veſtra; Quis enim permánſit in mandátis ejus, & derelíctus eſt?

[redacted]

MANCH

1, Et exul
meus * in
meo.

Quia res
ti- tátem ancí
ecce enim
tam me di
, generatióne

Quia feci
nt gna, qui p
& sanctum

r- Et miseri
à progénie ir
a timéntibus e
s. Fecit po
a bráchio suo
supérbos m
i- sui.

Depósuit
sede, * & e

[redacted]

S'il ſe rencontre quelque Fête Simple ou Semidouble, on en fait mémoire : enſuite on fait mémoire de la ſainte Vierge.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens eſt.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus, ℟. Deus in médio ejus.

Orémus. *Oraiſon.*

COneéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ ſemper vírginis intercessióne à præſénti liberári triſtitia, & ætérnâ pérfrui lætitiâ. Per Dóminum noſtrum.

On ne fait point d'autre mémoire dans l'Egliſe Cathédrale : mais dans les autres Egliſes, on fait mémoire du Patron par l'Antienne, le Verſet & l'Oraiſon propre. Enſuite on repete :

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si on ſépare Complies, on ajoûte Fidélium, &c. & Pater noſter.

A COMPLIES.

℣. Convérte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et avérte iram tuam à nobis.

Deus in adjutórium meum inténde, &c.

Ant. 8. g. Miſerére.

Pſeaume 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilatáſti mihi.

Miſerére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino; * multi dicunt: Quis oſténdit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti

Partie d'Autom.

vini & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idípſum * dórmiam & requiéſcam.

Quóniam tu, Dómine, ſinguláriter in ſpe * conſtituíſti me.

Pſeaume 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suſcéptor meus es tu, & refúgium meum; * Deus meus ſperábo in eum.

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium; * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi, * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúndabit te véritas ejus, * non timébis à timóre nocturno.

A ſagítta volánte in die, à negótio perambuláte in ténebris, * ab incúrſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Veruntámen óculis tuis conſíderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine ſpes mea; * Altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum; * cum ipſo ſum in tribulatióne: eripiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſténdam illi ſalutáre meum.

Pſeaume 133.

ECce nunc benedícite Dóminum * omnes ſervi Dómini;

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri,

In nóctibus extóllite

manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miſerére mei, Dómine, & exáudi oratiónem meam.

Capitule. 1. *Theſſ.* 5.

VOs filii lucis eſtis, & filii diéi: non ſumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus & ſóbrii ſimus.

℟. Deo grátias.

Hymne.

DIEM ſacrátum, Cónditor,
Quo das tibi quiéſcere;
Quo te ſepúlcro ſúſcitas;
Quiéta nox fac óccupet.

IN nocte noſtra ſit quies
Legem tuam revólvere:
In otio, ſit máximum
Laudáre te negótium.

IN mente ſis, ut cógitem;
In corde ſis, ut díligam;
In te movémur, & ſumus;
Sit vita per te, ſit ſalus.

NOCTURNA per ſiléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio;
Qui noſtra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me.

Ant. 6. F. In manus tuas.

Cantique de S. Simeon.

Luc 2.

NUnc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum.

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. In manus tuas commendo ſpíritum meum, redemíſti me, Dómine Deus veritátis.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oraiſon.*

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle; Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper. Per Dominum.

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
℣. Benedícat & cuſtódiat nos omnípotens & miſéricors Dóminus Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus. ℟. Amen.

A Complies dans les Fêtes de la ſainte Vierge, & leurs Octaves, & quand on fait l'Office de la ſainte Vierge le Samedi, on dit l'Hymne ſuivante.

Hymne.

VIRGINEIS títulis matris quæ jungit honóres,
Hac natos fóveat nocte benígna ſuos.
FULGIDA ſtella maris, ſecli dùm mérgimur undis.
Sit lux in ténebris, & benè fida quies.
SI ſopor obrépit, caſti fac mater amóris
Cor vígilans uno ſpíret amóre Dei.
O Regina potens própius res áſpice noſtras;
Dicáris pópuli vita ſalúſque tui
GLÓRIA ſumma Patri, Compar ſit glória Nato,
Quo péperit Virgo glória Spíritui.
Amen.

Aux Fêtes des Saints Semidoubles & au-deſſous on dit l'Hymne ſuivante.

Hymne.

DONA, Deus, infrágilis
Sancti ſuis nos ádjuvent
Ut quos adópras fílios
Curâ patérna próteges
AD ſancta proni tendimus
In nocte palmas ſúpplices;
Donis, quibus nos ditáveras,
Grates tibi repéndimus
Tu de Sion nos réſpice
Corpus tibi fac ſúbditum,
Fac caſta mens te cólat,
Hoſtémque per te cédat primat.
NOCTURNA per ſilentia,
Sit laus Patri, laus Fílio
Qui noſtra pax es, quies,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

LE LUNDI

A MATINES

Pater. Ave. Credo
Dómine lábia, I.
Deus in adjutórium
Invitatoire Venite
* Exultémus Dómino
On continuë le Pſeaume Jubilémus Deo ſalutari

éculum : * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis :

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere, * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea, * pſallam Deo meo quándiù ſum.

Jucúndum ſit ei elóquium meum ; * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non ſint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine ! ómnia in ſapiéntia feciſti.

AU II. NOCTURNE.

Ant 4. irreg. c. Ipſe.

Pſeaume 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus, * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & pſállite ei, * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini ; * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabilium ejus, quæ fecit ; * prodígia ejus & judícia oris ejus.

Semen Abraham, ſervi ejus, * filii Jacob elécti ejus.

Ipſe Dóminus, Deus noſter ; * in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtaménti ſui, * verbi, quod mandávit in mille generatiónes.

Quod diſpóſuit ad Abraham, * & juraménti ſui ad Iſaac.

Et ſtátuit illud Jacob in præcéptum, * & Iſraël in teſtamentum ætérnum.

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis veſtræ,

Cùm eſſent número brevi, pauciſſimi, * & ínquilinæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis, * & corripuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos, * & in Prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem ſuper terram, * & omne

ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

I. *Diviſion du Pſ.* 103.

RIgans montes de ſuperióribus ſuis: * de fructu operum tuórum ſatiábitur terra?

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra; * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo; * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, * & cedri Líbani, quas plantávit.

Illic pálſeres nidificábunt: * Heródii domus dux eſt eórum.

Montes excélſi cervis; * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora; * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuíſti ténebras, & facta eſt nox; * in ipſa pertransíbunt omnes béſtiæ ſilvæ.

Cátuli leónum rugiéntes rápiant, * & quærant à Deo eſcam ſibi.

Exórtus eſt ſol, & congregáti ſunt, * & in cubílibus ſuis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperam.

II. *Diviſion du Pſ.* 103.

QUàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! ómnia in ſapiéntia fecíſti; * impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus: * illic reptília, quorum non eſt número, animália pusílla cum magnis.

Illic naves pertranſíbunt, * draco iſte, quem formásti ad illudéndum ei.

Omnia à te expéctant, * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabúntur; * áuferes ſpíritum eórum, & deficient, & in pulverem ſuum reverténtur.

Emíttes Spíritum tuum, & creabúntur; & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in

amor eórum ſuper eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit cotúrnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, * abiérunt in ſicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne, * & eléctos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium; * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Ipſe Dóminus Deus noſter, in univérſa terra judícia ejus.

AU III. NOCTURNE.

Ant 3. c. Salvos.

Pſeaume 105.

COnfitémini Dómino quóniam bonus; * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * auditas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtitiam in omni témpore.

Meménto noſtri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, * viſita nos in ſalutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus noſtris, * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua, * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare Rubrum, & exſiccátum eſt; * dedúxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos; * unus ex

it.
nt verbis
davérunt
t, oblíti
us, * &
it consí-
unt con-
n deſér-
ıtavérunt
ɔſo.
petitió-
* & miſit
ánimas

Et dixit ut d
ret eos, * ſi non
eléctus ejus ſte
confractióne ir
péctu ejus.
Ut avértere
ejus, * ne diſj
eos.
Et pro níhilo
runt terram deſ
lem: * non crec
verbo ejus.
Et murmurav
tabernáculis ſui
non exaudiérunt
Dómini.

105. Et
Móyſen
* Aaron
ni

Et elevávit
ſuam ſuper eos
proſtérneret eos
ſerro:

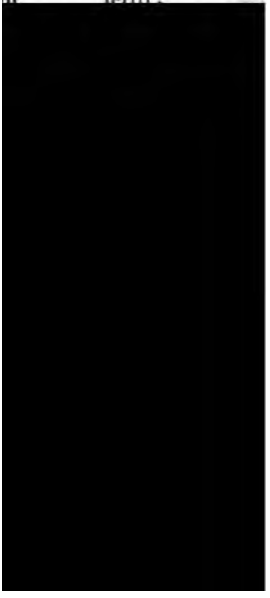

Al. *Diviſ. du Pſ.* 105. Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos;

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus, * & diſtínxit in lábiis ſuis.

Non diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos, * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocéntem, ſánguinem filiórum ſuórum & filiárum ſuárum, * quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infécta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hereditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium, * & domináti ſunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo: & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularéntur, & * audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtaménti ſui, * & pœnituit eum ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias, * in conſpéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noſter, * & cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo & uſque in ſéculum; * & dicet omnis pópulus: fiat, fiat.

Ant. Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, ut confiteámur nómini ſancto tuo.

℣. In die clamávi & nocte coram te; ℟. Intret in conſpectu tuo orátio mea, Dómine.

A LAUDES.

℣. *Sacerdotal.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. D. Bonum est.

Pseaume 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachórdo psaltério, * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me,

in ætérn

Quónia
ci tui, D
niam ecc
períbunt;
géntur on
rántur ini

Et exaltá
córnis cor
& senéctu
sericórdia

Et de
meus inim
& in insu
me malig
diet auris

Justus u
bit, * sicu
bani multi

Plantáti
mini, * in

num miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna ſolus, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui firmávit terram ſuper aquas, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Solem in poteſtátem diéi, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus;

Qui percúſſit Ægýptum cum primogénitis eórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui edúxit Iſraël de médio eórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

In manu poténti, & bráchio excélſo, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui divíſit mare Rubrum in diviſiónes, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Et edúxit Iſraël per médium ejus, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Et excúſſit Pharaónem, & virtútem ejus in mari Rubro, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Ant. 3. A. Confitémini. *Diviſion du Pſeaume* 135.

QUi tradúxit pópulum ſuum per deſértum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui percúſſit reges magnos, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Et occídit reges fortes, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Et Og regem Baſan, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Hereditátem Iſraël ſer-

vo ſuo, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtri, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis noſtris, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui dat eſcam omni carni, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, qui redémit nos ab inimícis noſtris.

Ant. 5. a. Fortitúdo.

***Cantique de Moyſe. Exod.* 15.**

CAntémus Dómino, gloriósè enim magnificátus eſt, * equum [illegible] aſcenſórem dejécit in [illegible]re.

[illegible]ortitúdo mea & laus [illegible] Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

[illegible] Deus meus, & [illegible]ábo eum; * Deus [illegible]nei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vi[illegible] gnátor, * Omnípo[illegible] nomen ejus.

Currus Pharaónis exércitum ejus prc[illegible] in mare: * eléćti[illegible] cipes ejus ſubmérſi[illegible] in mari Rubro.

Abýſſi operu[illegible] eos, * deſcendéru[illegible] profúndum quaſi la[illegible]

Déxtera tua, D[illegible] ne, magnificáta [illegible] fortitúdine, * dé[illegible] tua, Dómine, per[illegible] inimícum.

Et in multitúdine[illegible] riæ tuæ depoſuíſti a[illegible] ſários tuos: * m[illegible] iram tuam, quæ de[illegible] vit eos ſicut ſtípula[illegible]

Et in ſpíritu furó[illegible] congregátæ ſunt aq[illegible] ſtetit unda fluens [illegible] gregátæ ſunt abý[illegible] médio mari.

Dixit inimícus: [illegible] quar & comprehén[illegible] dividam ſpólia, * i[illegible] bitur ánima mea.

Evaginábo glá[illegible] meum, * interfici[illegible] manus mea.

Flavit ſpíritus & opéruit eos ma[illegible] ſubmérſi ſunt quaſi [illegible] bum in aquis veh[illegible] tibus.

Quis símilis tui [illegible] tibus, Dómine? ç[illegible]

milis tui ? * magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília.

Extendísti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti ; * & portásti eum in fortitúdine tua, ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt ; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor, * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui : fiant immóbiles quasi lapis.

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúribus & equítibus ejus in mare ; * & redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Filii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea & laus mea Dóminus.

[*Aux Fêtes, on dit le Cantique suivant, au lieu du précédent.*

1. *Par.* 29.

Benedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, * & poténtia, & glória, atque victória ; & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt, * & in terra, tua sunt :

Tuum, Dómine, regnum, * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória : * tu dominàris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur ti-

bi, * & laudámus nomen tuum inclytum.

Tua ſunt ómnia: * & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.]

Ant. 2. d. Qui ſtatis.

Pſeaume. 134.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte ſervi Dóminum.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * pſállite nómini ejus, quóniam ſuáve.

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dómi-

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Qui ſtatis in domo Dómini, in átriis domûs Dei noſtri, laudáte Dóminum.

Capítule, Epheſ. 2.

DEus qui dives eſt in miſericórdia, propter nímiam ſuam charitátem, quâ diléxit nos, & cùm eſſémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Chriſto, cujus grátiâ eſtis ſalváti.

Hymne.

SPLENDOR Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Diem dies illúminans.
VERUSQUE ſol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque ſancti Spíritûs
Infúnde noſtris ſénſibus.
VOTIS vocémus & Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam reléget lúbricam.
INFÓRMET actus ſtrénuos;
Dentes retúndat ínvidi:
Caſus ſecúndet ásperos:
Agénda rectè dírigat.
MENTEM gubérnet & regat,
Sit pura nobis cáſtitas:
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna néſciat.
CHRISTUSQUE nobis ſit cibus,
Potúſque noſter ſit fides,
Læti bibámus ſóbriam
Profuſiónem Spíritûs.
LÆTUS dies hic tránſeat:
Pudor ſit ut dilúculum:
Fides velut meridies,
Crepúſculum mens néſciat.
AURÓRA lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ: ℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.

A Benedíctus, *Ant.* 6. f. Benedíctus Dóminus Deus Iſraël.

Aux Feries de l'Avent, du Careme, des Quatre-Temps, & des Vigiles, auſquelles il eſt jeûne, excepté la Vigile de Noël, & la Vigile & les Quatre-Temps de la Pentecote, on dit à genoux les Prieres

ſuivantes, après l'Antienne de Benedíctus, *&* *de* Magníficat.

Kýrie eléïſon, Chriſte eléïſon, Kyrie eléïſon.

Pater noſter, *tout bas.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, uſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos: ℟. Quemádmodum ſperávimus in te.

℣. Orémus pro Paſtóre noſtro N. ℟. Dóminus conſérvet eum & vivíficet eum.

℣. Sacerdótes tui in

tua: ℟

in túrri

℣. Pro

abſéntib

ſervos tu

ſperántes

℣. Pro

flíctis & c

bera eos, *Deus*

ex ómnibus tr

nibus ſuis.

℣. Mitte eis,

ne, auxílium de

℟. Et de Sion tu

℣. Orémus pr

bus defúnctis. ℟

cat eos Dóminu

cem, & vídean

tiam ejus.

Enſuite on dit le

me De profúndis

ci après aux Vêp

Mercredi; *&*

Glória Patri. *Et*

pres, le Pſeaume

re, *qui eſt ci-apr*

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

On dit l'Oraiſon du jour. Si on doit faire mémoire de quelque Fête, on la fait avant les Suffrages ſuivans.

SUFFRAGES.

Aux Fêtes Semidoubles & Simples, & aux Feries, excepté l'Avent, le temps de la Paſſion & de Pâques, on fait les Mémoires qui ſuivent.

Mémoire de la Croix, qui ſe fait ſeulement dans l'Office de la Ferie.

Ant. Aſpiciámus in autórem fídei, & conſummatórem Jeſum, qui propóſito ſibi gáudio ſuſtínuit Crucem, confuſióne contémptâ.

℣. Apud Dóminum miſericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio.

Orémus. *Oraiſon.*

DEus qui eripuíſti nos de poteſtáte tenebrárum, & tranſtulíſti in regnum Fílii dilectiónis tuæ; per ſánguinem crucis ejus concéde, ut, carnem noſtram crucifigéntes, peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. Per eúndem Chriſtum.

℟. Amen.

Mémoire de la ſainte Vierge.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi.

Orémus. *Oraiſon.*

PRotege, Dómine, fámulos tuos ſubſídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros. Per Chriſtum. ℟. Amen.

Mémoire de ſaint Nicaiſe, ſaint Mellon, & des autres Saints Pontifes de l'Egliſe de Roüen.

Ant. Super muros tuos Jerúſalem conſtítui cuſtódes, totâ die, & totâ nocte in perpétuum non tacébunt.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam, ℟. Et ſancti tui exúltent.

Orémus. *Oraiſon.*

BEnígnis pópulum tuum, Deus, réſove auxíliis per mérita ſanctórum Nicáſii, Mellóni, Victrícii, Románi, atque aliórum beatórum Pontificum, quos Rotomagénſis venerátur Eccléſia, & contra ómnia adverſántia eórum nos defénde ſuffrágiis. Per Chriſtum. ℟. Amen.

On fait mémoire du Pa-
on du lieu devant ou
près les ſuſdites Comme-
orations, ſuivant le
ng & la qualité: & en
rnier lieu, on fait mé-
oire de la Paix par l'An-
enne & Oraiſon ſuivan-
.

Ant. Convértat vul-
m ſuum Dóminus ad
os, & det nobis pacem.
℣. Rogáte quæ ad pa-
em ſunt Jerúſalem,
. Et abundántia dili-
éntibus te.

Orémus. *Oraiſon.*

DEus auctor pacis &
amátor, quem noſ-
, vívere; cui ſervíre,
gnáre eſt; prótege ab
nnibus impugnatióni-
is ſúpplices tuos, ut,
ti in defenſióne tua con-
dimus, nullíus hoſtili-
tis arma timeámus,
per miſericórdiam Dei
requiéſcant in pace.

℟. Amen.

Pater noſter, *tout bas.*

A PRIME.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Hymne. Jam lucis, 17.

Ant. 1. d. Reminiſ-
cere.

Pſeaume 5.

VErba mea áuri-
bus pércipe, Dó-
mine, * intéllige cla-
mórem meum.

Intende voci oratiónis
meæ, * Rex meus, &
Deus meus.

Quóniam ad te orá-
bo, Dómine, * manè
exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, &
vidébo, * quóniam non
Deus volens iniquitátem
tu es.

Neque habitábit jux-

templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua; * propter inimícos meos dírige in conſpéctu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas; * cor eórum vanum eſt.

Sepúlcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui ſperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ, * coronáſti nos.

Pſeaume 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérſi qui ſuſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes, * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi; * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritate tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtinui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum, quæ à ſéculo ſunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndùm miſericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus, * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univérſæ viæ Dómini, miſericordia & véritas, * requiréntibus teſtaméntum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

On fait mémoire du Patron du lieu devant ou après les ſuſdites Commemorations, ſuivant le rang & la qualité: & en dernier lieu, on fait mémoire de la Paix par l'Antienne & Oraiſon ſuivante.

Ant. Convértat vultum ſuum Dóminus ad nos, & det nobis pacem.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, ℟. Et abundántia diligéntibus te.

Orémus. *Oraiſon.*

DEus auctor pacis & amátor, quem noſſe, vívere; cui ſervíre, regnáre eſt; prótege ab ómnibus impugnatiónibus ſúpplices tuos, ut, qui in defenſióne tua confídimus, nullíus hoſtilitátis arma timeámus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Enſuite on répete:

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Idéllum ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace.

℟. Amen.

Pater noſter, *tout bas.*

A PRIME.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium. *Hymne.* Jam lucis, 17. *Ant.* 1. d. Reminiſcere.

Pſeaume 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.

Odíſti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum ſánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam; * adorábo ad

& dans les Octaves, immédiatement après le Verſet, Exúrge, Dómine, &c. *on dit* :

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Et l'Oraiſon, Dómine Deus omnípotens, &c.

Mais dans les Fêtes Simples & les Feries, on dit les Prieres ſuivantes, & on les dit à genoux, quand on a dit les Prieres Feriales à Laudes.

Kyrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon.

Pater noſter, *tout bas juſqu'au Verſet*, Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum, *tout bas juſqu'au Verſet*, Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam : totâ die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et Spíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

℣. Ne projícias me à fácie tua : ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et Spíritu principáli confirma me.

Si on a dit les Prieres à Laudes, on ajoûte icî les Prieres ſuivantes; ſinon on dit auſſi-tôt le ℣. Adjutórium, *comme ci-deſſous.*

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem, ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me.

℣. Sic Pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi; ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Spes ómnium finium terræ, & in mari longè.

℣. Deus in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adju-

Diviſion du Pſ. 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur; * & ſemen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtaméntum ipſius, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum; * quoniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére mei; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimitte univerſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me; * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocéntes & recti adhæſérunt mihi; * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Ant. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, & miſericordiárum tuárum, quæ à ſéculo ſunt.

Capitule. 1. Joan. 4.

IN hoc eſt cháritas; non quaſi nos dilexérimus, Deum, ſed quoniam ipſe prior diléxit nos, & miſit Fílium ſuum, propitiatiónem pro peccátis noſtris.

Dans toutes les Fêtes, on dit le Capitule ſuivant, quand il n'y en a point de propre.

REgi ſeculórum immortáli, invisíbili, ſoli Deo honor, & glória in ſécula ſeculórum. Amen.

℟. *bref.* Chriſte fili Dei vivi, * Miſerére nobis. Chriſte fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris. * Miſerére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto. Chriſte fili Dei vivi, miſerére nobis.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum.

Aux Fêtes Triples, Doubles, Sémidoubles,

órum tribuat nobis
nnipotens & miséri-
rs Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómi-
e, die ísto. ℟. Sine
eccáto nos cuſtodíre.

℣. Miserére noſtri,
Dómine, ℟. Miserére
noſtri.

℣. Fiat miſericórdia
ua Dómine, ſuper nos:
℟. Quemádmodum ſpe-
távimus in te.

℣. Dómine exáudi
oratiónem meam: ℟. Et
clamor meus ad te vé-
niat.

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oraiſon.*

DÓmine Deus om-
nípotens, qui ad
princípium hujus diéi
nos pervenire fecísti,
tua nos hódiè ſalva vir-
túte: ut in hac die ad
nullum declinémus pec-
cátum, ſed ſemper ad
tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant
elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per
Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

On lit enſuite le Martyrologe, après lequel l'Officiant dit:

℣. Pretióſa in conſ-

Partie d'Autom.

péctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et ſans dire Orémus, *il pourſuit: Oraiſon.*

SAncta Mária, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ad eo adjuvári, & ſalvári qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum. Amen.

[*S'il eſt Fete chommée, auſſi-tôt après l'Oraiſon* Sancta Maria, &c. *on fait la lecture des Canons*]

℣. Deus in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

On le dit trois fois; & à la derniere on ajoûte, Glória Patri, &c.

Kyrie eléïſon. Chriſte eléïſon, Kyrie eléïſon.

Pater noſter, *tout bas juſqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dirige fílios eórum.

℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrárum dirige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dirige.

Glória Patri, &c.

Orémus. *Oraison.*

DIrigere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignare, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes, & actus noſtros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hìc & in ætérnum, te auxiliánte, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi, qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

On ajoûte ici la lecture des Canons, ſelon l'ordre marqué dans le Propre du Tems, & on finit par ces paroles: T[illegible]

Ant. 2. [illegible]

Pſeaume

EXáudiat [illegible] nus in di[illegible] tiónis; * pr[illegible] nomen Dei Ja[illegible]

Mittat tibi [illegible] de ſancto, * & [illegible] tueátur te.

Memor ſit on[illegible] crificii tui, * & [illegible] cáuſtum tuum [illegible] fiat.

Tríbuat tibi ſecu[illegible] cor tuum, * & [illegible] conſílium tuum c[illegible] met.

Lætábimur in ſal[illegible] tuo, * & in nómine [illegible] noſtri magnificábi[illegible]

Pſeaume 42.

JUdica me Deus, & diſcérne cauſam meam de gente non ſancta, * ab hómine iníquo & dolóſo érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulíſti? & quare tristis incédo, dùm affligit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam; * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pſeaume 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus, * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra; * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Capitule. 1. *Joan.* 4.

IN hoc appáruit cháritas Dei in nobis quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miſerére mei. *On répete*, Ego dixi. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine. ℣. Glória Patri. *On répete*, Ego dixi.

℣. Adjútor meus eſto, ne derelínquas me; ℟. Neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quand on a dit à Laudes les Prieres Feriales, on dit auſſi à Tierce, Sexte, & None d'une voix baſſe les Prieres ſuivantes à genoux.

Kýrie eléïſon, Chriſte ſon, Kýrie eléïſon. ter noſter, *tout bas au Verſet*, Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et redime nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

L'Oraiſon comme dans le Propre du Tems.

A SEXTE. Pater noſter. Ave María. Deus in adjutórium. *Hymne.* Rector potens, 27.

Ant. 2. d. Exáudi.

Pſeaume 20.

DÓmine in virtúte tua lætábitur rex; & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordi ejus tribuíſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis; * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te * & tribuíſti ei longitúdinem

liérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo; * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi; * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino, * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Pſeaume 26.

DÓminus illuminátio mea, & ſalus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dùm approprìant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimici mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.

Si conſíſtant advérsùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requiram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & viſitem templum ejus.

Quóniam abſcóndit me in tabernáculo ſuo, * in die malórum protéxit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis, * cantábo, & pſalmum

66 L
dicam Dómino.
Divísion du Ps.
EXáudi, Dó
vocem meam
clamávi ad te; *
rére mei, & exáud
Tibi dixit cor me
exquisívit te fá
mea; * fáciem tua
Dómine, requíram.
Ne avértas fácie
tuam à me; * ne dec
nes in ira à fervo tuo
Adjútor meus esto,
ne derelínquas me, *
neque despícias me,
Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus
& mater mea dereliqué-
runt me; * Dómin
autem assúmp

intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

Psalmus 72.

QUàm bonus Israël Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes * penè effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns;

Quia non est respectus morti eórum, * & firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideò ténuit eos superbia, * opérti sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affèctum cordis.

Cogitavérunt, & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locuti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum; * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hic; * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quomodo scit Deus, * & si est sciéntia in Excélso?

Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas;

Et fui flagellátus totà die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic, * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Veruntámen propter dolos posuísti eis; * dejecísti eos dùm allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbitò defecérunt? * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad nihilum rédiges.

Quia

A VESPRES.

ater noſter. Ave Maria.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. d. Convértere.

Pſeaume 114.

Dilléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circundedérunt me dolóres mortis; * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miſéricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus; * humiliátus ſum & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in requiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 2. d. Quid retribuam.

Pſeaume 115.

Crédidi, propter quod locútus ſum: * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo; * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus; * pretióſa in conſpéctu Dómini mors ſanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus, * ego ſervus tuus, & filius ancíllæ tuæ.

Dirupíſti víncula mea; * tibi ſacrificábo hoſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tui Jerúſalem.

Ant. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Ant. 3. c. Ad Dóminum.

Pſeaume 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid détur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm ínçola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi & exaudívit me.

Ant. 2. d. Auxílium.

Pſeaume 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum dexteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo; * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dominus cuſtódiat introítum tuum, & éxitum tuum; * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 3. a. In domum.

Pſeaume 121.

LÆtátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi; * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis Jerúſalem.

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini, teſtimónium Iſ-

ruël, * ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Dómini íbimus.

Capitule. 2. Theſſal. 2.

DOminus noſter Jeſus Chriſtus, & Deus, & Pater noſter, qui diléxit nos, & dedit conſolatiónem ætérnam, & ſpem bonam in grátia, exhortétur corda veſtra, & confirmet in omni ópere & ſermóne bono.

Hymne.

SI ſpléndidis colóribus.
Sublíme cœlum píngitur:
Manu perítâ vívidos,
Deus, colóres ímprimis.
QUANTA refúlges glóriâ!
Nimbis thronus ſtat péndulis:
Supérque ventórum leves
Pennas, triúmphans ámbulas.
VERBO magiſtro, vítreos
Impónis undæ límites;
Et quò jubes, fert cónditor,
Imbres procélla vórtice.
TIBI rebélles, Cónditor,
Metu ſalúbri cóncute;
Et súbditos non déſine
Mollíre rore grátiæ.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die: ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum.

A Magníficat, *Ant.* 8. g. Magníficat ánima mea Dóminum.

Les Prieres, s'il faut les dire. 64.

SUFFRAGES.

On fait les Mémoires ſuivantes aux Fêtes Semidoubles, Simples, & Feries, hors le tems de l'Avent, de la Paſſion, & de Pâques.

Mémoire de la Croix, qui ſe dit ſeulement quand on fait l'Office de la Ferie.

Ant. Mihi abſit gloriári niſi in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo.

Orémus. *Oraiſon.*

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es, qui vivis & regnas Deus, per ómnia. ℟. Amen.

Mémoire de la ſainte Vierge.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens eſt.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus, ℟. Deus in médio ejus.

Orémus. *Oraiſon.*

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaúdere: & gloriósâ beátæ Maríæ ſemper virginis interceſſióne à præſénti liberári triſtitia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per Chriſtum. ℟. Amen.

Mémoire de [illegible] caiſe, ſaint M[illegible] des autres ſaint[illegible] ſes de l'Egliſe d[illegible]

Ant. Hi ſu[illegible] thronum Dei, viunt ei die ac templo ejus: & det in throno, bit ſuper illos.

℣. Exultábur[illegible] in glória, ℟. búntur in cubili

Orémus. *Or[illegible]*

DEus, qu[illegible] ſanctos N[illegible] Mellónum, Vi[illegible] Románum, beátos Pontifi[illegible] Rotomagénſis tur Eccleſia, [illegible] dignátus es, da[illegible] tercedéntibus, rum ſalutáribus informáti, ad via, véritas, & ſecúri pervení[illegible] mus, Qui vivi[illegible] gnas in ſécula[illegible] rum. ℟. Ame[illegible]

On fait mé[illegible] Patron du lieu [illegible] après les ſuſdite[illegible] morations, ſu[illegible] rang & la qua[illegible] en dernier lieu mémoire de la [illegible] l'Antienne & ſuivantes.

Ant. Deus [illegible]

rius veſter diábolus
nquam leo rúgiens
rcuit quærens quem
voret, cui reſiſtite
rtes in fide.

Pour les Fetes Simples, & les Feries.

Hymne.

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póſcimus,
Ut pro tua cleméntia
Hac nocte nos cuſtódias.

PROCUL recédant ſómnia,
Et nóctium phantáſmata,
Hoſtémque noſtrum cómprime,
Ut caſta ſurgant córpora.

NOCTURNA per ſiléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui noſtra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me.

Aux Fetes des Saints Semidoubles & au-deſſus, on dit l'Hymne DONA Deus, *pag* 40.

Ant. 6. F. In manus tuas. *Cantique* Nunc dimittis, *page* 32.

Dans les Fetes Simples, & les Feries, on dit les Prieres ſuivantes, & on les dit à genoux, quand on a dit les Prieres Fériales à Laudes.

Kýrie eléïſon, Chriſte eléïſon, Kýrie eléïſon. Pater noſter, *tout bas juſqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos à malo.

Credo in Deum *tout bas juſqu'au* ℣. Carnis reſurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum noſtrórum: ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ ſanctum. ℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis.

℣. Benedíctus es in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter. ℟. Benedícat nos Deus.

Enſuite, l'Officiant dit à voix baſſe, Confiteor, &c. *comme à Prime.* 60.

℣. Dignáre, Dómine,

bus perſequéntibus me, & libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud, * ſi eſt iniquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti, * & ſynagóga populórum circúndabit te.

Et propter hanc * in altum regrédere:

Dóminus júdicat pópulos. * Júdica me, Dómine, ſecúndùm iuſtítiam meam, & ſecúndùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum, & díriges juſtum, * ſcrutans corda & renes Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſion du Pſeaume 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens, * nunquid irátcitur per ſíngulos dies?

Niſi convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit: * arcum ſuum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vaſa mortis, * ſagíttas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam, concépit dolórem, * & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipſíus iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecúndùm juſtítiam ejus; * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Salvum me fac, Dómine, propter miſericórdiam tuam.

Capitule 1. *Petr.* 5.

SObrii eſtóte, & vigiláte; quia adver-

mirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniàm elevàta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniàm vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quìd eſt homo, quòd memor es ejus; * aut filius hóminis, quóniàm viſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, inſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Pſeaume. 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annuntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermones, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exivit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole poſuit tabernáculum ſuum, * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thalamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * à ſummo cœlo egréſſio ejus.

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus, * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Diviſion du Pſ. 18.

LEx Dómini immaculáta convértens ánimas: * teſtimónium Domini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, * præcéptum Domini lúcidum, illúminans óculos

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judicia

Dómini vera juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretiósum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me; * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculatus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Dómine adjútor meus, & redémptor meus.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Tu es Deus.

Pſeaume 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Iſraël magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecíſti judícium; * terra trémuit & quiévit.

Cùm exúrgeret in judícium Deus; * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Pſeaume 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: *

oce meâ ad Deum, & nténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum, * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Nunquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscondet, * à generatióne in generatiónem?

Aut oblivíscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Division du Pſ. 76.

DEus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabilia.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt, * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitûs aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt, * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Ant. Tu es Deus qui facis mirabília.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. a. Quis intélliget.

Pſeaume 106.

COnfitémini Dómino quóniàm bonus ; * quóniàm in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redémpti ſunt à Dómino, * quòs redémit de manu inimici.

Et de regiónibus congregávit eos : * à Solis ortu & occáſu, àb Aquilóne & Mari.

Erravérunt in ſolitúdine in inaquóſo, * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſuriéntes, & ſitiéntes Sedéntes in ténebris & umbra mórtis, * vinctos in mendicitate & ferro.

Quià exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritávérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eorum : * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur : * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis, * & vincula eórum diſrúpit.

réntur, * & de necessi-
tribus eórum liberávit
os.

Misit verbum suum,
sanávit eos, * & erí-
uit eos de interitióni-
us eórum.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ ejus, * &
mirabília ejus filiis hó-
minum;

Et sacrificent sacrifí-
cium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis,

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit, & stetit spíritus procéllæ: * & exaltáti unt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, & descéndunt usquead abýssos; * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius: * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram; * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

II. Division du Ps. 106.

COnfiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabilia ejus filiis hóminum;

Et exáltent eum in eccléfia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Póstuit flúmina in desértum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póstuit desértum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes, * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti sunt nimis: * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribula-

ne malórum, & do-
e.
Effúſa eſt contémptio
er príncipes : * &
áre fecit eos in ínvio,
ion in via.
Et adjúvit páuperem
inópia, * & pósuit
ut oves famílias.
Vidébunt recti, &
abúntur, * & omnis
quitas oppilábit os
im.
Quis ſápiens, & cuſ-
liet hæc, * & intél-
et miſericórdias Dó-
ni ?
Ant. Quis intélliget
ſericórdias Dómini ?
℣. In die mandávit

luit intelli
nè ágeret.
Iniquitá
tus eſt in
áſtitit on
bonæ, *
tem non o
Dómine
ſericórdia
véritas tu
nubes.
Juſtitia
montes D
tua abýſſus
Hómine
ſalvábis,
quemádmc
plicásti n
tuam, De
Fílii a

operántur iniquitátem,* expúlſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. Præténde, Dómine, miſericórdiam tuam ſciéntibus te.

Ant. 6. f. Rex.

Pſeaume 46.

OMnes Gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélſus terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & Gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hereditátem ſuam: * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite; * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * pſállite ſapiénter.

Regnábit Deus ſuper Gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti ſunt.

Ant. Rex omnis terræ Deus: pſállite ſapiénter.

Ant. 3. A. Exáudi nos.

Pſeaume 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos: * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegíſti & aſſumpſiſti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ: * qui contúrbas profúndum maris, ſonum fluctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis: * éxitus matutini & véſperè delectábis.

Viſitáſti terram & inebriáſti eam: * multiplicáſti, locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum, * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant.

ficu
N
loqui
res:
de or
Qui
rum D
ipsi præ
tiónes.
Arcus
tus est: *
cincti sun
Repléti
pánibus se
& famélici
Donec st
plúrimos:
multos habé
infirmáta

Dóminum formidáverunt adversárii ejus : * super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est.

[*Aux Fêtes, Cantique.*]

Tobiæ 13.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagéllas, & salvas : deducis ad ínferos & redúcis : * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Israel, * & in conspéctu Géntium laudáte eum :

Quóniam ídeo dispérsit vos inter Gentes, quæ ignorant eum, * ut vos enarrétis mirabilia ejus.

Et faciátis scire eos : * quia non est álius Deus omnipotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras : * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspicite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timore & tremóre confitémini illi ; * Regémque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi : * quóniam osténdit majestatem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini, itaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credéntes quod fáciet vobiscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dominum omnes elécti ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 5. f. Secundùm.

Psaume 150.

LAudate Dominum in sanctis ejus ; * laudáte eum in firmaménto virtutis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, & cithara.

Laudáte eum in týmpano, & choro : * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cým- T
balis benesonántibus ; T
laudáte eum in cýmba- Tu ru
lis jubilatiónis : * om- la
nis spíritus laudet Dó- Tu sol
minum. tus
Ant. Secúndùm mul- Novúm
titúdinem magnitúdinis gere
ejus laudáte Dóminum. QUI
Capitule. Rom. 13. Patri
FRatres : Némini Laus qui
nisi ut ínvicem diligá- Qui charit
quidquam debeátis, Sit par tib
tis : qui enim diligit tus. A
próximum, legem im- ℣. Audit
plévit. Nam si quod hi manè mi
est áliud mandátum, tuam : ℟.
in hoc verbo instaurá- sperávi.
tur : Díliges próximum
tuum sicut teipsum.
Hym

Increpásti Gentes, & périit impius: * nomen eórum deléfti in ætérnum & in féculum féculi.

Inimíci defecérunt fráneæ in finem; * & cívitátes eórum deftruxísti.

Périit memória eórum cum fónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum fuum; * & ipfe judicábit orbem terræ in æquitáte; judicábit pópulos in juftítia.

Et factus eft Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et fperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniàm non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Pfállite Dómino, qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter Gentes ftúdia ejus:

Quóniàm requírens fánguinem eórum recordátus eft: * non eft oblítus clamórem páuperum.

I. *Divifion du Pf.* 9.

MIferére mei, Dómine; * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in falutári tuo; * infixæ funt Gentes in interítu quem fecérunt.

In láqueo ifto quem abfcondérunt, * comprehénfus eft pes eórum.

Cognofcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum fuárum comprehénfus eft peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviíscúntur Deum.

Quóniàm non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non peribit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conípéctu tuo.

Conftitue, Dómine, legiflatórem fuper eos: * ut fciant Gentes quóniam hómines funt.

II. *Divifion du Pf.* 9.

UT quid, Dómine, receísísti longè, * déspicis in opportunitá-

tibus, in tribulatióne? páuper
Dùm ſupérbit ímpius, páuper
incénditur pauper: * hit eun
comprehendúntur in In lá
conſíliis quibus cógi- liábit e
tant. bit ſe,
Quóniàm laudátur minátu
peccátor in deſidériis rum.
ánimæ ſuæ; * & iníquus Dixi
benedícitur. ſuo: O
Exacerbávit Dóminum peccátor, * ſecúndùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret. avértit videat
Non eſt Deus in conſpéctu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore. Exú Deus, tua; páuper Prop impius
Auferúntur judícia tua à fácie ejus; * óm- enim ir requíre
nium inimicórum ſuó- Vide

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo ſuper terram.

Ant. Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ne obliviſcáris páuperum.

Capitule 1. *Joan.* 2.

Filíoli mei: Ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit ſe in luce eſſe, & fratrem ſuum odit, in ténebris eſt uſque adhuc. Qui diligit fratrem ſuum, in lúmine manet, & ſcándalum in eo non eſt.

A TIERCE.

Ant. 2. d. Oſténde.

Pſeaume 28.

Afférte Dómino, fílii Dei, * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis deſértum, * & commovébit Dóminus deſértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénſa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre fácit: * & ſedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedicet pópulo ſuo in pace.

Pſeaume 84.

Benedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram tuam, * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus ſalutáris noſter, * &

avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum iraſcéris nobis ? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu convérſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniàm loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui conver-

via greſſus ſuo

Pſeaume

C Antáte cánticum laus ejus in ecc ctórum.

Lætétur Iſra qui fecit eum, Sion exúltent ſuo.

Laudent nc in choro, * in & pſaltério pſa

Quia bene eſt Dómino i ſuo, * & exalt ſuétos in ſalút

Exultábunt glória, * læ in cubilibus ſu

Exaltatióne

Capitule 1. *Joan.* 4.

SI quis dixerit quóniàm diligo Deum, & fratrem ſuum óderit, mendax eſt. Qui enim non díligit fratrem ſuum quem videt, Deum quem non videt quómodo poteſt diligere? Et hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem ſuum.

A SEXTE.

Ant. 6. f. Dóminus.

Pſeaume 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniàm tanquàm fœnum velóciter aréſcent; * & quemádmodùm ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem, * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo, * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tanquàm merídiem: * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo, qui proſperátur in via ſua; * in hómine faciénte injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelínque furórem; * noli æmulári ut malignéris.

Quóniàm qui malignántur, exterminabúntur; * ſuſtinéntes autem Dóminum, ipſi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllùm, & non erit peccátor: * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hereditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum ſuum,

Ut dejiciant páuperem & ínopem, * ut trucident rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum: * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto; * ſuper divítias

peccatórum multas. Totâ
Quóniam bráchia pec- cómmo
catórum conteréntur, * illius i
confirmat autem justos erit.
Dóminus.

I. Divísion du Ps. 36. Declí

NOvit Dóminus dies fac bonu
immaculatórum, * bita in
& heréditas eórum in Quia
ætérnum erit. judícium
linquet sa
Non confundéntur in in ætérnu
témpore malo, & in búntur.
diébus famis saturabún- Injústi p
tur, * quia peccatóres & semen
períbunt. períbit.

Inimíci verò Dómini Justi aure
mox ut honorificáti bunt terram
fuérint & exaltáti, * bitábunt in
deficiéntes quemádmo- culi super ea
dum fumus deficient.

...um perierint peccató-
...s, vidébis.

Vidi ímpium super-
...altátum, * & elevá-
...um sicut cedros Líbani.

Et transivi, & ecce
non erat: * & quæsivi
eum, & non est invén-
tus locus ejus.

Custódi innocéntiam,
& vide æquitátem: *
quóniam sunt reliquiæ
hómini pacífico.

Injústi autem disperí-
bunt simul: * reliquiæ
impiórum interíbunt.

Salus autem justórum
à Dómino: * & protéc-
tor eórum in témpore
tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dó-
minus, & liberábit eos:
& éruet eos à peccatóri-
bus, & salvábit eos: *
quia speravérunt in eo.

Ant. Dóminus amat
judícium, & non de-
relinquet sanctos suos.

Capitule 1. Joan. 4.

CHarissimi: Si dili-
gámus invícem,
Deus in nobis manet,
& cháritas ejus in nobis
perfécta est. In hoc co-
gnóscimus quóniam in
eo manémus, & ipse
in nobis: quóniàm de
Spíritu suo dedit nobis.

A NONE.

Ant. 1. D. Heredi-
tátem.

Pseaume 57.

SI verè útique justí-
tiam loquimini, *
recta judicáte filii hó-
minum.

Etenim in corde ini-
quitátes operámini: *
in terra injustitias ma-
nus vestræ concinnant.

Alienati sunt pecca-
tóres à vulva, erravé-
runt ab útero, * locúti
sunt falsa.

Furor illis secúndùm
similitudinem serpén-
tis, * sicut áspidis sur-
dæ, & obturántis aures
suas.

Quæ non exáudiet
vocem incantántium, *
& venéfici incantantis
sapiénter.

Deus cónteret dentes
eórum in ore ipsórum: *
molas leónum confrin-
get Dóminus.

Ad nihilum devénient
tanquam aqua decúr-
rens: * inténdit arcum
suum donec infirmentur.

Sicut cera, quæ fluit,
auferéntur: * supercé-
cidit ignis, & non vi-
dérunt solem.

Priúsquàm intellígé-
rent spinæ vestræ rham-
num, * sicut vivéntes,
sic in ira absórbet eos.

Lætabitur justus cum
viderit vindictam; *
manus suas lavábit in

sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si-
útique est fructus jus-
to , * útique est Deus
júdicans eos in terra.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dó-
minus , * Deus
ultiónum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas
terram , * redde retri-
butiónem supérbis.

Usquequò peccatóres,
Dómine , * úsquequò
peccatóres gloriabún-
tur ?

Effabúntur , & lo-
quéntur iniquitátem , *
loquéntur omnes , qui
operántur iniustitiam ?

des iniquitátis, * qui ágis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi, * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum dispérdet eos; * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Hereditátem suam non derelínquet Dóminus.

Capítule 1. *Joan.* 3.

Filióli mei: Non diligámus verbo, neque linguâ, sed ópere & veritáte.

A VESPRES.

Ant. 2. d. Miserére.

Psaume 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum; * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ, * in mánibus dóminæ suæ.

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec miseréatur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri; * quiâ multùm repléti sumus despectióne.

Quiâ multùm repléta est ánima nostra: * opprobrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Ant. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Ant. 3. a. Adjutórium.

Psaume 123.

Nisi quiâ Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quiâ Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absórbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra, * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus: * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est, * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

AD III. NOCTURNE.
Ant. 3. a. Quis intelliget.

Pſeaume 106.

CONfitémini Dómino quóniam bonus; * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redémpti ſunt à Dómino, * quos redémit de manu inimici.

Et de regiónibus congregávit eos; * à Sólis ortu & occáſu, ab Aquilóne & Mari.

Erravérunt in ſolitúdine in inaquóſo; * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſuriéntes, & ſitiéntes, * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de necéſſitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſuriéntem ſatiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eorum: * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de necéſſitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis, * & vincula eórum diſrúpit.

I. *Diviſion du Pſ.* 106.

CONfiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suſcépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eórum: * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribu-

laréntur, * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos, * & eripuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum;

Et ſacrífícent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis,

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit, & ſtetit ſpíritus procéllæ: * & exaltáti unt fluctus ejus.

Aſcéndunt uſque ad cœlos, & deſcéndunt uſque ad abýſſos; * ánima eorum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius: * & omnis ſapiéntia eórum devorára eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribuláréntur; * & de neceſſitátibus eórum edúxit eos.

Et ſtátuit procéllam ejus in auram; * & ſíluérunt fluctus ejus.

Et lætáti ſunt quia ſíluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

II. Diviſion du Pſ. 106.

COnfiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum;

Et exáltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in deſértum, * & éxitus aquárum in ſitim;

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſértum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic eſuriéntes, * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti ſunt nimis: * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt, * & vexáti ſunt à tribula-

ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt; * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, ódit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Qui dixér
guam noſtran
cábimus, lá
à nobis ſunt
noſter Dómi

Propter miſ
pum, & gém
perum, * ni
gam, dicit D

Ponam in ſa
fiduciáliter ag

Elóquia D
elóquia caſta
tum igne exa
probátum terr
tum ſéptuplum

Tu, Dómi
bis nos, &
nos, * à ge
hac in ætérnu

In circúitu i
bulant: * ſecú

Sicat inimícus meus : Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero ; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altiſſimi.

Ant. Réſpice & exáudi me ; Dómine Deus meus.

Capitule. Thren. 2.

LAuda in nocte, in princípio vigiliárum : effúnde ſicut aquam cor tuum ante conſpéctum Dómini : leva ad eum manus tuas.

LE MERCREDI A MATINES.

Invitatoire. Deus magnus Dóminus, * Veníte, adorémus.

Pſeaume Veníte, *p.* 4.

Hymne.

RErum Creátor óptime,
Rectórque noſter áſpice :
Nos à quiéte nóxia,
Merſos ſopóre, libera.

TE, ſancte Chriſte, póſcimus ;
Ignóſce culpis ómnibus :
Ad confiténdum ſúrgimus,
Moráſque noctis rúmpimus.

MENTES, manúſque tóllimus,
Prophéta ſicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit :
Paulúſque geſtis cenſuit.

VIDES malum, quod fécimus :
Occúlta noſtra pándimus,
Preces geméntes fúndimus,
Dimitte quod peccávimus.

QUI nos créavit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fóves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 4. e. Beáta.

Pſeaume 23.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Domini ? * aut quis

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum, * quoniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genimina ejus: * in stillicidiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exáudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium finium terræ.

Ant. 2. d. Deus.

Cantique d'Anne. 1. *Reg.* 2. 1.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos, * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est [illegible]nus, neque e[illegible] álius extra [illegible] non est fórtis [illegible] Deus noster.

Nolite multiplicáre loqui sublimia gloriántes: * recédant véteræ de ore vestro.

Quià Deus scientiárum Dominus est, * & ipsi præparántur cogitationes.

Arcus fórtium superátus est: * & infirmi accincti sunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus se locavérunt: * & famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * & quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad inferos & redúcit.

Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat & súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem;

Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris contícescent; * quià non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum

Dóminum formidábunt adverſárii ejus : * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi ſuo, * & ſublimábit cornu Chriſti ſui.

Ant. Deus ſcientiárum Dóminus eſt.

[*Aux Fêtes, Cantique.*]

Tobie 13.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia ſécula regnum tuum.

Quóniàm tu flagéllas, & ſalvas : dedúcis ad ínferos & redúcis : * & non eſt qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Iſraël, * & in conſpéctu Géntium laudáte eum :

Quóniàm ídeò diſpérſit vos inter Gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus.

Et faciátis ſcire eos : * quia non eſt álius Deus omnípotens præter eum.

Ipſe caſtigávit nos propter iniquitátes noſtras : * & ipſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam.

Aſpícite ergo quæ fecit nobíſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; * Regémque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi : * quóniàm oſténdit majeſtátem ſuam in gentem peccatrícem.

Convertímini, ítaque, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, * credéntes quod fáciet vobíſcum miſericórdiam ſuam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum omnes eléćti ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 5. f. Secundùm.

Pſeaume 150.

LAudáte Dominum in ſanctis ejus ; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério, & cithara.

Laudáte eum in týmpano, & choro : * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis beneſonántibus ; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudáte Dóminum.

Capitule. Rom. 13.

FRatres : Némini quidquam debeátis, niſi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam ſi quod eſt áliud mandátum, in hoc verbo inſtaurátur : Díliges próximum tuum ſicut teípſum.

Hymne.

ALES diéi núntius
Lucem propínquam præcínit :
Nos excitátor méntium
Jam Chriſtus ad vitam voçat.
AUFÉRTE, clamat, léctulos,
Ægro ſopóre déſides :
Caſtíque, recti, ac ſóbrii,
igiláte : jam ſum próximus.
ESUM ciámus vócibus,
ntes, precántes, ſóbrii :
a ſupplicátio
re cor mundum
ar.
TU Chriſte, ſomnum díſcute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu ſolve peccátum vetus,
Novúmque lumen ingere.
QUI nos créavit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fóvet,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Auditam fac mihi manè miſericórdiam tuam : ℟. Quia in te ſperávi.

A Benedíctus, *Ant.* 7. a. Eréxit Dóminus cornu ſalútis nobis, in domo David púeri ſui.

A PRIME.

Ant. 1. d. Exúrge.

Pſeaume. 9.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo ; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te ; * pſallam nómini tuo, Altíſſime.

In converténdo inimícum meum retrórſum : * infirmabúntur & períbunt à fácie tua.

Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam : * ſedíſti ſuper thronum, qui júdicas juſtítiam.

Increpásti Gentes, & períit ímpius: * nomen eórum deléfti in ætérnum & in ſéculum ſéculi.

Inimíci defecérunt fráneæ in finem; * & civitátes eórum deſtruxísti.

Périit memória eórum cum ſónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum; * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte; judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Pſállite Dómino, qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter Gentes ſtúdia ejus:

Quóniam requírens ſánguinem eórum recordátus eſt: * non eſt oblítus clamórem páuperum.

I. *Diviſion du Pſ.* 9.

MIſerére mei, Dómine; * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo; * infixæ ſunt Gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt, * comprehénſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehénſus eſt peccátor.

Convertántur peccatóres in infernum, * omnes Gentes quæ obliviſcúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conſpéctu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos: * ut ſciant Gentes quóniam hómines ſunt.

II. *Diviſion du Pſ.* 9.

UT quid, Dómine, receſsísti longè, * déſpicis in opportunitá-

tibus, in tribulatióne?

Dum ſupérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in conſíliis quibus cógitant.

Quóniàm laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ; * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * ſecúndùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpéctu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua à fácie ejus; * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine & dolo, * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito, ſi leo in ſpelúnca ſua. inſidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dùm áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum, * inclinábit ſe, & cadet cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus, * avértit fáciem ſuàm, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua; * ne obliviſcáris páuperum.

Propter quid irritávit impius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem conſíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * períbitis, Gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

ſcabéllum pedum
* quóniam ſanc-
eſt.
yſes & Aaron in
dóribus ejus, * &
uel inter eos, qui
:ant nomen ejus.
vocábant Dómi-
, & ipſe exaudié-
os: * in columna
loquebátur ad eos.
ſtodiébant teſtimó-
jus: * & præcé-
quod dedit illis.
mine Deus noſter,
audiébas eos: *
, tu propítius fuíſ-
, & ulcíſcens in
:s adinventiónes
n.
xaltáte Dóminum
n noſtrum, & ado-
in monte ſancto
: * quóniam ſan-
Dóminus Deus noſ-

r. Sanctus Dómi-
Deus noſter.
In die mandávit
inus miſericór-
ſuam: ℟. Et noc-
nticum ejus.

L A U D E S.

Adjútor meus, ti-
állam, ℟. Quia
s ſuſcéptor meus es.
t. 1. d. Tu es.

Pſeaume 43.

Eus, áuribus no-
ſtris audívimus,
patres noſtri annuntia-
vérunt nobis opus. *
quod operátus es in dié-
bus eórum, & in dié-
bus antíquis.

Manus tua Gentes
diſpérdidit, & plantáſti
eos: * afflixíſti pópu-
los, & expulíſti eos.

Nec enim in gládio
ſuo poſſedérunt ter-
ram, * & bráchium
eórum non ſalvávit eos.

Sed déxtera tua, &
bráchium tuum, & il-
luminátio vultûs tui: *
quóniam complacuíſti
in eis.

Tu es ipſe Rex meus,
& Deus meus, * qui
mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros
ventilábimus cornu, *
& in nómine tuo ſper-
némus inſurgéntes in
nobis.

Non enim in arcu
meo ſperábo: * & gla-
dius meus non ſalvábit
me.

Salvásti enim nos de
affligéntibus nos, * &
odiéntes nos confudísti.

Ant. Tu es ipſe Rex
meus, & Deus meus, qui
mandas ſalútes Jacob.

Ant. 2. d. In Deo.

I. *Diviſion du Pſ.* 43.

IN Deo laudábimur
tota die; * & in nó-

avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem.

Deus, tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum salutáre ipsius: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi * justítia & pax osculáta sunt.

Véritas de terra orta est: * & justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Psaume 149.

Cántate Dómino cánticum novum: * laus ejus in eccléfia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum, * & filii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro, * in týmpano & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum, * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, & salutáre tuum da nobis.

Ant. Exúrge, quare dórmis, Dómine: súrge, & ne repéllas finem.

Ant. 5. a. Adónaï.

Cantique de Judith. 16.

INcípite Dómino in týmpanis, * cantáte Dómino in cýmbalis.

Modulámini illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eriperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, * & præclárus in virtúte tua, & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti & facta sunt:

Misísti Spíritum tuum, & creáta sunt, * & non est qui resístat voci tuæ.

Montes à fundaméntis movebúntur cum aquis; * *petræ*, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Adonaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua.

[*Aux Fetes, Cantique. Eccli.* 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis,

Et sic dicétis in confessióne: * ópera Dómini univérsa bona valdè.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illíus sicut exceptória aquárum:

Quóniam in præcépto ipsíus placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A sæculo usque in sæculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspéctu ejus.

ſánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si-útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

Pſeaume 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram, * redde retributiónem ſupérbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, & loquéntur iniquitátem, * loquéntur omnes, qui operántur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite inſipiéntes pópulo, * & ſtulti quándo ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui fíxit óculum, non conſiderat?

Qui córripit gentes, quare? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniàm vanæ ſunt.

Diviſion du Pſ. 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quià non repéllet Dóminus plebem ſuam, * & hereditátem ſuam non derelínquet.

Quoadúſque juſtítia convértatur in judícium, * & qui juxta illam omnes, qui recto ſunt corde.

Quis conſúrget mihi advérsùs malignántes? * aut quis ſtabit mecum advérsùs operántes iniquitátem?

Niſi quià Dóminus adjúvit me, * paulò minus habitáſſet in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus eſt pes meus, * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in córde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi

e [illegible] sémi-
s.
N I multa fucis íl-
a,
luce purgéntur
â :
ra lux cœléstium,
seréno illúmina.
I nos creávit laus
tri,
ui redémit Filio,
naritáte nos foves
r tibi laus Spíri-
s. Amen.
Exultábo manè
córdiam tuam,
ne ℟. Quia fac-
usceptor meus.
enedictus, *Ant.*
usjurándum jurá-
Abraham patrem
n, datúrum se

PRIME.
1. a. Non avér-

eaume 101.
mine, exáudi
ratiónem meam *
or meus ad te vé-

avértas fáciem
me : * in qua-
die tríbulor,
ad me aurem

acúnque die in-
ro te, velóci-
udi me.
defecérunt sicut
rt. d'Autom.

[illegible] dies mei : * [illegible]
mea sicut crémium [illegible]
runt.
Percússus sum ut
fœnum, & áruit cor
meum : * quia oblitus
sum comédere panem
meum.
A voce gémitûs mei, *
adhæsit os meum carni
meæ.
Similis factus sum
pellicáno solitudinis ; *
factus sum sicut nycti-
corax in domicílio.
Vigilávi, * & factus
sum sicut passer solitá-
rius in tecto.
Tota die exprobrá-
bant mihi inimici mei : *
& qui laudábant me, ad-
vérsum me jurabant.
Quia cinerem tan-
quam panem manducá-
bam, * & potum meum
cum fletu miscébam.
A fácie iræ & indi-
gnatiónis tuæ : * quia
élevans allisisti me.
Dies mei sicut umbra
declinavérunt : * & ego
sicut fœnum árui.
Tu autem, Domine,
in ætérnum permanes ; *
& memoriale tuum in
generationem & gene-
rationem.
I. *Division des Ps.* 101.
TU exurgens miseré-
beris Sion, * quia

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

Ant. 4. d. Bénefac.

Pſeaume 124.

QUi confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Quià non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántes iniquitátem; * ſuper Iſraël.

Ant. Bénefac, Dómine, bonis, & rectis corde.

Ant. 5. a. Convérte.

Pſeaume 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſolári.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum; * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum; * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant; * mitténtes ſémina ſua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Ant. Convérte, Dómine, captivitátem noſtram.

Ant. 7. c. Niſi Dóminus.

Pſeaume 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum

terram, * à
que ad occá-

ſpécies decó-
Deus mani-
: Deus noſ-
filébit.
onſpéctu ejus
: * & in
is tempéſtas

r cælum de-
: terram : *
pópulum

te illi ſanc-
qui ordinant
n ejus ſuper

ıtiábunt cœ-
ejus : * quó-
judex eſt.
pulus meus,
Iſraël, &
tibi : * Deus
go ſum.
ıcrificiis tuis
* holocáuſta
in conſpéctu
npper.
piam de do-
ilos, * ne-
ibus tuis hir-

meæ ſunt
ſilvárum, *
móntibus &

ómnia vola-
* & pulcri-

túdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi : * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Nunquid manducábo carnes taurórum ? * aut ſánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, & honorificábis me.

Diviſion du Pſeaume 49.

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras juſtítias meas, & aſſúmis teſtaméntum meum per os tuum ?

Tu verò odísti diſciplinam, * & projeciſti ſermónes meos retrórſum.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ ; * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsùs fratrem tuum loquebáris & advérsus filium matris tuæ ponébas ſcándalum : * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimáſti, iníque, quod ero tui ſimilis ; *

ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniàm quæ perfecíſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt; * pálpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniàm juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Pſeaume 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniàm defécit ſanctus; * quóniàm diminútæ ſunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquíſque ad próximum ſuum; * lábia dolóſa, in corde & corde locúti ſunt.

Diſpérdat Dóminus univérſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt, * quis noſter Dóminus eſt?

Propter miſériam inopum, & gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.

Tu, Dómine, ſervábis nos, & cuſtódies nos, * à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu impii ámbulant: * ſecúndùm altitúdinem tuam multiplicáſti filios hóminum.

Pſeaume 12.

USquequò, Dómine, oblivíſceris mé in finem? * Uſquequò avértis fáciem tuam à me?

Quándiù ponam conſília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequándo

ulans in via
, hic mihi

ábit in mé-
neæ qui fa-
um : * qui
ıqua , non
conſpéctu
eórum.
ino interfi-
ıes peccató-
ut diſpérde-
áte Domini
ıntes iniqui-

ı 102.
ánima mea,
o , * & óm-
ra me ſunt,
to ejus.
ánima mea,
* & noli
ines retribu-

itiátur óm-
átibus tuis *
ines infirmi-

nit de inté-
iam , * qui
n miſericor-
ationibus.
et in bonis
tuum : * re-
t áquilæ ju-

iſericórdias
* & judi-
us injuriam

Notas fecit vias ſuas Móyſi , * fíliis Iſraël voluntátes ſuas.

Miſerátor , & miſéricors Dóminus , * longánimis , & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur , * neque in ætérnum comminábitur.

Non ſecúndùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retribuit nobis.

Quóniam ſecúndùm altitudinem cœli a terra * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timéntes ſe.

Quantùm diſtat Ortus ab Occidénte , * longè fecit a nobis iniquitátes noſtras.

Diviſion du Pſ. 102.

QUómodo miſerétur pater filiórum , miſéritus eſt Dóminus timéntibus ſe , * quoniam ipſe cognóvit figméntum noſtrum.

Recordátus eſt quóniam pulvis ſumus : * homo ſicut fœnum dies ejus , tanquam flos agri ſic efflorébit.

Quóniam ſpíritus pertransibit in illo , & non ſubſiſtet , * & non co-

ſtabit in loco ſancto ejus ?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles ; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Pſeaume 32.

Xultáte juſti in Dómino : * rectos decollaudátio.

Confitémini Dómino cíthara : * in pſaltério decem chordárum pſálite illi.

Cantáte ei cánticu novum : * benè pſálli ei in vociferatióne.

Quià rectum eſt v bum Dómini, * & ó nia ópera ejus in fide

Díligit miſericórdi & judícium : * miſ córdiâ Dómini plena terra ;

Verbo Dómini c firmáti ſunt ; * & ſp tu oris ejus omnis vi eórum.

Cóngregans ſicut utre aquas maris ; * nens in theſáuris al ſos.

Tímeat Dómin omnis terra : * ab autem commoveá omnes inhabitántes bem.

Quóniàm ipſe di & facta ſunt ; * mandávit, & cr ſunt.

Dóminus díſſipat sília Géntium ; * ré bat autem cogitati populórum, & ré bat consília príncip

Consílium autem mini in ætérnum net : * cogitatiónes dis ejus in generati & generatiónem.

Diviſion du Pſeaume

BEáta gens, c eſt Dóminus D

ejus, * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem, * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor & protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos ; * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Benedíctus.

Pseaume 67.

EXúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus : * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicùt déficit fumus deficiant : * sicùt fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei, * & delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo, * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cùm egrederé

ris in conſpéctu pópuli tui : * cùm pertransíres in deſérto,

Terra mota eſt, étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sínaï, * à fácie Dei Iſraël.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hereditáti tuæ * : & infirmáta eſt, tù verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea ; * paráſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

I. *Diviſion du Pſ. 67.*

DÒminus dabit verbum evangeliſántibus * virtúte multâ.

Rex virtútum dilécti, dilécti, * & ſpeciéi domûs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dùm diſcérnit cœléſtis reges ſuper eam, * nive dealbabúntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis, * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos : * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo : étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem millibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem : * accepiſti dona in homínibus.

Etenim non credéntes * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidiè : * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi : * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúntamen Deus confrínget cápita inimicórum ſuórum, * vérticem capílli perambulántium in delíctis ſuis.

Dixit Dóminus : Ex Baſan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in ſánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Vidérunt ingréſſus tuos, Deus, * ingréſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti pſalléntibus

bus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

Il. Diviſion du Pſ. 67.

IN Eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſraël.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, * in mentis excéſſu.

Príncipes Juda, duces eórum, * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ, * confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúſalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos, qui probáti ſunt árgento.

Diſſipa Gentes quæ bella volunt, vénient Legáti ex Ægypto, * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo: * pſállite Dómino.

Pſállite Deo, qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, ad Oriéntem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis, * date glóriam Deo.

Super Iſraël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ; * benedíctus Deus.

Ant. Benedíctus Dóminus die quotídiè.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. g. Sanctus.

Pſeaume 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus, * juſtitia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit; & lætáta eſt Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram, * nimis exaltátus es ſuper omnes Deos.

Qui dilígitis Dóminum, odite malum, * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætitia.

Lætámini juſti in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Pſeaume 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirábilia fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpéctu Géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ: * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce pſalmi.

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ, * jubiláte in conſpéctu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Pſeaume 98.

DOminus regnávit, iraſcántur pópuli, * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélſus ſuper omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, * quóniam terríbile & ſanctum eſt.

Et honor regis judícium dilígit: * tu paráſti directiónes, judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum: & ado-

amaritúdine
: * velóces
m ad effun-
nguinem.
& infelíci-
eórum , &
non cogno-
non est timor
culos eórum.
cognóscent
perántur ini-
* qui dévo-
meam sicut
?
non invo-
* illic trepi-
more , ubi
nor.
Dóminus in
: justa est :
nopis confu-
uóniam Dó-
ejus est.
t ex Sion sa-
l ? * cum
óminus cap-
plebis suæ ,
cob , & læ-
el.
ae 14.
, quis ha-
in tabernáu-
aut quis re-
nonte sancto
réditur sine
& operátur
itur veritá-
qu

non egit dolum in lingua sua ;

Nec fecit próximo suo malum,* & opprobrium non accépit advérsus próximos suos ;

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus ; * timéntes autem Dóminum glorificat ;

Qui jurat próximo suo , & non décipit ; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram , & munera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc , * non movébitur in ætérnum.

Pseaume 15.

Conférva me , Dómine , quóniam sperávi in te : * dixi Dómino : Deus meus es tu , quóniam bonorum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus , * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum ; * pósteà accelerávérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ? * nec memor ero nóminum eórum per labia mea.

Dómine pars hereditátis meæ , & cálicis

mei: * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum; * insuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam à dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea; * insuper & caro mea requiéscet in spe.

LE JE
A MAT
Invit. Non r
minus pleben
Venite adoré
Pseaume. V
Hym

NOX a
cónteg
Terræ colóre
Nos confitén
mus
Te, juste J
dium.
UT áufera
Sordésque n
luas:
Donésque,
grátiam,
Ut arceántur

* inclináte au-
tram in verba
.
am in parábolis
i, * loquar pro-
es ab initio.
a audivimus, &
nus ea, * &
ostri narravé-
is.
unt occultáta à
um, * in gene-
ltera.
ntes laudes Dó-
virtútes ejus, *
bilia ejus quæ

citávit testimó-
Jacob, * & le-
uit in Israël.
a mandávit pá-
stris nota fácere
suis, * ut co-
generátio ál-

ui nascéntur, &
,* & narrábunt
.
int in Deo spem
& non obli-
óperum Dei,*
iáta ejus ex-

nt sicut patres
* generatio pra-
speratis:
atio, quæ non
or suum, * &
creditus cum
tus ejus.
d'Autom.

Filii Ephrem intendéntes & mittentes arcum, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambulare.

Et oblíti sunt benefactorum ejus, * & mirabilium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabilia in terra Ægýpti, * in campo Taneos.

Interrupit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * & tota nocte in illuminatióne ignis.

I. *Division du Ps. 77.*

INterrupit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flumina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccare ei, * in iram excitavérunt excélsum in inaquoso.

Et tentavérunt Deum in cordibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt

Ant. 8. c. Deo noſtro.

Pſeaume 146.

LAudáte Dóminum quóniàm bonus eſt pſalmus ; * Deo noſtro ſit jucúnda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus , * diſperſiónes Iſraëlis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde , * & álligat contritiónes eórum.

Qui número mérat multitúdinem ſtellárum , * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter , & magna virtus ejus , * & ſapiéntiæ ejus non eſt número.

Suſcípiens manſuétos Dóminus ; * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne ; * pſállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus , * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum , * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat juméntis eſcam ipſórum , * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum , * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Deo noſtro ſit jucúnda , decoráque laudátio.

Capitule. Rom. 15.

QUæcúnque ſcripta ſunt , ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt , ut per patiéntiam , & conſolatiónem Scripturárum ſpem habeámus.

Hymne.

NOX , & tenébræ , & núbila ,
Confúſa mundi , & túrbida :
Lux intrat : albéſcit polus :
Chriſtus venit : diſcédite.

CALIGO terræ ſcínditur
Percúſſa ſolis ſpículo ,
Rebúſque jam color redit
Vultu niténtis ſideris.

TE , Chriſte , ſolum nóvimus ,
Te , mente purâ & ſímplici ,
Flendo , & canéndo , quæſumus ,

Inténde

Intende noſtris ſenſibus.

SUNT multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tuâ:
Tu vera lux cœléſtium,
Vultu ſeréno illúmina.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio;
Qui charitáte nos foves
Tibi par ſit laus Spíritus. Amen.

℣. Exultábo mánè miſericórdiam tuam, Dómine: ℟. Quia factus es ſuſcéptor meus.

A Benedictus, *Ant.* & ſ. Jusjurándum jurávit ad Abraham patrem noſtrum, datúrum ſe nobis.

A PRIME.

Ant. 1. a. Non avértas.

Pſeaume 101.

DOmine, exáudi oratiónem meam * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me: * in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúnque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei: * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei, * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis; * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cinerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ: * quia elevans allisísti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt: * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

I. *Diviſion du Pſ.* 101.

TU exúrgens miſeréberis Sion, * quia

árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc qui obliviſcímini Deum; * ne quando rápiat, & non ſit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo oſténdam illi ſalutáre Dei.

Pſeaume 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam, * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni inſurrexérunt advérsum me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, * & in veritáte tua diſpérde illos.

Voluntárie ſacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuíſti me: * & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus.

Ant. Voluntárie ſacrificábo tibi, & confitébor nómini tuo, Dómine.

Capitule. 1. *Pier.* 3.

CHariſſimi: Dóminum Chriſtum ſanctificáte in córdibus veſtris, paráti ſemper ad ſatisfactiónem omni poſcénti vos ratiónem de ea, quæ in vobis eſt, ſpe.

A SEXTE.

Ant. 6. f. Bénedic.

Pſeaume 100.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam, * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum, * declinántem a me malignum non cognoſcébam.

Detrahéntem ſecrétо próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Supérbo óculo & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant me-

ónem , * annun-
veritatem tuam in
.eo.
óniam dixísti : In
um misericórdia
:ábitur in cœlis ; *
ırábitur véritas tua
:
.pósui testaméntum
s meis , jurávi Da-
rvo meo : * Usque
érnum præparábo
ı tuum ;
edificábo in gene-
ıem & generatió-
* sedem tuam.
nfitebúntur cœli
ilia tua , Dómi-
étenim veritátem
in ecclésia sanctó-

ióniam quis in nú-
: æquábitur Dómi-
similis erit Deo in
Dei ?
us , qui glorificátur
ısílio sanctórum , *
ıus & terríbilis su-
mnes qui in circúi-
ıs sunt.
ómine Deus virtú-
, quis símilis tibi ? *
ıs es , Dómine , &
as tua in circúitu

ı domináris potes-
naris , * motum au-
flúctuum ejus tu
;as.
ı humiliásti sicut
vulnerátum, supérbum: *
in bráchio virtútis tuæ
dispersísti inimicos tuos.

Tui sunt cœli , & tua
est terra : * orbem terræ
& plenitúdinem ejus tu
fundásti.

Aquilónem , & mare
tu creásti : * Thabor &
Hermon in nómine tuo
exultábunt.

Tuum bráchium cum
poténtia : * firmétur ma-
nus tua , & exaltétur
déxtera tua.

Justítia & judícium
præparátio sedis tuæ : *
misericórdia & véritas
præcédent fáciem tuam.

I. *Division du Ps. 88.*

BEátus pópulus , qui
scit jubilationem : *
Dómine in lúmine vul-
tûs tui ambulábunt ;

Et in nómine tuo
exultábunt tota die , *
& in justítia tua exalta-
búntur.

Quóniam glória virtú-
tis eórum tu es : * & in
beneplácito tuo exaltá-
bitur cornu nostrum.

Quia Dómini est as-
súmptio nostra , * &
sancti Israël Regis nos-
tri.

Tunc locútus es in vi-
sióne sanctis tuis , & di-
xísti : * Pósui adjutó-
rium in poténte & exal-

gnóſcet ámplius locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab ætérno, * & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, * his qui ſervant teſtaméntum ejus.

Et mémores ſunt mandatórum ipſíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam: * & regnum ipſíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * miníſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Bénedic, ánima mea, Dómino.

Capitule, 1. *Joan.* 3.

CHariſſimi, nunc filii Dei ſumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, ſimiles ei érimus, quóniam vidébimus eum ſicuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt.

A NONE.

Ant. 2. d Adjuva me, *Pſeaume* 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os doló ſi ſuper me apértum eſt.

Locúti ſunt adversùm me linguâ dolóſâ; & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et poſuérunt advérsùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Conſtítue ſuper eum peccatórem: * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & epiſcópatum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

transeúntes viam, * quod exprobravérunt commutatiónem christi tui.

[illegible]us est opprobrium [illegible]nis suis.

[illegible]xaltásti déxteram [illegible]priméntium eum, * [illegible]ificásti omnes inimí[illegible] ejus.

[illegible]vertísti adjutórium [illegible]dii ejus, * & non es [illegible]iliárus ei in bello.

Destruxísti eum ab [illegible]undatióne, * & se[illegible]em ejus in terram col[illegible]ísti.

Minorásti dies témporis ejus, * perfudísti eum confusióne.

Usquequò, Dómine, avértis in finem, * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * nunquid enim vanè constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem, * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, opprobrii servórum tuórum, * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium;

Quod exprobravérunt inimici tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutationem christi tui.

Benedictus Dóminus in ætérnum: * Fiat, fiat.

Ant. Dómine Deus virtútum, quis similis tibi?

℣. Deum exquisivi, mánibus meis nocte contra eum. ℟. Et non sum decéptus.

A LAUDES.

℣. Laudábo nomen Dei cum cántico. ℟. Et magnificábo eum in laude.

Ant. 3. a. Exultáte.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro, * jubilate Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cithara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præceptum in Israël est, * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus

mei: * tu es, qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum; * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea; * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in ínferno; * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecíſti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo; * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſérva me, Dómine, quóniam ſpetávi in te.

Capitule. Eccli. 32.

BEnedícite Dóminum, qui fecit te: ut vigiláverint ad illum invénient benedictionem.

LE JEU

A MATIN

Invit. Non repé minus plebem ſi Venite ádorému

Pſeaume. Veni

Hymne.

NOX atra cóntegit Terræ colóres ó Nos confiténtes mus Te, juſte Júdi dium.

UT áuferas p Sordéſque men luas: Donéſque, C grátiam, Ut arceántur crí

MENS ecce tor pia, Quam culpa nóxiâ: Obſcúra geſtit t Et te, Redé quærere.

QUI nos creá Patri, Laus qui redémit Qui charitáte r ves Sit par tibi laus tus. Amen.

AU I. NOCTU

Ant. 31 c. De

Pſeaume 7

ATténdite, meus

s est Gálaad, &
it Manasses. *
hraim suscepti
mei:
rex meus. *
lebes spei meæ.
imæam extendam
nentum meum: *
lienigenæ amici
mr.
deducet me in
m munitam? *
dúcet me usque
næam.
ne tu Deus, qui
ti nos, * & non
, Deus in virtuti-
stris?
nobis auxilium de
tióne: * quia va-
us hominis.
Deo faciémus vir-
: * & ipse ad ni-
dedúcet inimicos
i.
. Da nobis auxi-
le tribulatione:
ana salus homi-

5. a. Convérsus

ue d'Isaïe, 12. 1.
nfitébor tibi Do-
ine, quoniam ira-
mihi: * convérsus
or tuus, & conso-
s me.
e Deus salvátor
: * fiduciáliter
, & non timébo;

Quia fortitúdo mea,
& laus mea Dominus, *
& factus est mihi in
salutem.
Haurietis aquas in gau-
dio de fontibus salvatoris. *
& dicetis in illa die:
Confitemini Domino, &
invocate nomen eius.
Notas facite in popu-
lis adinventiones eius. *
memento quoniam excelsum est nomen eius.
Cantate Domino,
quoniam magnifice fe-
cit: * annuntiate hoc
in universa terra.
Exulta, & lauda ha-
bitatio Sion, * quia
magnus in medio tui
sanctus Israel.
Ant. Convérsus est fu-
ror tuus, Domine, &
consolatus es me.

(*Au. Fetes, Cantique d'Isaïe*, 26.

URbs fortitudinis nostræ Sion. * Sa-
vator ponetur in ea,
murus & antemurale.
Aperite portas, * &
ingrediatur gens justa,
custodiens veritatem.
Vetus error abiit: ser-
vabis pacem, * pacem,
quia in te speravimus.
Sperástis in Domino
in sæculis ætérnis, * in
Domino Deo forti in
perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublimem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcabit eam pes: * pedes páuperis gressus egenórum.

Sémita justi recta est: * rectus callis justi ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte: * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigi-

enim ópera n
rátus es nobis.

Ant. 3. c.

Pseaume.

LAuda Je
Dóminum
Deum tuum S

Quóniam c
feras portárum
benedixit filiis

Qui pósuit
pacem: * & á
ménti sátiat te

Qui emittit
suum terræ: *
currit sermo ej

Qui dat ni
lanam: * nébu
cinerem sparg

Mittit crystá
sicut buccéllas
fáciem frígori

terri non apparéntium.

Hymne.

LUX ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas
Quæ nosmet in præceps dii
Erróre traxit dévio.
HÆC lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi;
Nihil loquámur súbdolum,
Volvámus obscúrum nihil.
SIC tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet.
SPECULATOR adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fóves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Manè astábo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo, quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

℣ Benedictus, *Antienne.* 5. f. Serviámus Dómino in sanctitáte & justítia ómnibus diébus nostris.

A PRIME.

Ant. 2. d. Sit splendor.

Pseaume 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * & métuant eum omnes fines terræ.

Pseaume 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priúsquàm montes

fierent, aut formarétur terra & orbis, * à sæculo & usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * & dixísti : Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, tanquam dies hestérna quæ prætériit, * & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habéntur, * eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè flóreat, manuetúdo, * & compiémur.

Division du Pſeaume 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timore iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò ? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ : * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus

quia eſt, & inquirentibus ſe remunerátor ſit.

A TIERCE.

Ant. 1. d. Dómine.

Pſeaume. 41.

QUemádmodum deſiderat cervus ad fontes aquárum, * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * Quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus.

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confeſſiónis, * ſonus epulántis.

Quare triſtis es, ánima mea, * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſion du Pſeaume 41.

AD meipſum ánima mea conturbáta eſt: * propterèa memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suſcéptor meus es.

Quare oblitus es mei; * & quare contriſtatus incédo, dùm áffligit me inimícus?

Dùm confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei.

Dùm dicunt mihi per ſíngulos dies: Ubi eſt Deus tuus? * quare triſtis es, ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pſeaume 83.

QUàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro

mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxilium abs te, * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, grátiam & glóri Dóminus.

Non privál eos, qui ámb innocéntia; * virtútum, beá qui sperat in te

Ant. Dómin tum, beátus h sperat in te.

Capitule. Ro

CORde créd justítiam; tem conféssio f lútem; dicit en ptúra: Omnis dit in illum, r fundétur.

A SEX

Ant. 6. f. Suá

Pseaume

neo menſam, * advérſus eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum; * & calix meus inébrians quam præclárus eſt.

Et miſericórdia tua ſubſequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum.

Pſeaume 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant manſuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idipſum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumináminí, * & fácies veſtræ non confundéntur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir, qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ſancti ejus: * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Diviſion du Pſeaume 33.

VEnite, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * dilígit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & perſequere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos: * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes: * pedes páuperis gressus egenórum.

Sémita justi recta est: * rectus callis justi ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte: * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cum féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, * & non vídeant.

Vídeant, & confundántur zelántes pópuli: * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Ant. 3. c. Lauda.

Pseaume. 147.

LAuda Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminum; lauda Deum tuum, Sion.

Capitule. Hebr. 11.

FRatres: Est fides sperandárum substántia rerum, argumén-

Et innotéſcat in natiónibus coram óculis noſtris, * últio ſánguinis ſervórum tuórum, qui effúſus eſt.

Introéat in conſpéctu tuo gémitus compeditórum, * ſecúndum magnitúdinem bráchii tui pólli de fílios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum, * impropérium ipſórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Pſeaume 79.

QUi regis Iſraël, inténde, * qui dedúcis, velut ovem, Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut ſalvos fácias nos.

Deus convérte nos: * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum: * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra.

Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris: * & inimici noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Diviſion du Pſeaume 79.

VIneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti Gentes, & plantáſti eam.

Dux itíneris fuíſti in conſpéctu ejus: * plantáſti radices ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbúſta ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes, qui pretergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de ſilva; * & ſingulàris ferus depáſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere: * réſpice de

cœlo, & vide, & vísita vineam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & super filium hominis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, & suffóssa, * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus à te, vivificábis nos: * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos: * & osténde fáciem [illegible]

no: [illegible]
Jacob
Si i[illegible]
náculu[illegible]
si ascé[illegible]
strati m[illegible]
Si d[illegible]
óculis m[illegible]
pebris m[illegible]
nem.
Et réq[illegible]
bus meis
niam locu[illegible]
tabernácul[illegible]
cob.
Ecce au[illegible]
in Ephráta
mus eam in c[illegible]
Introibim[illegible]

Si cuſtodíerint fílii tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et fílii eórum uſque in ſéculum, * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi: * hìc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári: * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * paravi lucérnam chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne: * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 8. c. Sédimus.

Pſeaume 136.

SUper flúmina Babylónis, illic ſédimus & flévimus, * cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus, in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quomodo cantábimus cánticum Domini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúſalem; * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * ſi non meminero tui.

Si non propoſúero Jerúſalem, * in principio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem:

Qui dicunt: Exinanite, exinanite * uſque ad fundaméntum in ea.

Filia Babylónis miſera: * beatus qui retríbuet tibi retributionem tuam, quam retribuíſti nobis.

Beátus, qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Sédimus & flévimus; cùm recordarémur Sion.

Ant. 5. a. Dómine.

Pſeaume 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde

meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conſpéctu Angelórum pſallam tibi : * adorábo ad templum ſanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua, & veritáte tua : * quóniam magnificásti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam ma-

córdia tua in ſécul

Ant. 3. g. Tu

Pſeaume. 14

VOce meâ ad
num clamá
voce meâ ad Dó
deprecátus ſum.

Effúndo in co
ejus oratiónem m
& tribulatiónem
ante ipſum pronú

In deficiéndo ex
ritum meum : * &
gnovísti ſémitas m

In via hac quâ
lábam, * abſcon
láqueum mihi.

Conſiderábam
teram, & vidéb
& non erat qui
ceret me.

Périit fuga à m

:. Tu es ſpes mea ,
ne , pórtio mea in
vivéntium.
itule. Rom. 5.
tificáti ex fide ,
cem habeámus ad
ı , per Dóminum
ım Jeſum Chriſ-
per quem & ha-
ı accéſſum per fi-
n grátiam iſtam ,
ı ſtamus , & glo-
r in ſpe glóriæ
ım Dei.
Hymne.
E cadénte , Cón-
ditor ,
oquáces íncolæ ,
ue cives æquoris ,
roſequántur láu-
dibus.
DENT benígnum ,
próvido
ormat omnes nú-
mine ;
ent Poténtem , qui
mari ,
que donat vívere.
As leves quis cóm-
modet ,
ıscolúmba tóllitur?
: tenácis immemor
quiéſcet ſpiritus.
CTO poténtes fœ-
dere ,
, & alma cháritas
ant amátis , ſédi-
bus
vincla carnis ág-
gravant.

QUI nos creávit laus
Patri ,
Laus qui redémit Filio ,
Qui charitáte nos ſoves ,
Sit par tibi laus , Spiri-
tus. Amen.

℣. Os meum annun-
tiábit juſtitiam tuam ,
℟. Totâ die ſalutáre
tuum.

A Magníficat , *Ant.*
3. a. Potens eſt Dómi-
nus , & ſanctum nomen
ejus.

A COMPLIES.

Ant. 2. D. Exaudi.

Pſeaume 31.

BEáti quorum remiſ-
ſæ ſunt iniquitátes,*
& quorum tecta ſunt pec-
cáta.

Beátus vir , cui non
imputávit Dóminus pec-
cátum , * nec eſt in ſpi-
ritu ejus dolus.

Quóniam tácui , in-
veteravérunt oſſa mea *
dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte
gravata eſt ſuper me
manus tua : * convérſus
ſum in ærúmna mea ,
dum configitur ſpina.

Delictum meum có-
gnitum tibi feci : * &
injuſtitiam meam non
abſcóndi.

Dixi : Confitébor ad-
vérsum me injuſtitiam
meam Dómino : * & tu

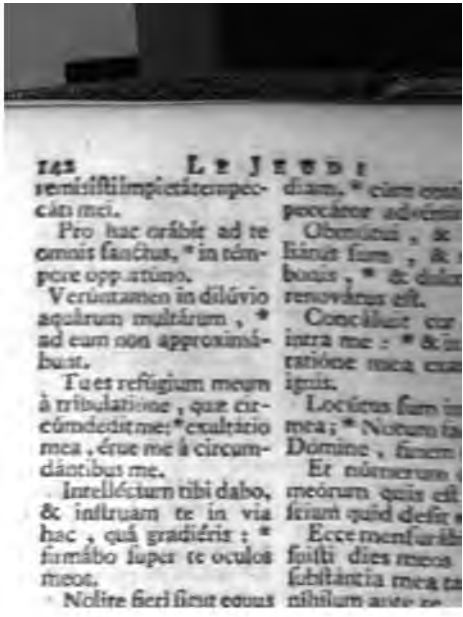

remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me; * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & instruam te in via hac, quá gradiéris: * firmábo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus

diam, * cùm cont
peccátor advéni
Obmútui, &
liátus sum, &
bonis, * & dolo
renovátus est.
Concáluit cor
intra me: * & in
ratióne mea exa
ignis.
Locútus sum in
mea; * Notum fa
Dómine, finem
Et númerum
meórum quis est
sciam quid desit
Ecce mensurábi
fuisti dies meos
substántia mea ta
nihilum ante te

Et innotéſcat in natiónibus coram óculis noſtris, * últio ſánguinis ſervórum tuorum, qui effúſus eſt.

Introéat in conſpéctu tuo gémitus compeditórum, * ſecúndùm magnitúdinem bráchii tui póſſide filios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum, * impropérium ipſórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Pſeaume 79.

QUi regis Iſraël, intende, * qui dedúcis, velut ovem, Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut ſalvos fácias nos.

Deus convérte nos: * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum: * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra.

Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris: * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Diviſion du Pſeaume 79.

VIneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti Gentes, & plantáſti eam.

Dux itineris fuíſti in conſpéctu ejus: * plantáſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbúſta ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxíſti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes, qui pretergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de ſilva; * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere: * réſpice

Sit par tibi laus, Spiritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 3. g. Ego autem.

Pseaume. 31.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.

Dilexísti omnia verba præcipitatiónis, * lingua dólosa.

Proptéreà Deus dés-

Confitébor tibi in [...] culum quia fecísti, * expectábo nomen tuu[...] quóniam bonum est [...] conspéctu sanctóru[...] tuórum.

Pseaume 54.

EXáudi, Deus or[...] tiónem meam, [...] ne despéxeris deprec[...] tiónem meam, * inte[...] de mihi, & exáudi me[...]

Contristátus sum [...] exercitatióne mea, * conturbátus sum à vo[...] inimici, & à tribulati[...] ne peccatóris.

Quóniam declinav[...] runt in me iniquitátes [...] & in ira molésti era[...]

quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * & labor in médio ejus , & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra , & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi* sustinuíssem útique :

Et si is , qui óderat me , super me magna locútus fuísset , * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu verò homo unánimis , * dux meus , & notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos , * & descéndant in ínfernum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum , * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * & Dóminus salvábit me.

Division du Pſeaume 54.

VEsperè , & manè & meridiè nárrabo & annuntiábo : * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his , qui appropinquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos , * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio , & non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus , divísi sunt ab ira vultûs ejus , * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum , * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam , & ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu verò , Deus , dedúces eos , * in púteum interitûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos , * ego autem sperábo in te , Dómine.

Ant. Ego autem sperábo in te , Dómine.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 4. irreg. c. Deus meus.

Pſeaume 58.

ERipe me de inimícis meis , Deus meus, *

meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua, & veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me ; Dómine, misericórdia tua in séculum, * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Dómine, misericórdia tua in séculum.

Ant. 3. g. Tu es

Psalmus. 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi ; * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum : * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Pſalmus 60.

EXáudi, Deus, deprecatiónem meam, * atténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum, * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula, * próthegar in velaménto alárum tuárum:

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies; * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conſpéctu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3, a. Exáudi me,

Pſeaume 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profúndi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempéſtas demérſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * derecérunt óculi mei, dùm ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimici mei injúſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam; * & delícta mea à te non ſunt abſcondita.

Non erubéſcant in me, qui expéctant te, Dómine, * Domine virtútum.

Non confundántur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſraël.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & pe-

Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

AD I. NOCTURNE.

Ant. 3. g. Ego autem.

Psalmus. 31.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítias cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.

Dilexísti omnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Propterèa Deus déstruet te in finem, * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * & prævàluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, & in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecísti, * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Psalmus 54.

EXáudi, Deus oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam, * inténde mihi, & exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimici, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me: * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? * & volábo & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit, * a pusillanimitáte spíritus, & tempestáte.

Præcípita, Dómine, divide linguas eórum; * quóniam

deſérta, * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſsísti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium, * & cum juſtis non ſcribántur.

Ego ſum pauper & dolens; * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

II. *Diviſion du Pſ.* 68.

LAudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.

Videant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima veſtra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos ſuos non deſpéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion; * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua.

℣. Illúmina óculos meos, Dómine. ℟. Ne unquam obdórmiam in morte.

A LAUDES.

℣. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. ℟. Et pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. 3. c. Egénus.

Pſeaume 69.

DEus, in adjutórium meum inténde; * Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & erubéſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur ſtatim erubeſcéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur in te omnes, qui quærunt te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dó-

minus : qui diligunt ſalutáre tuum.

Ego vero egénus, & pauper ſum, * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu ; * Dómine, ne moréris.

Ant. Egénus & pauper ſum, Deus, ádjuva me.

Ant. 4. f. Deus meus.

Pſeaume 70.

IN te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum : * in juſtitia tua libera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Tanquam prodigium factus ſum multis, * tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, * totá die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in tempore ſenectútis : * cùm defécerit virtus mea, non derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * & qui cuſtodiébant ánimam meam, conſílium fecérunt in unum.

Dicéntes : Deus dereliquit eum ; perſequímini, & comprehéndite eum ; * quia non

litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justitiæ tuæ sólius.

Deus, docuísti me à juventúte mea ; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua ;

Et usque in senéctam & sénium, * Deus, ne derelinquas me.

Donec annúntiem brachium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam, & justitiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas & malas : * & convérsus vivificásti me, & de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam, * & convérsus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam, Deus : * psállam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi ; * & anima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea tota die meditábitur justitiam tuam, * cùm confúsi & revériti fuerint, qui quærunt mala mihi.

Ant. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; & ánima mea quam redemísti.

Ant. 7. b. Opéruit.

Canticum Habacuc. 3.

DOmine audivi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm iratus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos gloria ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : córnua in mánibus ejus ; * ibi absconditum est fortitúdo ejus.

Ante faciem ejus ibit mors : * & egredietur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram, * aspexit, & dissolvit Gentes, & contriti sunt montes sæculi.

Incurvati sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitatis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Nunquid in flumínibus irátus es, Dómine: * aut in flumínibus furor tuus, vel in mari indignátio tua?

Qui aſcéndes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio.

Súſcitans ſuſcitábis arcum tuum, * juraménta tribubus quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ, vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum tránſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuam; * altitúdo manus ſuas levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo, in luce ſagittárum tuárum, * ibunt in ſplendóre fulgurantis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram, * & in furóre obſtupefácies Gentes.

Egréſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum Chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo impii, * denudásti fundaméntum ejus uſque ad collum.

Maledixiſti ſceptris ejus, * capíti bellatórum veniéntibus ut turbo ad diſpergéndum me.

Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.

Viam feciſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat.

Ut requiéſcam in die tribulatiónis, * ut aſcéndam ad pópulum accínctum noſtrum.

Ficus enim non florébit, * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ, * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus, * & non erit arméntum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excélſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canéntem.

Ant. Opériuit cœlos glória ejus, & laudis ejus plena eſt terra.

Aux Fêtes, Cantique Sageſſe. 10.

REddidit juſtis ſapiéntia mercédem labórum ſuórum, * & edúxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velaménto diéi, * & in luce ſtellárum per noctem.

Tránſtulit illos per mare Rubrum, * & tranſvéxit illos per aquam nimiam.

Inimícos autem illórum demérſit in mare, * & ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideò juſti tulérunt, * ſpólia impiórum.

Et decantavérunt, Dómine, nomen ſanctum tuum, * & victrícem manum tuam laudavérunt páriter:

Quóniam ſapiéntia apéruit os mutórum, * & linguas infántium fecit diſértas.)

Ant. 4. e. Laudábo.

Pſeaume 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea; * pſallam Deo meo quándiù fúero.

Nolite confidere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam; * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus: ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compéditos; * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos, * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas, pupíllum & víduam ſuſcípiet, * & vias peccatórum diſpérdet.

Regnábit Dóminus in ſécula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo Dóminum in vita mea.

Capitule. 1. *Pierre.* 4.

CHariſſimi, Communicántes Chriſti paſſiónibus gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis.

Hymne.

ÆTERNA cœli glória,
Beáta ſpes mortálium,
Summi tonántis Unice,
Caſtæque proles Virginis.
DA déxteram ſurgéntibus,
Exúrgat & mens fóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
ORTUS refúlget lúcifer,
Præitque Solis núntius:
Cadunt ténebræ noctium:
Lux ſancta nos illúmi-

℣. Ad te c
mine, ℟. M
dies vocem n

℣ Benedicti
ne. 3. a. Per
ſericórdiæ D
ſitávit nos Ori

A P R

Ant. 8. c.

Pſeaum

JUdica, D
céntes me
impugnántes

Apprehénd
ſcutum: * &
adjutórium n

Effúnde fr
conclúde adv
qui perſequú
dic ánimæ m
tua ego ſum

i láqueus , compuncti , tentavérunt me , ſubſannavérunt me ſubſannatióne : * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine , quando reſpícies ? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum , à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna , * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſántur mihi iniquè , * qui odérunt me gratis , & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur : * & in iracúndia terræ loquéntes , dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum : * dixérunt : Euge , euge , vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti , Dómine , ne ſileas : * Dómine , ne diſcédas à me.

II. *Diviſion du Pſ.* 34.

EXúrge & inténde judício meo : * Deus meus, & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecúndùm juſtítiam tuam , Domine Deus meus : * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdi-

bus ſuis : Euge , euge, ánimæ noſtræ : * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéſcant & revereántur ſimul , * qui gratulántur malis meis.

Induántur confuſióne & reveréntiâ : * qui magna loquúntur ſuper me.

Exlútent & læténtur qui volunt juſtítiam meam,* & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam :* tota die laudem tuam.

Ant. Dómine, ne diſcédas à me, exúrge & inténde judício meo.

Quóniam dia tua ante ó eſt : * & co veritáte tua.

Non ſedi c vanitátis:* & gerántibus no

Odivi eccl gnántium : * piis non ſedé

Lavábo in tes manus me cúmdabo alt Dómine.

Ut áudiam dis, * & enár ſa mirabilia

Dómine , d rem domûs tu cum habitati tuæ.

Capitule. 1. *Pierre.* 2.

:xaudívit preces
* & edúxit me
ı miſériæ, & de
cis.
tátuit ſuper pe-
edes meos, * &
greſſus meos.
ımiſit in os meum
m novum, * car-
eo noſtro.
bunt multi, &
nt, * & ſperá-
Dómino.
ıs vir cujus eſt no-
ómini ſpes ejus: *
reſpéxit in vani-
inſánias falſas.
a feciſti, tu Dó-
Deus meus, mi-
tua: * & cogi-
bus tuis non eſt
ilis ſit tibi.
ıntiávi, & locútus
multiplicati ſunt
úmerum.
ficium & oblatió-
luiſti, * aures au-
:feciſti mihi.
ıcáuſtum & pro
ı non poſtuláſti: *
xi: Ecce vénio.
pite libri ſcriptum
ne, ut fácerem vo-
m tuam: * Deus
vólui, & legem
in médio cordis

n du Pſeaume 39.
nuntiavi juſti-
um tuam in ec-
d'Autom.

ciéna magna, * ecce
labia mea non prohibé-
bo: Domine, tu ſciſti.
Juſtitiam tuam non
abſcondi in corde meo, *
veritátem tuam & ſalu-
táre tuum dixi.
Non abſcondi miſeri-
córdiam tuam, & veri-
tátem tuam * a conci-
lio multo.
Tu autem, Dómine, ne
longè fácias miſeratió-
nes tuas a me: * miſeri-
cordia tua & véritas tua
ſemper ſuſcepérunt me.
Quoniam circumdedé-
runt me mala, quorum
non eſt númerus: * com-
prehendérunt me iniqui-
tates meæ, & non pótui
ut vidérem.
Multiplicátæ ſunt ſuper
capillos capitis mei, * &
cor meum dereliquit me.
Compláceat tibi, Do-
mine, ut éruas me: *
Dómine, ad adjuvan-
dum me réſpice.
Confundantur & reve-
reantur ſimul, qui quæ-
runt animam meam, *
ut áuferant eam.
Convertantur retrór-
ſum, & revereantur, *
qui volunt mihi mala.
Ferant conféſtim con-
fuſiónem ſuam, * qui di-
cunt mihi: Euge, euge.
Exúltent & læténtur

bus ſuis : Euge , euge , ánimæ noſtræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéſcant & revereántur ſimul , * qui gratulántur malis meis.

Induántur confuſióne & reveréntiâ : * qui magna loquúntur ſuper me.

Exlútent & læténtur qui volunt juſtitiam meam , * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtitiam tuam : * totâ die laudem tuam.

Ant. Dómine , ne diſcédas à me , exúrge & inténde judício meo.

Capitule. 1. *Pierre.* 2.

SI benefaciéntes patiénter ſuſtinétis : hæc eſt grátia apud Deum , in hoc enim vocáti eſtis : quia & Chriſtus paſſus eſt pro nobis , vobis relínquens exémplum , ut ſequámini veſtígia ejus.

A TIERCE.

Ant. 2. d Tu Dómine.

Pſeaume. 25.

JUdica me , Dómine , quóniam ego in innocéntia mea ingréſſus ſum , * & in Dómino ſperans non infirmábor.

Proba me , Dómine , & tente me : * ure renes meos & cor meum.

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt : * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis : * & cum iniquæ geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium : * & cum impíis non ſedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * & circúmdabo altáre tuum , Dómine.

Ut áudiam vocem laudis , * & enárrem univérſa mirabília tua.

Dómine , diléxi decórem domûs tuæ , * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis , Deus , ánimam meam , * & cum viris ſánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes ſunt : * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréſſus ſum : * rédime me , & miſerére mei.

Pes meus ſtetit in diréćto : * in eccléſiis benedícam te , Dómine.

Pſeaume 39.

EXpéctans expectávi Dóminum , * & inténdit mihi.

: tanquam testa
mea, & lingua
ıdhæsit faucibus
* & in pulverem
deduxisti me.
iam circumdedé-
e canes multi : *
um malignántium
t me.
érunt manus meas
es meos : * dinu-
érunt omnia ossa

verò consideravé-
inspexérunt me: *
unt sibi vestimén-
, & super vestem
miserunt sortem.
utem, Dómine
ngáveris auxilium
i me : * ad defen-
ı meam conspice.
e à framea, Deus,
n meam : * &
nu canis únicam

a me ex ore leó-
* & à córnibus
nium humilitátem

rábo nomen tuum
is meis : * in mé-
clésiæ laudábo te.
timétis Dómi-
laudáte eum : *
sum semen Jacob
láte eum.
æat eum omne se-
Israël : * quóniam
revit, neque des-

pexit deprecatiónem
páuperis,
Nec avértit fáciem
suam à me : * & cum cla-
márem ad eum, exau-
divit me.

II. *Divisio in Ps.* 21.

APud te laus mea in
ecclésia magna : *
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
Edent pauperes, & sa-
turabúntur: & laudábunt
Dominum qui requirunt
eum : * vivent corda eórum in séculum séculi.
Reminiscéntur & con-
verténtur ad Dóminum *
univérsi fines terræ.
Et adorabunt in conspéctu ejus : * univérsæ
famíliæ Géntium
Quóniam Domini est
regnum : * & ipse dominábitur Géntium.
Manducavérunt ; & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.
Et anima mea illi vivet : * & semen meum
sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventura : *
& annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui
nascétur, quem fecit
Dominus.

ſuper te omnes quærén-
tes te, * & dicant ſem-
per : Magnificétur Dó-
minus, qui diligunt ſa-
lutáre tuum.

Ego autem mendícus
ſum & pauper, * Dómi-
nus ſollícitus eſt mei.

Adjútor meus, & pro-
téctor meus tu es, * Deus
meus, ne tardáveris.

Ant. Tu, Dómine, ne longè fácias miſera-
tiónes tuas à me.

Capitule 1. *Pierre* 1.

NOn corruptibílibus
auro, vel argénto
redémpti eſtis de vana
veſtra converſatióne pa-
térnæ traditiónis : ſed

Ad te clam
& ſalvi facti ſ
te ſperavérunt
ſunt confúſi.

Ego autem
mis, & non
oppróbrium h
& abjéctio ple

Omnes vid
deriſérunt me
ſunt lábiis, &
caput.

Sperávit in
eripiat eum :
fáciat eum,
vult eum.

Quóniam tu
traxiſti me de
ſpes mea ab
matris meæ.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis: * & in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à trámea, Deus, ánimam meam: * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis,

Nec avértit fáciem suam à me: * & cum clamárem ad eum, exaudívit me.

II. *Division du Ps.* 21.

APud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabúntur: & laudábunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorabunt in conspéctu ejus: * univérsæ famíliæ Géntium

Quóniam Domini est regnum: * & ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt; & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Dómine, ne ſ
elongáveris auxilium tá
tuum à me.

Capitule Epheſ. 2. hu

NUnc in Chriſto ſal
Jeſu vos, qui ali- áni
quándo erátis longè, N
facti eſtis propè in ſán- mán
guine Chriſti. Ipſe enim tuiſt
eſt pax noſtra. des

A NONE. I. D

Ant. 7. a. Ego autem. M

Pſeaume 30.

INte, Dómine, ſpe- tribulo
rávi, non confúndar in ira ó
in ætérnum: * in juſtítia mea, &
tua libera me. Quóni

Inclína ad me aurem lóre vita
tuam, * accélera ut mei in ge
éruas me.

Eſto mihi

Dómine;* dixi: Deus meus es tu, in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, & deducántur in infernum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia & in abusióne.

II. *Divisio du Ps.* 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ: * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requiret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego autem in Dómino sperávi.

Capitule. 1. Corinthiens. 6.

EMpti estis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro.

A VESPRES.

Ant. 5. a. Ecce.

Pseaume 138.

DOmine, probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè, * sémitam meam, & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima & antiqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est scientia tua ex me : * confortáta est , & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo ? * & quò à fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es ; * si descéndero in infernum , ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo , * & habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me , * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me ; * & nox illumínatio mea in delíciis meis.

meum à te; q
occúlto ; * &
mea in inferi
Imperféct
dérunt oculi
bro tuo omn
tur ; * dies fo
& nemo in e
Mihi aute
norificáti sun
Deus * nimis
est princípát
Dinumerá
super arénam
cabúntur : *
& adhuc sun
Si occíde
peccatóres; *
num , declin
Quia dícitis
tióne : * Acci

Pſeaume 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis ; * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de mánu peccatóris, * & ab hóminibus iníquis éripe me ;

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos : * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum ; * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi :

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 3. c. Dómine.

Diviſion du Pſ. 139.

DÓmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbráſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.

Caput circúitus eórum ; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in miſériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra : * virum injúſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium inopis, * & vindíctam páuperum.

Verúntamen juſti confitebúntur nómini tuo : * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, virtus ſalútis meæ, ne derelínquas me.

Ant. 8. g. Non declínes.

Pſeaume 140.

DÓmine, clamávi ad te, exáudi me ; * inténde voci meæ, cum clamavero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incénſum in conſpéctu tuo : * elevátio mánuum meárum ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declines cor meum in verba malítiæ, * ad excuſándas excuſatiónes in peccátis;

Cùm homínibus operántibus iniquitátem: * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia; & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum:

Quóniam adhuc & orátio mea, * in beneplácitis eórum.

Abſórpti ſunt juncti petræ júdices eórum, * áudient verba mea quóniam potuérunt.

Capitule H

JEſus, ut ſa
per ſuum
pópulum, eu
paſſus eſt. Ea
tur ad eum ex
impropérium
tántes.

Hym

TELLU
bélluis:
Opus fidélis
Manum Creá
vet,
Homóque pr
ditur.

LIMUS per
Molles in art
Inſpírat in vul
Et vita limum

IMAGO nos

Magníficat, *Ant.* a. Esuriéntes implébonis; & dívites dimíst inánes.

COMPLIES.

Ant. 8. g. Dómine.

Pſeaume 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corripias me.

Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmásti ſuper me manum tuam:

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus, * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum, & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum: * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Diviſion du Pſeaume 37.

COr meum conturbátum eſt, dereliquit me virtus mea, * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & ſteterunt:

Et qui juxta me erant de longè ſtetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicùt mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi, Nequándo ſupergáudeant mihi inimíci mei: * & dùm commovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagélla paratus ſum : * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me : * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, * ne diſcéſſeris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſeaume 55.

MIſerére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo : * totâ die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die : * quóniam multi bellántes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo : ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verbà mea execrabántur : * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abſcóndent : * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos, * in ira pópulos confríges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi, * poſuíſti lácrymas meas in conſpéctu tuo.

Sicut & in promiſſióne tua, * tunc converténtur inimíci mei retrórsùm.

In quacúnque die invocáverote, * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo ſermónem ; * in Deo ſperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua, quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuíſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu, * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine, Deus meus, ne diſcéſſeris à me.

Capitule. 1. Theſſ. 5.

FRatres : Non póſuit nos Deus in iram,

ıiſitiónem ſa-
Dóminum no-
n Chriſtum,
s eſt pro nobis
ilémus, ſive
ı, ſimul cum
ıs.

\ MEDI TINES.

ſe eſt Dómi-
ıoſter: * Ve-
nus.

. Veníte, 2.
mne.

E Parens cle-
ɛ,
s qui máchi-

ubſtántiæ,
perſónis Deus
.OS pius cum
s
gnè ſúſcipe:
puro ſór-

mur lárgiùs.
) S jecúrque
lum
adúre cón-

: artus éxcu-

to péſſimo.
QUE ut horas
n
inóndo rúm-
,
nnes áffatim
æ patriæ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos ſóves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

AUI. NOCTURNE.

Ant. 8. g. Dómine.

Pſeaume 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univérſum ſtratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípſum.

Advérsum me ſuſurrábant omnes inimíci

mei, * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsùm me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me: * & retribuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti, * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum: * Fiat, fiat.

Psaume 48.

AUdíte hæc, omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam, * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iniquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua, * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit sapiéntes moriéntes: * simul insipiens & ístultus peribunt.

Et relínquent aliénis divítias suas, * & sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intellléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * & póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

búntur eó-
natutíno : *
eórum ve-
féro à gló-

en Deus ré-
m meam de
, * cùm ac-

Pſaume 48.
eris cùm di-
as fúerit ho-
nultiplicáta
domûs ejus.
ùm interie-
t ómnia ; *
ídet cum eo

a ejus in vi-
edicétur ; *
ibi cùm be-

ſque in pro-
i ſuórum, *
érnum non
1.
n in honó-
intelléxit: *
eſt jumén-
ous, & si-
ſt illis.
ie, miserére
iam meam,
tibi.
CTURNE.
g. c. Tibi,

· 61.
eo ſubjécta
na mea ? *
tom.

ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus, ſuſcéptor meus, * non movébor ámpliùs.

Quoúſque irrúitis in hóminem ? * interficitis univérſi vos tanquam parieti inclináto & macériæ depúlſæ ?

Verúntamen prétium meum cogitavérunt repélere, cucúrri in ſiti: * ore ſuo benedicébant ; & corde ſuo maledicébant.

Verúntamen Deo ſubjécta eſto, ánima mea; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & ſalvátor meus, adjútor meus : * non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum & glória mea : * Deus auxilii mei, & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda veſtra : * Deus adjútor noſter in ætérnum.

Verúntamen vani fílii hóminum, mendáces filii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idipſum.

Nolite ſpetáre in ini-

quitáte, & rapinas nolite concupíscere: * divitiæ si áffluant, nolite cor apponere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia, * quia tu reddes unicuique juxta ópera sua.

Psaume 63.

EXáudi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimici éripe ánimam meam.

Protexísti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut [illegible] & infirmáte [illegible] eos linguæ [illegible]

Conturbán [illegible] nes qui vidébant [illegible] & timuit omnis [illegible]

Et annuntiavérunt ra Dei, * & fact intellexérunt.

Lætábitur [illegible] Dómino, & sper eo, * & laudab omnes recti corde.

Psaume 74.

CONfitébimur tibi Deus, * confitémur, & invocábimen tuum.

Narrábimus mi lia tua: * cùm acce tempus, ego ju judicábo.

& filii Excélſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram: * quoniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Pſalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus:

Quóniam ecce inimici tui ſonuérunt, * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt advérsus ſanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & diſperdámus eos de gente, * & non memorétur nomen Iſraël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanimiter símul: * advérsum te teſtaméntum diſpoluérunt tabernácula Idumæórum & Iſmaëlitæ:

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec, * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis, * facti ſunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Siſaræ : * ſicut Jabin in torrénte Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor : * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone principes eórum ſicut Oreb & Zeb, * & Zébee, & Sálmana.

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt : * Hereditáte poſſideámus Sanctuárium Dei.

Diviſion du Pſeaume 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtipulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit ſilvam, * & ſicut flamma combúrens montes.

Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ, * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéſcant, & conturbéntur in ſéculum ſéculi, * & confundántur, & péreant.

Et cognóſcant quia nomen tibi Dóminus, * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Deus, quis símiles erit tibi ?

℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine ; ℟. Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua.

A LAUDES.

℣. Repleátur, Dómine, os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam.

Ant. 8. g. Mirífica.

Pſeaume 16.

EXáudi, Dómine, juſtitiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probáſti cor meum, & viſitáſti nocte : * igne me examináſti, & non eſt invénta in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis ; * ut non moveántur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudíſti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

miſericór-
qui ſalvos
s in te.
ribus dex-
tódi me, *
culi.
a alárum
ge me, *
órum qui
t.
ica miſeri-
, qui ſalvos
s in te.
Satiábor.
Pſeaume 16.
ei ánimam
rcumdedé-
ı ſuum con-
os eórum lo-
érbiam.
es me nunc
unt me : *
ſtatuérunt
terram.
nt me ſicut
d prædam, *
ulus leónis
bditis.
Dómine,
n, & ſup-
; * éripe
am ab ím-
ım tuam ab
ûs tuæ.
à paucis de
eos in vita
e abſcóndi-
mplétus eſt
n.
unt filiis : *

& dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo, * ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. Satiábor, Dómine, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. a. Deus.

Pſeaume 56.

Miſerére mei, Deus, miſerére mei ; * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritátem ſuam, & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormivi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagíttæ : * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus : * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt

pedibus meis, * & incurvaverunt animam meam.

Fodérunt ante faciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: * cantábo, & psalmum dicam.

Exurge, gloria mea, exurge, psaltérium & cithara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Domine, * & psalmum dicam tibi in Géntibus;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Deus, miserére mei; quóniam in te confidit ánima mea.

Ant. 3. g. Date.

Cantique de Moyſe, Deuteronome 32.

AUdíte, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concrédcat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina: * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, * justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non filii ejus in córdibus: * generátio prava atque pervérsa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Nunquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes singulas.

Interróga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam.

Constituit términos populórum * juxta número rum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus? * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, & docuit: * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvo-

ándum pul-
k ſuper eos

alas ſuas, &
im, * atque
úmeris ſuis.
olus dux ejus
on erat cum
ſnus.
eum ſuper
ram, * ut
ructus agró-

t mel de pe-
nque de ſaxo

le arménto,
ibus, * cum
um, & arie-
i Baſan:
, cum me-
: * & ſán-
bíberet me-

s eſt diléc-
dcitrávit: *
, impinguá-
tus.
t Deum fac-
, * & recéſ-
utári ſuo.
érunt eum in
* & in abo-
is ad iracún-
avérunt.
érunt dæmó-
Deo, * diis,
bant.
ntéſque ve-
os non co-

luérunt patres eórum.
Deum, qui te génuit, dereliquiſti, * & oblitus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt: * quia provocavérunt eum filii ſui & filiæ.
Et ait: Abſcóndam fáciem meam ab eis, * & conſiderabo noviſſima eórum.
Generátio enim pervérſa eſt: * & infidéles filii.
Ipſi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis;
Et ego provocábo eos in eo, qui non eſt pópulus, * & in gente ſtulta irritábo illos.
Ignis ſuccénſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inférni noviſſima.
Devorábitque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundaménta combúret.
Congregábo ſuper eos mala, * & ſagittas meas complébo in eis.
Conſuméntur fame, * & devorábunt eos aves morſu amariſſimo.
Dentes beſtiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper

terram, atque ſerpéntium.

Forìs vaſtábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem ſimul ac virginem, lacténtem cum hómine ſene.

Dixi: Ubinam ſunt? * ceſſáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum diſtuli; * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum.

Et dicerent: Manus noſtra excélſa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens abſque consilio eſt, & ſine prudéntia: *

Fel draconum [illegible] eórum, * & [illegible] áſpidum inſanábile.

Nonne hæc [illegible] ſunt apud me, * & [illegible] ta in theſáuris [illegible]

Mea eſt últio, & [illegible] retribuam in témpo[illegible] ut lábatur pes eó[illegible]

Juxtà eſt dies [illegible] tiónis, * & adſ[illegible] tinant témpora.

Judicábit Dó[illegible] pópulum ſuum, * ſervis ſuis miſeré[illegible]

Vidébit quod inf[illegible] ſit manus: * & [illegible] quoque defecérun[illegible] duíque conſúmp[illegible]

Et dicet: Ubi

men rúrsùs vidébo tem-
plum ſanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ uſque ad ánimam, abyſſus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium deſcéndi : terræ vectes concluſérunt me in ætérnum : * & ſublevábis de corruptióne vitam meam, Dómine Deus meus.

Cùm anguſtiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus ſum ; * ut véniat ad te orátio mea ad templum ſanctum tuum.

Qui cuſtódiunt vanitátes fruſtrà, * miſericórdiam ſuam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi, * quæcúnque vovi, reddam pro ſalúte Domino.

Ant. 5. a. Omnes.

Pſeaume 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes, * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus ; * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Omnes gentes, laudáte Dóminum.

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea, * & ipse fundávit eam Altissimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & principum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Magnus Dóminus & laudábilis nimis in civitáte Dei nostri.

Capitule 1. *Corinth.* 10.

SIve manducátis, sive bíbitis, sive áliud quid fácitis; ómnia in

Salvum fac [illegible] tuá, * & exáudi me.

Deus locútus est [illegible] sancto suo: * Lætábor & partibor Sichimo & convállem tabernaculórum metibor.

Meus est Gálaad, meus est Manásses, * Ephraïm fortitúdo [illegible] pitis mei.

Juda rex meus [illegible] Moab olla spei mea.

In Idumǽam exténdam calceaméntum meum mihi alienigenæ fuerunt.

Quis dedúcet me [illegible] civitátem munitam quis dedúcet me [illegible] in Idumǽam?

languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die, * expándi ad te manus meas.

Nunquid mórtuis fácies mirabília, * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Nunquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam * & veritátem tuam in perditióne.

Nunquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra oblivióni?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam, * avértis faciem tuam à me?

Páuper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totá die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Psalmus 142.

DÓmine, exáudi oratiónem meam, auribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; * exáudi me in tua justítia;

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens;

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam:

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi, * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te; * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam

in quaámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Division du Pſ. 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum,

Ant. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem, quia ad te levávi ánimam meam.

Capitule Philipp. 4.

QUæcúnque ſunt vera, quæcúnque pudica, quæcúnque juſta, quæcúnque ſancta, quæcúnque amabília, quæcúnque bonæ famæ, ſi qua virtus, ſi qua laus diſciplinæ, hæc cogitáte.

A TIERCE.

Ant. 2. d. Benedictum.

Pſeaume 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * propterèa benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tua & pulchritúdine tuâ * inténde, próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem & juſtítiam, * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, * pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: * propterèa unxit te Deus Deus tuus, óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Aſtíti

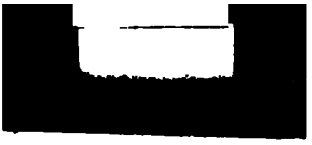

m compó-
nornátæ ut
npli.
ia eórum
ıctántia ex

n fœtóſæ,
in egréſſi-
ves eórum

ína macé-
ránſitus, *
: in platéis

xérunt pó-
æc ſunt: *
ılus cujus
ius ejus.
pópulus cu-
Deus ejus.
laudábo.

144.
te, Deus
ex, * &
nómini tuo
& in ſé-

os dies be-
: * & lau-
ı tuum in
in ſéculum

Dóminus &
mis; * &
ejus non

& generá-
pera tua, *
ı tuam pro-

Magnificéntiam gló-
riæ ſanctitátis tuæ lo-
quéntur: * & mirabília
tua narrábunt.

Et virtútem terribí-
lium tuórum dicent: *
& magnitúdinem tuam
narrábunt.

Memóriam abundán-
tiæ ſuavitátis tuæ eruc-
tábunt: * & juſtítiâ tuâ
exultábunt.

Ant. Laudábo nomen
tuum in ſéculum & in
ſéculum ſéculi.

Ant. 4. f. Suávis.

I. *Diviſion du P.* 144.

MIſerátor & miſé-
ricors Dóminus: *
pátiens, & multùm mi-
ſéricors.

Suávis Dóminus uni-
vérſis, * & miſeratió-
nes ejus ſuper ómnia
ópera ejus.

Confiteántur tibi,
Dómine, ómnia ópera
tua; * & ſancti tui be-
nedícant tibi.

Glóriam regni tui di-
cent: * & poténtiam
tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fí-
liis hóminum poténti-
am tuam: * & gló-
riam magnificéntiæ re-
gni tui.

Regnum tuum, re-
gnum ómnium ſeculó-
rum; * & dominátio

perem, cui non erat adjútor.

Parc[illegible] t páuperi & ínopi, [illegible] ánimas páuperum [illegible]ras faciet.

E[illegible] ſúris & iniquitáte ré[illegible]imet ánimas eórum: [illegible] & honorábile nomen [illegible]um coram illo.

Et [illegible]vet, & dábitur ei de [illegible]uro Arábiæ, & adorá[illegible]e ipſo ſemper, * [illegible]lie benedícent e[illegible].

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte, ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabilia ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum, & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: * Fiat, fiat.

Ant. Benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum.

Capitule. 2. Pet. 1.

SAtágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & eléctiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo.

A SEXTE.

Ant. 3. c. Magnus.

Pſeaume 45.

DEus noſter refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nímis.

Propterèa non timébimus dùm turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum, * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei, * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt Gentes & inclináta ſunt regna; * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ſa Dómini, quæ

itio mánuum
ómine. ℟. Sa-
espertinum.
ne a Magnifi-
raison comme
u temps.
raison on fait
es particulie-
en a : ensuite
la Ste. Vierge
ron, comme
du Dim. 37.
IPLIES.
e. Inclina.
me 50.
e mei, Deus *
dum magnam
iam tuam.
ndium multi-
niserationum
dele iniquitá-
.
lava me ab
nea, * & à pec-
munda me.
n iniquitátem
cognosco : *
n meum con-
semper.
i peccávi, &
am te feci : *
is in sermoni-
& vincas cum

ním in iniqui-
céptus sum, *
átis concépit
nea.
im veritátem
* incérta &

occúlta sapiéntiæ tuæ
manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo,
& mundábor : * lavá-
bis me, & super nivem
dealbábor.
Auditui meo dabis gáu-
dium & lætitiam * & exul-
tábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam à
peccátis meis, * & om-
nes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in
me, Deus, * & spíri-
tum rectum innova in
viscéribus meis.
Ne projicias me à fácie
tua, * & Spiritum sanc-
tum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætitiam
salutáris tui, * & spíritu
principáli confirma me.
Docébo iniquos vias
tuas. * & impii ad te con-
verténtur.
Libera me de sanguíni-
bus, Deus, Deus salútis
meæ : * & exultábit lin-
gua mea justitiam tuam.
Domine, labia mea
apéries * & os meum an-
nuntiabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses
sacrificium, dedissem
útique, * holocáustis
non delectáberis.
Sacrificium Deo spí-
ritus contribulátus : * cor
contritum & humiliá-
tum, Deus, non despícies.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea, * & ipſe fundávit eam Altiſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium *habitátio eſt in te.

Ant. Magnus Dóminus & laudábilis nimis in civitáte Dei noſtri.

Capitule 1. *Corinth.* 10.

Sive manducátis, ſive bibitis, ſive áliud quid fáciti; ómnia in glóriam Dei fácite.

A NONE.

Ant. 5. a. Da nobis.

Pſeaume 59.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſértus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbáſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura: * potáſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus ſignificatiónem, ut fúgiant à fácie arcûs: * ut liberéntur diléćti tui:

Salvum fac déxterâ tuâ, * & exáudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * Lætábor, & partíbor Sichimam, & convállem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes, * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * aut quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos, * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Pſeaume 73.

UT quid, Deus, repuliſti in finem: * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſediſti ab inítio.

[illegible] ne, adjuvísti me, [illegible]solátus es me.

[illegible]. Inclína, Dómi[illegible] autem tuam, & [illegible]di me.

[illegible]pitule 1. *Pierre* 4.

[illegible]atres : Vigiláte in oratiónibus. Ante [illegible]ia autem mútuam [illegible]obis[illegible]metípsis charitá[illegible] continuam habén[illegible] quia cháritas ópe[illegible] multitúdinem pecca[illegible]um.

[illegible]*ymne*, TE lucis & *le* [illegible]*e*, 75.

On ne dit point les [illegible]*ières.*

Apres les Complies, on [illegible]*t par dévotion l'An*[illegible]*ienne suivante.*

SAlve Regína, mater misericórdiæ, vitæ dulcédo, & spes nostra salve. Ad te clamámus éxules filii Evæ. Ad te suspirámus gementes & flentes in hac lacrymárum valle. Eïa ergo, advocáta nostra illos tuos misericórdes óculos ad nos converte. Et Jesum benedictum fructum ventris tui, nobis post hoc exilium, ostende benígnum. O clemens, ô pia, ô dulcis virgo Maria.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi.

Oraison.

OMnipotens sempitérne Deus, qui gloriósæ vírginis matris Mariæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spiritu sancto cooperante, præparásti : da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piá intercessióne ab instántibus malis, & à morte perpétua liberémur. Per eúndem.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Ensuite on dit tout bas, Pater. Ave. & Credo.

On peut dire aussi par dévotion cette Antienne à la fin des autres Heures en cette maniere, après, Fidélium ánimæ, & Pater noster, *on dit le Verset*, Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen. *Ensuite l'Antienne ; & on finit par le Verset*, Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

E PROPRE DU TEMS.

LES DIMANCHES D'APRÈS LA PENTECÔTE.

INSTRUCTION.

L'Egliſe n'honore en ces jours aucun miſtére particulier : elle ſemble comme ravie en extaſe pour tant de merveilles que Dieu vient d'opérer ſucceſſivement dans grandes ſolemnités qui ont précédé : elle s'are pour les conſidérer de nouveau, s'en nourrir, en marquer ſa reconnoiſſance à ſon Bienfaieur. On conſeille aux Fidéles de réfléchir ſount ſur la vie admirable des premiers Chrétiens, i furent convertis & bâtiſés par les Apôtres. oici ce que l'Ecriture en dit : *La multitude des iians n'avoit qu'un cœur & qu'une ame....*

Ils perſévéroient dans la pri
du pain, (c'eſt-à-dire, d
la ſainte Euchariſtie, dont
de chaque jour) loüant Die
plicité de cœur qui *les rendoit*
de. Tels étoient les fruits de
examinons ſur ce modèle ſi n
mêmes au jour de la Pentec

LE XII. S

APRE'S LA PE

Aujourd'hui & les jours &
ſuivans juſqu'à l'Avent, ℣.
l'Office ſe dit comme au
Pſeautier.

℟a

℣. Magnificat, *Ant.* vi
3. c. Intulit Salomon m
ómnia quæ vóverat Da- ni
vid pater ſuus, argén-
tum, & aurum, & uni- ab
vérſa vaſa póſuit in the- ce
ſauris domûs Dei

Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me.

Capitule 1. *Pierre* 4.

FRatres: Vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobísmetipsis charitátem contínuam habéntes: quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymne, TE lucis & *le reſte*, 75.

On ne dit point les Prieres.

Apres les Complies, on dit par dévotion l'Antienne ſuivante.

SAlve Regína, mater miſericórdiæ, vitæ dulcédo, & ſpes noſtra ſalve. Ad te clamámus éxules fílii Evæ. Ad te ſuſpirámus geméntes & flentes in hac lacrymárum valle. Eïa ergo, advocáta noſtra illos tuos miſericórdes óculos ad nos converte. Et Jeſum benedíctum fructum ventris tui, nobis poſt hoc exílium, oſtende beníguum. O clemens, ó pia, ô dulcis virgo Maria.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi.

Oraiſon.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui glorióſæ vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu ſancto cooperante, præparáſti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ interceſſióne ab inſtántibus malis, & à morte perpétua liberémur. Per eúndem.

℣. Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum. ℟. Amen.

Enſuite on dit tout bas, Pater. Ave. & Credo.

On peut dire auſſi par dévotion cette Antienne à la fin des autres Heures en cette maniere, après, Fidélium ánimæ, & Pater noſter, *on dit le Verſet*, Dóminus det nobis ſuam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen. *Enſuite l'Antienne*; & *on finit par le Verſet*, Divínum auxílium máneat ſemper nobíſcum.

℟. Amen.

LE PROPR

Ils perſévéroient dans la priere & dans la fraction du pain (c'eſt-à-dire, dans la participation de la ſaint Euchariſtie, dont ils faiſoient leur pain de chaque jour) loüant Dieu avec joïe & une ſimplicité de cœur qui *les rendoit agréables à tout le monde*, exaltoient les fruits du ſaint-Eſprit en eux ; & ſur ce modéle ſi nous l'avons reçû nous-mêmes.

LE XII. SAMEDI APRE'S LA PENTECOSTE.

Aujourd'hui & les jours ſuivans juſqu'à l'Avent, l'Office ſe dit comme au Pſeautier.

A Magnificat, *Ant.* 8. c. Intulit Sálomon ómnia quæ vóverat David pater ſuus, argéntum, & aurum, & univérſa vaſa póſuit in theſáuris domûs Dei.

LE XII. DIMANCHE après la Pentecôte.

A Benedictus, *Ant.* 8. g. Homo quidam deſcendébat ab Jerúſalem in Jéricho, & incidit in latrónes, qui étiam deſpoliavérunt eum : & plagis impóſitis, abiérunt ſemivivo relícto.

A LA PROCESSION.

℟. Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus, * Et ſapiéntiæ ejus eſt número. ℣. Maſt Deus corde noſtro, : novit ómnia. * Et. ℣. Glória. * Et.

2. ℟. Ipſe dixit, & facta ſunt : * Ipſe mandávit, & creáta ſunt. ℣. Dóminus Deus noſter omnípotens. * Ipſe.

A la Station, ℟. Mihi abſit gloriári niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti, * Per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. ℣. Mihi adhærére Deo bonum eſt, pónere in Dómino Deo ſpem meam. * Per.

℣. Lætábor, & exultábo in te : ℟. Pſallam nómini tuo, Altíſſime.

Oraiſon.

TE, Dómine, ſúpplices exorámus, ut tibi uni adhæréntes, in tua Cruce tantùm glorié mur. Qui vivis.

A l'Entrée du Chœur. *Ant.* Sub tuum præſi-

cunctis, 195.
:ão Epiſtolæ beáti
li Apóſtoli ad Gá-
tas. *Cbap.* 3. 11.
Rarres; Quóniam in
ege nemo juſtificá-
apud Deum, mani-
m eſt; Quia juſtus
de vivit. Lex autem
eſt ex fide: ſed, qui
rit ea, vivet in illis.
ſtus nos redémit de
edicto legis, factus
nobis maledictum:
a ſcriptum eſt; Male-
tus omnis, qui pen-
: in ligno: ut in Gén-
us benedictio Abrahæ
ret in Chriſto Jeſu,
pollicitatiónem Spíri-
s accipiámus per fi-
em. Fratres (ſecúndùm
ominem dico) tamen
ominis confirmátum te-
améntum nemo ſpernit,
t ſuperórdinat. Abra-
e dictæ ſunt promiſſió-
s, & ſémini ejus. Non
cit: Et ſeminibus,
aſi in multis: ſed qua-
in uno: Et ſémini tuo,
i eſt Chriſtus. Hoc au-
m dico: teſtaméntum
onfirmátum à Deo, quæ
oſt quadringéntos & tri-
nta annos facta eſt Lex,
on irritum facit ad eva-
uándam promiſſiónem.
lam ſi ex lege heredi-
as, jam non ex promiſ-
ſióne. Abrahæ autem
per repromiſſiónem do-
návit Deus. Quid igitur
lex? Propter tranſgreſ-
ſiónes pósita eſt; donec
veníret ſemen, cui pro-
miſerat, ordinata per
Angelos in manu Media-
tóris. Mediátor autem
unius non eſt: Deus au-
tem unus eſt. Lex ergo
advérsùs promiſſa Dei?
Abſit. Si enim data eſſet
lex, quæ poſſet vivificá-
re, verè ex lege eſſet
juſtítia. Sed conclúſit
Scriptúra ómnia ſub pec-
cáto: ut promíſſio ex fi-
de Jeſu Chriſti darétur
credéntibus.

Graduel. Meménto, Dómine, congregatió-
nis tuæ; quam poſſedísti
ab inítio. ℣. Redemísti
virgam hereditátis tuæ:
mons Sion in quo habi-
táſti in eo.

Allelúia, allelúia. ℣. Deus rex noſter ante
ſécula operátus eſt ſalu-
tem in médio terræ. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam. *Cbap.* 17. 11.

IN illo témpore: Factum eſt, dum iret Jeſus in Jerúſalem, transíbat per médiam Samariam & Galilæam. Et

glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam eſt; multò magis quod manet, in glória eſt.

Gradúel. Benedícam Dóminum in omni témpore; ſemper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea: áudiant manſuéti, & læténtur.

Allelúia, allelúia. ℣. Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus ſuper omnes deos. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam. *Cap.* 10. 23.

IN illo témpore; Convérſus Jeſus ad diſcípulos ſuos, dixit: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt: & audíre quæ auditis, & non audiérunt. Et ecce quidam legiſperítus ſurréxit tentans illum & dicens: Magíſter, quid faciéndo vitam ætérnam poſſidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid ſcriptum eſt? ómodò legis? Ille reſlens dixit; Díliges inum Deum tuum corde tuo, & ex

tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & pximum tuum ſicut teiſum. Dixítque illi: Rete reſpondíſti: hoc fac & vives. Ille autem vlens juſtificáre ſeipſum dixit ad Jeſum: Et quis eſt meus próximus? Sucípiens autem Jeſus, dixit: Homo quidam deſcendébat ab Jerúſalem in Jéricho, & incidit ilatrónes, qui étiam deſpoliavérunt eum: & plagis impóſitis abiérunt, ſemivívo relícto. Accidit autem ut ſacérdos qudam deſcénderet eâdeviâ: & viſo illo prætrírivit. Similiter & Levíta, cùm eſſet ſecùs lcum, & vidéret eum pertránſiit. Samaritánus autem quidam iter ficiens, venit ſecùs eum & videns eum, miſercórdiâ motus eſt. Et apropíans, alligávit vúnera ejus, infúndeóleum & vinum: & imponens illum in jumétum ſuum, duxit in ſtbulum, & curam ejegit. Et álterâ die protulit duos denários, dedit ſtabulário, & aCuram illíus habe; quodcúnque ſupererog

A PROCESSION.

Tímeat Dóminum
is terra : * Ecce ócu-
mini super metuén-
um. ℣. Timéte Dó-
um, & date illi ho-
m. * Ecce. ℣. Gló-
* Ecce.
℟. Misericórdiâ &
itáte redímitur iní-
tas, & * In timóre
mini declinátur à ma-
℣. Cum metu & tre-
óre vestram salútem
erámini. * In.

A la Station, ℟. Dó-
inus pars hereditátis
eæ & cálicis mei :
Tu es qui restítues
ereditátem meam mi-
i. ℣. Benedíctus Deus,
ui regenerávit nos in
ereditátem incorrupti-
ilem. * Tu es.
℣. Novit Dóminus
ies immaculatórum ;
. Et heréditas eórum
n ætérnum erit.

Oraison.

DEus qui per mortem Filii tui nos re-
eneráre dignátus es ; da
anctæ Crucis virtúte,
t amíssa per peccátum,
térna nobis restituátur
eréditas. Per eúndem
Dóminum nostrum.

A l'Entrée du Chœur,
Int. Beáta Dei génitrix
María, virgo perpétua,
templum Dómini, sacrárium Spíritûs sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : Ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

A LA MESSE,

Introïte.

PRotéctor noster áspice, Deus, & réspice in fáciem christi tui : quia mélior est dies una in átriis tuis super míllia. *Ps.* Quàm diléctа tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória. Protéctor.

Oraison.

CUstódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétuâ : & quia sine te lábitur humána mortálitas ; tuis semper auxíliis, & abstrahátur à nóxiis, & ad salutária dirigátur ; Per Dóminum.

A cunctis, 195.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. *Chap.* 5. 13.

VOs in libertátem vocáti estis, fratres ; tantùm ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per charitátem Spíri-

sed propter David dedit ei Dóminus Deus suus lucernam in Jerúsalem.

LE XIII. DIMANCHE après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Ant.* 1. D. Leprósos ut vidit Jesus, dixit: Ite osténdite vos sacerdótibus. Et factum est, dum irent, mundáti sunt.

A LA PROCESSION.

℟. Tibi dixit cor meum; exquisívit te fácies mea; * Fáciem tuam, Dómine, requíram. ℣. Vidémus nunc per ípeculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem; * Fáciem. ℣. Glória. * Fáciem.

2. ℟. Dómine Deus virtútum, convérte nos, & osténde fáciem tuam. * Et salvi érimus. ℣. Dómine, adáuge nobis fidem. * Et.

A la Station, ℟. Spera Israël in Dómino, [illegible] hoc nunc & usque [illegible]lum. ℣. Per Christ[illegible]les estis in Deo, [illegible]dit ei glóriam.

[illegible]návis est Dómi[illegible]. Beátus vir qui [illegible] eo.

[illegible]*raison.*

[illegible]quæsumus, mi[illegible]ors Deus, ut qui spem salútis nostræ in Filii tui cruce repónimus in tuo famulátu fidéles semper inveniámur. Per eúndem.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Sancta Maria, succúrre miseris: juva pusillánimes; réfove flébiles: ora pro pópulo, intérveni pro Clero: intercéde pro devóto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámen, quicúnque celebrant tuam sanctam commemoratiónem.

A LA MESSE,

Introite.

℟ Espice, Dómine, in testaméntum tuum, & ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem: exúrge, Deus, júdica causam tuam, & ne oblivíscáris voces inimicórum tuórum. *Ps.* Ut quid Deus repulísti in finem? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ. ℣. Glória. Réspice.

Oraison.

OMnípotens sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, & charitátis augméntum: & ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcípis; Per Dóminum.

non ſerunt, ne-
unt, neque cón-
in hórrea; & Pa-
er cœléſtis paſ-
Nonne vos ma-
is eſtis illis? Quis
reſtrûm cógitans
djicere ad ſtatú-
n cúbitum unum?
veſtiménto quid
eſtis? Conſidérá-
agri quómodo
: non labórant,
ent. Dico autem
quóniam nec Sá-
n omni glória ſua
us eſt ſicut unum
Si autem fœnum
iod hódiè eſt, &
clíbanum mitti-
us ſic veſtit: quan-
gis vos módicæ
Nolite ergò ſolli-
, dicéntes: Quid
ábimus; aut quid
s, aut quo ope-
? Hæc enim óm-
entes inquírunt.
im Pater veſter,
is ómnibus indi-
Quærite ergo pri-
egnum Dei, &
n ejus: & hæc
adjiciéntur vobis.
ergò ſolliciti eſſe
ſtinum. Cráſtinus
lies ſollícitus erit
ſi. Súfficit diéi

, Éritis mihi ſancti, quia ſanctus ſum ego Dóminus: omnis qui habúerit máculam, non accédet offérre hóſtias Dómino, nec panes Deo ſuo.

Secrete.

OFférimus tibi, Dómine, hóſtiam placatiónis & laudis, humíliter implorántes; ut & eam placábili pietáte reſpícias, & offeréntium preces cleménti largitáte exáudias; Per.

Oblatiónem, 197.

Communion. Ego ſum panis vitæ; qui venit ad me non eſúriet, & qui credit in me non sítiet unquam.

Poſtcommunion.

PUrificent ſemper & múniant tua ſacraménta nos, Deus; & ad perpétuæ ducant ſalvatiónis efféctum; Per.

Mundet, 197.

A Magníficat, *Ant.* 1. a. Quærite primùm regnum Dei, & juſtítiam ejus: & hæc ómnia adjiciéntur vobis.

LE XV. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magníficat, *Ant.* 7. c. Vidéte quóniam non cécidit de ſermónibus Dómini in terram,

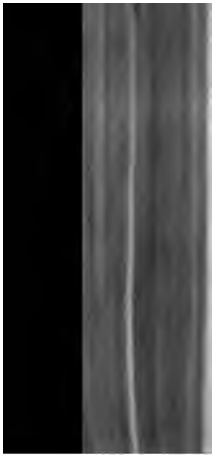

ce, & desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsùs spíritum: spíritus autem advérsùs carnem. Hæc enim sibi ínvicem adversántur: ut non quæcúnque vultis, illa faciátis. Quòd si spíritu ducímini, non estis sub lege. Manifésta sunt autem ópera carnis: quæ sunt fornicátio, immunditia; ímpudicítia, luxúria; idolórum sérvitus, venefícia; inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes; iræ, rixæ, dissensiónes, sectæ, invídiæ; homicídia, ebrietátes, comes-

PROCESSION.

'ímeat Dóminum
erra: * Ecce ócu-
.ni ſuper metuén-
. ℣. Timéte Dó-
, & date illi ho-
* Ecce. ℣. Gló-
Ecce.

Miſericórdiâ &
redímitur iní-
& * In timóre
declinátur à ma-
Cum metu & tre-
reſtram ſalútem
ni. * In.

tation, ℟. Dó-
pars hereditátis
: cálicis mei :
es qui reſtítues
tem meam mi-
enedíctus Deus,
enerávit nos in
tem incorrupti-
Tu es.

Jovit Dóminus
maculatórum ;
heréditas eórum
ium erit.

Oraiſon.

s qui per mor-
n Filii tui nos re-
dignátus es; da
Crucis virtúte ,
a per peccátum ,
obis reſtituátur
s. Per eúndem
m noſtrum.

ntrée du Chœur ,
áta Dei génitrix
virgo perpétua ,
templum Dómini , ſacrárium Spíritûs ſancti, ſola ſine exémplo placuíſti Dómino noſtro Jeſu Chriſto : Ora pro pópulo , intérveni pro Clero , intercéde pro devóto femíneo ſexu.

A LA MESSE,

Introïte.

PRotéctor noſter áſpice , Deus , & réſpice in fáciem chriſti tui : quia mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia. *Pſ.* Quàm dilécta tabernácula tua , Dómine virtútum ! * concupíſcit , & déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória. Protéctor.

Oraiſon.

CUſtódi , Dómine , quæſumus , Eccléſiam tuam propitiatióne perpétuâ : & quia ſine te lábitur humána mortálitas ; tuis ſemper auxíliis , & abſtrahátur à nóxiis , & ad ſalutária dirigátur ; Per Dóminum.

A cunctis , 195.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas. *Chap.* 5. 13.

VOs in libertátem vocáti eſtis , fratres ; tantùm ne libertátem in occaſiónem detis carnis, ſed per charitátem Spíri-

quos locútus eſt Dóminus ſuper domum Achab.

LE XV. DIMANCHE après la Pentecôte.

℣. Benedíctus, *Ant.* 6. f. Accéſſit Jeſus, & tétigit lóculum; & reſédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui, & dedit illum matri ſuæ.

A LA PROCESSION.

℟. Confiteántur tibi pópuli, Deus; confiteántur tibi pópuli omnes: * Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus. ℣. Benedíctio, & cláritas, & gratiárum áctio, & virtus Deo noſtro. * Benedícat. ℣. Glória Patri. * Benedícat.

2. ℟. Confidénter dicámus: Dóminus mihi adjútor, * Non timébo quid fáciat mihi homo. ℣. Dícant nunc qui timent Dóminum: Dóminus mihi adjútor. * Non.

A la Station, ℟. Radix Jeſſe qui ſtat in ſignum populórum; * Ipſum Gentes deprecabúntur, & erit ſepúlchrum ejus glorióſum. ℣. Pec[illegible] noſtra ipſe pértulit [illegible]e ſuo ſuper li[illegible] ipſum. [illegible]iútor meus es [illegible]elinquas me; ℟. Neque deſpicias [illegible] Deus, ſaluáris meus.

Oraiſon.

DEus, qui ſuper[illegible] gnum peccáto[illegible] tra pertuliſti; fac [illegible] qui ſtamus ante ſ[illegible] redemptiónis noſt[illegible] ica tibi offérre no[illegible] deprecatiónes, ut véni[illegible] conſequámur. Qui v[illegible] & regnas.

A l'Entrée du Chœ[illegible] *Ant.* Benedíctus Dó[illegible] nus qui te diréxit in v[illegible] nera cápitis princi[illegible] inimicórum noſtrórum.

A LA MESSE.

Introïte.

INclína, Dómine, aurem tuam, & ex[illegible] di me: ſalvum fac [illegible] vum tuum, Deus me[illegible] ſperántem in te: miſe[illegible] re mei, Dómine, qu[illegible] niam ad te clamávi t[illegible] die. *Pſeaume.* Lætif[illegible] ánimam ſervi tui: * q[illegible] niam ad te, Dómin[illegible] ánimam meam levá[illegible] ℣. Glória. Inclína.

Oraiſon.

ECcléſiam tuam Dómine, miſeráti continuáta mundet [illegible] múniat: & quia ſine non poteſt ſalva conſiſt[illegible] re, tuo ſemper múne[illegible] gubernétur: Per.

A cunctis, 195.

Léct

Rio Epiſtolæ beáti auli Apóſtoli ad Gá-atas. *Chap.* 5. 25.

Ratres ; Si ſpíritu vívimus, ſpíritu & amémus. Non efficiámur nis glóriæ cúpidi, ínem provocántes, ínem invidéntes. Fra-, & ſi præoccupáfuerit homo in áli- delícto : vos qui ſpiáles eſtis, hujúſmodi rúite in ſpíritu lenis, considerans teipa, ne & tu tentéris. er altérius ónera por- , & ſic adimplébitis em Chriſti. Nam ſi exíſtimat ſe áliquid , cùm nihil ſit, ipſe ſedúcit. Opus autem probet unuſquíſque, ſic in ſemetípſo tana glóriam habébit, & in álrero. Unuſquiſ- enim onus ſuum porit. Communícet auis, qui catechizátur bo, ei qui ſe cateat, in ómnibus bo. Nolíte erráre : Deus irridétur. Quæ enim náverit homo, hæc metet. Quóniam qui nat in carne ſua, carne & metet corpiónem : qui autem nat in ſpíritu, de itu metet vitam ætér-

nam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus: témpore enim ſuo metémus non deficiéntes. Ergò dùm tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máximè autem ad domésticos fidei.

Gradual. Non eſt símilis tui in diis, Dómine, & non eſt ſecúndùm ópera tua. ℣. Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília ; Tu es Deus ſolus.

Allelúia, allelúia. ℣. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : cantábo, & pſallam in glória mea. Allel. Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Chap. 7. 11.

IN illo témpore ; ibat Jeſus in civitátem, quæ vocátur Naïm : & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúnctus efferebátur filius únicus matris ſuæ : & hæc vídua erat : & turba civitátis multa cum illa. Quam cùm vidíſſet Dóminus, miſericórdiâ motus ſuper eam, dixit illi : Noli flere. Et accéſſit, & tétigit lóculum. (Hi autem qui por-

tábant, ſtetérunt.) Et ait: Adoléſcens, tibi dico, ſurge. Et reſédit qui erat mórtuus, & cœpit lóqui: & dedit illum matri ſuæ. Accépit autem omnes timor: & magnificábant Deum, dicéntes: quia Prophéta magnus ſurréxit in nobis; & quia Deus viſitávit plebem ſuam. Et éxiit hic ſermo in univérſam Judæam de eo, & in omnem circà regiónem.

Offertoire. Expéctans expectávi Dóminum, & reſpéxit me: & exaudívit deprecatiónem meam; & immíſit in os meum cánticum novum, hymnum Deo noſtro.

Secrete.

TUa nos, Dómine, ſacraménta cuſtódiant, & contra diabólicos ſemper tueántur incúrſus; Per Dóminum.

Oblatiónem, 197.

Communion. Panis Dei eſt, qui de cœlo deſcéndit, & dat vitam mundo: Dómine, ſemper da nobis panem hunc.

Poſtcommunion.

MEntes noſtras & córpora poſſideat, éſumus, Dómine, cœléſtis operátio; on noſter ſenſus in nobis, ſed júgiter ejus prævéniat efféctus; Per.

Mundet, 197.

A Magnificat, *Ant.* 1. a. Accépit autem omnes timor, & magnificábant Deum dicéntes: Quia Prophéta magnus ſurréxit in nobis, & quia Deus viſitávit plebem ſuam.

LE XVI. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magnificat, *Ant.* a. Dómine Deus Iſrael, qui ſedes ſuper Chérubim, tu es Deus ſolus regum ómnium terræ.

LE XVI. DIMANCHE après la Pentecôte.

A Benedictus, *Ant.* 1. D. Cùm intráret Jeſus in domum cujúſdam principis Phariſæórum, hydrópicus erat ante illum; & dixit ad Legiſperítos & Phariſæos: Si licet ſábbato curáre?

A LA PROCESSION

℟. Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus exercituum; plena eſt omnis terra glóriâ ejus. ℣. Tres ſunt, qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus; & hi tres

tinum ſunt. * Sanctus. ℣. Glória Patri. * Sanctus.

2. ℟. Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * In omni témpore. ℣. Si vis ad vitam ingredi, ſerva mandáta. * In.

A la Station, ℟. Chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, tulit de médio Chriſtus, affigens illud cruci, &c * Expólians principátus & poteſtátes, tradúxit confidénter, palàm triúmphans illos in ſemetípſo. ℣. Confitémini Dómino, qui eripuit nos ab inimícis noſtris. * Expólians.

℣. Dómine adjútor meus. ℟. Et Redémptor meus.

Oraiſon.

ADéſto, Dómine, tuórum votis fidélium, ut quos virtúte tuæ Crucis ab inimícis eripuíſti, tui fácias triúmphi partícipes. Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

A LA MESSE.

Introïte.

MIſerére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totà die; quia tu, Dómine, ſuávis ac mitis es, & copiósus in miſericórdia ómnibus invocántibus te. *Pſ.* Inclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me: * quóniam inops & pauper ſum ego. ℣. Glória. Miſerére.

Oraiſon.

TUa nos, quæſumus, Dómine grátia ſemper & prævéniat & ſequátur, ac bonis opéribus jugiter præſtet eſſe inténtos; Per.

A cunctis, 195.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios. *Ch.* 3. 13.

FRatres; Peto ne deficiátis in tribulatiónibus meis pro vobis: quæ eſt glória veſtra. Hujus rei grátiâ flecto génua mea ad Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti; ex quo omnis patérnitas in cœlis & in terra nominátur, ut det vobis ſecúndùm divítias glóriæ ſuæ, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; Chriſtum habitáre per

fidem in córdibus veſtris, in charitáte radicáti & fundáti, ut poſsítis comprehéndere cum ómnibus ſanctis, quæ ſit latitúdo, & longitúdo, & ſublímitas, & profúndum: ſcire étiam ſupereminéntem ſciéntiæ charitátem Chriſti, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem qui potens eſt ómnia fácere ſuperabundánter quàm pétimus, aut intellígimus, ſecúndùm virtútem, quæ operátur in nobis: ipſi glória in Eccléſia, & in Chriſto Jeſu, in omnes generatiónes ſéculi ſeculórum:

rum ſábbato man
re panem, & ipſi
vábant eum. Et ec
mo quidam hydr
erat ante illum. E
póndens Jeſus di
Legiſperitos & P
ſæos, dicens: S
ſábbato curáre? A
tacuérunt. Ipſe ver
prehénſum ſanávit
ac dimíſit. Et reſpó
ad illos, dixit:
veſtrûm áſinus au
in púteum cadet,
continùò éxtrahet
die ſabbati? & no
ferant ad hæc reſp
re illi. Dicébat aut
ad invitátos parábo
inténdens quómod

qui ſe exáltat, ibitur ; & qui ſe it, exaltábitur.

eire. Vovéte, & Dómino Deo ve- nes, qui in cir- jus afférris múne- rribili, & ei qui ſpíritum princi- rribili apud Re- æ.

Secrete.

Inda nos, quæ- umus, Dómine, ii præſéntis efféc- pérfice miſerátus s, ut ejus mercá- e partícipes; Per ium.

tiónem, 197.

munion. Cónfluent na Dómini, & ion eſúrient, & s meus bonis meis ébitur, ait Dó-

ſtcommunion.

rífica, quæſumus, Ómine, mentes benígnus, & ré- cœléſtibus ſacra- : ut conſequénter, porum præſens pá- e futúrum capiá- ıxilium; Per.

ıdet, 197.

Magníficat, *Ant.* Apprehénſum ſaná- drópicum Jeſus, úſit.

LE XVII. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magníficat, *Ant.* 7. a. Iraſcebátur Dóminus contra Jerúſalem & Judam, donec projíceret eos à fácie ſua.

LE XVII. DIMANC. après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Ant.* 8. g. Secúndùm mandátum ſimile eſt primo: Díliges próximum tuum ſicùt teípſum: in his duóbus mandátis univérſa lex pendet & Prophétæ.

A LA PROCESSION.

℟. Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt ómnia: * Ipſi glória in ſécula. ℣. Ipſe eſt Dóminus Deus noſter, & nos pópulus páſcuæ ejus. * Ipſi. ℣. Glória. * Ipſi.

2. ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & * Pſallam nómini Dómini altíſſimi. ℣. In médio Eccléſiæ laudábo te. * Pſallam.

A la Station, ℟. Qui peccátum non fecit, nec invéntus eſt dolus in ore ejus, * Peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum, ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. ℣. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, &c.

[illegible] eius sanáti sumus. A Peccata.

℣. Remisísti iniquitátem plebis tuæ. ℟. Operuísti ómnia peccáta eorum.

Oraison.

OMnípotens Deus, qui hóminem læsum peccáto per lignum Crucis Filii tui sanáre dignátus es: concéde, quæsumus, ut qui in templo tuo pignus salútis nostræ recólimus, peccátis mórtui, vivámus justítiæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

A l'Entrée du Chœur, Ant. Quàm pulchra es, amica mea! quàm pulchra es! óculi tui columbárum absque eo quod intrínsecùs latet.

A LA MESSE,

Introïte.

JUstus es, Dómine, & rectum judícium tuum; fac cum servo tuo [illegible]ndùm misericór[illegible] tuam. *Ps.* Beáti [illegible]culáti in via: * qui [illegible]lant in lege Dómi[illegible] Glória Patri. Jus[illegible], Dómine.

Oraison.

[illegible] quæsumus, Dó[illegible]e, pópulo tuo [illegible] viráre contá[illegible] solum Deum purâ mente sectári. Dóminum nostrum [illegible]sum Christum Fili[illegible] tuum; qui tecum v[illegible] & regnat in unitáte S[illegible]ritûs sancti Deus, ómnia sécula sec[illegible]rum.

A cunctis, 195.

Léctio Epístolæ b[illegible] Pauli Apóstoli [illegible] Ephésios. *Ch.* 4. [illegible]

FRatres; Obsécro ego vinctus in [illegible]mino, ut dignè amb[illegible]tis vocatióne quâ vo[illegible] estis: cum omni hum[illegible]táte & mansuetúdi[illegible] cum patiéntia, sup[illegible]tántes ínvicem in ch[illegible]táte, sollíciti serváre [illegible]tátem spíritûs in vín[illegible] pacis. Unum corpu[illegible] unus spíritus, sicut v[illegible]ti estis in una spe v[illegible]tiónis vestræ. Unus [illegible]minus, una fides, u[illegible] baptísma. Unus Deu[illegible] Pater ómnium, qui [illegible] super omnes, & per [illegible]nia, & in ómnibus [illegible]bis.

Graduel. Dómin[illegible] quis habitábit in ta[illegible]náculo tuo? aut quis [illegible] quiéscet in monte sa[illegible] tuo? ℣. Qui ingréc[illegible] sine mácula, & oper[illegible] justítiam.

Allelúia, allel[illegible]

℣. Innocens mánibus, & mundo corde, hic accípiet benedictiónem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutári suo. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Cb.* 22. 34.

IN illo témpore; Pharisæi audiéntes quòd siléntium imposuísset Jesus Sadducæis, convenérunt in unum: & interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota ánima tua, & in tota mente tua. Hoc est máximum, & primum mandátum. Secúndùm autem símile est huic: Díliges próximum tuum, sicut teípsum. In his duóbus mandátis univérsa lex pendet, & Prophétæ. Congregátis autem Pharisæis, interrogávit eos Jesus, dicens: Quid vobis vidétur de Christo? cujus filius est? Dicunt ei: David. Ait illis: Quómodò ergò David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens; Dixit Dóminus Dómino meo: Sede à dextris meis, donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Si ergò David vocat eum Dóminum; quómodò filius ejus est? Et nemo póterat ei respondére verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum ámplius interrogáre.

Offertoire. Exáudi, Deus noster, oratiónem servi tui & preces ejus, & osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum.

Secrete.

MAjestátem tuam, Dómine, suppliciter deprecámur, ut hæc sancta quæ gérimus, & prætéritis nos delíctis éxuant & futúris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum.

Oblationem, 197.

Communion. Pane cœli saturávit eos Dóminus, ut custódiant justificatiónes ejus, & legem ejus requírant.

Poſtcommunion.

DEus, qui das nobis panem de cœlo verum, qui dat vitam mundo; te quæsumus, in ista quâ vívimus, vita sic nos gubérna, ut ad illam, in qua ipse es, lucem perdúcas; Per.

Mundet, 197.

A Magníficat, *Ant.* .. f. Congregátis Phariéis, interrogávit eos esus, dicens: Quid vois vidétur de Christo? ujus filius est? dicunt ei: David. Ait illis Jesus: Quómodò ergo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo: ede à dextris meis?

LE XVIII. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magníficat, *Ant.* . d. Oránte Esdrâ & acénte ante templum Dei, flevit pópulus fletu multo.

sciant omnes, quia tu es Deus. *Ps.* Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ. ℣. Glória. Da pacem.

Oraison.

DIrigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miseratiónis operátio; quia tibi sine te placére non póssumus. Per.

A cunctis, 195.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. 1. *Cor.* 1. 4.

FRatres; Grátias ago Deo meo semper pro vobis, in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu: quòd in ómnibus dívites facti

tis omnes, & non ſint in vobis ſchiſmata : ſitis autem perfécti in eódem ſenſu, & in eádem ſenténtia.

Graduel. Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi ; in domum Dómini íbimus. ℣. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis.

Allelúia, allelúia. ℣. Qui confidunt in Dómino ſicut mons Sion : non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum. *Ch.* 9. 1.

IN illo témpore ; Aſcéndens Jeſus in navículam, transfretávit, & venit in civitátem ſuam. Et ecce offerébant ei paralýticum jacéntem in lecto. Et videns Jeſus fidem illórum, dixit paralýtico : Confide, fili, remittúntur tibi peccáta tua. Et ecce quidam de Scribis dixérunt intra ſe : Hic blaſphémat. Et cùm vidiſſet Jeſus cogitatiónes eórum, dixit : Ut quid cogitátis mala in córdibus veſtris ? Quid eſt facílius dícere ; Dimittúntur tibi peccáta tua : aut dícere ; Surge, & ámbula ? Ut autem ſciátis quia Fílius hóminis habet poteſtátem in terra dimitténdi peccáta : tunc ait paralýtico : Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et ſurréxit, & ábiit in domum ſuam. Vidéntes autem turbæ timuérunt, & glorificavérunt Deum, qui dedit poteſtátem talem homínibus.

Offertoire. Dómine, tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo : vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus.

Secrete.

OFférimus tibi, Dómine, múnera quæ dediſti, ut & creatiónis tuæ circa mortalitátem noſtram teſténtur auxílium, & remédium nobis immortalitátis operéntur. Per Dóminum.

Oblatiónem, 197.

Communion. Qui mandúcat meam carnem & bibit meum ſánguinem, habet vitam ætérnam, & ego reſuſcitábo eum in novíſſimo die.

Poſtcommunion.

GRátias tibi referímus, Dómine, ſacro múnere vegetáti ;

ien ? At ille obmútuit. Tunc dixit rex miníſtris: Ligatis mánibus & pédibus ejus, mittite eum in tenebras exterióres ; ibi erit fletus & ſtridor déntium. Multi enim ſunt vocati, pauci vero eléćti.

Offertoire. Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, & mirabília ejus fíliis hóminum : & sacrificent ſacrifícium laudis.

Secrete.

HÆc múnera, quæſumus, Dómine, quæ óculis tuæ majeſtátis offérimus, ſalutária nobis eſſe concéde ; Per Dóminum.

Oblatiónem, 197.

Communion. Manducavérunt patres veſtri manna, & mórtui ſunt. Qui manducat hunc panem, vivet in ætérnum.

Poſtcommunion.

FAmíliam tuam, quæſumus, Dómine, ſempitérna tua perpétuo circúmdet auxílio ; ut ab ómnium pravitáte defénſa, ſuis cœléſtibus pérfrui múneribus mereátur ; Per.

Mandet, 197.

Ant. Magnificat rex, ut audiéntes, & videntes, quem non

veſtítum veſte nuptiali, dixit illi : Amice, quómodo huc intrásti non habens vestem nuptialem ? At ille obmútuit. Tunc dixit rex miníſtris : Ligatis mánibus & pédibus ejus, mittite eum in tenebras exterióres ; ibi erit fletus & ſtridor déntium. Multi enim ſunt vocati, pauci vero eléćti.

Offertoire. Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, & mirabília ejus fíliis hóminum : & ſacrificent ſacrifícium laudis.

Secrete.

HÆc múnera, quæſumus, Dómine, quæ óculis tuæ majeſtátis offérimus, ſalutária nobis eſſe concéde ; Per Dóminum.

Oblatiónem, 197.

Communion. Manducavérunt patres veſtri manna, & mórtui ſunt. Qui manducat hunc panem, vivet in ætérnum.

Poſtcommunion.

FAmíliam tuam, quæſumus, Dómine, ſempitérna tua perpétuo circúmdet auxílio ; ut ab ómnium pravitáte defénſa, ſuis cœléſtibus pérfrui múneribus mereátur ; Per.

Mandet, 197.

Ant. Magnificat rex, ut audiéntes, & videntes, quem non

LE XX. SA

après la Pen

A Magnifica

4. a. Judas M

ſeceſſerat in

locum cum ſuis

tícipes eſſent c

tiónis.

LE XX. DIM

après la Pen

A Benedíctu

a. Dicit Jeſu

Vade, fílius t

Crédidit homc

quem dixit ei

ibat.

La Proceſſion

xiv. Dimanche

A LA ME

Introït

AUdi pópu

& conteſ

Iſraël, ſi aud

non erit in te

cens, neque

Deum aliénu

enim ſum Dón

tuus, qui ed

terra Ægýpti.

táte Deo adj

tro : * Jubilá

cob. ℣. Glór

Oraiſon.

LArgíre, quæſumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus & pacem; ut páriter ab ómnibus mundéntur offénſis, & ſecúrâ tibi mente deſérviant. Per. A cunctis, 195.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios. *Ch.* 5. 15.

VIdéte, fratres, quómodo cautè ambulétis: non quaſi inſipiéntes, ſed ut ſapiéntes: redimméntes tempus, quóniam dies mali ſunt. Propterèa nolite fieri imprudéntes, ſed intelligéntes quæ ſit volúntas Dei. Et nolite inebriári vino, in quo eſt luxúria; ſed implémini Spíritu ſancto, loquéntes vobiſmetípſis in pſalmis, & hymnis, & cánticis ſpirituálibus, cantántes & pſalléntes in córdibus veſtris Dómino, grátias agéntes ſemper pro ómnibus: in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Deo & Patri. Subjécti invicem in timóre Chriſti.

Graduel. Cantáte Deo, & pſállite ei: narráte ómnia mirabília ejus. ℣. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit; ipſe Dóminus Deus noſter.

Allelúia, allelúia. ℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, cantábimus, & pſallémus virtútes tuas. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem. *Ch.* 4. 46.

IN illo témpore; Erat quidam régulus cujus filius infirmabátur Caphárnaùm. Hic cùm audíſſet quia Jeſus advenísset à Judæa in Galilæam, ábiit ad eum, & rogábat eum ut deſcénderet, & ſanáret filium ejus: incipiébat enim mori. Dixit ergò Jeſus ad eum: Niſi ſigna, & prodígia vidéritis, non créditis. Dicit ad eum régulus: Dómine deſcénde priúſquàm moriátur filius meus: Dixit ei Jeſus: Vade, filius tuus vivit. Crédidit homo ſermóni quem dixit ei Jeſus, & ibat. Jam autem eò deſcendénte, ſervi occurrérunt ei, & nuntiavérunt dicéntes, quia filius ejus víveret. Interrogábat ergò horam ab eis, in qua méliùs habúerit. Et dixérunt ei: Quia herì horâ ſéptimâ réliquit eum febris. Cognóvit ergò pater, quia

illa hora erat, in qua dixit ei Jesus : Filius tuus vivit. Et crédidit ipse, & domus ejus tota.

Offertoire. Dómine Deus meus, in voce laudis Immolábo tibi : quæcúnque vovi, reddam pro salúte Dómino.

Secrete.

CLéstem nobis præbeant hæc mystéria, quæsumus, Dómine, medicínam, & vítia nostri cordis expúrgent ; Per Dóminum.

Oblationem, 197.

Communion. Grátias ago ei, qui me confortávit, Christo Jesu Dómino nostro.

Postcommunion.

QUotidiáni, quæsumus, Dómine, munera sacraménti ad perpétuæ nobis tríbue salútis augméntum ; Per.

Mundet, 197.

A Magnificat, *Ant.* 3. A. Servi occurrérunt ei ántes : Quia herì hoptimâ relíquit eum i. Cognóvit pater, illa hora erat, in dixit ei Jesus : Fílius s vivit ; & crédidit e, & domus ejus tota.

XXI. SAMEDI après la Pentecôte.

IMANCHE

A Magnifica
C. Benedictus
tor Israël, qui
ti ímpetum po
manu servi tui
déjice illos glá
géntium te, & c
te omnes, qui
nomen tuum.

LE XXI. DIM
après la Pen

A Benedictu
1. d. Serve neq
ne débitum dim
quóniam rogá
Nonne ergo op
te miseréri con
sicut & ego tui
sum.

La Procession
xv. Dimanche, 2

A LA MES

Introït.

IN voluntáte t
mine, univé
pósita ; & non
pollit resístere
tuæ : tu enim fe
nia, cœlum &
& univérsa, q
ámbitu continén
minus univérsor
Ps. Beáti imma
via : * qui ámb
lege Dómini. ℣.
In voluntáte.

Oraison.

FAmíliam tu
sumus, Dóm
tínuâ pietáte cus

turba, intrávit Jeſus, & ténuit mánum puéllæ, & ſurréxit.

La Proceſſion comme au xvij. Dimanche, 209.

A LA MESSE,

Introïte.

SEntíte de Dómino in bonitáte, & in ſimplicitáte cordis quærite illum, quóniam invenítur ab his, qui fidem habent in illum. *Pſeaume.* Quàm bonus Iſraël Deus, * his qui recto ſunt corde. ℣. Glória Patri. Sentíte.

Oraiſon.

ABſólve, quæſumus, Dómine, tuórum delícta populórum; ut à peccatórum néxibus, quæ pro noſtra fragilitáte contráximus, tuâ benignitáte liberémur; Per. A cunctis, 195.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes. *Ch.* 3. 17.

IMitatóres mei eſtóte, fratres, & obſervâte eos, qui ita ámbulant, ſicut habétis formam noſtram. Multi enim ámbulant, quos ſæpè dicébam vobis (nunc autem & flens dico) inimícos crucis Chriſti, quorum finis intéritus; quorum Deus venter eſt, & glória in confuſióne ipſórum, qui terréna ſápiunt. Noſtra autem converſátio in cœlis eſt: unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritatis ſuæ, ſecúndùm operatiónem, quâ étiam poſſit ſubjícere ſibi ómnia. Itaque, fratres mei chariſſimi & deſideratiſſimi, gáudium meum & coróna mea: ſic ſtate in Dómino, chariſſimi. Evódiam rogo, & Sýntichen déprecor, idipſum ſápere in Dómino. Etiam rogo & te, germáne compar, ádjuva illas quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cum Cleménte, & céteris adjutóribus meis, quorum nómina ſunt in libro vitæ.

Graduel. Non in perpétuum iraſcétur Dóminus; neque in ætérnum comminábitur. ℣. Secúndum altitúdinem cœli à terra, corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timéntes ſe.

Allelúia, allelúia. ℣. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum, & in eis qui ſpe-

ſervus ille, invénit unum de conſérvis ſuis, qui debébat ei centum denários: & tenens ſuffocábat eum, dicens: Redde quod debes. Et prócidens conſérvus ejus, rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, & ómnia reddam tibi. Ille autem nóluit; ſed ábiit, & miſit eum in cárcerem, donec rédderet débitum. Vidéntes autem conſérvi ejus quæ fiébant, contriſtáti ſunt valdè: & veném̃runt & narravérunt dómino ſuo ómnia, quæ facta fúerant. Tunc vocávit illum dóminus ſuus; & ait illi: Serve nequàm: omne débitum dimíſi tibi, quóniam rogáſti me: nonne ergò opórtuit & te miſeréri conſérvi tui, ſícut & ego tui miſértus ſum? Et irátus dóminus ejus trádidit eum tortóribus, quoadúſque rédderet univérſum débitum. [illegible] & Pater meus cœléſ- [illegible]ciet vobis, ſi non [illegible]éritis unuſquíſque ſuo de córdibus veſ-

facit miſericórdiam, offert ſacrificium.

Secrete.

SUſcipe, Dómine, propítius hóſtias, quibus & te placári voluíſti, & nobis ſalútem poténti pietáte reſtítui. Per Dóminum.

Oblatiónem, 197.

Communion. Dóminus cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus, dat eſcam eſuriéntibus.

Poſtcommunion.

IMmortalitátis alimónia conſecúti, indue nos, Dómine, armatúrâ tuâ; ut poſſimus reſíſtere in die malo, & in ómnibus perfécti ſtare; Per Dóminum.

Mundet, 197.

A Magníficat, *Ant.* 2. d. Irátus Dóminus ejus trádidit eum tortóribus; quoadúſque rédderet univérſum débitum: ſic & Pater meus cœléſtis fáciet vobis, ſi non remiſéritis unuſquíſque fratri ſuo de córdibus veſtris.

---

rtoire. Sacrificium [illegible] eſt, atténdere [illegible]is, & deprecá- [illegible]peccátis, recé- [illegible] injuſtítia; qui

LE XXII. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magníficat, *Ant.* 8. g. Sancta & ſalúbris eſt cogitátio pro defún-

ctis exoráre, ut à peccátis ſolvántur.

LE XXII. DIMANCH. aprés la Pentecôte.

A Benedíctus, *Ant.* 4. ſ. Dixérunt Jeſu: Quid tibi vidétur? licet cenſum dare Cæſari, an non?

La Proceſſion comme au xvj. Dimanche, 206.

A LA MESSE,

Introït.

MIſerére noſtri, Deus, ómnium, & réſpice nos, & oſténde nobis lucem miſeratiónum tuárum, quóniam non eſt Deus præter te, Dómine. *Pſ.* De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam. ℣. Glória. Miſerére.

Oraiſon.

DEus refúgium noſtrum & virtus, adéſto piis Eccléſiæ tuæ précibus auctor ipſe pietátis; & præſta, ut quod fidéliter pétimus, efficáciter conſequámur; Per.

A cunctis, 195.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes. *Chap.* 1. 3.

FRatres; Grátias ago Deo meo in omni memória veſtri, ſemper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem faciens, ſuper communicatióne veſtra in Evangélio Chriſti, à prima die uſque nunc. Confídens hoc ipſum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet uſque in diem Chriſti Jeſu. Sicùt eſt mihi juſtum hoc ſentíre pro ómnibus vobis: eò quòd hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defenſióne & confirmatióne Evangélii, ſócios gáudii mei omnes vos eſſe. Teſtis enim mihi eſt Deus, quómodò cúpiam omnes vos in viſcéribus Jeſu Chriſti. Et hoc oro, ut cháritas veſtra magis ac magis abúndet in ſciéntia & in omni ſenſu: ut probétis potióra, ut ſítis ſincéri, & ſine offénſa in diem Chriſti, repléti fructu juſtítiæ per Jeſum Chriſtum, in glóriam & laudem Dei.

Graduel. Viam iniquitátis ámove à me, Dómine, & de lege tua miſerére mei. ℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, quia ipſam vólui.

Allelúia, allelúia. ℣. Bonitátem feciſti cum ſervo tuo, Dó

℣. Dómine, non confúndar; quóniam invocávi te. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Chap.* 8. 1.

IN illo témpore; Cùm descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: & ecce leprósus véniens: adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens: Volo; Mundáre. Et conféstim mundáta est lepra ejus. Et ait illi Jesus: Vide, némini dixeris; sed vade, osténde te sacerdóti, & offer munus, quod præcépit Móyses, in tes-

bens sub
dico huic
dit: & a
venit: & f
hoc; &
autem Jes
& sequén
Amen di
invéni ta
Israël. D
bis; qu
Oriénte
vénient,
cum Abra
& Jacob
rum: fili
ejiciéntur
terióres;
& strido
dixit Jes
Vade, &
ti, fiat t
est puer i

Secrete.

SUſcipe, quæſumus, Dómine, múnera famulórum; & tuâ pietáte divínis purífica myſtériis; Per Dóminum.

Oblatiónem, 197.

Communion. Sicut miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem, & qui mandúcat me, & ipſe vivet propter me.

Poſtcommunion.

QUos tantis, Dómine, largíris uti myſtériis; quæſumus, ut effectibus eórum nos veráciter aptáre dignéris; Per.

Munder, 197.

A Magníficat, *Ant.* 5. a. Dixit Jeſus Centurióni: Vade, & ſicùt credidiſti, fiat tibi: & ſanátus eſt puer in illa hora.

LE XXV. SAMEDI après la Pentecôte.

A Magníficat, *Ant.* 1. *irreg.* Laudáte Dóminum Deum noſtrum, qui non deſéruit ſperántes in ſe.

LE XXV. DIMANC. après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Ant.* 7. a. Surgens Jeſus, imperávit ventis & mari, & facta eſt tranquillitas magna.

La Proceſſion comme au xiij. Dimanche, 198.

A LA MESSE,

Introït.

QUàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine, ómnia in ſapiéntia fecíſti; impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ. *Pſ.* Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter. ℣. Glória Patri. Quàm.

Oraiſon.

DEus, qui nos in tantis periculis conſtitútos, pro humána ſcis fragilitáte non poſſe ſubſíſtere: da nobis ſalútem mentis & córporis, ut ea, quæ pro peccátis noſtris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per.

A cunctis, 195.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Romános. *Ch.* 13. 8.

FRatres; Néminí quidquam debeátis, niſi ut invicem diligátis: qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam; Non adulterábis; Non occídes; Non furáberis; Non falſum teſtimónium dices; Non concupíſces; & ſi quod eſt áliud mandátum, in hoc verbo inſtaurátur: Dili-

ges próximum tuum sicùt teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

Graduel. Spera in Dómino, & fac bonitátem, & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

℣. Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Allelúia, allelúia.

℣. Laudábo nomen Dei cum cántico, & magnificábo eum in laude. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Ch.* 8. 23.

N illo témpore: Ascendé...

ti & mare obédiunt ei.

Offertoire. Invocábo Dóminum & ad Deum meum clamábo, & exaudiet de templo suo vocem meam, & clamor meus véniet ad aures ejus.

Secrete.

DEus, de cujus gratiæ rore descéndit, ut ad mystéria tua purgátis sénsibus accedámus; præsta, quæsumus, ut in eórum traditióne solémniter honoránda, cómpetens deferámus obséquium; Per.

Oblatiónem, 197.

Communion. Non Mi... ses dedi...

ıine Rex, Deus
ı, miſerére pó-
quia volunt nos
ıoſtri pérdere,
tátem tuam de-

/I. DIMANC.
a Pentecóte.
edictus, *Ant.*
ómine, nonne
emen ſeminálti
ao? unde ergo
ánia? & ait il-
ıicus homo hoc

ceſſion comme au
ıanche, 201.
MESSE,
ſuivöite.
a tua, Dómine,
ı in ætérnum,
ı véritas. *Pſeau-*
i immaculáti in
qui ámbulant in
ıini. ℣. Glória.

Oraiſon.
iam tuam, quæ-
s, Dómine,
pietáte cuſtódi:
in ſola ſpe grá-
iſtis innititur,
per protectióne
·; Per.
ctis, 195.
Epíſtolæ beáti
póſtoli ad Co-
es. *Ch.* 3. 12.
es; Indúite vos
elécti Dei,
. *d'Autem.*

ſancti, & dilécti, viſcera miſericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéſtiam, patiéntiam: ſupportántes ínvicem, & donántes vobiſmetipſis, ſi quis advérſus áliquem habet querélam. Sicùt & Dóminus donávit vobis, ita & vos. Super ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod eſt vínculum perfectiónis: & pax Chriſti exúltet in córdibus veſtris, in qua & vocáti eſtis in uno córpore: & grati eſtóte. Verbum Chriſti hábitet in vobis abundánter, in omni ſapiéntia, docéntes, & commonéntes voſmetipſos, pſalmis, hymnis, & cánticis ſpirituálibus, in grátia cantántes in córdibus veſtris Deo. Omne quodcúnque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti, grátias agéntes Deo & Patri per ipſum.

Gradnel. Annuntiábunt cœli juſtitiam ejus, quoniam Deus judex eſt. ℣. Judicábit orbem terrárum in juſtítia, & pópulos in æquitáte.

Allelúia, allelúia. ℣. Juſtus Dóminus, &

justítias diléxit ; æquitátem vidit vultus ejus. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Ch.* 13. 24.

IN illo témpore ; Parábolam propósuit turbis Jesus, dicens : Símile factum est regnum cœlorum hómini, qui seminávit bonum semen in ro suo. Cùm autem rmírent hómines, ve- inimicus ejus ; & su- leminávit zizánia in dio tritici, & ábiit. n autem crevísset her- & fructum fecísset, apparuérunt & zi- 1. Accedéntes autem patris

autem congregáte in hó- reum meum.

Offertoire. Expándi manus meas ad te, Dómine, audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, quia in te sperávi.

Secrete.

HOstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus : ut & delícta nostra miserátus absolvas, & nutántia corda tu dirigas. Per.

Oblatiónem, 197.

Communion. Ego sum panis vivus qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pané, vivet in ætérnum

omnes, exáudi vocem illórum qui nullam áliam ſpem habent; & líbera nos de manu iníquórum.

LE XXVII. DIMANC. après la Pentecôte.

A Benedíctus, *Ant.* 7. d. Simile eſt regnum cœlórum grano ſynápis, quod minimum quidem eſt ómnibus ſemínibus; cùm autem créverit: majus eſt ómnibus oléribus.

La Proceſſion comme au xv. Dimanche, 204.

A LA MESSE.

Introïte.

NOn eſt ſanctus, ut eſt Dóminus; neque enim eſt álius extra te, & non eſt fortis ſicut Deus noſter. *Pſ.* Bénedic, ánima mea, Dómino: * & ómnia quæ intra me ſunt nómini ſancto ejus. ℣. Glória. Non.

Oraiſon.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus; ut ſemper rationabília meditántes, quæ tibi ſunt plácita, & dictis exequámur & factis; Per.

A cunctis, 195.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

1. Theſſ. 1. 2.

FRatres; Grátias ágimus Deo ſemper pro ómnibus vobis, memóriam veſtri faciéntes in oratiónibus noſtris ſine intermiſsióne; mémores óperis fidei veſtræ, & labóris, & charitátis, & ſuſtinéntiæ ſpei Domini noſtri Jeſu Chriſti, ante Deum & Patrem noſtrum: ſciéntes, fratres, dilécti à Deo, electiónem veſtram: quia evangélium noſtrum non fuit ad vos in ſermóne tantùm, ſed & in virtute, & in Spíritu ſancto, & in plenitúdine multa; ſicut ſcitis, quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres noſtri facti eſtis, & Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritûs ſancti: ita ut facti ſitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia & in Achája. A vobis enim diffamátus eſt ſermo Dómini, non ſolùm in Macedónia, & in Achája; ſed & in omni loco fides veſtra, quæ eſt ad Deum, profécta eſt; ita ut non ſit nobis necéſſe quidquam loqui. Ipſi enim de nobis annúntiant, qualem introítum habuérimus ad vos: & quómodò convérſi eſtis ad

Deum à ſimulácris, ſervíre Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis (quem ſuſcitávit ex mortuis) Jeſum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

Graduel. Univérſæ viæ Dómini miſericórdia & véritas requiréntibus teſtaméntum ejus, & teſtimónia ejus. ℣. Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum, & teſtaméntum ipſius ut manifeſtétur illis.

Allelúia, allelúia. ℣. Magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, Dómine, & uſque ad nubes véritas tua.

Simile eſt lórum ferm acéptum m dit in farín donec fer totum. Hæc tus eſt Jeſus ad turbas : bolis non lo ut impleré tum erat pe dicéntem : parábolis os ctábo abſcó ſtitutióne m

Offertoire. domo Dóm te manus ve cta, & ben minum.

Secr

det, 197.
lagnificat, *Ant.*
imile eſt regnum
m ferménto, quod
um múlier abſcón-
trínæ ſatis tribus,
fermentátum eſt

XVIII. SAMEDI
: la Pentecôte.
lagnificat, *Ant.*
ibi, Deus Patrum
um, confiteor,
laudo, quia ſa-
n & fortitúdi-
diſti mihi.
XVIII. DIMAN.
s la Pentecote.
nedíctus, *Ant.*
. Sicut fulgur exit
énte, & paret
n Occidéntem:
& advéntus Fi-
inis.

PROCESSION
ıéraphim clamá-
lter ad álterum;
ctus, Sanctus,
s, Dóminus Deus
uum; plena eſt
:erra glóriâ ejus.
s ſunt, qui teſti-
n dant in cœlo,
Verbum, & Spi-
nctus; & hi tres
ſunt. * Sanctus.
ria Patri. * San-

. Concupívit áni-

ma mea deſiderâre juſtificatiónes tuas * In omni témpore. ℣. Si vis ad vitam ingredi, ſerva mandáta. * In.

A la Station, ℟. Chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, tulit de médio Chriſtus, affigens illud cruci, &c * Expólians principátus & poteſtates, tradúxit confidénter, palàm triúmphans illos in ſemetipſo. ℣. Confitémini Dómino, qui eripuit nos ab inimícis noſtris, * Expólians.

℣. Dómine adjútor meus. ℟. Et Redémptor meus.

Oraiſon.

ADéſto, Dómine, tuórum votis fidélium, ut quos virtúte tuæ Crucis ab inimícis eripuíſti, tui faciàs triúmphi participes. Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

A LA MESSE,
Introïte.

DIcit Dóminus, ego cógito cogitatiónes

pacis, & non afflictiónis: ru
invocábitis me, & ego pu
exáudiam vos; & redú- nel
cam captivitátem vef- in
tram de cunctis locis. *Pſ.* nis
Benedixísti, Dómine, red
terram tuam; * avertísti guin
captivitátem Jacob. ℣. nem
Glória. Dicit Dóminus. *Gr.*

Oratíon.

EXcita, quæſumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes; ut divíni óperis fructum propénſiùs exequéntes, pietátis tuæ remédia majóra percípiant; Per. A cunctis, 195.

Dóm
bus n
odéru
Deo
die, &
fitébin
Alle
℣. Ad
quántul
rus eſt

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Co-

eſtra in hieme, vel
ato. Erit enim tunc
ılátio magna, qualis
fuit ab initio mundi
e modo, neque fiet.
iſi breviáti fuiſſent
illi, non fieret ſalva
is caro: ſed propter
tos breviabúntur dies
Tunc ſi quis vobis dí-
t: Ecce hic eſt Chriſ-
aut illic; nolíte cré-
:. Surgent enim pſeu-
:hriſti, & pſeudo-pro-
:æ; & dabunt ſigna
na, & prodígia, ita
ı errórem inducántur
fieri poteſt) étiam
ti. Ecce prædixi vo-
Si ergò dixerint vo-
Ecce in deſérto eſt;
te exíre: Ecce in pe-
álibus; nolíte cré-
:. Sicut enim fulgur
ab Oriénte, & paret
ıe in Occidéntem;
erit & advéntus Fílii
ínis. Ubicúnque fúe-
:orpus, illic congre-
ántur & áquilæ. Sta-
autem poſt tribulá-
em diérum illórum,
)bſcurábitur, & luna
dabit lumen ſuum,
ſtellæ cadent de cœ-
& virtútes cœlórum
movebúntur: & tunc
:bit ſignum Fílii hó-
is in cœlo. Et tunc
ıgent omnes tribus
ę; & vidébunt Fí-
lium hóminis veniéntem
in núbibus cœli cum vir-
túte multa, & majeſtá-
te. Et mittet Angélos ſuos
cum tuba, & voce
magna: & congregá-
bunt eléctos ejus a quá-
tuor ventis, à ſummis
cœlórum uſque ad términos eórum. Ab árbore au-
tem fici diſcite paráboláam: cùm jam ramus ejus
tener fúerit, & fólia nata, dícitis quia propè eſt
æſtas. Ita & vos cùm vi-
déritis hæc ómnia, ſcitóte
quia propè eſt in jánuis.
Amen dico vobis, quia
non præteríbit generátio
hæc, donec ómnia hæc
fiant. Cœlum & terra
tranſíbunt; verba autem
mea non præteríbunt.

Offertorio. Date Dómino glóriam nómini ejus, leváte ſacrifícium, & veníte in conſpéctu ejus: & adoráte Dóminum in deçóre ſancto.

Secrete.

PRopítius eſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; & pópuli tui oblatiónibus precibúſque ſuſcéptis, ómnium noſtrùm ad te corda convérte; ut à terrénis cupiditátibus líberi, ad cœléſtia deſidéria tranſéamus; Per.

Communion. Nisi manducavéritis carnem Filii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis.

Postcommunion.

COncéde nobis, Dómine, quæsumus, ut quidquid in nostra mente vitiósum est, sacraménti quod súmpsimus medicatióne curétur; Per Dóminum.

Munder, 197.

A Magnificat, ant. 1. a. Amen dico vobis, quia non præteribit generátio hæc, donec omnia hæc fiant: cœlum & terra transibunt, verba autem mea non præteribunt.

E PROPRE
ES SAINTS.

LE VIII. SEPTEMBRE.

A NATIVITE'
DE LA
NTE VIERGE MARIE.

RIPLE DE I. CLASSE.

INSTRUCTION.

A Naiſſance de la Sainte Vierge n'a eû aucun éclat qui la diſtinguât de celle des autres hommes : elle a été cependant bien différente, puiſque nous naiſſons enfans de , & qu'elle eſt née pleine de grace. L'E- ut de ce jour une Fête ſolemnelle ; parce re qu'elle s'interreſſe à tout ce qui fait la de la Sainte Vierge, elle y honore par : la naiſſance du Fils, dont celle de la ſt le gage : Et elle nous invite à penſer avec précaution nous devons vivre au milieu du

ionde, puiſque Marie née dans la ſainteté a vé
ans la retraite, dans le travail & dans la pau
Il faut à toutes les Fêtes de la Ste. Vierge re
iercier Dieu des graces dont il l'a comblée, & d
elles qu'il nous a faites par ſon interceſſion: il fa
ncore nous renouveller & nous affermir dans ten
évotion ſolide, qui conſiſte à invoquer tellement
. Ste. Vierge, qu'on ait ſoin en même tems de l'
iter, & de ſe rendre agréable à ſon Fils & à el
ar la fuite du peché & par la pratique des vertu

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 8. g.

DRiétur ſtella ex Jacob, & conſurget rga de Iſraël.

2. *Ant.* 7. c. Arca febátur ſuper aquas, & quæ prævaluérunt nimis iper terram.

ſtella, *comme au petit Of*
fice.

℣. Hæc réquies me
in ſéculum ſéculi, alle
lúia. ℟. Hîc habitábo
quóniam elégi eam, alle

A Magnificat, *An*
6. *irreg.* Opus grande e

ia stérnitur:
vértici
nam sidera.
e Virtutum
ingit Cœli-
númine,
atrem Deus.
is exércitus,
, terror hos-
brátam Deo
unque tar-
nos infécе-
lidis caput;
mo jacet,
néndus, vul-
irgo, quem
Deum
is hospitem,
ens nobis ad-
ospes pécto-
nitati glória,
ginem Verbo
utúram cón-
i,
ti cónsulit.

OCTURNE.
umes du petit
Sainte Vierge.
g. Effundam
eum super le-

men tuum, & [illegible]
[illegible] super [illegible]
pem tuam.

2. *Ant.* 6. 1. Quam pulchra es, & quam decora charissima in deliciis.

3. *Ant.* 2. [illegible] nec [illegible] gnationes terræ.

℣. Adducentur regi virgines post eam [illegible] lia. ℟. Proximæ eius afferentur tibi, [illegible]

Les [illegible] de l'Écriture.

1. ℟. Vultum tuum deprecabuntur omnes [illegible] tes plebis: * [illegible] ℣. Respexit Dominus [illegible] * [illegible]

2. ℟. Una est columba mea, perfecta mea, [illegible] eam [illegible] * Reginæ [illegible] eam. ℣. Signum magnum apparuit [illegible] Mulier amicta [illegible] luna sub pédibus [illegible] * Reginæ.

3. ℟. Non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari, sed * Sine pollutione peccati revocavit me. ℣. Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. * Sine. ℣. Gloria. * Sine.

u II. NOCTURNE.

1. *Ant.* 1. d. Appáruit
óysi Dóminus in flam-
ignis de médio rubi, &
lébat quòd rubus ardé-
, & non comburerétur.

2. *Ant.* 4. e. Cùm vir-
s posuísset Móyses co-
n Dómino, invénit ger-
násse virgam Aaron.

3. *Ant.* 8. c. Fons par-
s crevit in flúvium má-
num, & in aquas plúri-
is redundávit.

℣. Pósuit ánimam
:am ad vitam, allelúia.
Et non dedit in com-
otiónem pedes meos,
elúia.

Leçon iv.

rmo sancti Joánnis
Damascéni.

est, ex qua mundo flos
divínitùs exíssens ascén-
dit.

℟. Quæ est ista, quæ
* Progréditur quasi au-
róra consúrgens, pul-
chra ut luna, elécta ut
sol, terribilis ut cas-
trórum ácies ordinata.

℣. Sicut locútus est Dó-
minus ad patres nostros.
* Progréditur.

Leçon v.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

QUid micat in gene-
ratióne Mariæ? plá-
nè quòd ex régibus ortá,
quòd ex sémine Abrahæ,
quòd generósa ex stirpe
David. Si id parum vide-
tur, adde quòd genera-

s hæc lex conſti-
. * Per.

eçon vj.

ıc ſacerdotális
ga, dum ſine ra-
ruit: hanc Ge-
vellus, dum in
ſiccæ áreæ má-
anc in Ezechiélis
Orientális porta
ılli unquam pá-
æſignábat; hanc
præ céteris Iſaías
rgam de radíce
itúram promittét
ıc evidéntiùs vír-
ıaritúram. Plena
árum, María, ple-
cœléſti, delíciis
. Ciba hódiè páu-
uos, Dómina,
m tríbuas de ſu-
énti hýdria tua:
rerè puélla es præ-
præparáta Altíſ-
lio, qui eſt ſuper
Deus benedíctus
a, Amen.

ɔoror noſtra es:
in mille míllia:
deat ſemen tuum
inimicórum ſuó-
. Ut ſine timóre de
inimicórum noſ-
liberáti, ſerviá-
li. * Poſsídeat.
ria. * Poſsídeat.

[I. NOCTURNE.

ſnt. 3. A. Nubé-
rva aſcendébat de
vit. d'Autom.

mari, & facta eſt plúvia grandis.

2. *Ant.* 1. a. Lapis ſáctus eſt mons magnus, & implévit univérſam terram.

3. *Ant.* 5. a. Plácuit regi, & invénit grátiam in conſpéctu illius.

℣. Magnificáte Dóminum mecum, allelúia. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípſum, allelúia.

Leçon vij.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Chap. 3. 6.

ABraham crédidit Deo, & reputátum eſt illi ad juſtítiam. Cognóſcite ergo, quia qui ex fide ſunt, ii ſunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide juſtíficat Gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicéntur in te omnes Gentes. Igitur qui ex fide ſunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúnque enim ex opéribus legis ſunt, ſub maledícto ſunt. Scriptum eſt enim: Maledíctus omnis, qui non permánſerit in ómnibus quæ ſcripta ſunt in libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo juſtificátur apud Deum,

Nova bella elégit Dóminus, * & portas hóstium ipſe ſubvértit:

Salvátæ ſunt reliquiæ pópuli, * Dóminus in órtibus dimicávit.

Ant. Quaſi dilúculum præparátus eſt egréſſus jus.

5. Ant. 4. irreg. a. In omni gente, quæ audierit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël.

Capitule. Geneſe. 17.

BEnedicam ei & ex illa dabo filium, cui benedíctúrus ſum, erítque in natiónes & reges populórum.

Hymne.

Quæ, Virginem Verbo Dei
Matrem futúram cónſecrans,
Orbis ſalúti cónſulit.
Amen.

℣. Tu confregiſti capita draçónis, allelúia.

℟. Dediſti eum eſcam populis Æthiopum, allel.

A Benedictus, *Ant.* 5. f. Benedictus Dóminus, qui te diréxit in vulnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum, allelúia.

Aux Heures, les Pſeaumes du Dimanche.

A PRIME.

Au ℟. *br.* ℣. Quem

A TIERCE.

Capitule. Cant. 6. 3.

PUlchra es amica mea, ſuávis, & decóra ſicut Jerúſalem: terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

℟. *br.* Deus in, cxiij.

A LA PROCESSION.

℟. Benedícta, cj.

2. ℟. Una eſt, 239.

A la Station, ℟. Miſericórdia, 242.

℣. Tu confregíſti cápita dracónis, allelúia.

℟. Dediſti eum eſcam pópulis Æthíopum, allel.

Oraiſon.

DEus, qui ſalvándo mundum per Crucem Fílii qui feciſti poténtiam in bráchio tuo, multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam, ut qui in Nativitáte beátæ Maríæ ſemper Vírginis, ſalútis noſtræ delíbámus primórdia, ipsâ intercedénte plenam felicitátem aſſequámur. Per eúndem.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Quàm pulchra, cj.

A LA MESSE,

Introïte.

JUrávit Dóminus David veritátem & non fruſtrábitur eum; de fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. *Pſ.* Meménto, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus. ℣. Glória. Jurávit.

Oraiſon.

DEus, qui ſecúndùm propóſitum voluntátis tuæ, mundum tibi reconciliáre voluíſti; præſta, quæſumus, ut, qui Nativitátem Vírginis Maríæ, de qua natus eſt nobis Chriſtus Salvátor, cum gáudio celebrámus, ipſam, quam Fílius operátus eſt, ſalútem, Matris interceſſióne conſequámur. Per eúndem.

Léctio Iſaíæ Prophétæ.

Chap. 11. 1.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcéndet. Et requiéſcet ſuper eum Spíritus Dómini; ſpíritus ſapiéntiæ & intelléctûs, ſpíritus consílii, & fortitúdinis: ſpíritus ſciéntiæ, & pietátis: & replébit eum ſpíritus timóris Dómini. Non ſecúndùm viſiónem oculórum judicábit, neque ſecúndùm audítum áurium árguet; ſed judicábit in juſtítia páuperes, & árguet in æquitáte pro manſuétis terræ; & percútiet terram virgâ oris ſui, & ſpíritu labiórum ſuórum interficiet ímpium.

erit justítia cíngulum lumbórum ejus; & fides cinctórium renum ejus.

Graduel. Sicut lux auróræ, oriénte sole, manè absque núbibus rútilat. ℣. Progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol. Allelúia, allelúia. ℣. Concupíscet rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. Allelúia.

Initium sancti Evangélii secúndùm Matthæum. Chap. 1. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac aut

ea, quæ fuit Uríæ mon autem génu boam: Róboam génuit Abiam: Abi tem génuit Asa: A tem génuit Jósaphat saphat autem génuit ram: Joram autem gé Oziam. Ozías autem nuit Joátham: Joátha autem génuit Achaz chíam: Ezechías aute génuit Manásses: Manas ses autem génuit Amon Amon autem génuit Jo síam: Josías autem génu Jechoníam, & fratres in transmigratióne Bab

qui criturus ex
rem suam ho-
auroram c n-
, præmisit, &
in mundum
luce illuminá-
Christus Fi-
óminus noster;
.
ion. Sanctifi-
náculum suum
, Deus in mé-
ion commové-

mmunion.
ites in ortu
is matris, &
ex ea Dei or-
expectántes,
, Deus, sacri-
túlimus: ut
acrificii parti-
promíssam ho-

℣. Gloria. Gl[illegible]
℣. H[illegible] & [illegible]
tus est in ea, [illegible]
℟. Et ipse fundavit eam
Altissimus, alleluia.

A NONE.

Capitule. Judith 13.

LAudáte Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se: & in me ancílla sua adimplévit misericórdiam suam, quam promísit dómui Israël.

℟. *br.* Thronus, cxij.

A VESPRES.

Les Ps. du petit Office, & les Antiennes de Laudes.

Capitule. Apoc. 21. 3.

ECce tabernáculum Dei cum hominibus, & habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, &

℣. Magníficat, *Ant.* 5. a. Quàm pulchra, cj.

A COMPLIES.

Les Pſeaumes du Dimanche.

Capitule. Baruch 5.

DEus oſténdet ſplendórem ſuum in te, omni qui ſub cœlo eſt; nominátur enim tibi nomen tuum à Deo in ſempitérnum: Pax juſtitiæ, & honor pietátis.

Hymne, Virgíneis, 40.

℣. Cuſtódi me, 39.

℣. Nunc dimíttis, *Ant.* 3. A. Per noctes quæsívi quem díligit ánima mea.

Oraiſon, Deus, qui in ſinu, cxx.

LE XIV. SEPTEMB.

L'EXALTATION DE LA SAINTE CROIX.

Double majeur.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 1. a. Levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófugos Iſraël, & diſpérſos Juda cólliget à quátuor plagis terræ.

2. *Ant.* 6. F. Dabit lignum fructum ſuum; & ſcient, quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum.

3. *Ant.* 3. g. Quóniam potens es, Dómine, ex ómnibus ſalváre, exíguo ligno hómines tranſeúntes mare liberáti ſunt.

4. *Ant.* 4. d. Dóminus oſténdit Móyſi lignum, quod cùm miſiſſet in aquas, in dulcédinem verſæ ſunt.

5. *Ant.* 6. *irreg.* Benedíctum lignum, per quod fit juſtítia.

Capitule. Ezech. 17.

EXaltávi lignum húmile & frondére feci lignum áridum: ego Dóminus locútus ſum, & feci.

℟. Radix Jeſſe qui ſtat in ſignum populórum; * Ipſum Gentes deprecabúntur, & erit ſepúlchrum ejus glorióſum. ℣. Peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum. * Ipſum. ℣. Glória. * Ipſum.

Hymne.

CRux alma ſalve, Crux venerábilis
Torrénte Chriſti ſánguinis ébria,
Teſtis dolórum, tu ſupréma
Verba Dei moriéntis audis.
Tu celſa ſedes, unde ſuos docet;
Vitális in quo nos pépe-
rit thorus,
Currus triumphántis, tribúnal

Júdicis atque litántis ara.

NON rapta cæsis hóstibus ímpia
Hîc arma fulgent, nec dómiti duces
Graves caténis hìc trahúntur:
Nobílior Crucis est triúmphus.

ORBIS redémpti quália pignora!
Crux tincta Christi sánguine adhuc madet,
Spcráte mortáles, salútem
Plena necis monuménta præstant.

CRUX certa cœli sémita, quæ Patris
Thronum peténti pandis iter Deo,
Nunc álterâ nobis nefas est
Ire viâ malè delicátos.

LAUS summa Patri, qui creat ómnia,
Natóque mundum, qui réparat Cruce;
Qui cuncta replet, súmma sancto
Spirítui, tribus una semper. Amen.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio.

℣. Magníficat, *Ant.* 7. g. Justificábit ipse justus multos, & iniquitátes eórum ipse portábit.

Mémoire de la Nativité.

A MATINES.

Invit. Jesum propter passiónem mortis glóriâ & honóre coronátum, * Veníte, adorémus.

Hymne, CRUX alma, *comme ci-dessus.*

1. *Ant.* 2. d. Fac serpéntem æneum, & pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit eum, vivet.

2. *Ant.* 5. a. Fecit Móyses serpéntem æneum, & posuit eum pro signo, quem cùm percússi aspícerent, sanabántur.

3. *Ant.* 4. *irreg.* c. Qui convérsus est, non per hoc, quod vidébat, sanabátur, sed per te ómnium salvatórem.

4. *Ant.* 7. a. In hoc ostendísti inimícis nostris, quia tu es, qui líberas à malo.

5. *Ant.* 8. g. Nunc judícium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras.

6. *Ant.* 1. a. Si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meípsum, dicit Dóminus.

7. *Ant.* 3. c. Factus est principátus super húmerum ejus: & vocábitur nomen ejus Admirábilis.

8. *Ant.* 1. *irreg.* Ver-

bum Crucis, pereúntibus ſtultítia eſt : iis qui ſalvi fiunt , id eſt , nobis , Dei virtus eſt.

9. *Ant.* 6. f. Si commórtui ſumus , & convivémus : ſi ſuſtinébimus , & conregnábimus.

℣. Milit Dóminus verbum ſuum , & ſanávit eos , ℟. Et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Te Deum.

A LAUDES.

℣. Redémit nos ab inimícis noſtris, ℟. In ætérnum miſericórdia ejus.

1. *Antienne.* 3. c.

HOc ſentíte in vobis, quod & in Chriſto Jeſu : qui cùm in forma Dei eſſet , ſemetipſum exinanivit.

2. *Ant.* 7. g. Humiliávit ſemetipſum factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem Crucis : propter quod & Deus exaltávit illum.

3. *Ant.* 1. f. Vos , qui erátis longè , facti eſtis propè in ſánguine Chriſti , qui fecit útraque unum.

4. *Ant.* 2. d. Vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti , & ultrà non ſerviámus peccáto.

5. *Ant.* 4. f. Qui mórtuus eſt, juſtificátus eſt à peccáto : ſi autem mórtui ſumus cum Chriſto , ſimul étiam vivémus cum Chriſto.

Capitule. Gal. 3.

CHriſtus nos redémit de maledícto Legis, factus pro nobis maledíctum : quia ſcriptum eſt : Maledíctus omnis qui pendet in ligno : ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Chriſto Jeſu.

Hymne.

UNcta Crux Dei cruóre
Quàm potens & efficax!
Hujus attáctu jacéntes
Erigunt ſe mórtui :
Chriſtus olim qua pepéndit
Tanta vis fuit Crucis!

PUblici fontes ſalútis ,
Sacra Chriſti vúlnera
Vulnerátos illa ſanant
Inſtar anguis ænei.
Quiſquis æger ſperet , & ſpe
Non ſuâ fraudábitur.

CRux tribúnal quo ſedébit
Juſtus ultor críminum ;
Sponte ſed nos judicémus ,
Cedet ira Júdicis :
Noſque primi puniámus ,
Ne ſecúndus púniat.

TOtius fons ſanctitátis ,

o ſunt ómnia, quitátem. ℣. Glória.
odcúnque cri- Remisísti.

℣. Mitigásti omnem
ínguine iram tuam, ℟. Avertísti
os, Chriſte, ab ira indignatiónis tuæ.

A LA PROCESSION.

℟. Radix, 248.
2. ℟. Mihi abſit, 194.
A la Station, ℟. Qui peccátum, *avec le Verſet & l'Oraiſon*, 209.
A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Parébit, *aux ij. Vêpres.*

A LA MESSE,

Introïte.

MIhi abſit gloriári, niſi in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti; per quem mihi mundus crucifíxus eſt, & ego mundo. *Pſ.* Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino omnis terra. ℣. Glória. Mihi.

Oraiſon.

DEus, qui nos hodiérnâ die Exaltatiónis ſanctæ Crucis ánnuâ ſolemnitáte lætificas: præſta, quæſumus, ut cujus myſtérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cœlo mereámur. Per eúndem.

Léctio libri Numerórum. *Chap.* 21. §.

IN diébus illis; Locútus pópulus contra Deum & Móyſen, ait:

de la ſainte

IERCE.
rle. Gal. 2.
o confixus ſum
. Vivo autem,
go: vivit verò
hriſtus. Quod
ıc vivo in car-
de vivo Filii
diléxit me, &
emetipſum pro

.emiſisti * Ini-
)lebis tuæ. Re-
. Operuiſti óm-
a eórum. * Ini-

Cur eduxísti nos de Ægýpto ut morerémur in solitúdine ? Deest panis, non sunt aquæ : ánima nostra jam nauseat super cibo ísto levíssimo. Quamóbrem mísit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes, ad quorum plagas & mortes plurimórum, venérunt ad Móysen, atque dixérunt : Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum & te : ora ut tollat à nobis serpéntes. Oravítque Móyses pro pópulo, & locútus est Dóminus ad eum : Fac serpéntem æneum, & pone eum pro signo : qui percússus as-

Sequéntia sancti Evan-
gélii secúndum Joán-
nem. *cbap.* 12. 31.

IN illo témpore ; D
xit Jesus turbis J
dæórum : Nunc ju
cium est mundi ; n
princeps hujus mund
ciétur foràs : & eg
exaltátus fúero à t
ómnia traham ad m
sum. (Hoc autem
bat, significans quâ
te esset moritúrus.
póndit ei turba : N
dívimus ex lege
Christus manet in
num : & quómodo
cis ; Opórtet exal
lium hóminis ? Q
iste Filius hóminis

ónis Fílii tui
is, placátus in-
per virtútem
s, nos, ad con-
dversárum po-
sidias, in tuæ
iis ſecuritáte
Per eúndem.
ion. Erípuit nos
poteſtáte tene-
ſc tránſtulit in
fílii dilectiónis
ficans per ſán-
rucis ejus, ſive
ris, ſive quæ
nt, allelúia.
mmunion.
t nos ad ſeíp-
Dómine, exal-
ra, Unigénitus
per ineffábile,
ícipes facti ſu-
cis & altáris ſa-
, dóceat nos
umiliári, ut in
émur Dómino
u Chriſto Fí-
Qui tecum.

EXTE.
. *Epheſ.* 1.
ſtinávit nos
in adoptiónem
er Jeſum Chri-
um, ſecundùm
n voluntátis
io habémus re-
em per ſangui-

Notam feciſti
s * Virtútem
d' Autem.
tuam. Notam. ℣. Re-
demiſti in bráchio tuo pó-
pulum tuum. * Virtútem.
℣. Glória. Notam.

℣. Ego autem annun-
tiábo in ſéculum: ℟. Can-
tábo Deo Jacob.

A NONE.

Capitule. 1. *Pierre* 2.

CHriſtus paſſus eſt pro
nobis, vobis relín-
quens exémplum, ut ſe-
quámini veſtígia ejus,
qui peccátum non fecit,
nec invéntus eſt dolus in
ore ejus.

℟. *br.* Ipſe Dóminus,
* Rédimet Iſraël. Ipſe.
℣. Ex ómnibus iniquitá-
tibus ejus. * Rédimet.
℣. Glória Patri. Ipſe.

℣. Redémit nos ab ini-
mícis noſtris, ℟. In ætér-
num miſericórdia ejus.

A VESPRES.

Les Antiennes de Laudes.

Capitule. Hebr. 2. 10.

DEcébat eum, pro-
pter quem ómnia,
& per quem ómnia, qui
multos fílios in glóriam
addúxerat, auctórem ſa-
lútis eórum per paſſió-
nem conſummáre.

Hymne, Crux alma,
comme aux ſ. Vêpres.

℣. Dóminus illumi-
nátio mea, ℟. Et ſalus
mea.

A Magníficat, *Ant.*

℣. 1. Parébit ſignum Filii hóminis in cœlo : & tunc plangent omnes tribus terræ, & vidébunt Filium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majeſtáte

Mémoire de l'Octave.

Ant. 8. g. Opus grande.

℣. Hæc réquies, 238.

Oraiſon.

DEus, qui Virginem quam matrem elegiſti, nómine Mariæ voluiſti inſignítam, abundántes in iſto nómine effúnde grátias in filios, quos per carnem in Maria aſſumptam adoptáre dignátus es ; Qui vivis.

LE XXIX. SEPTEMBRE.

LA FESTE DE SAINT MICHEL ARCHANGE, ET DE TOUS LES SS. ANGES.

TRIPLE DE II. CLASSE.

IL y a un grand nombre d'Anges qui ſont partagez comme en différentes claſſes. Ils voïent tous Dieu, il l'aiment, ils l'adorent, ils le loüent ſans ceſſe ; & ſoumis à ſes ordres, ils exécutent avec empreſſement & avec zéle tout ce qu'il lui plaît de leur commander pour le ſalut des hommes & pour le gouvernement de l'univers.

Dieu leur a donné un ardent deſir du ſalut des hommes, qu'ils ſçavent être déſtinez à joüir du même bonheur dont ils joüiſſent eux mêmes. Ils prennent part à tout ce qui les regarde ; ils s'affligent de nos péchez, & de nos miſéres ; ils ſe réjoüiſſent de nôtre converſion & de nos bonnes œuvres ; ils offrent à Dieu nos prieres, ils prient pour nous, & ils s'opoſent aux ennemis de nôtre ſalut. On invoque ſur tout efficacement S. Michel contre les ataques du démon, ſur qui Dieu lui a

[redacted]

uné un pouvoir abſolu, en récompenſe de la gé-roſité avec laquelle il le terraſſa dès le commen-ment du monde.

Ceux d'entre les Anges, qu'on apelle Anges ardiens, ont un ſoin particulier de nous. Nous ons tous chacun nôtre Ange Gardien, qui nous compagne par tout, nous protége, nous préſer-des dangers, nous aide dans les tentations, us conduit, nous conſeille, & fait inviſiblement nôtre égard ce que fit viſiblement à l'égard du ne Tobie l'Ange envoïé pour le conduire.

Il eſt juſte de reſpécter ces Eſprits bien-heureux, ui ſont ſi près du Thrône de Dieu; de s'animer à vûë de leur bonheur, qui ſera un jour le nôtre, nous ne nous rendons point indignes d'y avoir art; de les remercier de leurs aſſiſtances; de les tier, & de nous propoſer à imiter ſur la terre leur ureté, leur ſoûmiſſion, la promptitude & la joïe vec laquelle ils accompliſſent la volonté de Dieu ans le Ciel. Et, quant à ce qui regarde plus en par-ticulier nos Anges Gardiens, Saint Bernard nous rend que nous leur devons trois choſes: les reſ-écter, en ne faiſant rien d'indigne de leur preſen-; les prier avec confiance, aſſurés de leur bien-illance & de leur tendreſſe; & avoir une pieuſe connoiſſance du ſoin qu'ils prennent de nous; *verentiam pro præſentia, devotionem pro benevolen-a, fiduciam pro cuſtodia.*

AUX I. VESPRES.

Les Ant. de Laudes, Capitule. Dan. 10.

ANnuntiábo tibi quod expréſſum eſt in riptúra veritátis: & ne-o eſt adjútor meus in nnibus his nisi Michaël ínceps veſter.

℟. In témpore illo con-ſúrget * Michaël prin-ceps magnus, qui ſtat pro filiis pópuli tui. ℣. Ange-lus qui appáruit Móysi in rubo, & loquebátur in monte Sina. * Michaël. ℣. Glória. Michaël.

Hymne.

CHRISTE, qui ſedes Olýmpo,
Par Deo Patri Deus,
Quem tremíſcunt íntuéndo
Purióres ſpíritus,
Da choris junctos ſupérnis
Ore puro pſállere.

MILITES ſacri veréndum
Qui tribúnal ámbiunt,
Tot fidéles ſunt miniſtri,
Juſſa qui ferunt tua:
Pátrias ſedes relínquunt,
Ut boni nos ádjuvent.

INTER omnes fulguránti
Enſe victor émicat,
Qui dracónis inſolén-
Noſque ſiſtis júdi
TE tremendo
æger
Mortis in luctámi
Advolántis effica
Séntiet præſéntia
Córporis vínclis
Mox ad aſtra trá
SIT ſupréma la
rénti
Qui creávit ómn
Filióque, qui re
Morte nos volens
Flaminique, cuj
Recreámur hálit
Amen.

℣. Benedícite
no omnes Angeli
allelúia; ℟. P
virtúte, faciént
bum illíus, allel

bus primis venit in adjutórium.

3. *Ant.* 7. g. Missus est Angelus Gábriël à Deo ad Vírginem, & nomen vírginis María.

4. *Ant.* 6. f. Ego sum Ráphaël Angelus unus ex septem, qui astámus ante Dóminum.

5. *Ant.* 1. a Clamávimus ad Dóminum, & exaudívit nos, misítque Angelum qui edúxit nos.

6. *Ant.* 2. d. Vidi septem Angelos stantes in conspéctu Dei.

7. *Ant.* 8. c. Angeli colligent de regno Dei ómnia scándala, & eos qui faciunt iniquitátem.

8. *Ant.* 4. d. Mittet Filius hóminis Angelos suos cum tuba, & voce magna: & congregábunt eléctos ejus à quátuor ventis.

9. *Ant.* 3. A. Ipse Dóminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descéndet de cœlo.

℣. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus, allelúia. ℟. Audívit & lætáta est Sion, allelúia.

Laj. Leçon de l'Ecriture.

℟. Cùm Michaël Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, dixit: * Imperet tibi Dóminus. ℣. Increpet Dóminus in te sátan: & increpet Dóminus in te. * Imperet.

Leçon ij.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

NOvem Angelórum Ordines esse, testánte sacro elóquio, scímus; Angelos, Archangelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim, atque Séraphim. Esse namque Angelos & Archángelos penè omnes sacri elóquii páginæ testántur. Chérubim verò atque Séraphim sæpè, ut notum est, libri Prophetárum loquúntur. Quátuor quoque Ordinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens: [Supra omnem Principátum, & Potestátem, & Virtútem, & Dominatiónem.] Qui rursùs ad Colossénses scribens, ait: [Sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominatiónes.] Dum ergo illis quátuor quæ ad Ephésios dixit conjungúntur. Throni, quinque sunt Ordines:

quibus dùm Angeli & Archángeli, Chérubim, atque Séraphim adjúncta sunt; procul dúbio novem esse Angelórum Ordines inveniúntur. Quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Michaël mitti perhibétur, ut ex ipso actu detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde & ille antiquus hostis qui Deo esse per supérbiam similis concupívit, dicens: In cœlum conscéndam; símilis ero Altíssimo, dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício pe-

IN illo témpore; Accessérunt Discípuli ad Jesum dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

VIdéte ne contemnátis unum de pusillis istis, qui credunt in me, inquit Christus. Arctíssimum vínculum mútuæ amóris impósuit ad eos præcípuè, qui verè in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotidiè Deum vident, quia Filius hóminis venit salvâre quæ pérdita sunt. Ergo & Filius hómi-

ginta novem in
reliquísset, &
unam requisís-
i invéntâ plus
it, quàm habe-
nonaginta no-
ervatióne, læ-
is una, homo
dus est, & sub
no univérsitas
est: sed in unius
re omne hómi-
s aberrávit. Er-
inta novem non
multitúdo An-
cœleſtium opi-
: quibus in cœ-
titia, & cura
mánæ.
lívi vocem An-
multórum; &
rus eórum mil-
n, dicéntium: *
in throno, &
enedíctio, &
glória † Et po-
sécula seculó-
Millia millium
ant ei, & décies
nténa millia af-
ei. * Sedénti.
a Patri. † Et.
um.

A U D E S.

nedícite Domi-
ri ejus, alleluia.
fácitis voluntá-
, allelúia.
ant. 2. D.
ivi quasi vocem
árum multá-
rum in cœlo dicéntium:
Allelúia: Salus, & gló-
ria, & virtus Deo nostro
est.

2. *Ant.* 1. *irreg.* Thro-
nus ejus flammæ ignis:
millia millium minístrá-
bant ei.

3. *Ant.* 3. c. De throno
procedébant fúlgura, &
voces, & tonítrua; &
septem lámpades ardén-
tes ante thronum, qui
sunt septem spíritus Dei.

4. *Ant.* 4. e. Benedí-
cite omnes spíritus Dei
Dómino: laudáte & su-
perexaltáte eum in sé-
cula.

5. *Ant.* 8. g. Omnes
Angeli cecidérunt in con-
spéctu throni in fácies
suas, & adoravérunt
Deum.

Capitule. Coloss. 1.

IN Christo condíta
sunt univérsa in cœ-
lis, & in terra, visibí-
lia, & invisíbilia, sive
Throni, sive Domi-
natiónes, sive Principá-
tus, sive Potestátes: om-
nia per ipsum, & in ipso
creáta sunt: & ipse est
ante omnes, & ómnia in
ipso constant.

Hymnus.

MIlle, quem stipant
fólio sedéntem
Córporis puræ sine mole
mentes,

Christe, quos fuso tibi consecrásti
Sánguine serva.
QUAS tenent celsas super astra sedes
Angeli, nobis quoque præparásti;
Ut viam monstrent sócios fidéles
Próvidus addis.
QUI Dei nunquam violánda jura
Víndicat sacris metuéndus armis,
Justa verténdos Míchaël in hostes,
Arma ministret.
NUNTIUS felix, melióris ævi
Fausta qui mundo, Gábriël, tulísti,
Creber è cœlo vénias, amíca
Núntia portans.
CÓRPORIS morbos, tenebrásque mentis
Pelle, divínas médicus per artes,
Qui seni cæco, Ráphaël, dedísti
Cérnere Solem.
GRATIAS Regi Súperûm canámus,
Fonte de cujus bona cuncta manant;
Quem fides veri studiósa Trinum,
Credit & unum. Amen.
℣. Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, allelúia.
℟. Et erípiet eos, allel.

A Benedíctus, *Ant.* 6. *irreg.* Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, dicéntium voce magná: Dignus est Agnus, qui occísus est accípere virtútem & divinitátem. Et quátuor animália dicébant: Amen, allelúia.

A TIERCE.

Capitule. Hebr. 12.

NOn accessístis ad tractábilem montem, & accensíbilem ignem, sed accessístis ad Sion montem, & civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, & multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. *br.* Adoráte Dóminum, * Allelúia, allelúia. Adoráte. ℣. Omnes Angeli ejus. * Allelúia. ℣. Glória Patri. Adoráte.

℣. Laudáte eum omnes Angeli ejus, allel.
℟. Laudáte eum omnes virtútes ejus, allelúia.

A LA PROCESSION.

℟. Audívi, 259.
2. ℟. In témpore, 255.

A la Station, ℟. Factum est, 258.

℣. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus, alle-

Audívit & læ-
on, allelúia.
raison.
, qui per Cru-
tuam inférnas
otestátes, da,
ite beáto Mí-
chángelo, nos
alutífero robo-
æliári, ut vic-
partícipes éf-
mur. Qui vi-

ée du Chœur,
dívi, *ci-dessus.*
MESSE,
trpïte.
cite Dómino,
Angeli ejus;
irtúte, qui fá-
um illíus, ad
n vocem ser-
us. *Ps.* Béne-
a mea, Dó-
& ómnia quæ
unt, nómini
s. ℣. Glória.
:.
aison.
, qui miro ór-
, Angelórum
hominúmque
: concéde pro-
, à quibus tibi
ibus in cœlo
ístitur, ab his
ta nostra mu-
er Dóminum
sum Christum
um.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli. *Chap.* 12. 7.

FActum est prælium magnum in cœlo: Míchaël, & Angeli ejus præliabántur cum dracóne, & draco pugnábat, & ángeli ejus: & non valuérunt, neque locus invéntus est eórum ámpliùs in cœlo. Et projéctus est draco ille magnus, serpens antíquus, qui vocátur diábolus & sátanas, qui sedúcit univérsum Orbem: & projéctus est in terram; & ángeli ejus cum illo missi sunt. Et audívi vocem magnam in cœlo dicéntem: Nunc facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, potéstas Christi ejus: quia projéctus est accusator fratrum nostrórum, qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte.

Graduel. Vidi, & ecce sedes pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens; & omnes Angeli stabant in circúitu throni. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, & décies míllies centéna míllia assistébant ei.

Allelúia, allelúia. ℣. Laudáte Dóminum

ines Angeli ejus, laute eum omnes virtútes is. Allelúia.

quéntia ſancti Evanélii ſecúndùm Matthæum. *Chap.* 18. 1.

N illo témpore; Accéſſérunt diſcípuli ad ſum, dicéntes: Quis, ıtas, major eſt in regno elórum? Et ádvocans ſus párvulum, ſtátuit ım in médio eórum, & xit: Amen dico vobis, ſi convérſi fuéritis, & ficiámini ſicut párvu-, non intrábitis in reıum cœlórum. Quiínque ergo humiliáerit ſe ſicut párvulus te, hic eſt major in re-

te: bonum tibi eſt ad vitam ingredi débilem, vel claudum, quàm duas mánus, vel duos pedes habéntem mitti in ignem ætérnum. Et ſi óculus tuus ſcandalizat te, éru eum, & prójice abs te: Bonum tibi eſt, cum uno óculo in vitam intráre, quàm duos óculos habéntem mitti in gehénnam ignis. Vidéte ne contemnátis unum ex his pusillis: Dico enim vobis, quia Angeli eórum in cœlis ſemper vident fáciem Patris mei, qui in cœlis eſt.

Offertoire. Steterit Angelus ante altáre templi,

tium: Dignus eſt Agnus, qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem.

Poſtcommunion.

DEus, qui nobis panem Angelórum in hoc ſéculo manducáre tríbuis: concéde propítius, ut eórum & puritátis in terris, & beatitúdinis in cœlis, partícipes eſſe mereámur; Per eúndem Dóminum.

A SEXTE.

Capitule. Apoc. 11.

FActæ ſunt voces magnæ in cœlo, dicéntes: Factum eſt regnum hujus mundi, Dómini noſtri & Chriſti ejus, & regnábit in ſécula ſeculórum: Amen.

℟. *br.* Laudáte Dóminum, * Allelúia, allelúia. Laudáte. ℣. Cœli cœlórum. * Allelúia. ℣. Glória. Laudáte.

℣. Laudáte eum in virtútibus ejus, allelúia. ℟. Secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus, allelúia.

A NONE.

Capitule. Hebr. 1.

CUm iterum introdúcit Deus Primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. *br.* In conſpéctu Angelórum pſallam tibi; * Allelúia, allelúia. In conſpéctu. ℣. Et confitébor nómini tuo. * Allelúia. ℣. Glória. In conſpéctu.

℣. Adorábo ad templum ſanctum tuum, allelúia. ℟. In timóre tuo, allelúia.

AUX II. VESPRES.

Les Ant. de Laudes.

Capitule. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus quæ opórtet fieri citò, mittens per Angelum ſuum ſervo ſuo Joánni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Jeſu Chriſti, quæcúnque vidit.

℟. Audívi, 259.

Hymne, Chriſte, qui ſedes, 256.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, allelúia, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis, allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 7. g. Omnes ſunt adminiſtratórii Spíritus, in miniſtérium miſſi, propter eos, qui hereditátem cápient ſalútis, allelúia.

Mémoire de S. Jerôme, Docteur de l'Egliſe.

Oraiſon.

DEus, qui Eccléſiæ tuæ in exponéndis

ſacris Scriptúris beátum Hierónymum doctórem máximum providére dignátus es, præſta; quæſumus, ut ejus ſuffragántibus méritis, quod ore ſimul & ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum noſtrum.

Mémoire de ſainte Euſtochium Vierge.

Oraiſon, Deus, qui habitáculum, lxxxviij.

LE I. DIMANCHE D'OCTOBRE.

L'ANNIVERSAIRE DE LA DEDICACE DE

eſt très-ſolemnel ; parce que cette fête elle-même eſt toute pleine de miſtéres.

On peut diſtinguer trois ſortes de temples, que Dieu s'eſt ſpécialement conſacrez ; des temples matériels, ce ſont nos Egliſes ; des temples vivans & ſpirituels, c'eſt nous mêmes ; le Ciel enfin qui eſt le thrône de ſa gloire. Pour célebrer comme il faut la fête de la Dédicace, qui fait alluſion à ces trois ſortes de temples, voici les ſentimens dans leſquels nous devons entrer.

1°. Puiſque l'Egliſe honore par une ſolemnité particuliere, la déſtination qui a été faite pour le ſervice de Dieu, d'un édifice de bois & de pierre; comprenons de là quelle eſt la ſainteté de nos Egliſes après cette déſtination, avec quel reſpect on doit y entrer, avec quelle modeſtie & quelle religion on doit y demeurer, & quel grand crime c'eſt de les profaner par la licence impie que l'on ſe donne d'y rire, d'y regarder ça & là, d'y parler même ſans néceſſité & ſouvent contre la charité.

2°. Faiſons réflexion qu'étant devenus nous-mêmes les temples vivans de la divinité par le Batême, nous devons conſerver avec grand ſoin la ſainteté qui nous y a été communiquée. Reſſentons-nous le bonheur de cette divine conſécration? portons-nous un ſaint reſpect à nôtre ame & à nôtre corps? & ne faiſons-nous pas plutôt outrage au Saint-Eſprit, en corrompant l'un & l'autre par le peché?

3°. Nous devons enfin nous occuper du temple celeſte qui ſubſiſtera dans l'eternité. Les juſtes en ſont les pierres. C'eſt ſur la terre qu'elles ſont taillées & polies par les afflictions, comme par des coups de marteau. C'eſt la charité qui lie & qui unit toutes ces pierres, & qui les rend le temple de Dieu. Demandons à J. C. qu'il nous faſſe entrer dans la conſtruction de ce ſaint Edifice qu'il animera lui-même dans tous les ſiécles des ſiécles. Amen.

AUX I. VESPRES.

1. Ant. 5. a. Ædificávit Noë altáre Dómino: & obtúlit holocáusta. Odoratúsque est Dóminus odórem dumitátis.

2. Ant. 3. A. Venit Abraham, habitavíque juxta convállem Mambre, ædificavíque ibi altáre Dómino.

3. Ant. 8. c. Ædificávit Isaac altáre, & invocáto nómine Dómini, extendit Tabernáculum suum.

4. Ant. 7. a. Erexit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum déſuper, dicens: Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei.

5. Ant. 1. ℣. Tabernáculum erexit Móyses, [illegible] & sanctificávit [illegible], similiter & omnia vasa ejus.

Capitulo, Ezech. 37.

[illegible] Dóminus: [illegible] filiis Is[illegible] pactum [illegible] eis; & [illegible] multi[illegible] sancti[illegible] in mé[illegible] divisórum in perpétuum, & erit tabernáculum meum in eis.

℟. David invénit grátiam ante Deum, & pétiit ut invenirent tabernáculum Deo Jacob. * Sálomon autem ædificávit illi domum. ℣. Dixit David ad Sálomónem: Fili mi, ædifica domum Dómino Deo tuo. * Sálomon. ℣. Glória Patri. * Sálomon.

Hymnus, Urbs Jerúsalem, 280.

℣. Transibo in lucum tabernáculi admirábilis, allelúia. ℟. Usque ad domum Dei, allelúia.

A Magnificat, Ant. 2. D. Veniunt portátores holocáustum, & víctimam, & sacrificium, & thus, & inferent oblatiónem in domum Dómini, allelúia.

Mémoire du Samedi, ensuite la Procession, à laquelle on chante le ℟. Tu, Dómine, 274.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, allelúia. ℟. In sécula seculórum laudábunt te, allelúia.

[redacted]

Oraison.
Eus, qui de vivis
& eléctis lapídibus
um majestáti tuæ
ıras habitáculum :
áre pópulo tuo sup-
ıti: ut quod Ecclésiæ
ɔrporálibus próficit
, spiritualibus am-
:tur augméntis. Per.

OMPLIES.
. 8. g. Cívitas non
ole, neque luná,
eant in ea ; lucér-
ıs est Agnus.
Junc dimittis, *Ant.*
doráte Dóminum,
ia, in átrio sancto
allelúia.

MATINES.
it. Dóminum in
o sancto suo, * Ve-
adorémus.

Hymne.
IGULARIS funda-
méntum
Christus missus est,
aríetum compáge
óque néctitur,
ı Sion sancta suscé-
it
o credens pérma-
et.
NIS illa Deo sacra,
lécta cívitas,
módulis ; in laude
ıóre júbilo,
m Deum unicúm-
ıe
ervóre prædicat.

HOC in templo, sum-
me Deus,
Exorátus ádveni :
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe,
Largam benedictiónem
Hìc infúnde jugiter.
HIC promereántur om-
nes
Petíta acquírere
Et adépta possidére,
Cum sanctis perénniter
Paradísum introíre
Transláti in réquiem.
SIT decus, laus &
potéstas
Sit supréma glória,
Qui creávit nos, Parén-
ti ;
Qui redémit, Fílio ;
Templa cujus sunt Fi-
déles,
Sit sacro laus Flámini.
Amen.

AU I. NOCTURNE.
Ant. 4. *irreg.* c. Ad te
orábo, Dómine ; manò
exáudies vocem meam.
Pseaume. Verba mea. 55.
Ant. 3. a. Quis ascén-
det in montem Dómini?
aut quis stabit in loco
sancto ejus ? *Pseaume*,
Dómini est terra, 99.
Ant. 6. f. Dómine,
diléxi decórem domûs
tuæ, & locum habitatio-
nis glóriæ tuæ. *Pseaume*,
Júdica me, 156.
℣. Apud te laus mea,

ómine, allelúia. ℟. In cléſia magna, allelúia.

Leçon j.

e libro ſecúndo Paralipómenon. *Chap.* 7. 1.

Um compléſſet Sálomon fúndens preces, ignis deſcéndit de cælo, & devorávit holocáuſta & víctimas: & majéſtas Dómini implévit domum. Nec póterant Sacerdótes ingredi templum Dómini, eò quòd impléſſet majéſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Iſraël vidébant deſcendéntem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: & corruéntes proni ſuper pavimentum, adoravérunt Dóminum. ℣. Implétum eſt templum fumo à majeſtáte Dei, & de virtúte ejus. * Et corruéntes.

Leçon ij. v. 6.

SAcerdótes autem ſtabant in officiis ſuis: & Levítæ in órganis carminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: quóniam in ætérnum miſericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus ſuas. Porrò Sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúſque Iſraël ſtabat. Sanctificávit quoque Sa-

℟. Si cœlum & cœli cœlórum non te cápiunt, Dómine, quanto magis domus ista! Sed * Ad hoc tantùm facta est, ut respícias oratiónem servi tui. ℣. Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus. * Ad hoc tantùm.

Leçon iij. v. 11.

COmplevítque Sálomon domum Dómini, & domum regis, & ómnia quæ dispósuerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo sua, & prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláusero cœlum, & plúvia non flúxerit, & mandávero & præcépero locústæ, ut dévoret terram, & mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisierit faciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis, & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum: óculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Elégit Judas Sacerdótes sine mácula & mundavérunt Sancta: ædificavérunt altáre novum, & fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, * Et facta est lætítia in pópulo magna valdè. ℣. Facta sunt encænia in Jerosólymis: & hiems erat, & ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. * Et. ℣. Glória Patri. * Et.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dei mei ómnibus diébus vitæ meæ. *Ps.* Dóminus illuminátio, *avec sa division*, Exáudi, 65.

Ant. 2. D. Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. *Pseaume*, Deus noster, 182.

Ant. 8. g. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui. *Pseaume*, Magnus Dóminus, 183.

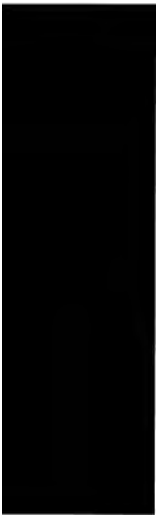

Ꝑ fratres, tantò nobis debet esse devótior, quantò familiárior est. Nam céteras quidem Sanctórum solemnitátes cum Ecclésiis áliis habémus commúnes: hæc verò sic nobis est própria, ut necésse sit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra: magis autem nostra, quia de nobis ipsis. Mirámini fórsitan, & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuérunt sanctitátis habére, ut eórum solémnia celebrémus? Habent útique sanctitátem, sed propter córpora vestra. An verò córpora vestra sancta es-

in eam áliq
nátum aut
nem fácien

Leg

QUand
per n
ficum dedi
mino, pr
dúbio fact
bis proind
impléri ne
in pariétib
præcesséru
scire, hæc
aspérsio, in
ctio, illum
díctio. Hæ
visíbili don
tífices; hæ
assístens P
rórum bon
liter quotíd
nobis. Asp

fonte pietátis, id eſt ab ejus látere, emanávit. Non ſolùm autem, ſed inſcríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu ſancto. Inſcríbit, inquam, legem ſuam, non jam in lápide, ſed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promiſſiónem, quâ ſe pollícitus eſt ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor eſſe datúrum, id eſt, non durum, non obſtinátum, non Judáicum, ſed pium, ſed manſuétum, ſed tractábile, ſed devótum.

℟. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & * Habitábit cum eis. Et ipſi pópulus ejus erunt, & ipſe Deus cum eis erit eórum Deus. ℣. Ergóne credíbile eſt ut hábitet Deus cum homínibus ſuper terram? * Habitábit.

Leçon vj.

BEátus quem tu erudíeris, Dómine, & de lege tua docúeris eum. Beáti, inquam, qui docti & mémores ſunt mandatórum ejus, ſed ad faciéndum ea: alióquin ſciénti bonum & non faciénti, peccátum eſt illi; & ſervus ſciens voluntátem dómini ſui, & non fáciens, plagis vapulábit multis. Unde neceſſe eſt ut únctio ſpirituális grátiæ ádjuvet infirmitátem noſtram, obſervantiárum iſtárum & multímodæ pœniténtiæ cruces devotiónis ſuæ grátiâ líniens: quia nec eſt ſine cruce ſequi Chriſtum; & ſine unctióne, crucis aſperitátem ferre quis poſſet? Hinc eſt quòd multi abomínantur & fúgiunt pœniténtiam, crucem quidem vidéntes, ſed non étiam unctiónem. Vos qui expérti eſtis, ecce ſcitis, quia verè crux noſtra inúncta eſt, & per grátiam Spíritûs adjuvántis, ſuávis & delectábilis, eſt pœniténtia noſtra, & ut ita dicam; amaritúdo noſtra dulciſſima. At poſtquàm únctio grátiæ hujus præcéſſerit, jam lucérnam ſuam Chriſtus non ponit ſub módio, ſed ſuper candelábrum: quia tempus eſt, ut lúceat lux noſtra coram homínibus. Jam verò benedictiónem quidem expectámus in finc, quando apériet manum ſuam, & implébit omne ánimal benedictióne.

am in quátuor præmí-
mérita conſtant, in be-
dictióne ſunt præmia.
benedictióne tota
mplébitur grátia ſanc-
icatiónis, quando jam
domum transibimus
n manufáctam, ætér-
um in cœlis. Ipſa eſt
æ conſtrúitur vivis ex
pidibus, Angelis ſcíli-
t & homínibus. Simul
ùm ædificátio, & de-
cátio ipſa complébitur.
℟. Salomóni ſubjécit
eus omnes hoſtes, ut
ınderet domum in nó-
ine ſuo, * Et paráret
nctitátem † In ſempi-
rnum. ℣. Chriſtus dilé-
r Eccléſiam, & ſeí-

Leçon vij.

De Epiſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios. *Ch.* 6. *&* 7.

NOlite jugum duc-
re cum infidélibus.
Quæ enim participá-
juſtitiæ cum iniquitáte?
aut quæ ſocietas luci ad
ténebras? quæ autem con-
véntio Chriſti ad Bélial?
aut quæ pars fidéli cum
infidéli? Quis autem con-
ſénſus templo Dei cum
idólis? Vos enim eſtis
templum Dei vivi, ſicut
dicit Deus: Quóniam in-
habitábo in illis, & inam-
bulábo inter eos, & ero il-
lórum Deus, & ipſi erunt
mihi pópulus. Propter

plum Dei violáverit, dispérdet illum Deus. * Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. ℣. Sanctificámini & estóte sancti. * Templum.

Leçon viij.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Chap. 2. 4.

AD Dóminum accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem eléctum, & honorificátum: & ipsi tanquàm lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum angulárem, eléctum, pretiósum: & qui crediderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus: non credéntibus autem, lapis quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli, & lapis offensiónis, & petra scándali his, qui offéndunt verbo, nec credunt in quo & pósiti sunt. Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis: ut virtútes annuntiétis ejus, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum.

℟. Superædificáti ipso summo angulári lápide Christo Jesu: in quo omnis ædificátio constrúcta crescit in templum Dei; * Coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu. ℣. Præbéte corda vestra, ut quærátis Dóminum, & ædificáte sanctuárium Dómino Deo. * Coædificámini.

Leçon ix.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Chap. 19. 1.

IN illo témpore; ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus; & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives: & quærébat vidére Jesum, quis esset: & non póterat præ turba, quia statúrâ pusíllus erat. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

DOminus, qui Zachæum in corde susceperat, in domum ejus dignátus est súsci-

i ; & dixit : Zachæe eſcénde , quóniam in omo tua opórtet me maére. Magnum beneſiium ille arbitrabátur Chriſtum vidére , qui agnum & ineffábile beeficium putábat tranéúntem vidére , ſúbitò néruit in domo habére. nfúnditur grátia , opeátur fides per dilectióem ; ſuſcípitur Chriſtus domum , qui jam haitábat in corde. Dicit Chriſto Zachæus : Dónine , dimídium reum meárum do pauéribus , & ſi quid áliquem fraudávi , quádrulum reddo. Quaſi di-

pollúram domum iſtam
℣. Domus Chriſti ſ
mus nos , ſi fidúciam
glóriam ſpei uſque ad
nem firmam retineáma
* Conſérva. ℣. Glór
* Conſérva.

Après le ix. Répons on
l'Homelie du Dimanche

Te Deum.

A LAUDES

℣. Exaltáte Dóm
num Deum noſtrum
allel. ℟. Et adoráte
monte ſancto ejus, allel

Les Pſeaumes du D
manche.

1. *Ant.* 2. D.

TU, Dómine, el
giſti domum iſtam
ut eſſet domus orati

t in te Dómi-
* & terram tuam
ctificatiónem ha-
it.
men enim ma-
* invocábunt in te.
ledícti erunt qui
mpſerint te : &
mnári erunt om-
qui blaſphemáve-
: * benedíctique
qui ædificáverint

autem lætáberis
iis tuis , * quó-
omnes benedi-
: , & congrega-
r ad Dóminum.
ti omnes qui dí-
te , * & qui gáu-
uper pace tua.
ma mea , bénedic
num , * quóniam
vit Jerúſalem civi-
ſuam à cunctis
atiónibus ejus.
tus ero , ſi fúerint
iæ féminis mei *
léndam claritátem
alem.
tæ Jerúſalem ex
iro & ſmarágdo
abúntur : * & ex
pretióſo omnis
tus murórum ejus.
lápide cándido &
o omnes platéæ
ternéntur : * &
cos ejus allelúia
itur.

Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam , * & ſit regnum ejus in ſécula ſeculórum ſuper eam. Amen.

Ant. Natiónes ex longínquo vénient : & múnera deferéntes , adorábunt in te Dóminum.

℣. *Ant. 6. f.* Domus tua , Dómine , in ſanctificatióne tua permáneat.

Capitule. 2. Paral. 7.

ELegi , & ſanctificávi locum iſtum , ut ſit nomen meum ibi in ſempitérnum , & permáneant óculi mei , & cor meum ibi cunctis diébus.

Hymne.

PATRIS ætérni ſóboles coæva ,
Dum tuæ ſacros pia plebs honóres
Ædis inſtáurat , Deus , alme noſtris
Annue votis.

HIC ſacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant mácului reátûs :
Hìc & infúſum nova membra Chriſto
Chriſma coáptat.

HIC ſuâ paſcit pópulos fidéles
Carne , qui mundi ſcelus omne tollit

Agnus, & fusi prétium cruóris
Ipse propínat.
HIC salus ægris ánimis parátur,
Hic reos judex fácilis reláxat,
Atque lethálem redíviva pellit
Grátia culpam.
CUJUS in cœlo thronus est perénnis,
Incolit parvam Deus altus ædem:
Hic adorátor sibi quisque sedem
Præparat astris.
NULLUS hanc turbo quatit, irruéntis
Nulla vis nimbi, rapi-

tur dies Dedicatiónis
in tempóribus suis, a
anno in annum, p
dies octo, cum lætítia
& gáudio, allelúia.

Mémoire du Dimanche
ensuite la Procession,
laquelle on chante
℟. Nescítis, 272.

℣. Quàm dilécta t
bernácula tua, Dómi
ne virtútum, allelúi
℟. Concupíscit & déf
cit ánima mea in átri
Dómini, allelúia.

L'Oraison, Annue, 27

A TIERCE.

Capitule. Jeremie 7.

AUdite verbum Dó
mini, omnis Juda

eſcítis, 272.
tion, &c. Tu
274.
mum tuam,
decet ſancti-
elúia. &c. In
em diérum,

raiſon.
qui ſigno tuæ
is, & hanc
lomum & noſ-
tibi templum
i;concéde quæ-
ſanctificatió-
inſtrumentum
, immaculáti
ſque ad finem
ur. Qui vivis.
rée du Chœur,
Dómine, 281.
MESSE,
troite.
i diléćta taber-
la tua, Domi-
m! concupiſcit
ánima mea in
mini. *Pſ.* Cor
:aro mea*exul-
n Deum vivum
a. Quàm.
raiſon.
, qui nobis per
ilos annos hujus
npli tui conſe-
réparas diem,
:mper myſtériis
:as incólumes:
eces pópuli tui,
, ut quiſquis hoc
. *d'Autem.*

templum beneficia peti-
túrus ingréditur, cuncta
ſe impetráſſe lætétur.
Per Dóminum.

Mémoire du Dimanche.
Pour le propre jour de la
Dédicace d'une Egliſe.

Oraiſon.

DEus, qui inviſibíliter ómnia cóntines, & tamen pro ſalúte géneris humáni ſigna tuæ poténtiæ viſibíliter oſténdis, templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illúſtra; & concéde, ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúnque tribulatióne ad te clamáverint, conſolatiónis tuæ beneficia conſequántur. Per.

Léctio libri Apocalypſis beáti Joánnis Apoſtoli. *Cap.* 21. 2.

IN diébus illis; Vidi civitátem ſanctam Jerúſalem novam deſcendéntem de cœlo à Deo, paráram ſicut ſponſam ornátam viro ſuo. Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et ipſi pópulus ejus erunt, & ipſe Deus cum eis erit eórum Deus. Et abſtérget Deus omnem

lacrymam ab óculis eórum : & mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

Graduel. Oculi mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. ℣. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum.

Allelúia, allelúia. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Allelúia.

Après la Septuagésime.

Trait. Replébimur, Dómine, in bonis domûs tuæ. ℣. Sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte. ℣. Exáudi nos, Deus salutáris ...ster, spes ómnium fi... terræ.

Au tems de Pâques.

...lelúia, allelúia. ...u Dómine, elegís... ...mum istam, ut es... domus oratiónis pó... ...tuo. ...ia. ℣. Aures tuæ ...int ad oratió... ...fit in loco isto.

Sequéntia sancti... gélii secúndùm ... cam. *Chap.* 19

IN illo témpore, ... grédiens Jesus p... lábat Jéricho. ... vir nómine Zach... hic princeps erat ... nórum, & ipse ... quærébat vidére ... quis esset; & non ... præ turba, quia ... pusíllus erat. Et ... rens ascéndit in ... sycómorum ut ... eum: quia inde e... sirúrus. Et cùm ... ad locum, suspi... sus vidit illum, ... ad eum : Zachæ... nans descénde : ... diè in domo tua ... me manére. Et ... descéndit, & ex... lum gaudens. Et ... dérent omnes, ... rábant dicéntes ... hóminem peccat... vertísset. Stans ... Zachæus, dixit ... minum: Ecce, di... bonórum meórum ... mine, do paupéri... si quid áliquem ... dávi, reddo quá... Ait Jesus ad eum ... hódiè salus dom... facta est : eò quò... filius sit Abrah... enim Filius hóm...

um fácere
.
Addúcam
n montem
n, & læti-
domo ora-
holocáusta
mæ placé-
uper altári
mus mea,
iis vocábi-
pulis.
e.
ii tibi sa-
m autor es
únde super
is domum
n tuam : ut
a majestá-
ium obtú-
iiónis tuæ
ium ; Per

Dimanche.
re jour de la
e Eglise.
te.
quæsumus,
, ut qui-
templi hu-
m dedica-
mus, ám-
mur ; ple-
e perfectâ
imæ devo-
ius; ut dum
vota réd-
na præmia
pervenire
Per.

Communion. Altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, & Deus meus! Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; in sécula seculórum laudábunt te.

Postcommunion.

DEus, qui Ecclésiam tuam sponsam vocáre dignátus es, da, ut omnis hæc plebs in hoc templo, (cujus anniversárius dedicatiónis dies celebrátur,) tibi colléćta, te tímeat, te díligat, te sequátur; ut dum júgiter per vestígia tua gráditur, ad cœléstia promíssa, te ducénte, perveníre mereátur. Qui vivis.

Mémoire du Dimanche, Pour le propre jour de la Dédicace d'une Eglise.

Postcommunion.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut in hoc loco (quem nómini tuo licèt indígni dedicámus) cunctis peténtibus aures tuæ pietátis accómmodes. Per.

A SEXTE.

Capitule. Lev 26.

CUstodíte sábbata mea, & pavéte ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus.

℟. *bref.* Sanctum est

templum tuum, * Alle- commovébitur i
lúia, allelúia. Sanctum. num, qui habitat
℣. Mirábile in æquitáte. rúsalem. *Pſeaum*
* Allelúia. ℣. Glória. confidunt, 96.
Sanctum. 3. *Ant.* 8. c. Inve
℣. Zelus domûs tuæ locum Dómino, t
comédit me, allelúia. náculum Deo Ja
℟. Et oppróbria expro- *Pſ.* Meménto, 138.
bántium tibi cecidé- 4. *Ant.* 5. a. Ele
runt ſuper me, allelúia. Dóminus Sion: elé
A NONE. eam in habitatiónem
Capitule. 2. *Par.* 20. bi. *Pſeaume*, Jurávit Dó
S Tábimus coram do- minus, 138.
mo hac in conſpéctu 5. *Ant.* 6. f. Lauda Jé
o, in qua invocátum rúsalem, Dóminum: con
nomen tuum: & cla- fortávit feras portárum
bimus ad te in tribu- tuárum. *Pſeaume*, Laudá
ónibus noſtris, & Jerúſalem, 130.
udies, ſalvóſque, *Capitule*
s.
bref. Unam

PORTÆ nitent margarítis,
Adytis paténtibus,
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis qui ob Christi nomen
Hìc in mundo prémitur.
TUNSIÓNIBUS, preſſúris
Expolíti lápides
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Diſponúntur permanſúri
Sacris ædificiis.
SIT decus, laus & potéſtas
Sit ſupréma glória,
Qui creávit nos, Patrénti;
Qui redémit Fílio;
Templa cujus ſunt Fidéles,
Sit ſacro laus Flámini.
Amen.

℣. Quàm diléćta tabernácula tua, Dómine virtútum, allelúia! ℟. Concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini, allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 3. e. Dómine Deus, ſint óculi tui apérti ſuper domum hanc nocte ac die: ſuper domum de qua dixíſti: Erit nomen meum ibi, allelúia.

Mémoire du Dimanche.

A COMPLIES.

Comme au jour précédent.

LE II. DIMANCHE D'OCTOBRE.

LA FESTE DE SAINT NICAISE, APOSTRE DE NEUSTRIE, ET DE SES COMPAGNONS, ET DE SAINT MELLON,

Qui ont établi l'Egliſe de Roüen.

TRIPLE DE I. CLASSE.

SAint Nicaiſe envoïé pour annoncer J. C. dans les Gaules, s'arrêta ſur les confins du Diocèſe de Roüen ; il en fut le premier Evêque, & aidé de Saint Quirin & de Saint Scuvicule il y établit la foi, & y engendra des enfans à J. C. par beaucoup de perſécutions & de traverſes, dont la conſommation & la récompenſe fut le martyre qu'ils endurérent enſemble.

nt Mellon vint auſſi quelque tems après de dans les Gaules ; & étant arrivé à Roüen, récha généreuſement contre le culte des dont il renverſa les temples ; convertit bre d'idolâtres ; & bâtit pluſieurs Egliſes ra au vrai Dieu.

Dieu a voulu ſe ſervir de ces grands hommes pour nous convertir à la foi : ſans eux nous ſerions encore dans les ténebres du paganiſme : ils ſe ſont conſumez de travaux pour nous & au milieu de nous, pour nous enſeigner la voïe du ſalut : voilà ce qui engage l'Egliſe à nous propoſer cette fête, & ce qui doit nous engager nous-mêmes à la célébrer avec beaucoup de pieté, de religion & de reconnoiſſance.

Il faut remercier Dieu de la foi que nous avons reçûë par leur miniſtére ; le prier de la conſerver en ce Diocèſe, en nous donnant toûjours des Paſteurs fidéles qui nous inſtruiſent avec ſoin & dans la verité ; admirer le courage, le deſintereſſement, la charité, le zèle de ceux, qui au péril de leur vie, après avoir quitté tout ce qu'ils poſſedoient, ſont venus de ſi loin nous apprendre à ſervir Dieu ; nous renouveller enfin dans la profeſſion de la foi, en prendre l'eſprit, & commencer à en porter les fruits par toute ſorte de bonnes œuvres & par une vie entiérement chrétienne.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 1. F. Ecce ego, ecce ego ad gentem, quæ non invocábat nomen meum, expándi manus meas ad pópulum incrédulum.

2. *Ant.* 2. d. Idóla péniùs conterántur : projíciet homo símulácra quæ fécerat, ut adoráret.

3. *Ant.* 3. a. Vocábunt eos : Pópulus ſanctus, redémpti à Dómino.

4. *Ant.* 4. d. Vénient, & laudábunt in monte Sion : erítque ánima eórum quaſi hortus irríguus.

5. *Ant.* 5. a. Vocáberis : Quæſíta cívitas, & non derelícta, cívitas juſti, urbs fidélis.

Capitule. Iſaïe 66.

Mittam ex eis qui ſalváti fúerint, ad eos, qui non audiérunt de me : & annuntiábunt glóriam meam Géntibus.

℟. Nunc víncula tua diſrúmpam : interfi-

ciam ſcúlptile, & conflátile. * Ecce ſuper montes pedes evangelizántis, & annuntiántis pacem. ℣. Quàm ſpecióſi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona. * Ecce. ℣. Glória. * Ecce.

Hymne.

PRIMÆVOS cánimus Gentis Apóſtolos
Per quos Religio trádita pátribus;
Errorísque jugo libera Néuſtria,
Chriſto ſub duce mílitat.
FACTI ſponte ſuis fínibus éxules
Huc de Romúleis [illegible]

FUSUS pro
fumat adh
Teſtatúrque
quam cólim
Vano degénere
péctora
Cur torpémus in
SIT laus ſumm
ſúmmaque F
Sit qui corda mov
tibi, Spíritus
Da vox ſancta Pa
fáctaque fórtia
Natos ad bona p
cent. Amen.
℣. Dóminus
verbum evangeliz
bus, allelúia. ℟. Vi
te multâ, allelúia.

A Magníf

AU I. NOCTURNE.

1. *Ant.* 1. d. Repléta est terra idólis : opus suánuum suárum adoravérunt : exaltábitur autem Dóminus solus.

2. *Ant.* 2. d. Dominábitur tui qui fecit te : Dóminus exercítuum nomen ejus.

3. *Ant.* 3. c. Redémptor tuus sanctus Israël, Deus omnis terræ vocábitur.

℣. Adorábunt in conspéctu ejus, allelúia.

℟. Univérsæ famíliæ Géntium, allelúia.

Les trois Leçons de l'Ecriture.

I. ℟. Debémus grátias ágere Deo semper pro vobis, quòd elégerit vos Deus primítias in salútem : * Ipse autem qui dedit spem bonam in grátia, corda vestra confírmet in omni ópere bono. ℣. Vobis junctus est Dóminus, & elégit vos, quia diléxit vos. * Ipse.

II. ℟. Magnificabátur nomen Dómini Jesu : * Fórtiter crescébat verbum Dei, & confirmabátur. ℣. Deseréntes cæremónias patrum suórum, unum Deum cœli coluérunt. * Fórtiter.

III. ℟. Vocávit vos Deus per Evangélium nostrum, in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Jesu Christi : * State, & tenéte traditiónes quas didicístis. ℣. Audite fílii, & sic fácite, ut salvi fitis. * State. ℣. Glória Patri. * State.

AU II. NOCTURNE.

1. *Ant.* 4. e. Noli timére, sed lóquere, quóniam pópulus est mihi multus in hac civitáte.

2. *Ant.* 5. f. Sedit autem ibi docens apud eos verbum Dei.

3. *Ant.* 6. f. Cùm verò credidíssent evangelizánti, baptizabántur viri ac mulíeres.

℣. Vidérunt omnes pópuli glóriam ejus, allelúia. ℟. Confundántur omnes, qui adórant sculptília, allelúia.

Leçon iv.

NIcásium cum sóciis Quiríno & Scuvículo prima fidei fundaménta posuísse in território Vulcassino intra límites Rotomagénsis diœcésis, & pro Christo ibídem mortem subiísse plúrima probant monuménta. In loco quem Vadiníacum olim vocábant, super littus amnis Ítæ passi & sepúlti sunt. In

in Insulam, quam prope Mulánum álluit Séquana; ubi extrúctum eſt ſacéllum álterum, ſub título ſancti Nicáſii; in quo ejúſdem & Scuvículi Reliquiárum pars aſſervátur.

℟. Paſſi & contumélíis affécti, ſicut ſcitis, * Fidúciam habúimus in Deo noſtro loqui ad vos Evangélium Dei in multa ſollicitúdine. ℣. Qui odérunt nos, diripiébant ſibi, & non recéſſit retrò cor noſtrum. * Fidúciam.

Lectio v.

SAnctórum Nicáſii & Scuvículi pars áltera Rotómagum tranſláta eſt, & collocáta prope corpus ſancti Audoéni,

GRátias ágimus Deo ſemper pro ómnibus vobis, memóriam veſtri faciéntes in oratiónibus noſtris ſine intermiſſióne, mémores óperis fidei veſtræ, & labóris, & charitátis, & ſuſtinéntiæ ſpei Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ante Deum & Patrem noſtrum: ſciéntes, fratres dilécti à Deo, electiónem veſtram; quia Evangélium noſtrum non fuit ad vos in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte, & Spíritu ſancto, & in plenitúdine multa, ſicut ſcitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres noſtri facti eſtis, & Dómini: excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritûs ſancti; ita ut facti ſitis forma ómnibus credéntibus.

℟. Locútus eſt ómnia verba, quæ dixerat Dóminus; & fecit ſigna coram pópulo * Et crédidit pópulus. ℣. Intendébant turbæ his quæ dicebantur, vidéntes ſigna quæ faciébat. * Et.

Leſon viij.

IN omni loco fides veſtra, quæ eſt ad Deum, profécta eſt, ita ut non ſit nobis neceſſe

eripuit nos ab ira ventu-
ra. Nam ipsi scitis, fra-
tres, introitum nostrum
ad vos, quia non inánis
fuit. Fidúciam habúimus
in Deo nostro, loqui ad
vos Evangélium Dei in
multa sollicitúdine. Ex-
hortátio enim nostra,
non de erróre, neque de
immundítia, neque in
dolo; sed, sicut probáti
sumus à Deo, ut crede-
rétur nobis Evangélium,
ita lóquimur; non quasi
homínibus placéntes, sed
Deo qui probat corda
nostra.

℟. Cùm sumpsísset cor
ejus audáciam propter
vias Dómini, étiam ex-
célsa & lucos ábstulit.
* Misit de suis, ut do-
cérent in civitátibus.

[illegible]
nisi divinam
sent adépti:
lùm nihil ta
sed ne de ea
pissent con
verò, hódiè
ipsum perse
tióne, &
fieri non p
institúerent
rent, nisi
cum habuíss
niam imbeci
fortes, nec q
ci advérsùs
quóniam páu
sùs divites
ignári advér
struébant áci
niam magn
est præoccu
nis. Scitis en
mines nihil

[redacted]

ómnibus ódio
mmúnem esse
suis & aliénis.
m etiámsi vo-
vitáte ad con-
n, sic quoque
ifficilis. Cùm
consuetúdine
d novitátem,
ssent mala, có-
um esset impe-
.
ites glorificá-
um Dómini;
runt quotquot
rdináti ad vi-
am: * Disse-
autem ver-
mini † Per
regiónem.
vérunt, & be-
t in cœlum
ii prosperávit
isseminabátur.
. † Per.
e ix. Répons,
melie du Dim.
um.
UDES.
ificéntiam gló-
itátis tuæ lo-
llelúia, ℟. Et
tua narrábunt,

t. 6. irreg.
issi à Spíritu
abiérunt: &
issent, prædi-
bum Dei.
8. g. Scitis in-
d'Autom.

tróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit: mémores enim estis labóris nostri.

3. *Ant.* 3. A. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed & in virtúte.

4. *Ant.* 1. F. Dealbavérunt stolas suas in sánguine Agni: ideò sunt ante thronum Dei.

5. *Ant.* 2. D. Salus in nos confirmata est, contestánte Deo signis, & porténtis, & váriis virtútibus.

Capitule Hebr. 13.

MEmentóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymne.

QUANTIS Rotómagus sub ténebris jacet!
Cùm Christum résonans, vox sacra núminis,
Nos Mellónus apérto
Veri lúmine récreat.
PLEBEM præco Dei crímina dédocet:
Sanctos substituit rítibus impiis;
Et sermóne poténti
Aras, sánaque déstruit.
DURI cultor agri,

cónſerit áſperis
Sincéræ fidei ſémina méntibus:
Hoc excúlta labóre
Tellus nos ſégetes tulit.
TE, Mellóne, Deo ſúbdita cívitas
Diſpar facta ſibi, fit nova móribus:
Te donánte ſacrátis
Chriſtum fóntibus índuit.
ET nos, quos fidei luce remúneras,
Paſtor perpétuus próte-ge fílios:
Devótam tibi gentem,
Blandis ſubſídiis fove.
SIT laus ſumma Patri, ſúmmaque Filio
Sit par ſancte tibi glória, Spíritus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.

MAndat ſancta Synodus ómnibus docéndi munus ſuſtinéntibus, ut fidéles inſtituant ſanctórum Mártyrum, aliórumque cum Chriſto regnántium ſancta córpora, quæ viva membra fuérunt Chriſti, & templum Spíritûs ſancti, ab ipſo ad vitam æternam ſuſcitánda & glorificánda, à fidélibus veneránda eſſe: per quæ multa beneficia à Deo impetrántur

mem plebi ſuæ, allelúia.

A LA PROCESSION.

℟. Gentes, 289.

2. ℟. Magnificabátur, 285.

A la Station, ℟. Vocávit vos, 285.

℣. Converténtur ad Dóminum univérſi fines terræ allelúia. ℟. Et adorábunt in conſpéctu ejus, allelúia.

Oraiſon.

DEus, qui per crucem tuam nos vocáſti in acquiſitiónem glóriæ tuæ, concéde, ſuffragántibus méritis ſanctórum Nicásii & Mellóni, fidem quam verbo docuérunt, ſic à nobis ópere compléri, ut tenéndo quas didícimus traditiónes, cum ipſis ſalvi ſimus. Qui vivis.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Conſoláti, *aux ij. Vêpres.*

A LA MESSE,

Introïte.

MIttam ex eis, qui ſalváti fúerint, ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meam, & annuntiábunt glóriam meam Géntibus. *Pſ.* Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit. ℣. Glória Patri. Mittam.

Oraiſon.

DEus, qui lucem hábitas inacceſsibilem, & ſanctórum Nicásii cum ſóciis, ac Melléni miniſtério de ténebris in admirábile lumen tuum nos vocásti; fac ut eórum interceſsióne creſcámus in grátia & cognitióne Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Qui tecum.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

1. *Theſſ.* 2.

FRatres; Fidúciam habúimus in Deo noſtro, loqui ad vos Evangélium Dei in multa ſollicitúdine: Exhortátio enim noſtra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo; ſed ſicut probáti ſumus à Deo ut crederétur nobis Evangélium, ita lóquimur: non quaſi homínibus placéntes, ſed Deo, qui probat corda noſtra. Neque enim aliquándo fúimus in ſermóne adulatiónis, ſicut ſcitis, neque in occaſióne avarítiæ: Deus teſtis eſt: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque à vobis neque ab áliis. Cùm poſſémus vobis óneri eſſe ut Chriſti Apóſtoli: ſed

ácti ſumus párvuli in nédio veſtrûm, tanquàm i nutrix fóveat fílios uos. Ita delideréntes os, cúpidè volebámus rádere vobis non ſolùm Evangélium Dei, ſed tiam ánimas noſtras, uóniam chariſſimi nobis facti eſtis.

Gradnel. Vocávit vos Deus per Evangélium oſtrum, in acquiſitiónem glóriæ Dómini noſri : ſtate & tenéte tralitiónes quas didiciſtis. ℣. Salus in nos confirmáa eſt, conteſtánte Deo ignis & porténtis, & váiis virtútibus.

Allelúia, allelúia. ℣. Conſoláti ſumus in obis, in omni tribulaióne noſtra per fidem eſtram : gáudio gaudénus propter vos ante

Signa autem eos, qui crediderint, hæc ſequentur : In nómine meo dæmónia ejícient ; línguis loquéntur novis : ſerpentes tollent ; & ſi mortíferum quid biberint, non eis nocébit : ſuper ægros manus impónent, & bene habébunt.

Offertoire. Pópulos vocábunt ad montem, ibi immolábunt victímas juſtitiæ : quis ſimilis tui, pópule, qui ſalvátus es Dómino ?

Secrete.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui fecíſti nobíſcum miſericórdiam & inimícum perſequéntem nos exclusíſti à nobis; per mérita ſanctórum tuórum Nicásii & Mellóni fac nos plénius benedícere te, & offérre

ſpíritum ſa-
ciámus quæ
iónis noſtræ
e glóriæ he-
anctis. Per.
XTE.
'orinth. 2.
io mea non
.ſibilibus hu-
ıtiæ verbis,
ióne Spíri-
ıtis: ut fides
it in ſapién-
n, ſed in
ınunciávi &
, * Alle-
ia. Annun-
Multiplicáti
númerum.
℣. Glória.
:iábitur Dó-
átio ventú-
. ℟. Pópulo
, quem fecit
llelúia.
ONE.
Epheſ. 1.
ſumus præ-
i ſecúndùm
ejus, qui ope-
ı ſecúndùm
luntátis ſuæ.
atres noſtri
unt nobis,
, allelúia.
Opus, quod
ı in diébus
Allelúia.

℣. Glória Patri. Patres.
℣. Dómini eſt aſſúmptio noſtra, allelúia.
℟. Et ſancti Iſraël regis noſtri, allelúia.

A VESPRES.

Les Ant. de Laudes.

Capitule. 1. *Theſſ.* 4. 1.

FRatres, rogámus vos & obſecrámus in Dómino, ut quemádmodùm accepiſtis à nobis, quómodo opórteat vos ambuláre, & placére Deo, ſic & ambulétis, ut abundétis magis.

℟. Gentes, 289.

Hymne, Prímævos, 284.

℣. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus, allelúia. ℟. Pópulus, quem elégit in hereditátem ſibi, allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 5. f. Conſoláti ſumus in vobis, per fidem veſtram: gáudio gaudémus propter vos ante Deum noſtrum, allelúia.

A COMPLIES.

Ant. 6. f. Occupábit muros tuos, & portas tuas laudátio.

Hymne, Dona, Deus, 40.

A Nunc dimíttis, *Ant.* 7. C. Allelúia, habitántibus in regióne umbræ mortis, allel. lux orta eſt eis, allel. allel.

LE XVIII. OCTOBRE.

SAINT LUC EVANGELISTE.

Double majeur.

Du Commun des Apôtres.

A UX I. VESPRES.

Capitule. Apoc. 4.

Animal primum símile leóni, & ſecúndùm ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volánti. *Hymne.*

CHRISTI perénnes Núntii,
Reréćta qui cœléſtibus
Scriptis Dei myſtéria
Totum per orbem ſpár-

Nos ut docé
dait
Vocis ſonos
Patris:
Veſtris adhuc i
Nobis loqui non
UNI ſit & tr
Supréma laus,
decus,
De nocte qui nc
Lumen vocávit
Amen.

℣. Magnificént
riæ ſanctitátis
quéntur, ℟. Et
lia tua narrábun

A Magnífica
6. f. Quàm pulcl
montes pedes
tiántis & præ
pacem, annuntiá

nia à princípio diligénter, ex órdine tibi ſcríbere, ut cognóſcas eórum verbórum, de quibus eruditus es, veritátem.

3. *Ant.* 3. g. Hæc ómnia liber vitæ, & teſtaménrum Altíſſimi, & agnítio veritátis.

4. *Ant.* 6. F. Convértere, & apprehénde legem, ámbula per viam ad ſplendórem ejus; ne tradas álteri glóriam tuam.

5. *Ant.* 7. d. Beáti ſumus, quia quæ Deo placent, manifeſta ſunt nobis.

Capitulo. Joſué 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; ſed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut cuſtódias & fácias ómnia quæ ſcripta ſunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

Hymne.

SInæ ſub alto vértice,
Cœlo tonánte lex data;
Inter tubas & fúlgura
Præſens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans ſénſibus.

Insculpta ſaxo lex vetus
Præcépta, non vires dabat:
Inſcripta cordi lex nova,
Quidquid jubet, dat éxequi.

Scripsistis hanc fidâ manu,
Hanc voce, voci cónſonis
Hanc prædicáſtis móribus;
Signáſtis hanc & ſánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ trádidit;
Hæc ille noſtris ímprimat
Delénda nunquam córdibus.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Declarátio fermónum tuórum illúminat.

℟. Et intelléctum dat párvulis.

A Benedíctus, *Ant.* 8. g. Chriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, álios verò Evangeliſtas ad conſummatiónem Sanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti.

A TIERCE.

Capitule. Prov. 4.

Ili mi, auſcúlta ſermónes meos, & ad quia mea inclína aun tuam. Ne recédant óculis tuis, cuſtódi in médio cordis tui; a enim ſunt inveniénus ea.

℟. *bref.* Servus tuus n ego, * Da mihi inléctum. Servus tuus. Ut ſciam teſtimónia ı. * Da mihi. ℣. Glóı Patri. Servus.

℣. Diléxi mandáta a, ℟. Super aurum & pázion.

LA MESSE,

ter aſſequámur. Per Dóminum.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum. 2. *Ep.* 4. ſ.

CHariſſime; Vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangeliſtæ, miniſtérium tuum imple. Sóbrius eſto. Ego enim jam delíbor, & tempus reſolutiónis meæ inſtat. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi. In réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die juſtus judex: non ſolùm autem mihi, ſed &

ómnibus, quæ cœpit Jesus fácere & docére. Allelúia.

Initium sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Chap. 1. 1.

QUóniam quidem multi conáti sunt ordinâre narratiónem, quæ in nobis complétæ sunt, rerum, sicut tradidérunt nobis, qui ab initio ipsi vidérunt, & ministri fuérunt sermónis: visum est & mihi, assecúto ómnia à princípio diligénter, ex órdine tibi scríbere, óptime Theóphile, ut cognóscas eórum verbórum, de quibus eruditus es, veritátem.

Offertoire. Mihi data est grátia hæc evangelizáre investigábiles divítias Christi; & illumináre omnes quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi.

Secrete.

DOnis cœléstibus da nobis quæsumus, Dómine, liberâ mente servíre: ut múnera quæ deférimus, interveniénte beáto Evangelísta tuo Lucâ, & medélam nobis operéntur & glóriam. Per Dóminum.

Commun. Lauda Deum tuum, qui ádipe frumenti sátiat te, emittit elóquium suum terræ, velóciter currit sermo ejus.

Postcommunion.

PRæsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut, quod de sancto altári accépimus, précibus beáti Evangelístæ tui Lucæ, in fide Evangélii immóbiles efficiat. Per.

A SEXTE.

Capitule. Barnch. 4.

HIc liber mandatórum Dei, & lex quæ est in ætérnum: omnes qui tenent eam, pervénient ad vitam.

℟. *br.* Lex Dómini immaculáta, * Convértens ánimas. Lex. ℣. Testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. * Convértens. ℣. Glória Patri. Lex.

℣. Præcéptum Dómini lúcidum, ℟. Illúminans óculos.

A NONE.

Capitule. Ephes. 3.

NUnc revelátum est sanctis Apóstolis Christi & Prophétis in Spíritu, Gentes esse coherédes, & concorporáles, & compartícipes promissiónis ejus in Christo Jesu per Evangélium, cujus factus sum minister.

℟. *br.* Lucérna pédi-

is meis * Verbum ium, Dómine. Lucérna. ℣. Et lumen ſémitis eis. * Verbum tuum. ℣. Glória. Lucérna. ℣. Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! ℟. Super mel ori meo.

A VESPRES.

Les Ant. de Laudes.

Capitule. 2. Cor. 2.

NOn ſumus ſicut plúrimi, adulterántes verbum Dei, ſed ex ſinceritáte, ſed ſicut ex Deo, coram Deo, in Chriſto lóquimur.

L'Hymne & le Verſet des j. Vêpres, 294.

A Magníficat, *Ant.* 7. g. Miſimus fratrem, cujus laus eſt in Evangélio per omnes Eccléſias: & ordinátus eſt comes peregrinatiónis noſtræ.

Memoire de ſaint Juſte, Martyr.

Oraiſon, Præſta, *quæ*ſumus, xvj.

LE XXIII. OCTOBRE.

LA FESTE DE SAINT ROMAIN ARCHEVESQUE DE ROUEN.

TRIPLE DE I. CLASSE.

Saint Romain, un des plus Saints & des plus illuſtres Evéques qui aïent gouverné le Diocèſe de Roüen, trouva dans cette ville à ſon arrivée, encore quelques reſtes du paganiſme, que ſes Prédéceſſeurs n'avoient pû venir a bout de détruire. Il commença par purger ſon Diocèſe de cette malheureuſe peſte, en renverſant ce qui reſtoit de temples conſacrez au culte des idoles; & en attirant à la foi de J. C. le plus grand nombre des ſectateurs de ces fauſſes divinitez.

Il s'apliqua enſuite ſans relâche à la conduite de ſon troupeau, qu'il venoit de raſſembler dans la même bergerie. Il rétablit l'ancienne diſcipline dans ſon clergé, à qui il donnoit lui-même l'exem-

e de toutes ſortes de vertus : & il y réüſſit telle-
ent, que les peuples mêmes auroient rougi de ne
s imiter la vie toute ſainte de leur Paſteur.
Il faut avoüer que ſes miracles ne contribüérent
s peu à lui atirer cette grande vénération, où il
été de tous tems. Peu de Prélats ont fait autant
prodiges, qu'il en a fait devant & après ſa mort.
eſt pour cela qu'on le regarde encore comme un
s principaux Patrons & protecteurs de ce Dio-
ſe ; & la ville de Roüen, qu'il a ſi ſaintement
uvernée, & delivrée de tant de dangers & de
aux, s'adreſſe encore à lui dans les tems de ca-
mité, & a ſouvent reſſenti l'effet de ſon inter-
ſion & de ſon crédit auprès de Dieu.
La pieté de nos Rois très-Chrétiens a voulu ho-
rer la mémoire de ce grand Saint, par un privi-
ge accordé à perpetuité au Chapitre de l'Égliſe
athédrale en ſa conſidération. Tous les ans le jour
l'Aſcenſion de Nôtre-Seigneur Mrs. les Cha-
oines ont droit de choiſir un Criminel condamné
mort ; lequel, après avoir humblement confeſſé

Nazaræus Dei ab infántia ſua, ex útero matris ſuæ.

3. *Ant.* 3. g. Erúdiet illum Dóminus in judício: Deus ſuus docébit illum.

4. *Ant.* 4. f. Propter grátiam labiórum ſuórum habébit amícum regem.

5. *Ant.* 5. a. Sicut paſtor gregem ſuum paſcet: in bráchio ſuo congregábit agnos, & in ſinu ſuo levábit.

Capitule. Ezech. 34.

EGo Dóminus ero eis in Deum: & ſervus meus princeps in médio eórum: ego Dóminus locútus ſum; & fáciam cum eis pactum pacis.

℟. Natus eſt homo, princeps fratrum, * Firmaméntum Géntis, † Stabiliméntum pópuli. ℣. Vir juſtus, & timens Deum, & teſtimónium habens ab univérſa Gente * Firmaméntum. ℣. Glória Patri. † Stabiliméntum.

Hymnus.

CŒLITES plaudant, reſonétque tellus:
Ecce Románo ſacra lux corúſcat:
Práeſulem ſanctum, pátriæ paréntem
Dicite cives.

NATUS in gentis decus & ſalútem,
Alta molítur téneris ab annis:
Vivit exémplar pietátis, ipſa
Regis in aula.

PÓNTIFEX factus, Dómino vocánte,
Cónfecrat plebis nova corda Chriſto:
Ficta diſtúrbat ſimuláchra, veri
Núminis ultor.

TANGIT exúndans aqua civitátem;
Voce Románus jubet efficáci,
Audiunt fluctus, dociliſque cedit
Unda jubénti.

SEDULI paſtor pátiens labóris
Fit ſui doctor gregis, atque forma;
Quas pater ſanxit, ſóbolem pudéret
Sólvere leges.

SUMMA laus Patri, Genitóque ſumma;
Laus tibi compar utriuſque Nexus:
Fac tuis vivat, Deus, in miniſtris
Príſtina virtus. Amen.

℣. Dómine, ſpes mea à juventúte mea, allelúia. ℟. In te confirmátus ſum ex útero, allelúia.

Ad Magnificat, *Ant.* 1. d. Vir bonus, & be-

ignus, verecúndus vi-
ı, modéstus móribus, &
lóquio decórus, à púero
ı virtútibus exercitátus
ſt, allelúia.

MATINES.

Invit. Paſtórem ma-
num óvium, * Venite,
dorémus.

Hymne, Sedibus Præ-
ıſ, XXX.

U I. NOCTURNE.

1. *Ant.* 1. a. Crevit
ıer, & benedíxit ei Dó-
ıinus: cœpítque Spíritus
)ómini eſſe cum eo.

2. *Ant.* 2. d. Pater fi-
um ab infántia timére
)eum docuit, & abſti-
ére ab omni peccáto.

3. *Ant.* 3. a. Dedit ei

III. R. Dedit illi Dó-
minus in præcéptis ſuis
poteſtátem * Docére le-
cob teſtimónia, & in leg
ſua lucem dare Iſrael.
℣. Hic eſt qui accépit
verba vitæ dare vobis
* Docére. ℣. Glória Pa-
tri. * Docére.

AU II. NOCTURNE.

1. *Ant.* 4. c. Diſſipávit
excélſa, contrívit idó-
tuas, & ſuccídit lucos.

2. *Ant.* 5. a. Custo
gentem ſuam, & libe
vit eam à perditióne.

3. *Ant.* 6. f. Seipſum
probábilem exhibuit De
operárium inconfúsibi-
lem, rectè tractántem
verbum veritátis.

summa virtútum pertíneret. In aulam Clotárii secúndi missus, castitátis, justítiæ, & manſuetúdinis illústre fuit exémplar. Jussus à Rege inter primóres sanctióribus addélle conciliis, commíssas sibi partes egrégiè & laudabiliter sustínuit. Mortuo Antístite Rotomagénsi, variantibúsque de eligéndo succéssóre suffrágiis, tandem indíctis jejúnio & précibus, commúni ómnium voto Románus renuntiátus est Epíscopus. Gratum hábuit Clotárius assúmi in Præsúlem quem in partem régiæ sollicitúdinis vocáverat. Maniféstis vocatiónis divínæ índiciis, pastorále suscépit onus. Vix Rotómagum accéſſerat, & Véneris delúbrum à paucis qui in civitáte supérerant, pagánis frequentátum fúnditùs evértit. Alia deínceps in Diœcési, Jovi, Mercúrio & Apóllini mancipáta páriter dilturbávit.

℟. Ipse directus est divinitùs in pœniténtiam Gentis, * Et tulit abominatiónes impietátis. ℣. Incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idolatríæ déditam civitátem. * Et tulit.

Lectio v.

SUscépta pastoráli curâ, inspéxit sibi commíssas oves, & continui labóribus debilitári non pátiens, Diœcésim lustrávit, bonos promóvit ad melióra, malos à malis revocávit. Eam státuit in Clero disciplínam, ut pudor esset súbditis à régula defléctere. Ipse forma factus gregis, cibi & somni parcus, in sacris celebrándis pius & frequens, rerum divinárum jugi meditatióne ánimum refécit. Summam dictis & factis conciliávit autoritátem, quæ in eo enituit, divínæ virtútis operátio. Séquanæ & campos & ipsam civitátem inundánti occúrrens, intumescéntes aquas dilúvio jussit abstinére, & intra státos límites, ad vocem altérius Móysis, dócilis flúvius compréssus est. Alia & vivens & mórtuus édidit signa quibus óptimi pastóris sanctitas elúxit.

℟. In verbo ejus stetit aqua sicut congéries. ℣. * Convértit aquas in siccitátem, & siccáta est terra. ℣. Descéndit plú-

, & venérunt flúmina, flavérunt venti, & uérunt. * Convértit ias.

Leçon vj.

A Deo præmónitus mortem suscépit. ùm vixit pópuli pater, norma Cleri, post óbi- n inter sanctos & iœcésis præcipuos tu- res recólitur. Regnán- Ludovíco Pio in Mo- stérium sancti Medár- Suessiónis caput est látum. Annomillésimo nagésimo fuit restitú- m, & cùm réliquis ós- ous à Guillélmo, dicto

℟. Vir amátor civitá tis, & benè áudiens * Pro afféctu pater ap pellabátur. ℣. Próvidi non coáctè, sed form factus gregis ex ánim * Pro. ℣. Glória. * Pr

AU III. NOCTURNE

1. *Ant.* 7. a. Man suas éxtulit in omni congregatiónem, da glóriam Deo à lábi suis.

2. *Ant.* 8. g. In bon táte & alacritáte ánim suæ plácuit Deo p Israël.

3. *Ant.* 4. f. Cine implévit caput, & co

sit dispensátio sacraménti abscónditi à séculis in Deo, qui ómnia creávit. Ut innotéscat principátibus & potestátibus in cœléstibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei, secúndùm præfinitiónem seculórum, quam fecit in Christo Dómino nostro: in quo habémus fidúciam, & accéssum in confidéntia in fidem ejus.

℟. Misericórdiam habet, * Docet & érudit quasi pastor gregem suum. ℣. Perambulábat confírmans Ecclésias, præcípiens custodíre præcépta. * Docet.

Lectio viij. v. 14.

Flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cœlis & in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ, corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in charitáte radicáti & fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus Sanctis, quæ sit latitúdo, & longitúdo, & sublímitas & profúndum, scire étiam supereminéntem sciéntiæ charitátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

℟. Osténdit finem vitæ suæ, * Exaltávit vocem suam in prophetia. ℣. Desidérium habens dissólvi & esse cum Christo. * Exaltávit.

Lectio ix.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Cap. 24.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte quia nescítis quâ horâ Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilia sancti Ignátii Antiochéni Epíscopi & Mártyris.

Decet vos in Epíscopi sententiam concúrrere, quod & facítis. Nam memorábile vestrum presbytérium dignum Deo, ita coaptátum est Epíscopo, ut chordæ cítharæ. Nemo erret: nisi quis intra altáre sit, privátur pane Dei. Si enim unius atque altérius precátio tantas vires habet; quantò magis illa quæ Epíscopi est, & totius Ecclésiæ? Qui igitur in convéntum non venit, hic jam supér-

liam ſuam, hunc ita accípere debémus, ut illum ipſum qui mittit. Maniféſtum igitur eſt, quòd Epiſcopum reſpicere opórteat, ut ipſum Dóminum.

℟. Mórtuum prophetávit corpus ejus: * In vita ſua, & † In morte mirabília operátus eſt. ℣. Magnificábitur Chriſtus in córpore ejus, ſive per vitam, ſive per mortem. * In vita. ℣. Glória Patri. † In morte.

Te Deum.

A L A U Đ E S.

℣. Repleátur os meum laude, allelúia. ℣. Ut cantem glóriam tuam, allelúia.

I. *Ant.* I. F.

táberis in fi
niam omn
tur.

Capitule.

FRatres
mei eſt
ego Chriſti
tem vos, q
nia mei mé
ſicut trádid
cépta mea

Hymne. J
tum, xxxii

℣. Præv
Dómine,
tiónibus du
lelúia. ℟. I
pite ejus co
pide pretió

A Benec
4. e. Fuit n
dùm nome
ximus in fal

es mei eſtóte,
ego Chriſti.
. Juſtítiam tuam
cóndi in corde
Allelúia, alle-
ıſtítiam. ℣. Ve-
tuam & ſalutáre
ixi. * Allelúia.
ia. Juſtítiam.
eus meus vólui,
. ℟. Et legem
ı médio cordis
elúia.

ROCESSION.
anus eſt, 301.
Vir amátor ci-
304.
itation. ℟. Mór-
306.
:pleántur os meum
allelúia. ℟. Ut
glóriam tuam,

Oraiſon.
s, qui per ſanc-
n Románum ma-
ıs es, concéde
ı templo ſanctо
gregátis, ut qui
tuam per quam
ı eſt mirabilia,
s venerámur, ju-
ónis quam fundit
lo & univérſa ci-
ſalutárem con-
ır efféctum. Qui

ntrée du Chœur,
ic eſt, *aux ij.*

A LA MESSE,

Introite.

VIſitábo oves meas, & ſuſcitábo ſuper eas paſtórem unum, qui paſcat eas: ego autem Dóminus ero eis in Deum, & ſervus meus princeps in médio eórum. *Pſ.* Qui regis Iſraël intende: * qui dedúcis velut ovem Joſeph. ℣. Glória. Viſitábo.

Oraiſon.

DEus, qui devótæ beáti Románi Pontíficis inſtántiâ, non credéntem pópulum ad tui nóminis agnitiónem evocáſti; méntibus noſtris eámdem infúnde fídei, charitatíſque virtútem; ut cujus glorióſis ſemper adjuvámur præſídiis, ſanctiſſimis provocémur exémplis. Per.

Léctio libri Eccleſiaſtici. Chap. 50. 1.

ECce ſacérdos magnus, qui in vita ſua ſuffúlſit domum & in diébus ſuis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipſo fundáta eſt, duplex ædificátio & excélſi parietes templi. In diébus ſuis emanavérunt púrei aquárum, & quaſi mare adimpléti ſunt ſupra modum. Qui cura-

it gentem ſuam, & li-
erávit eam à perditióne.
Qui prævaluit amplificá-
e civitátem, qui adé-
tus eſt glóriam in con-
erſatióne gentis: & in-
réſſum domûs & átrii
mplificávit. Quaſi ſtella
natutina in médio nébu-
e, & quaſi luna plena
diébus ſuis lucet. Et
uaſi ſol refúlgens, ſic
le effúlſit in templo
Dei. Quaſi arcus refúl-
ens inter nébulas glóriæ,
quaſi flos roſárum in
iébus vernis, & quaſi
lia quæ ſunt in tránſitu
quæ, & quaſi thus rédo-
ns in diébus æſtátis.
Quaſi ignis effúlgens, &
illum ſtetérunt quaſi ra-
mi palmæ, & omnes fi-
lii Aaron in glória ſua.
Oblátio autem Dómi
in mánibus ipſorum
coram omni ſynagóga
Iſraël: & conſummáre
ne fungens in ara, am-
plificáre oblatiónem ex-
célſi Regis. Porréxit ma-
num ſuam in libatióne,
& libávit de ſánguine
uvæ. Effúdit in funda-
ménto altáris odórem
divínum excélſo Prín-
cipi. Tunc exclamave-
runt fílii Aaron, in tu-
bis productílibus ſonuí-
runt, & auditam fecé-
runt vocem magnam in
memóriam coram Deo.

dare glóriam Deo à lábiis ſuis, & in nómine ipsíus gloriári: & iterávit oratiónem ſuam, volens oſténdere virtútem Dei. Et tiunc oráte Deum ómnium, qui magna fecit in omni terra, qui auxit dies noſtros à ventre matris noſtræ, & fecit nobiſcum ſecúndùm ſuam miſericórdiam: det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus noſtris in Iſraël per dies ſempitérnos

Gradual. Fecit quod plácitum erat in conſpéctu Dei ſui, & ſubvértit altária peregríni cultûs. ℣. Diléctus Deo & hominibus cujus memória in benedictióne eſt.

Allelúia, allelúia. ℣. Hic eſt fratrum amátor & pópuli Iſraël; hic eſt qui multùm orat pro pópulo & univérſa civitáte. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangelii ſecúndùm Matthæum. *Cb.* 24. 42.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vigiláte quia neſcítis quâ horâ Dóminus veſter ventúrus ſit. Illud autem ſcitóte quóniam ſi ſciret paterfamílias quâ horâ fur ventúrus eſſet, vigiláret útique, & non síneret pérfodi domum ſuam. Ideò & vos eſtóte paráti: quia quâ neſcítis horâ, Filius hóminis ventúrus eſt. Quis putas, eſt fidélis ſervus, & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuus ſuper familiam ſuam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille ſervus quem, cùm vénerit Dóminus ejus, invénerit ſic faciéntem. Amen dico vobis; quóniam ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum.

Offertoire. Elégi eum ex ómnibus, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incénſum.

Secrete.

SUſcipe, quæſumus, omnípotens Deus, myſticam humilitátis noſtræ oblatiónem, quam pro veneratióne beáti Románi Pontificis, tuæ offérimus majeſtáti; & ejus patrocinántibus méritis, per hæc ipſa ſacrificia plebs tua à cunctis exuátur peccátis. Per.

Communion. Fidélis ſervus & prudens quem conſtítuit Dóminus ſuper familiam ſuam, ut det illis cibum in témpore.

Poſtcommunion.

FAmíliam tuam, quæſumus, Dómine, quam ſacroſáncti córporis & ſánguinis tui participatióne recreáſti, ſólita réſpice pietáte: ut ſancti Præſulis tui Románi précibus fulcíta continuis; & à terrénis hujus ſéculi liberétur incómmodis & æthéreis augeátur increméntis. Per.

A SEXTE.

Capitule. 2. *Theſſ.* 4. 1.

FRatres, rogámus vos & obſecrámus in Dómino Jeſu, ut quemádmodum accepíſtis à nobis, quómodò opórteat vos ambuláre, & placé-

ſicut præcépi

℟. *br.* Sa

induántur

* Allelúia

Sacerdótes.

tui exúltent,

℣. Glória. S

℣. Sacerd

duam ſaluta

℟. Et ſancti

tióne exulta

AUX II. V

Les Ant.

Capitule.

SÍgna Ap

facta ſun

in omni pat

gnis, & p

virtútibus. Q

quod minus

:. *Romain*
'epres , à
s Messe.
SSE,
r.
loquélæ
rmónes ,
audiántur
n omnem
sonus eó-
nes orbis
rum. *Ps.*
glóriam
manuum
irmamén-
ia Patri.
s.
nos per
Apóstolos
ónem tui
e tribuís-
anctórum
is & Ju-
pitérnam
lebráre ,
proficere.
læ beáti
stoli.
; Mémo-
erbórum,
sunt ab
nini nos-
, qui di-
quóniam
npore vé-
, secún-
sua am-

bulántes in impietátibus. Hi sunt, qui ségregant semetipsos, animáles, spíritum non habéntes. Vos autem, charíssimi, superædificántes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orántes, vosmetípsos in dilectióne Dei serváte, expectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam. Et hos quidem argúite judicátos; illos verò salváte, de igne rapiéntes. Aliis autem miserémini in timóre: odiéntes & eam, quæ carnális est, maculátam túnicam. Ei autem qui potens est vos conserváre sine peccáto, & constitúere ante conspéctum glóriæ suæ immaculátos in exultatióne in advéntu Dómini nostri Jesu Christi, soli Deo salvatóri nostro, per Jesum Christum Dóminum nostrum, glória & magnificéntia, & impérium & potéstas ante omne séculum, & nunc, & in ómnia sécula seculórum. Amen.

Graduel. Vocávit Dóminus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nomi-

gelii ſecundum Joannem. *Cap.* 14. 19.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcipulis ſuis : Adhuc módicum, & mundus me jam non videt. Vos autem vidétis me : quia ego vivo & vos vivétis. In illo die vos cognoſcétis, quia ego ſum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Qui autem habet mandáta mea, & ſervat ea ; ille eſt, qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur à Patre meo : & ego díligam eum, & manifeſtábo ei meipſum. Dicit ei Judas non ille Iſcariótes : Dómine, quid factum eſt, quia manifeſtatúrus es nobis teipſum, & non mundo ? Reſpón-

Secr

GLóriam
ſanctór
Apoſtolórum
Judæ perpé
rántes, qu
eam, ſacri
expiári, dign
mus. Per D

Communio

tes circa dor
ſumébant c
exultatióne,
táte cordis,
tes Deum,
tes gratiam
plebem.

Poſtcomm

PErcéptis
ſacramén
plices exor
intercedéntil
Apóſtolis tui
Juda, quæ

LE I. NOVEMBRE.

LA FESTE DE OUS LES SAINTS.

SOLEMNEL.

L'EGLISE fait en une ſeule Fête la mémoire de tous les Saints, par pluſieurs raiſons. 1. Elle deſire que les fidéles réparent en cette Fête générale ce qui a manà leur pieté dans la célébration des fêtes partires. 2. Ne pouvant, à cauſe du grand nomdes Saints, donner à chacun un jour particupour en faire la Fête, elle y ſupplée en les raſlant tous en un même jour. 3. Saint Bernard rque que l'Egliſe joint aux Saints qui ſont déja le Ciel, les Saints qui ſont encore ſur la ; & qui, quoique leur ſainteté ſoit expoſée à ciſſitude & au changement, ſont néanmoins aſſurés dans la préſcience & la prédeſtination Dieu. 4. Elle veut nous apprendre que nous nes tous apellés à la ſainteté ; & que nous n'anul prétexte pour nous excuſer de devenir ts, puiſque nous voïons parmi les Saints des nnes de tout âge, de tout ſexe, & de toute

ondition. 5. Elle veut nous obtenir une abondan
e miſericorde de Dieu, en emploïant une grande
ultitude d'interceſſeurs. 6. Enfin elle repreſente
a grande Fête, c'eſt-à-dire la beatitude éternelle;
ù tous ſes enfans & tous ſes membres étant ſaints,
lle les raſſemblera, pour loüer & pour adorer à
amais la Sainteté & la Majeſté de Dieu.

Les fidéles entreront dans ces réflexions; & ils
doreront Dieu toûjours admirable en ſes Saints,
oit qu'il les ſanctifie par ſa grace, ſoit qu'il les
ouronne dans ſa gloire. Ils les regarderont eux-
mêmes comme les amis de Dieu, & de puiſſans
nterceſſeurs auprès de lui. Enfin, aïant excité leur
ſpérance & leurs deſirs, à la vûë de la gloire dont
es Saints joüiſſent dans le Ciel, ils s'animeront à
es imiter; perſuadés qu'ils doivent être ce que les
aints ont été, s'ils veulent devenir ce que les
aints ſont devenus.

AUX I. VESPRES.

illos, & dedú-
ad vitæ fontes
. * Et. ℣. Gló-
.
, Cœlo quos,
ix ij. *Vepres.*
mine, in juſti-
altabúntur, al-
. Quóniam gló-
is eórum tu es,

gníficat, *Ant.*
fuiſti in miſeri-
a, Dómine,
uem redemiſti;
eum in fortitú-
ad habitáculum
tuum, allelúia.
MPLIES.
. a. Nox ultrà
& non egébunt
ucérnæ, neque
olis; quóniam
illuminábit eos.
Dona Deus, 40.
inc dimittis,
i. Allelúia, clá-
illuminábit ci-
, allelúia: & lu-
is eſt Agnus,
, allelúia.
ATINES.
Sanctum Sanc-
lóminum, veni-
émus.
Hymne.
ſancti próceres,
Súperûm chori,
ıtquot habet Ré-
príncipes,

Noſtros nunc date veſtris
Cantus júngere cántibus.
PRIMIS ante álios,
glória cœlitum,
Chriſti Virgo parens ful-
get honóribus,
Divinóque ſevérum
Flectit pignore Júdicem.
ASTANT Spirituum
mille ácies throno,
Regi ſancta ferunt vota
cliéntium,
Hîc Baptíſta profúndo
Lucis flúmine mérgitur.
QUORUM núntia vox
Orbis ad últimas,
Chriſtum vox rélonans
intónuit plagas;
Præcónes duodéni
Sacris vátibus állident.
FUSO purpurei ſánguine Mártyres,
Et puro nívea péctore Vírgines
Agno cándida fundunt
Rubris lília cum roſis.
QUI pavêre ſuos præpóſiti greges,
Paſcúntur ſúpero Númine pléniùs;
Qui flevêre, ſerénus
Abſtérgit lácrymas Pater.
A quo cuncta fluunt,
máxima laus Patri;
Qui mundum réparat,
máxima Fílio;
Et quo péctora flagrant
Sit laus máxima Flámini. Amen.

u I. NOCTURNE.

1. *Ant.* 1. d. Redém-
i à Dómino convertén-
r, & vénient in Sion
im laude, & lætitia
mpitérna ſuper caput
ɔrum.

2. *Ant.* 2. D. Grátia
ei & miſericórdia eſt
ſanctos ejus, & rel-
ctus in electos illius.

3. *Ant.* 3. A. Déxterâ
à e:get eos Dóminus &
'áchio ſancto ſuo de-
ndet illos.

℣. In ætérnum exul-
bunt, allelúia. ℟. Et
ıbitábis in eis, allelúia.

Leçon 1.

x libro Apocalýpſis
ıéri Ioánnis Apóſtoli

des ardéntes ante thr
num, qui ſunt ſepte
ſpíritus Dei. Et in co
ſpéctu ſedis tanquàm m
re vítreum ſimile cryſt
lo; & in médio ſedis,
in circúitu ſedis, quàtu
animália plena ócu
antè & retrò. Et ánim
primum ſimile leóni,
ſecúndùm ánimal ſim
vítulo, & tértium án
mal habens fáciem qu
hóminis, & quartum ár
mal ſimile áquilæ vol
ri. Et quátuor animáli
ſíngula eórum habéba
alas ſenas: & in circúit
& intùs plena ſunt óc
lis: & réquiem non h

ſubtus terram, aperíre librum, neque reſpícere illum. Et ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus eſt aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de ſenióribus dixit mihi: Ne fléveris, ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre líbrum, & ſólvere ſeptem ſignácula ejus. Et vidi: & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio ſenió… Agnum ſtantem tanquam occíſum, habéntem córnua ſeptem, & óculos ſeptem, qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei, miſſi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera ſedéntis in throno librum. Et cùm aperuíſſet librum, quátuor animália, & vigínti quátuor ſenióres cecidérunt coram Agno, habéntes ſínguli citharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ ſunt oratiónes Sanctórum.

℟. Beátam, cij.

Leçon iij. v. 9.

CAntábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre ſignácula ejus: quóniam occíſus es, & redemíſti nos Deo in ſánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne: & feciſti nos Deo noſtro regnum, & ſacerdótes: & regnábimus ſuper terram. Et vidi, & audívi, vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & ſenióru… & erat número eórum millia millium, dicéntium voce magnâ: Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo eſt, & ſuper terram, & ſub terra, & quæ ſunt in mari, & quæ in eo: omnes audívi, dicéntes: Sedénti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & poteſtas in ſécula ſeculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor ſenióres cecidérunt in fácies ſuas: & adoravérunt vivéntem in ſécula ſeculórum.

℟. Audívi, 259.

AD II. NOCTURNE.

Ant. 1. 4. c. Juſtórum ánimæ in manu Dei ſunt,

t non tanget illos tor-
néntum mortis.

2. *Ant.* 7. a. Compu-
áti sunt inter filios Dei,
t inter Sanctos sors illó-
um est.

3. *Ant.* 6. f. Lux & sol
rtus est, & húmiles exal-
áti sunt.

℣. Inebriabúntur ab
bertáte domûs tuæ, al-
elúia, ℟. Et torrénte
oluptátis tuæ potábis
os, allelúia.

Leçon iv.

ermo sancti Bernárdi
Abbátis.

FEstíva nobis est dies
hæc, & inter præ-
ipuas solemnitátes nu-
erátur. Nóvimus festi-
Angelis honoránda beni-
gnitas Dei, non ad pœ-
niténtiam addúcens, sed
abdúcens ab ómnibus
quibus pœniténtia debe-
rétur; non erípiens à ten-
tatióne, sed à tentatióne
consérvans. Aliud sanè
in his sanctitátis genus
vidétur honorándum, qui
venérunt ex magna tribu-
latióne, & dealbavérunt
stolas suas in sánguine
Agni.

℟. Illi viri misericór-
diæ sunt, quorum pie-
tátes non defuérunt:
* Cum sémine eórum
pérmanent bona, heré-
ditas sancta nepótes eó-
rum. ℣. Ab uno orti sunt

ad hunc prædestinatiónem. Latet ergo hujúsmodi sanctitas penes Deum: clausa est, & clausè quodámmodò celebrátur. Sit ergo istórum celébritas sanctórum in corde Dei; quóniam novit Dóminus qui sunt ejus. Nos in vita sua hóminem laudáre prohibémur. Quómodò namque secúra laudátio, ubi nec vita ipsa secúra? Illórum lauda virtútem, quorum jam certa victória est. Tota ínterim beatitúdo nostra est timére Deum, dicénte Scriptúrâ: Beátus homo qui semper est pávidus. Et item Psalmísta ait: Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. Céterùm longè áliter beáti, in quibus jam perfécta cháritas foràs misit timórem, neç jam timent ambulántes in viis: sed laudant pótiùs habitántes in domo, sicut idem ait: Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; in sécula seculórum laudábunt te. Nostra ergò felícitas, nostra ínterim festívitas in timóre Dei: nam illórum magis in exultatióne & laude versátur.

℟. In omnem, iij.

Leçon vj.

AD quid Sanctis laus nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quò eis terrénos honóres, quos juxta verácem Fílii promissiónem honorificat Pater cœléstis? Quò eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsùs ita est, dilectíssimi, honórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostrâ devotióne præstátur. Planè, quòd eórum memóriam venerámur, nostrâ ínterest, non ipsórum. Vultis scire quantùm ínterest nostrâ? Ego in me, fáteor, ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári; ut eórum tam optábili societáte fruámur, & mereámur & concíves & contubernáles esse Spirítuum beatórum, miscéri cœtui Patriarchárum, cúneis Prophetárum, Senátui Apostolórum; Mártyrum exercítibus numerósis, Confessórum collégiis, Vírginum choris; in ómnium dénique cólligi & collætári communióne Sanctórum. Singulórum quippe recordatiónes, quasi scintíllæ singulæ: imò quasi ardentíssimæ

ices devótos accéndunt
nimos , ut eórum &
onſpéctum ſitiant &
ompléxum , ádeò ut pleúmque étiam inter eos
ſſe ſe réputent : modò
d omnes ſimul , modò
d hos vel ad illos totâ
viditáte & veheméntiâ
orda vibrántes. Væ nois à durítia cordis noſri. Præſtolátur nos Eccléſia illa primitivórum,
: negligimus : desideant nos Sancti , & paripéndimus : expéctant
os juſti , & diſſimulâmus : excitémur aliquándo , ſtarres , reſurgámus
am Chriſto ; quæráms

℣. Laudáte Dóminum in Sanctis ejus ; allelúia. ℟. Laudáte eum in firmaménto virtútis ejus, allelúia.

Leçon vij.

De Epiſtola prima beati Pauli Apóſtoli ad Corinthios. *Chap.* 2. 7.

LOquimur Dei ſapiéntiam in myſtério , quæ abſcóndita eſt , quam prædeſtinavit Deus ante ſécula in glóriam noſtram , quam nemo principum hujus ſéculi cognóvit : ſi enim cognoviſſent, nunquam Dóminum gloriæ crucifixiſſent. Sed ſicut ſcriptum

quod invéniet in eo, quantùm ad mores óptimos pértinet, perféctum vitæ Christiánæ modum. Si quæritur quid significet mons, benè intelligitur significáre majóra præcépta justitiæ, quia minóra erant quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per sanctos Prophétas & fámulos suos, secúndùm ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat; & per Filium suum majóra pópulo, quem charitáte jam libe-

℣. Glória.*

Te Deu

A L A

℣. Repl

dio os nostr

℟. Et lingu

tatióne, all

1. An

Vidi t

gnam

meráre nem

ómnibus Ge

tes ante thr

mæ in máni

2. Ant. 7

Angeli stab

tu throni, &

conspéctu th

suas, &

Deum.

ſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt, ſuperindui cupiéntes.

Hymne.

OMNIS dùm réſonat cúria Cœlitum,
Hìc flemus pátriis finibus éxules;
Hìc ſuſpénſa tenémus
Muris cántibus órgana.
QUANDO mens miſero libera cárcere
Se veſtris ſóciam cœtibus íneret,
Et, calígine pulſâ,
Cœli lucem habitábimus!
OBSCURÆ fúgient mentis imágines,
Cùm ſtantes própiùs lúminis ad jubar,
Nos Verum ſine nube
Ipſo in fonte vidébimus.
NOBIS ſancta cohors ſis bona; flúctibus
Luctántes médiis, quos modò réſpicis,
Da portus. duce Chriſto,
Da contingere próſperos.
A quo cuncta fluunt máxima laus Patri;
Qui mundum réparat, máxima Fílio;
Et quo péctora flagrant
Sit laus máxima Flámini. Amen.

℣. Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, allelúia. ℟. Magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus, allelúia.

A Benedíctus, *Ant.* 4. c. Venit antíquus diérum, & judícium dedit Sanctis Excelſi, & tempus advénit, & regnum obtinuérunt Sancti, allelúia.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

MAndat ſancta Synodus Epiſcopis ómnibus, & céteris docéndi munus curámque ſuſtinéntibus, ut fidéles diligénter inſtruant, docéntes eos, Sanctos unà cum Chriſto regnántes, oratiónes ſuas pro homínibus offérre: bonum atque útile eſſe ſuppliciter eos invocáre; & ob beneficia impetránda à Deo, per Filium ejus Jeſum Chriſtum Dominum noſtrum, qui ſolus noſter Redémptor & Salvátor eſt. ad eórum oratiónes, opem, auxiliúmque confúgere.

A TIERCE.

Capitule. Apoc. 4.

PRocidébant vigínti quátuor ſenióres ante ſedéntem in throno, & adorábant Vivéntem in ſécula ſeculórum,

℟. *br.* Beáti qui hábi-
ınt in domo tua, Dó-
ıine, * Allelúia, alle-
ıia. Beáti. ℣. In ſécula
ɛculórum laudábunt te.
Allelúia. ℣. Glória
'atri. Beáti.

℣. Lætámini in Dó-
ıino, & exultáte juſti,
llelúia. ℟. Et gloriámi-
i omnes recti corde, al.

LA PROCESSION.

℟. Juſti, 314.

2. ℟. Ipſi vicérunt, xxij.

A la Station, ℟. Lau-
em, *le ix. de Matines.*

℣. Lætámini in Dómi-
o & exultáte juſti, alle-
ıia. ℟. Et gloriámini
mnes recti corde, allel.

Oraiſon.

multórum míllium Ange-
lórum frequéntiam; &
Eccléſiam primitivó-
rum, qui conſcripti ſunt
in cœlis. *Pſ.* Magnus Dó-
minus & laudábilis ni-
mis; * in civitáte Dei no-
ſtri in monte ſancto ejus.
℣. Glória. Acceſsiſtis.

Oraiſon.

OMnipotens, ſempi-
itérne Deus, qui no
ómnium Sanctórum tu
rum mérita ſub una tri
buíſti celebritáte vene-
rári: quæſumus, ut de-
ſideràtam nobis tuæ pro-
pitiatiónis abundántiam,
multiplicátis intercesſó-
ribus largiáris. Per.

Léctio libri Apocalýp-

ſubtus terram, aperíre librum, neque reſpícere illum. Et ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus eſt aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de ſenióribus dixit mihi: Ne fléveris, ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, & ſólvere ſeptem ſignácula ejus. Et vidi: & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio ſenióram, Agnum ſtantem tanquam occíſum, habéntem córnua ſeptem, & óculos ſeptem, qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei, miſſi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera ſedéntis in throno librum. Et cùm aperuíſſet librum, quátuor animália, & vigínti quátuor ſenióres cecidérunt coram Agno, habéntes ſinguli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ ſunt oratiónes Sanctórum.

℟. Beátam, cij.

Leçon iij. v. 9.

CAntábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre ſignácula ejus: quóniam occíſus es, & redemíſti nos Deo in ſánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne: & fecíſti nos Deo noſtro regnum, & ſacerdótes: & regnábimus ſuper terram. Et vidi, & audívi, vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & ſenióram: & erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magná: Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo eſt, & ſuper terram, & ſub terra, & quæ ſunt in mari, & quæ in eo: omnes audívi, dicéntes: Sedénti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & poteſtas in ſécula ſeculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor ſenióres cecidérunt in fácies ſuas: & adoravérunt vivéntem in ſécula ſeculórum.

℟. Audívi, 259.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 1. c. Juſtórum ánimæ in manu Dei ſunt.

Erécta ſólio,
Et cœlo púrior
Plena ſtat grátiâ.

VATES cum Pátribus
Antíqui fœderis,
Cum cœli cívibus
Æterni múneris
Gaudent participes.

QUORUM elóquiis
Crevit Relligio
Biſſénis ſóliis
Sancto collégio
Aſſidunt príncipes.

CŒTUS qui pértulit
Forte martýrium,
Quam Deus détulit,
Fert mortis prǽmium,
Palmam victóriæ.

QUONDAM prǽpóſiti
Paſcéndis pópulis
Potántur póſiti
Ter ſancti Núminis
Perénni cármine
Cantant delícias.

VESTRIS ſuccúrrit
O Sancti, filiis,
Ad portum dúcite
Quos noſtis médiis
Luctári flúctibus.

PER vos expóſcim
Ut qui vos múnerat
Deus Altíſſimus,
In noſtris ínſerat
Amórem córdibus.

Amen. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum. *Cb.* 5. 1.

IN illo témpore; Videns Jeſus turbas, aſcéndit in montem, cùm ſediſſet, accé

[redacted]

ur. Beáti, qui perſecu-
ónem patiúntur propter
uſtítiam: quóniam ipſó-
um eſt regnum cœló-
um. Beáti eſtis cùm ma-
dixerint vobis, & per-
ſecúti vos fúerint, & dí-
xerint omne malum ad-
vérsùm vos, mentiéntes,
propter me: gaudéte, &
exultáte, quóniam mer-
ces veſtra copióſa eſt in
cœlis.

Offertoire. Occíſus es,
Dómine, & redemíſti
nos in ſánguine tuo ex
omni tribu, & lingua, &
pópulo, & natióne; & fe-
ciſti nos Deo noſtro
regnum & ſacerdótes,
allelúia.

Secrete.

MUnera tibi, Dómi-
ne, noſtræ devo-
tiónis offérimus: quæ &
pro cunctórum tibi grata
ſint honóre juſtórum; &
nobis ſalutária, te miſe-
ránte, reddántur. Per.

Communion. Servi mei
cómedent & bibent dicit
Dóminus, lætabúntur,
& laudábunt præ exulta-
tióne cordis, allelúia.

Poſtcommunion.

DOmine Deus omní-
potens, quem unum
Sanctum adorámus, fac
nos in Eccléſiæ trium-
phántis communióne col-
léctos, & ſanctificatió-
nem in timóre perficere,
& ex hac cœléſti menſa
ad perénne transíre con-
vívium. Per.

A SEXTE.

Capitule. Iſaïæ. 43.

PÓpulum iſtum for-
mávi mihi, laudem
meam narrábit.

℟. *br.* Vox exultatió-
nis & ſalútis, * Allelúia,
allelúia. Vox. ℣. In ta-
bernáculis juſtórum,
* Allelúia, allelúia.
℣. Glória Patri. Vox.

℣. Memóriam abun-
dántiæ ſuavitátis tuæ
eructábunt, allelúia.
℟. Et juſtítiâ tuâ exultá-
bunt, allelúia.

A NONE.

Capitule. 1. *Joan.* 3.

NUnc filii Dei ſu-
mus: & nondùm
appáruit quid érimus.
Scimus quóniam cùm ap-
parúerit, ſímiles ei éri-
mus: quóniam vidébi-
mus eum ſícuti eſt.

℟. *br.* Quis dabit mihi
pennas ſicut colúmbæ?
* Allelúia, allelúia.
Quis. ℣. Volábo; &
requiéſcam. * Allelúia.
℣. Glória. Quis.

℣. Exultáte juſti in Dó-
mino, allelúia. ℟. Rec-
tos decet collaudátio,
allelúia.

AUX II. VESPRES.

Les Ant. de Laudes.

Capitule. 1. Cor. 2.

OCulus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hóminis aſcéndit, quæ præparávit Deus iis, qui diligunt illum.

℟. Laudem dícite, 322.

Hymne.

CŒLO quos éadem glória cónſecrat, Terris vos éadem concélebrat dies:
Læti veſtra ſimul præmia pángimus
Duris parta labóribus.
JAM vos paſcit amor, núdaque Véritas;
cérnua fróntibus,
Inter tot rútili fúlgura lúminis,
Regnánti Dómino dévovet áurea
Quæ ponit diadémata.
GENTES innúmeræ, conſpicuæ ſtolas
Agni purpúreo ſánguine cándidas,
Palmis læta cohors cántibus ǽmulis
Ter Sanctum célebrant Deum.
SIT laus ſumma Patri, ſúmmaque Filio,
Sit par, ſancte, tibi glória, Spíritus,
Qui das pro méritis óptimus árbiter

ſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupiéntes.

Hymne.

OMNIS dùm réſonat cúria Cœlitum,
Hìc flemus pátriis finibus éxules;
Hìc ſuſpénſa tenémus
Muris cántibus órgana.
QUANDO mens míſero líbera cárcere
Se veſtris ſóciam cœtibus ínſeret,
Et, calígine pulſâ,
Cœli lucem habitábimus!
OBSCURÆ fúgient mentis imágines,
Cùm ſtantes própiùs lúminis ad jubar,
Nos Verum ſine nube
Ipſo in fonte vidébimus.
NOBIS ſancta cohors ſis bona; flúctibus
Luctántes médiis, quos modò réſpicis,
Da portus duce Chriſto,
Da contingere próſperos.
A quo cuncta fluunt máxima laus Patri;
Qui mundum réparat, máxima Fílio;
Et quo péctora flagrant
Sit laus máxima Flámini. Amen.

℣. Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, allelúia. ℟. Magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus, allelúia.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. c. Venit antíquus diérum, & judícium dedit Sanctis Excelſi, & tempus advénit, & regnum obtinuérunt Sancti, allelúia.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

MAndat ſancta Synodus Epíſcopis ómnibus, & céteris docéndi munus curámque ſuſtinéntibus, ut fidéles diligénter inſtruant, docéntes eos, Sanctos unà cum Chriſto regnántes, oratiónes ſuas pro homínibus offérre: bonum atque útile eſſe ſuppliciter eos invocáre; & ob beneficia impetránda à Deo, per Fílium ejus Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum, qui ſolus noſter Redémptor & Salvátor eſt, ad eórum oratiónes, opem, auxiliúmque confúgere.

A TIERCE.

Capitule. Apoc. 4.

PRocidébant vigínti quátuor ſenióres ante ſedéntem in throno, & adorábant Vivéntem in ſécula ſeculórum.

videt homo, & tu videbis? Nunquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora: ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cùm sit nemo qui de manu tua possit erúere.

Leçon iij. v. 8.

MAnus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu; & sic repéntè præcípitas me? Meménto, quæso, quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum me coagulásti? Pelle & cárnibus vestísti me: óssi-

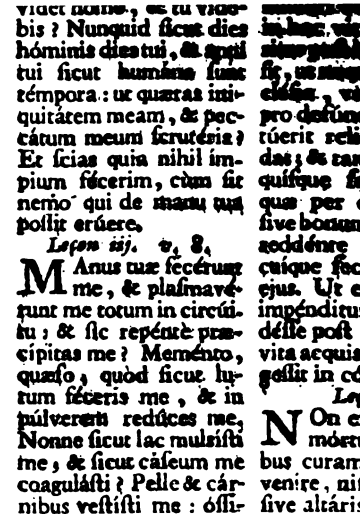

[illegible]
in hac vi
[illegible]
sit, ut [illegible]
clásia, v
pro defún
túerit reli
das; & ta
quísque s
quæ per
sive bonum
reddénte
cuíque fec
ejus. Ut e
impénditu
désse post
vita acquis
gessit in có

Le

NOn e
mórt
bus curam
venire, ni
sive altáris

bu filiórum Iſraël. Ex tribu Juda duódecim millia ſignáti : Ex tribu Ruben duódecim míllia ſignáti : Ex tribu Gad duódecim míllia ſignáti : Ex tribu Aſer duódecim míllia ſignáti: Ex tribu Néphthali duódecim míllia ſignáti : Ex tribu Manáſſe duódecim míllia ſignáti : Ex tribu Símeon duódecim míllia ſignáti : Ex tribu Levi duódecim míllia ſignáti : Ex tribu Joſeph duódecim míllia ſignáti: Ex tribu Zábulon duódecim míllia ſignáti : Ex tribu Iſſachar duódecim míllia ſignáti: Ex tribu Bénjamin duódecim míllia ſignáti. Poſt hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, & tribubus & pópulis, & linguis : ſtantes ante thronum, & in conſpéctu Agni, amícti ſtolis albis, & palmæ in mánibus eórum, & clamábant voce magnâ dicéntes : Salus Deo noſtro, qui ſedet ſuper thronum, & Agno. Et omnes Angeli ſtabant in circúitu throni, & ſeniórum, & quátuor animálium : & cecidérunt in conſpéctu throni in fácies ſuas, & adoravérunt Deum, dicéntes, Amen. Benedíctio, & cláritas, & ſapiéntia, & gratiárum áctio, honor, & virtus, & fortitúdo Deo noſtro, in ſécula ſeculórum, Amen.

Graduel. Deus, qui dives eſt in miſericórdia, propter nímiam charitátem ſuam quâ diléxit nos, conſedére fecit in cœléſtibus. ℣. Benedíctus Deus, qui elégit nos in Chriſto ut eſſémus ſancti, & immaculáti in conſpéctu ejus in charitáte.

Allelúia, allelúia. ℣. Deo grátias, qui dedit nobis victóriam per ipſum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Proſe.

EXULTET láudibus
Cœléſtis cúria,
Terra cœlitibus
Quos ornat glória,
Appláudat cánticis.

BEATITUDINIS
Qui ſe fons áperit,
Ætérni lúminis
Splendórem ínſerit
Méntibus cœlicis.

NUDATO Númine
Agnus qui cérnitur,
In ſuo ſanguine
Adhuc immérgitur
Perénnis hóſtia.

NON eſt qui Fílio
Matre ſit própior ;

in hac vita tantùm in Chriſto ſperántes ſumus, miſerabilióres ſumus ómnibus homínibus. Nunc autem Chriſtus reſurréxit à mórtuis primitiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum. Et ſicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Chriſto omnes vivificabúntur.

Leçon viij. v. 35.

SEd dicet áliquis: Quómodò reſúrgunt mórtui: qualíve córpore vénient? Inſipiens, ſolis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas ſtellarum. Stella enim à ſtella differt in claritáte: ſic & reſurréctio mortuórum. Seminátur in corrupti-ne, ſurget in incorruptióne. Seminátur in ignobilitáte, ſurget in gloria. Seminátur in infirmitate, ſurget in virtúte. Seminatur corpus animále, ſurget corpus ſpirituále.

Leçon ix. v. 51.

ECce myſtérium vobis dico. Omnes quidem reſurgémus, ſed non omnes immutábi-

victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte & immóbiles : abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quòd labor vester non est inánis in Dómino.

Aux Heures, les Pseaumes de la Férie.

A PRIME.

Ant. 2. d. Loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre.

Oraíson, Fidélium. ℣. Pretiósa. *Oraíson*, Sancta Maria. *enfuite le Canon ſans bénédiction ni* Tu autem. *on dit les Recommandations de l'ame des Défunts, qui ſe trouvent après l'Office des Morts, en omettant tout le Pſeaume*, Beáti immaculáti.

A TIERCE.

Ant. 4. a. Peccávi, quid fáciam tibi, ô custos hóminum ? Quare non aufers iniquitátem meam ?

Après Tierce, on fait la Proceſſion dans le Cimetiere & dans l'Egliſe, en chantant les Répons, Líbera me, *avec tous ſes Verſets*, Scio quòd Redémptor, & Clamávi ad te, *comme dans l'Office des Morts.*

A LA MESSE,

Introíte.

RESpice, Dómine, in testaméntum tuum ; & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris. *Pſ.* Ut quid, Deus, repulísti in finem ; * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ? ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. Réspice.

Oraíson.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redémptor, animábus ómnium Fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tribue peccatórum ; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur ; Qui vivis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. *Cor.* 15. 51.

FRatres ; Ecce mystérium vobis dico : Omnes quidem resurgémus : sed non omnes immutábimur. In momento, in ictu óculi in novíssima tuba : canet enim tuba, & mórtui resur-

ent incorrúpti : & nos
mmutábimur. Opórtet
nim corruptibile hoc in-
úere incorruptiónem :
c mortále hoc indúere
mmortalitátem. Cùm
utem mortále hoc in-
úerit immortalitátem :
unc fiet sermo, qui scrip-
us est: Absórpta est mors
n victória ? Ubi est ,
nors , stímulus tuus ?
límulus autem mortis ,
peccátum est : virtus ve-
ò peccáti , lex. Deo au-
em grátias qui dedit no-
bis victóriam per Dó-
minum nostrum Jesum
Christum.

Graduel. Dómine, om-

justus , & Deus nolit,
miserétur.

Sequence. Dies iræ,
dies illa , clxix.

Sequéntia sancti Evan-
gélii secúndum Joan-
nem. *Chap.* 5. 25.

IN illo témpore : Je-
sus dixit Judæis :
Amen , amen dico vobis,
quia venit hora , & nunc
est , quando mórtui áu-
dient vocem Filii Dei :
& qui audierint , vivent.
Sicut enim Pater habet
vitam in semetipso , sic
dedit & Filio habére vi-
tam in semetipso : & po-
testátem dedit ei judi-
cium fácere , quia Filius

Secrete.

HOſtias, quæſumus, Dómine, quas tibi pro animábus Fidélium ómnium defunctórum offérimus, propitiátus ſuſcípe: ut quibus fidei chriſtiánæ méritum contulíſti, dones & præmium. Per Dóminum noſtrum.

Communion. Qui manducat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, habet vitam ætérnam, & ego reſuſcitábo eum in noviſſimo die.

Poſtcommunion.

ANimábus, quæſumus, Dómine, ómnium Fidélium defunctórum orátio proficiat ſupplicántium: ut eas, & à peccátis éxuas, & tuæ redemptiónis fácias eſſe participes, Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte.

Au lieu de Ite miſſa eſt, *on dit*, Requiéſcant in pace.

℟. Amen.

A SEXTE.

Ant. 3. c. Parce mihi, Deus, nihil enim ſunt dies mei.

A NONE.

Ant. 4. *irreg.* D. Líbera me, Dómine, & pone me juxta te.

LE VIII. NOVEMBRE.

L'Octave de tous LES SAINTS, & la Vénération DES Stes. RELIQUES.

Double majeur.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 3. a. Sit memória illórum in benedictióne, & oſſa eórum púlluleat de loco ſuo.

2. *Ant.* 1. a. Revelábit terra ſánguinem ſuum, & non opériet ultrà interfectos ſuos.

3. *Ant.* 7. c. Mundi Creátor ſpíritum vobis íterum cum miſericórdia reddet & vitam.

4. *Ant.* 6. f Vivent mórtui: expergiſcímini, & laudáte qui habitátis in púlvere.

5. *Ant.* 5. a. Rex mundi defunctos, pro ſuis légibus in ætérnæ vitæ reſurrectióne ſuſcitábit.

Capitule. Ezech. 37.

HÆc dicit Dóminus Deus; Ecce ego apériam túmulos veſtros, & edúcam vos de ſepúlchris veſtris, pópulus meus: & indúcam vos in terram Iſraël, & ſciétis quia ego Dóminus.

℟. Vidébitis, & gaudébit cor veſtrum. * Et

ossa vestra quasi herba germinábunt : † Et cognoscétur manus Dómini servis ejus. ℣. Cùm Christus apparúerit, vita vestra ; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. * Et ossa. ℣. Glória Patri. † Et cognoscétur.

Hymne.

O Vos unánimes Christiadum chori,
Sanctórum túmulos & cíneres Patrum,
Dulces exúvias, pignora cœlitûm,
Lætis dicite cántibus.
CŒLO quando piis æqua labóribus
Felices ánimæ gáudia supplicibus pia,
Tutum præsídium, plenis colit ósculis,
Si vos nostra movent, subsidium, boni
Vestris ferte chéntibus.
UT cùm nostra novis spléndida dótibus
Surget juncta choris spirituum caro,
Indivisa Trias sit Deus ómnia
Nobis semper in ómnibus. Amen.

℣. Omnia ossa mea dicent, allelúia. ℟. Dómine quis similis tibi? allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 8. g. Dórmiunt in terræ

ro Eliséi ; quod cùm
tigisset ossa ejus , re-
xit homo , & stetit su-
r pedes suos.
. *Ant.* 2. D. Ossa ipsó-
m visitáta sunt , & post
ortem prophetavérunt.
4. *Ant.* 1. D. In pla-
as ejiciébant infirmos,
veniénte Petro, saltem
nbra illíus obumbráret
iemquám illórum, & li-
rarentur ab infirmitâ-
bus suis.
5. *Ant.* 6. f. Concur-
bat multitúdo viciná-
m civitátum Jerúsá-
m , afferéntes ægros :
ii curabántur omnes.
6. *Ant.* 4. *irreg.* d. Su-
r lánguidos deferebán-
r à córpore Pauli sudá-
a , & recedébant ab eis
nguóres ; & spíritus ne-
iam egrediebántur.
7. *Ant.* 3. g. Jesus mór-
us est , & resurréxit :
a & Deus eos , qui dor-
iérunt per Jesum , ad-
úcet eum eo.
. *Ant.* 5. a. Expectâtio
eatúræ revelatiónem
iórum Dei expéctat.
9. *Ant.* 6. *irreg.* Ipsa
eatúra liberábitur à
rvitúte corruptiónis ,
libertátem glóriæ filió-
m Dei.
℣. Custódit Dóminus
nnia ossa eórum. allel.

℟. Unum ex his non con-
terétur , allelúia.
Te Deum.

A LAUDES.

℣. Exultábunt Dómi-
no , allelúia. ℟. Ossa
humiliáta , allelúia.

1. *Ant.* 1. a.
Corpora Sanctórum
in pace sepúlta sunt,
& nomen eórum vivit in
generatiónem & gene-
ratiónem.
2. *Ant.* 5. f. Seminá-
tur corpus in ignobili-
táte , surget in glória.
3. *Ant.* 2. d. Deus non
est mortuórum , sed vi-
vórum : omnes enim vi-
vunt ei.
4. *Ant.* 8. g. Benedí-
cite spíritus & ánimæ
justórum Dómino : lau-
date & superexaltáte
eum in sécula.
5. *Ant.* 7. g. Cùm à
mórtuis resurréxerint ,
sunt sicut Angeli in cœlis.
Capitule. Philip. 3.
Fratres , expectámus
Dominum nostrum
Jesum Christum , qui
reformábit corpus hu-
militátis nostræ , confi-
gurátum córpori claritá-
tis suæ. *Hymne.*
Adéste , Sancti ,
plúrimo
Dum thure , vestra dum
piis

in hac vita tantùm in Christo speránte sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit à mórtuis primitiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Christo omnes vivificabúntur.

Leçon viij. v. 35.

SEd dicet áliquis: Quómodò resúrgunt mórtui: qualíve córpore vénient? Insipiens, tu quod séminas, non vivificátur, nisi priùs moriátur: & quod séminas, non corpus, quod futúrum est, séminas, sed nudum granum, ut putà trítici, aut alicújus ceterórum, Deus autem dat illi corpus sicut vult: & unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro: sed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália píscium. Et córpora cœléstia, & [illegible] éstria: sed [illegible] cœléstium [illegible] autem ter- [illegible] lia cláritas solis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas stellárum. Stella enim à stella differt in claritáte: sic & resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne. Seminátur in ignobilitáte, surget in glória. Seminátur in infirmitáte, surget in virtúte. Seminatur corpus animále, surget corpus spiritále.

Leçon ix. v. 51.

ECce mystérium vobis dico. Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, & mórtui resúrgent incorrúpti: & nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus verò peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis

PROCESSION.
débitis, 335.
. Qui suscitávit
Christum à mór-
Vivificábit &
córpora vestra,
inhabitántem
n ejus in vobis.
s revélat abscón-
novit in ténebris
ra. * Vivificábit.
ation, comme à
le tous les Saints.
ntrée du Chœur,
embra, 338.
. Mórtui, 342.
MESSE,
Introïte.
ltæ tribulatiónes
tórum, & de his
liberábit eos Dó-
Dóminus custó-
ia ossa eórum,
his non conte-
Benedícam Dó-
in omni témpo-
mper laus ejus in
. ℣. Glória Pa-
ltæ.
Oraison.
ge in nobis, Dó-
ne, resurrectió-
m per sanctórum
Relíquias, quæ
e nostra requiés-
cclésia; & fac nos
tális glóriæ partí-
cujus in eórum ci-
pignora venerá-
er Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. *Cor.* 15. 31.

QUotídiè mórior per vestram glóriam, fratres, quam hábeo in Christo Jesu Dómino nostro. Si (secúndùm hóminem) ad béstias pugnávi Ephesi, quid mihi prodest, si mórtui non resúrgunt? manducémus & bibámus, cras enim moriémur. Nolíte sedúci: Corrúmpunt mores bonos collóquia mala. Evigiláte justi, & nolíte peccáre: ignorántiam enim Dei quidam habent; ad reveréntiam vobis loquor. Sed dicet áliquis: Quómodo resúrgunt mortui? qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas, non vivificátur, nisi priùs moriátur. Et quod séminas, non corpus, quod futúrum est, séminas, sed nudum granum, ut putà trítici, aut alicújus ceterórum. Deus autem dat illi corpus sicut vult: & unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro: sed ália quidem hóminum, ália verò pécorum, ália vólucrum, ália au-

rum. Seminátur in corruptióne, ſurget in incorruptióne. Seminátur in ignobilitáte, ſurget in glória. Seminátur in infirmitáte, ſurget in virtúte. Seminátur corpus animále, ſurget corpus ſpiritále.

Gradual. Expergiſcímini, & laudáte qui habitátis in púlvere: eçce ego intromíttam in vos ſpíritum, & vivétis. ℣. Ego apériam túmulos veſtros, & edúcam vos de ſepúlchris veſtris.

Allelúia, allelúia. ℣. Reformábit Chriſtus corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritátis ſuæ. Allelúia. Sequéntia ſancti Evan-

uxórem, &
ſine filiis.
cépit illam
tuus eſt fra
tius accépit
liter & om
& non relic
& mórtui ſ
mè ómnium
& múlier. I
ne ergo cuj
uxor? ſíqu
habuérunt
Et ait illi
hujus ſécu
tradúntur
illi verò qu
búntur ſéc
ſurrectióne
neque nube
cent uxóres
ultrà mor
æquáles e

[redacted]

Isaac, & Deum Jacob. Deus autem non est mortuórum, sed vivórum; omnes enim vivunt ei.

Offertoire. Exhibéte vos Deo tanquàm ex mórtuis vivéntes, & membra vestra arma justítiæ Deo.

Secrete.

MUnera tuæ obláta majestáti, miséricors Deus, benígno, quæsumus, súscipe intúitu, ut eórum nobis précibus fiant salutária, quorum Relíquias venerámur. Per Dóminum.

Communion. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus.

Postcommunion.

DIvína libántes mystéria, quæsumus, Dómine, ut eórum nos ubíque intercéssio prótegat, quorum sacris pignóribus gloriámur. Per.

A SEXTE.

Capitule. Ezech. 37.

VAticináre, fili hóminis, & dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni, spíritus, & insúffla super interfectos istos, & revivíscant.

℟. *br.* Congregáte illi sanctos ejus, * Allelúia, allelúia. Congregáte.

℣. Qui órdinant testaméntum ejus.* Allelúia.

℣. Glória. Congregáte.

℣. Ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ, allelúia. ℟. Benedíctus Deus, allelúia.

A NONE.

Capitule. Ezech. 37.

CUm aperúero sepúlchra vestra, & edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus, requiéscere vos fáciam, & sciétis quia ego Dóminus locútus sum, & feci.

℟. *br.* In justítia tua exaltabúntur, * Allelúia, allel. In. ℣. Quóniam glória virtútis eórum tu es. * Allelúia.

℣. Glória. In justítia.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, allelúia. ℟. Quam abscondísti timéntibus te; allelúia.

AUX II. VESPRES.

Les Ant. de Laudes.

Capitule. 1. Cor. 15.

SEminátur in corruptióne surget in incorruptióne; seminátur in ignobilitáte, surget in glória; seminátur in infirmitáte, surget in virtúte; seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

Hymne, O vos, 336.

℣. Juſti epulántur & xúltent in conſpéctu Dei, allelúia. ℟. Et delecténtur in lætítia, allel.

A Magnificat, *Ant.* .f. Mórtui eſtis, & vita eſtra abſcóndita eſt cum hriſto in Deo, allelúia.

Mémoire de S. Charles veque.

Oraiſon.

Celéſiam tuam, Dómine, ſancti Cároli ontificis continuâ protióne cuſtódi; ut ſicut lum paſtorális ſolicitúo glorióſum réddidit, a nos eius intercéſſio in

℟. In die mala liber eum Dóminus.

A LAUDES.

Capitule. Philipp. 1.

Magnificábitur Chriſtus in córpore me ſive per vitam, ſive p mortem: mihi enim vere Chriſtus eſt & m lucrum. Quòd ſi vive in carne, hic mihi fruct óperis eſt, & quid éligá ignóro.

A LA MESSE

Introïte.

Exaltávi eléctum plebe mea, ol ſancto meo unxi eum manus enim mea au

Christus in córpore meo, sive per vitam, sive per mortem. Mihi enim vívere Christus est, & mori lucrum. Quod si vívere in carne hìc mihi fructus óperis est: & quid éligam ignóro. Coárctor autem è duóbus: desidérium habens dissólvi & esse cum Christo, multò magis mélius: permanére autem in carne, necessárium propter vos.

Gradual. Nudus eram, & cooperuístis me, infírmus, & visitástis me. ℣. Dico vobis, quándiu fecístis uni ex frátribus meis minímis, mihi fecístis.

Allelúia, allelúia. ℣. Beátus qui intélligit super egénum & páuperem; in die mala liberábit eum Dóminus. Allel. Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Cb.* 11. 33.

IN illo témpore; Loquens Jesus turbis, cœpit dícere: Nemo lucérnam accéndit, & in abscóndito ponit, neque sub módio, sed supra candelábrum: ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Lucérna córporis tui, est óculus tuus. Si *óculus tuus fúerit simplex*, totum corpus tuum lúcidum erit: si autem nequam fúerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo ne lumen quod in te est, ténebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum: & sicut lucérna fulgóris illumináhit te.

Offertoire. Cùm sumpsísset cor ejus audáciam propter vias Dómini, excélsa & lucos de Juda ábstulit.

Secrete.

SUscipe, Dómine, múnera tuórum votíva populórum; & sancti Martini Pontíficis précibus grata tibi esse concéde, pro cujus solemnitáte offerúntur. Per.

Communion. Coárctor è duóbus; desidérium habens dissólvi & esse cum Christo; multò magis mélius; permanére autem in carne, necessárium propter vos.

Postcommunion.

DEus, qui beáti Martíni confessiónem remúnerans, perfectam dedísti ei in morte ex charitáte fidúciam; da nobis per hæc sancta, ut ejus præsídio, & exém-

plo, amórem fratru
ſemper voluntáte r
mur. Per Dóminu
trum Jeſum Chriſ
AUX II. VESP
Mémoire de S. M
Pape & Martyr.
Oraiſon, Deus q
tum, xiij.

LE XXI. NOVEM
LA PRESENT
DE LA VIER
Double majeur
AUX I. VESPE
1. *Ant.* 2. D.
SIcut lílium inte
nas, ſic amica
inter filias.
2. *Ant.* 2. d. Ec
pulchra es, amica
óculi tui columbár
3. *Ant.* 5. f. Fon
eórum, puteus aqu
vivéntium, quæ
ímpetu de Líbano.

Dux eſt virgo Sacérdos;
Fas ſit quò próperat ſequi.
ERGO nunc tua Gens ſe tibi cónſecrat;
Ergo noſtra manes pórtio, tu Deus,
Qui de Virgine natus,
Per nos ſæpè renáſceris.
SIT laus ſumma Patri,
ſúmmaque Fílio,
Sit par ſancte tibi glória, Spíritus,
Si nos intùs adúris
Puro corde litábimus.
Amen.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram,
℟. Ut inhábitem in domo Dómini.

℣ Magnificat, *Ant.* 7. g. Tu glória Jerúſalem, tu lætítia Iſraël, tu honorificéntia pópuli noſtri.

A Complies, comme au jour de la Natívité, 248.

A MATINES.

Invit. Jeſum Maríæ fílium, * Venite, adorémus.

Hymne, Quàm pulchrè, *cy-deſſus.*

1. *Ant.* 5. a. Quàm pluchra es, amíca mea, quàm pulchra es? óculi tui columbárum, abſque eo quod intrínſecus latet.

2. *Ant.* 4. e. Tota pulchra es, & mácula non eſt in te.

3. *Ant.* 1. a. Pulchra es, ſuavis, & decóra; terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

4. *Ant.* 6. f. Invéni quem díligit ánima mea; ténui eum nec dimittam.

5. *Ant.* 3. c. Ego quaſi vitis, fructificávi ſuavitátem odóris.

6. *Ant.* 1. *irreg.* Flores mei fructus honóris, & honeſtátis.

7. *Ant.* 7. c. Quaſi Cedrus exaltáta ſum in Líbano, & quaſi cypréſſus in monte Sion.

8. *Ant.* 8. g. In Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta requiévi.

9. *Ant.* 4. *irreg.* d. Sub umbra illius, quem deſideráveram ſedi: & ordinávit in me charitátem.

℣. Dóminus pars hereditátis meæ, ℟. Et cálicis mei.

Te Deum.

A LAUDES.

℣. Immola Deo ſacrifícium laudis, ℟. Et redde Altíſſimo vota tua.

1. *Ant.* 1. a. Dilèctus meus mihi, & ego illi, qui páſcitur inter lília.

2. *Ant. 7.* C. Benedi-
éntur in te, & in ſémine
ıo omnes tribus terræ.

3. *Ant. 6.* ſ. Multæ filiæ
ongregavérunt divitias,
ı ſupergréſſa es univér-
ıs.

4. *Ant. 3. a.* Benedixit te
Dóminus in virtúte ſua,
uia per te ad nihilum re-
égit inimícos noſtros.

Le Cantique, Aperíte
ortas, cix.

5. *Ant. 5. a.* Vidérunt
am filiæ & beatíſſimam
rædicavérunt & reginæ
audavérunt eam.

Capitule. Cant. 6.

QUæ eſt iſta, quæ
progréditur quaſi au-

Plenum qui réferat dim
SOL in virgíneo pa
tore, prævíis
Ardórem rádiis fúſci
intímum:
Hoc fecúnda calóre
Virtus inſita gérmina
UT fert prima nov
múnera frondib
Arbos, irrígui fon
in álveo;
Fructum Virgo dari
Seſe flóribus induit.
SIT ſupréma tibi gl
ria Trínitas,
Quo Virgo téneram
vovet hóſtiam,
Puri Flamen amóris,
Fac nos jam tibi vive
Amen.

A LA PROCESSION.

℟. Benedícta, cj.

2. ℟. Beátam, cij.

A la Station, ℟. Laudáte, civ.

℣. Homo natus eſt in ea. ℟. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Oraiſon.

DEus, qui per Crucem tuam feciſti poténtiam in bráchio tuo; concéde, ut eam recoléntes in feſtivitáte beátæ Maríæ ſemper vírginis; quam promiſiſti dómui Iſraël, miſericórdiam conſequámur. Qui vivis.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* ℣. a. Quàm pulchra, 345.

A LA MESSE,

Introite.

ADducéntur regi vírgines poſt eam, próximæ ejus afferéntur tibi: afferéntur in lætítia & exultatióne, adducéntur in templum regis. *Pſ.* Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri. Adducéntur.

Oraiſon.

DEus, qui beátam Maríam ſemper Vírginem, Spíritûs ſancti habitáculum in templo præſentári voluiſti, præſta, *quæſumus, ut ejus interceſſióne, in templo* glóriæ tuæ præſentári mereámur. Per Dóminum noſtrum..... in unitáte ejúſdem.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

2. *Cor.* 6. 16.

FRatres; Vos eſtis templum Dei vivi, ſicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus, & ipſi erunt mihi pópulus. Propter quod exite de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immúndum ne tetigéritis: & ego recípiam vos: & ero vobis in Patrem, & vos éritis mihi in filios & filias, dicit Dóminus omnípotens.

Graduel. Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam, & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui. ℣. Et concupíſcet rex decórem tuum, quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus.

Allelúia, allelúia. ℣. Diléctus meus mihi, & ego illi, qui páſcitur inter lília. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Chap. 11. 27.

IN illo témpore; Loquénte Jeſu ad turbas,

xtóllens vocem quæ
am múlier de turba,
ixit illi: Beátus venter
ui te portávit, & úbera
uæ suxísti. At ille dixit:
Quinímmo beáti qui áu-
iunt verbum Dei, &
ustódiunt illud.

Offert. Dóminus pars
ereditátis meæ & cáli-
is mei, tu es qui resti-
ues hereditátem meam
ihi. *Secrete.*

SUper hæc dona, quæ-
sumus, Dómine, Spí-
itûs sancti grátia des-
éndat, quo plena bea-
issima Virgo Maria, se
ibi óbtulit hóstiam vi-
am, sanctam, atque

A SEXTE.

Capitule. Cant. 6.

QUæ est ista quæ pro-
gréditur quasi aurora
consúrgens; pulchra
ut luna, elécta ut sol,
terribilis ut castrórum
ácies ordináta?

℟. *br.* Thronus, cxij.

A NONE.

Capitule. Genese. 22.

POssidébit semen tuum
portas inimicórum
suórum, & benedicén-
tur in sémine tuo omnes
gentes terræ.

℟. *br.* Astitit, cxij.

AUX II. VESPRES.

Les Ant. de Laudes, le reste comme aux j. Ve-

riatióne argénti & auprimi & puriſſimi; fruis ejus pretiólior eſt nctis ópibus: & ómnia, æ deſiderántur, huic n valent comparári.

℟. Vidit Jeſus Simóm & Andréam mitntes rete in mare, & illis: * Veníte poſt me, fáciam vos fieri p ſcares hóminum. ℣. Ecce o mittam piſcatóres, cit Dóminus, & piſbúntur eos. * Veníte. Glória. * Veníte.

LAUDES.

℣. Benedictus, *Ant.* a. Erat Andréas frar Simónis Petri, unus duóbus, qui ſecúti erant Joánnem.

LA MESSE,

Introïte.

JOn ſunt loquélæ neque ſermónes, quom non audiántur voces rum. In omnem term exívit ſonus eórum: in fines orbis terræ rba eórum. *Pſ.* Cœli árrant glóriam Dei: * ópera mánuum ejus núntiat firmaméntum. Glória. Non ſunt.

Oraiſon.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplicir exorámus; ut ſicut eccléſiæ tuæ beátus Andréas Apóſtolus éxtitit prædicátor & rector, ita apud te ſit pro nobis perpétuus interceſſor. Per.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes. *Chap.* 3. 7.

FRatres; Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detrimenta. Verúntamen exiſtimo ómnia detriméntum eſſe, propter eminéntem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci, & árbitror ut ſtércora, ut Chriſtum lucrifáciam & invéniar in illo, non habens meam juſtítiam, quæ ex lege eſt, ſed illam quæ ex fide eſt Chriſti Jeſu, quæ ex Deo eſt juſtítia in fide; ad cognoſcéndum illum, & virtútem reſurrectiónis ejus, & ſocietátem paſſiónum illius: configurátus morti ejus: ſi quo modo occúrram ad reſurrectiónem, quæ eſt ex mórtuis: non quòd jam accéperim, aut jam perféctus ſim: ſequor autem, ſi quo modo comprehéndam in quo & comprehénſus ſum à Chriſto Jeſu. Fratres, ego me non árbitror comprehéndiſſe. Unum

2. *Ant.* 7. C. Benedicéntur in te, & in ſémine tuo omnes tribus terræ.

3. *Ant.* 6. f. Multæ filiæ congregavérunt divítias, tu ſupergréſſa es univérſas.

4. *Ant.* 3. a. Benedixit te Dóminus in virtúte ſua, quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros.

Le Cantique, Aperite portas, cix.

5. *Ant.* 5. a. Vidérunt eam filiæ & beatíſſimam prædicavérunt & regínæ laudavérunt eam.

Capitule. Cant. 6.

QUæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra conſúrgens, pulchra ut luna, eléćta ut ſol.

Hymne.

INFÁNS pulſa recèns matris ab úbere
Abſcóndi tácitis quærit in átriis;
Templum Virgo futúra,
Templi creſcit in ædibus.
IN blanda réquie plena negótio,
Uni nota Deo vivere cógitat;
Hìc pro lacte paréntis
Sugit Núminis úbera.
SIC auróra novi núntia lúminis,
Primo manè latet núbibus óblita;
Mox ſolem paritúra,

Plenum qui réfera
SOL in virgín
tore, prævii
Ardórem rádiis
íntimum:
Hoc fecúnda cal
Virtus inſita gér
UT fert prima
múnera fr
Arbos, irrigui
in álveo;
Fructum Virgo
Seſe flóribus in
SIT ſuprèma t
ria Trinitas,
Quo Virgo téne
vovet hóſtiar
Puri Flamen am
Fac nos jam tibi
Amen.

℣. Dóminus abl
me in tabernácul
℟. Protéxit me in
dito tabernáculi ſ

A Benedíctus
5. f. Benedíctus
nus qui te diréxit
nera cápitis princi
micórum noſtrór

A TIER
Capitule. Eccl

IN omnibus r
quæſívi, & in
táte Dómini m
Tunc præcépit
Creátor ómnium:
creávit me, requ
tabernáculo meo.

℟. *br.* Deus in
ejus, cxiij.

A LA PROCESSION.

℟. Benedícta, cj.

2. ℟. Beátam, cij.

A la Station, ℟. Laudáte, civ.

℣. Homo natus eſt in ea. ℟. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Oraiſon.

DEus, qui per Crucem tuam feciſti poténtiam in bráchio tuo; concéde, ut eam recoléntes in feſtivitáte beátæ Maríæ ſemper vírginis; quam promisíſti dómui Iſraël, miſericórdiam conſequámur. Qui vivis.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* 5. a. Quàm pulchra, 345.

A LA MESSE,

Introïte.

ADducéntur regi vírgines poſt eam, próximæ ejus afferéntur tibi: afferéntur in lætítia & exultatióne, adducéntur in templum regis. *Pſ.* Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri. Adducéntur.

Oraiſon.

DEus, qui beátam Maríam ſemper Vírginem, Spíritûs ſancti habitáculum in templo præſentári voluíſti, præſta, quæſumus, ut ejus interceſſióne, *in templo* glóriæ tuæ præſentári mereámur. Per Dóminum noſtrum..... in unitáte ejúſdem.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

2. *Cor.* 6. 16.

FRatres; Vos éſtis templum Dei vivi, ſicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus, & ipſi erunt mihi pópulus. Propter quod exíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immúndum ne tetigéritis: & ego recípiam vos: & ero vobis in Patrem, & vos éritis mihi in fílios & fílias, dicit Dóminus omnípotens.

Graduel. Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam, & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui. ℣. Et concupíſcet rex decórem tuum, quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus.

Allelúia, allelúia. ℣. Diléctus meus mihi, & ego illi, qui páſcitur inter lília. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Chap. 11. 27.

IN illo témpore; Loquénte Jeſu ad turbas,

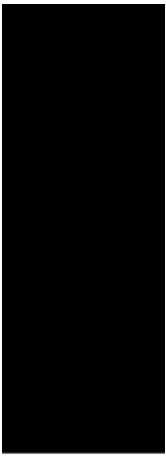

COMMUN DES SAINTS.

INSTRUCTION.

RIen de plus fort pour nous convaincre qu'on peut ſe ſauver dans toutes les conditions de la vie, que cette multitude prodigieuſe de Saints de tout âge & de toutes ſortes d'états, que l'Egliſe honore pendant le cours de l'année. Un des principaux devoirs des fidéles, eſt de s'apliquer à célébrer leurs fêtes comme il faut, mais ſur tout à s'inſtruire de leurs vertus pour les imiter. Outre les vertus génerales & communes à tous les Saints, telles que ſont la haine du péché, l'amour de Dieu, le détachement du monde, le mépris des biens de la terre, l'eſprit de pénitence, l'humilité, la chaſteté, la patience, la perſéverance dans le bien, & autres ſemblables, chaque Saint a eû les vertus particulieres & propres de ſon état. Nous devons tâcher de les diſtinguer avec beaucoup *d'attention*, afin d'entrer avec l'Egliſe dans *le véritable eſprit* de chaque fête.

Port. d'Anom.

UX PREMIERES VESPRES.

I. *Ant.* 1. a.
Os Sacerdótes Dómini vocabímini
ístri Dei noſtri, forinem Géntium coctis.
Ant. 2. D. Vocaur fortes juſtítiæ,
átio Dómini ad glondum.
Ant. 3. a. Ædificádeſérta à ſéculo, &
s antíquas érigent.
Ant. 4. e. Omnes
iderint eos, cognóſillos, quia iſti ſunt
n, cui benedíxit
inus.
Ant. 5. a. In terra ſua
cia poſſidébunt, læſempitérna erit eis.
pitule. Iſaiæ. 61.
Abo opus eórum in
veritáte, & fœdus
ſtuum feriam eis. Et
t in Géntibus ſemen
n, & germen eórum
ſdio populórum.
In omnem terram
t ſonus eórum:
in fines orbis terræ
i eórum. ℣. illi propædicavérunt ubíDómino cooperánte.
in. ℣. *Gloria Pa-*
Et in.

Hymne.

TARTARI diræ pávéant cohortes;
Bella divínum meditátur agmen,
In ſuis unctis, Deus ipſe miles
Prælia tentat.
PRÓDEUNT tecti gáleâ ſalútis:
Cum Crucis ſigno gladióque verbi
Intonant Chriſtum, ruit ecce præceps
Hoſtis in umbras.
PAX tuos ergo manet alta fines,
Chriſte, jam liber tibi ſervit Orbis,
Jam tuis latè tua ſponſa regnat
Tuta miníſtris.
SÚSTINENT curas gregis, & quiéſcit:
Léniunt flendo lácrymas geméntum:
Quam fidem verbis docuére, fuſo
Sánguine firmant.
QUÆ fide, mundi ténebras repéllis,
Laus tibi jugis Déitas ſupréma;
Fac ad ætérnæ dóciles regámur
Páſcua vitæ. Amen.

COMMUN

. Magnificéntiam glóſanctitátis tuæ loſntur, &c. Et mirabilia narrábunt.

4 Magnificat, *Anme. 6.* ſ. Quàm pulri ſuper montes pedes nuntiántis & prædintis pacem, annunntis bonum, prædintis ſalútem, dicén-Sion: Regnábit Dónus Deus tuus!

MATINES.

nvitatoire. Apóſtolum nfeſſiónis noſtræ Jem, *Veníte, adorémus. Pſeaume*, Venite, 2.

Hymne.

UPREME quales árbiter

Sommo graves nos ci-citent,
Accénſa de te lúmina
Pellant ténebras mén-tium.

UNI ſit & Trino Deo
Supréma laus, ſumma decus,
De nocte qui nos ad ſua
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

AU I. NOCTURNE

Ant. 1. a. Fecit u eſſent duódecim cum illo, & ut mitteret eo prædicáre.

Ant. 7. c. Dedit illi poteſtátem curándi ir firmitátes & ejiciéndæmónia.

Ant. 2. d. Ignobili

SIT laus ſumma Patri, ſúmmaque Filio
Sit par ſanćte tibi glória, Spíritus,
Qui Chriſti nova jura
Promúlgas per Apóſtolos. Amen.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram, ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. *A* Benedíctus, *Ant.* 1. d. In regeneratióne cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſraël.

Aux Heures, & aux ij. Vêpres, on dit les Antiennes de Laudes, & de même aux autres Communs.

A TIERCE.

Capitule. Sageſſe. 3.

JUdicábunt natiónes & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *bref.* Sedérunt ſedes * In judício. Sedérunt. ℣. Sedes ſuper domum David. * In judício. ℣. Glória. Sedérunt.

℣. Príncipes populórum congregáti ſunt, ℣. Cum Deo Abraham.

A LA PROCESSION.

℟. In omnem, iij.

2. ℟. Ludíbria, vj.

La Station comme dans le Propre du Temps.

A l'Entrée du Chœur, l'Antienne de Benedíctus, In regeneratióne,

Si elle ne ſuffit pas, on ajoûte l'Antienne Quæcúnque, viij.

A SEXTE.

Capitule, Jude 17.

CHariſſimi, mémores eſtóte verbórum quæ prædícta ſunt ab Apóſtolis Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

℟. *bref.* Annuntiavérunt cœli * Juſtítiam ejus. Annuntiavérunt. ℣. Et vidérunt omnes pópuli gloriam ejus * Juſtítiam. ℣. Glória. Annuntiavérunt.

℣. Non ſunt loquélæ neque ſermónes, ℟. Quorum non audiántur voces eórum.

A NONE.

Capitule. Apocal. 21.

DUódecim portæ, duódecim margarítæ ſunt, per ſíngulas: & ſingulæ portæ erant ex ſíngulis margarítis.

℟. *bref.* Nimis honoríficáti ſunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus eſt principátus eórum. * Amíci. ℣. Glória Patri. Nimis.

℣. Dii fortes terræ

. Veheménter elevàti
int.

UX II. VESPRES.

Capitule Cor. 5.

℣. Osuit in nobis Deus
verbum reconcilia-
ónis : pro Christo ergo
gatióne fúngimur, tan-
uam Deo exhortánte
er nos : obsecrámus pro
hristo, reconciliámini
)eo.

Aux Fêtes Triples, ℟. udíbria, vj.

Hymne. Tártari di
iij.

℣. Annuntiavérunt ó
ra Dei, ℟. Et facta e
intellexérunt.

A Magníficat, *A*
tienne. 8. g. Quæcúnc
alligavéritis super t
ram, erunt ligáta
in Cœlo : & quæc
que solvéritis super t
ram, erunt solúta &
Cœlo.

COMMUN D'UN MARTYR.

Les Saints Martyrs ſont les premiers après
Apôtres en l'honneur deſquels l'Egliſe a éta
es Fêtes. Cet honneur leur étoit dû, puiſqu

SPRES.

Hymne.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam;
Et ſignáre cruóre.
Quam Chriſto dédéras fidem.
PŒNIS victa quibus déficeret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas,
Cui non ſufficit una,
Ambis innúmeras necés.
TE pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere;
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſuſtinet.
ET nos delicias, vana
per otia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inértes
Sanguis Mártyris éxcitat.
PATRI máxima laus,
máxima Filio,
Sit par ſancte tibi glória, Spíritus;
Quo donánte corónam
Invictus pugil óbtinet.
Amen.

℣. In Deo ſperávi ,
. Non timébo quid fá-
at mihi homo.
A Magnificat , *An-*
nne. 5. f. Pro certo ha-
t omnis qui te colit ,
ómine , quòd vita
us , ſi in probatióne
erit, coronábitur.

A MATINES.

Invitatoire. Chriſtum ,
i dat vincénti manna
ſcónditum , * Veníte
lorémus.

Hymne.

EX quo , ſalus mor-
tálium ,
luxit ſacer Dei cruor ;
omo redémptus æmu-
lum

UNUS tot armíns
manus
Stupénte laſſat júdice ;
Et tortus ipſe qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.

DA , Chriſte , tanti
mílitis
Æquáre facta fórtia :
Da ſuſtinére pro tuo
Quodcúnque durum nó-
mine

ÆTERNE tu Verbi
Pater ,
Ætérne Fili , par Patri
Et par utríque , Spíritus,
Tibi , Deus ſit glória.
Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 1. D. Qui certat
in agóne , non coronátur

niam ómnium poténtior eſt ſapiéntia. ℣. Confortátus eſt fide, dans glóriam Deo. * Ut vínceret.

3. ℟. Cuſtodívit illum ab inimícis, * Deſcéndit Dóminus cum illo in fóveam, & † In vínculis non dereliquit illum. ℣. Miſérunt eum in cárcerem præcipiéntes cuſtódi ut diligénter cuſtodíret eum. * Deſcéndit. ℣. Glória Patri. † In vínculis.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 4. d. In fraude circunveniéntium illum áffuit illi Dóminus, & à ſeductóribus tutávit illum.

Ant. 5. a. Attulit illi poténtiam advérſus eos, qui eum deprimébant.

Ant. 6. *irreg.* Intrávit in ánimam ſervi ſui, & ſterit contra reges horréndos in porténtis & ſignis.

℣. Príncipes perſecúti ſunt me gratis, ℟. Et à verbis tuis formidávit cor meum.

4. ℟. Propter opus Chriſti uſque ad mortem accéſſit, * Tradens ánimam ſuam. ℣. Glorioſiſſimam mortem compléctens, *voluntárie præíbat ad ſupplícium.* * *Tradens.*

5. ℟. Magis éligens affligi, quàm temporális peccáti habére jucunditátem, * Invisíbilem tanquàm videns, ſuſtínuit. ℣. Torménta ſuſcépit & in último ſpíritu conſtitútus. * Invisíbilem.

6. ℟. Beátus vir qui ſuffert tentatiónem: quóniam cùm probátus fúerit, * Accípiet corónam vitæ. ℣. Hic ítaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confidens. * Accípiet. ℣. Glória Patri. * Accípiet.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 7. D. Liberávit me Dóminus ab ómni ópere malo; & ſalvum fáciet in regnum ſuum cœléſte.

Ant. 4. *irreg.* d. Divítias æſtimans impropérium Chriſti, aſpiciébat in remuneratiónem.

Ant. 8. g. Non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam.

℣. In Deo ſalutáre meum, ℟. Et glória mea.

7. ℟. Mendáces oſténdit Dóminus, qui maculavérunt illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Oppréſſum à nefándorum injúria erípuit illum Deus. * Et dedit.

8. ℟. Hanc tentatió-
em ídeò permíſit Dó-
ínus evenire illi, * Ut
ólteris darétur exém-
um patiéntiæ ejus. ℣. In
bóribus plúrimis, in
ircéribus abundántiùs,
plagis ſupra modum,
mórtibus frequénter.
Ut pólteris.

9. ℟. Poſt tempeſtá-
em, tranquíllum facis,
Dómine, & poſt fletum,
ultatiónem infúndis.
Sit nomen tuum, Deus
raël, benedíctum in ſé-
ula. ℣. Qui vícerit, ſic
eſtiétur veſtiméntis al-
is. * Sit nomen. ℣. Glò-
a Patri. * Sit nomen.

5. *Ant.* 2. d. Hæc
victória quæ vincit mu-
dum, fides noſtra.

Capitule 2. *Timoth.* 4.

BOnum certámen cer-
távi, curſum con-
ſummávi, fidem ſervá-
vi: in réliquo repoſita
eſt mihi coróna juſtitiæ,
quam reddet mihi Dó-
minus in illa die juſtus
Judex. *Hymne.*

JAM non te lácerant
carnifícum manus,
Inter qui récubas cœli
tuum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgéntes hábitas do-
mos.

NON jam vincla manus,

quia pacem vénerim míttere in terram : non veni pacem míttere, ſed gládium. Veni enim ſeparáre hóminem advérsùs patrem ſuum, & filiam adversùs matrem ſuam, & nurum advérsùs ſocrum ſuam : & inimíci hóminis doméſtici ejus. Qui amat patrem aut matrem pluſquam me, non eſt me dignus. Et qui amat filium, aut filiam ſuper me, non eſt me dignus. Et qui non áccipit crucem ſuam, & ſequitur me, non eſt me dignus. Qui invénit ánimam ſuam, perdet illam : & qui perdíderit ánimam ſuam propter me, invéniet eam. Qui récipit vos, me récipit : & qui me récipit, récipit eum, qui me miſit. Qui récipit prophétam in nómine prophétæ, mercédem prophétæ accípiet : & qui récipit juſtum in nómine juſti, mercédem juſti accípiet. Et quicúnque potum déderit uni ex mínimis iſtis cálicem aquæ frígidæ tantùm in nómine diſcípuli : Amen dico vobis, non perdet mercédem ſuam.

Offertoire. Cùm anguſtiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus ſum. Ego in voce laudis immolábo tibi ; quæcúnque vovi, reddam pro ſalúte Dómino.

Secrete.

OBláta, múnera, quæſumus, Dómine tuâ benedictióne ſanctífica ; quæ te donánte, nos illo tuæ dilectiónis accéndat ardóre, per quem ſanctus N. Martyr tuus torménta ſui córporis univérſa devícit ; Per Dóminum noſtrum Jeſum.

Autre Secrete.

FIat tibi, quæſumus, Dómine, hóſtia placábilis pretióſi celebritáte martýrii ; ut emundáti à peccátis noſtris in ſánguine Chriſti, uſque ad ſánguinem, exémplo beáti Mártyris. N. reſiſtámus peccáto ; Per.

Communion. Paráſti, Dómine, in conſpéctu meo menſam advérsùs eos qui tríbulant me.

Poſtcommunion.

BEáti Mártyris tui N. victóriam divíno convívio celebrántes, te, Dómine, depóſcimus, ut panem vitæ hic edéntibus des vince-

4. ℟. Tanquàm aurum in fornáce probávit los Dóminus,* Et quaſi olocáuſti hóſtiam accépit illos. ℣. Diſténti ſunt, non ſuſcipiéntes redemtiónem, ut meliórem ivenírent reſurrectiónem. * Et quaſi.

5. ℟. Tradidérunt córpora ſua, * Ne ſervírent, : ne adorárent omnem eum, excépto Deo ſuo. ℣. Tradidérunt ánimas ias pro nómine Dómini oſtri Jeſu Chriſti. * Ne ervírent.

6. ℟. Decantavérunt, ℣. In humilitáte noſtra memor fuit noſtri, ℟. Et redémit nos ab inimícis noſtris.

7. ℟. Abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : & non ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà : * Quia prima abiérunt. ℣. Accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini. * Quia prima.

8. ℟. Metuéntes Dóminum ſuſtinéte miſericórdiam eius : & cú

in aure audítis, prædicáte ſuper tecta. Et nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non poſſunt occídere: ſed pótiùs timéte eum, qui poteſt & ánimam & corpus pérdere in gehénnam. Nonne duo pásseres aſſe væneunt: & unus ex illis non cadet ſuper terram ſine Patre veſtro? Veſtri autem capílli cápitis omnes numerári ſunt. Nolite ergo timére; multis paſſéribus melióres eſtis vos. Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo, qui in cœlis eſt.

Offertoire. Dirupíſti, Dómine, vincula mea; tibi ſacrificábo hóſtiam laudis.

Secrete.

SIcut beátus N. Dómine, in ſacrificio tuo ſanctus Póntifex & Martyr invictus coram tortóribus éxtitit; ita nos hujus prétio ſacrificii, & pios coram te, & pro te fortes, grátia tua ſuávis & potens efficiat; Per.

Autre Secrete.

EOdem tibi ſacrificio litántibus, Dómine, quo venerándus Póntifex & Martyr N. ad própriæ vitæ ſacrifícium vires ſibi præparávit, da fídem, quâ & Eccléſia tua lætétur, & non erubeſcámus coram inimícis; Per.

Communion. Impinguáſti in óleo caput meum, & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Poſtcommunion.

DA nos, Deus, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis exémplo & précibus ab altáris tui menſa tanquam leónes recédere, charitátis ignem ſpirántes, & diábolo factos divinâ virtúte terríbiles; Per Dóminum.

Autre Poſtcommunion.

DA nobis, Dómine poténtis cibi virtúte corroborátis, arma militiæ noſtræ generósè tractáre; quibus beátus Martyr ac Póntifex tuus N. certávit bonum certámen fidei, & vitam ætérnam apprehéndit, Per.

POUR UN MARTYR NON PONTIFE.

Introite.

QUi tribulant me inimíci mei, ipſi infirmáti ſunt & cecidé-

netuátis : ſicut enim veſtiméntum, ſic cómedet eos vermis ; ſalus autem nea in ſempitérnum erit.

Aux Fêtes doubles.

℟. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte : * Ut conflén-tur, & dealbéntur uſque ad tempus præfinitum. ℣. Datum eſt béſtiæ bellum fácere cum Sanctis. * Ut conflénturr ℣. Glória. * Ut conflénturr.

Hymne.

QUANTO, morte ſacrâ quos tibi dévoves, Firmas, Chriſte, tuos róbore milites !

Vectántur flúidi flúmine ſánguinis : Vitáto duce te, Chriſte, periculo, Tangunt líttora pátriæ. SED quid barbárie impia próficit ? Non hæc Chriſticolúm vúlnera déprimunt : Quondam nata Dei gens ſacra fúnere, Creſcit ſánguine Mártyrum. PATRI máxima ſit máxima Fílio, Sit par Spíritui, laus tibi Trínitas ; Quæ te martýribus próbiga præmium Das, & vívere per ne

IMPLERE vos omnes decet
Paſſo Deo quod défuit ;
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.

QUEM lictor inſánus ſitit,
Quem cœcus effúndit furor,
Amor ſacérdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.

SIC Chriſte, robur Mártyrum,
Certáre das & víncere ;
Tuóſque múnerans, tua
Æquus corónas præmia.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Æxérne Fili par Patri,
Et par utrique, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Per multas tribulatiónes opórtet nos intráre in regnum Dei.

Ant. 3. g. Vaſa figuli probat fornax, & hómines juſtos tentátio tribulatiónis.

Ant. 7. b. Injícient vobis manus ſuas, & perſequéntur, trahéntes ad reges & præſides.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum, ℟. Et de ómnibus *his liberábit eos Dóminus.*

1. ℟. Vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolum ut in eum credáris, ſed * Ut étiam pro illo patiámini. ℣. Dóminus Deus veſter pro vobis ipſe pugnábit. * Ut étiam.

2. ℟. Beáti qui perſecutiónem patiúntur propter juſtítiam : * Quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. ℣. Conſtántes efféćti ſunt, & pro légibus mori paráti. * Quóniam.

3. ℟. Tradent vos in tribulatiónem, & occident vos, & éritis ódio ómnibus Géntibus, * Propter nomen meum. ℣. Confortámini & viríliter ágite in lege. * Propter. ℣. Glória. * Propter.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 1. a. Fidélis Deus eſt qui confirmábit vos & cuſtódiet à malo.

Ant. 6. f. Non injúſtus Deus, ut obliviſcátur óperis veſtri & dilectiónis quam oſtendíſtis in nómine ipsíus.

Ant. 6. F. Exultábitis lætítiâ inenarrábili, & glorificátâ ; reportántes finem fidei veſtræ, ſalútem animárum.

℣. Deus noſter refúgium & virtus ; ℟. Adjútor in tribulationibus.

tes cólere & viria ſuperáre propter eum, qui dilexit nos, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum.

Autre Poſtcommunion.

DE uno pane & de uno cálice participántibus da, Dómine, cor unum & ánimam unam; qui beátum N. ac ſócios ejus Mártyres, eâdem charitáte in unum conſummatos eſſe voluíſti; Per Dóminum.

AUTRE MESSE.

Introïte.

DEus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocáuſta accépit illos. *Pſ.* Confité-

n glóriæ pon-
r in nobis,
plántibus no-
léntur, ſed
léntur. Quæ
tur, tempo-
; quæ autem
ur, ætérna
s enim quó-
éſtris domus
habitatiónis
, quod ædifi-
t Deo habé-
m non manu-
nam in cœlis.
Tradidérunt
a ne ſervi-
árent omnem
pto Deo ſuo.
ntes efféti
légibus mori

, allelúia.
m homínibus
ſſi ſunt, ſpes
mmortalitáte
Allelúia.
ſancti Evan-
ndùm Mat-
ùm.
16. 25.
mpore; Di-
is diſcípulis
erdíderit ánі-
propter me,
n. Quid enim
nini, ſi mun-
ſum lucrétur,
ſuæ detri-
tiátur? Aut

quam dabit homo commutatiónem pro ánima ſua? Fílius enim hóminis ventúrus eſt in glória Patris ſui cum Angelis ſuis: & tunc reddet unicuíque ſecúndùm ópera ejus.

Offertoire. Qui ſponte obtuliſtis ánimas veſtras ad periculum, benedícite Dómino.

Secrete.

ADéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, quas in Sanctórum commemoratióne deférimus; ut, qui noſtræ juſtitiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt méritis adjuvémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Autre Secrete.

COncéde nobis, omnípotens Deus, ut his munéribus, quæ pro Sanctórum Mártyrum N. & N. honóre deférimus, & tibi placeámus exhíbitis, & vivificémur accéptis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Communion. Qui lavérunt ſtolas ſuas in ſánguine Agni, non eſúrient, neque sitient ámplius; neque cadet ſuper illos

ſol, neque úllus æſtus.

Poſtcommunion.

QUǽſumus, Dómine, ſalutáribus repléti myſtériis, ut, quorum ſolémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Autre Poſtcommunion.

EXáudi, Dómine, preces noſtras; & intercedéntibus ſanctis Martýribus N. & N. ſúmpta redemptiónis noſtræ pignora nobis prǽmia ſempitérna concílient; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum

A NON

Capitule. Dan

LAudáte & exaltáte Dó in ſécula, qui nos de inférno, vos fecit de manu

℟. *bref.* Ben Dóminus, qui dit nos * In capt Benedíctus. ℣. D eorum. * In capt ℣. Glória. Bene ℣. Salváſti affligéntibus nos, in nómine tuo c bimur in ſéculum.

AUX II. VES

Capitule Sag.

LE COMMUN D'UN PONTIFE, OU EVESQUE.

LA mémoire des Saints Evéques doit être précieuſe aux yeux des fidéles, qui feront attention que c'eſt à leurs ſoins & à leurs travaux qu'ils ſont redevables de la connoiſſance qu'ils ont des vérités de la religion. Il faut demander à Dieu des Paſteurs ſelon ſon cœur; le remercier des graces qu'il a faites à ſon Egliſe par le miniſtére de celui dont on célebre la Fête; enviſager & adorer en ſa perſonne le ſouverain Paſteur & l'Evéque de nos ames N. S. J. C. Le prier de donner à ceux qui nous gouvernent l'eſprit de ſageſſe, de charité, de ſollicitude, de fermeté, d'humilité, dont il a rempli le ſaint Evêque qu'on honore; & auſſi de nous inſpirer la docilité, la ſoumiſſion, le reſpect & un ſaint attachement plein de confiance à ceux qu'il a établis pour nous conduire à lui.

AUX I. VESPRES.

1. *Antienne.* 1. D. IPſe erit eis in paſtórem, & princeps in médio eórum.

2. *Ant.* 7. d. Quæsívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum: & præcépit ei ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum.

3. *Ant.* 3. a. Quemcúnque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus.

4. *Ant.* 4. e. Geſtábit judícium filiórum Iſraël in péctore ſuo, in conſpéctu Dómini ſemper.

5. *Ant.* 8. c. Rogánte pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dominus.

Capitule. 1. *reg.* 2. SUſcitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam táciet: & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus.

Aux Fêtes doubles.

℟. Factum eſt illi in teſtaméntum ætérnum, * Fungi Sacerdótio,

glorificáre pópulum
um † In nómine ejus.
Nec quiſquam ſumit
i honórem, ſed qui
cátur à Deo, tanquàm
aron. * Fungi. ℣. Gló-
Patri. † In nomine.

Hymne.

HRISTE paſtórum
caput atque prin-
ceps,
æſulis teſtam venerá-
ta lucem,
ébitis ſuplex tua tem-
pla votis,
urba frequéntat.
ILLE non vano ténuit
treméndam
piritu ſedem, proprio
nec auſu:
ed ſacrum juſſus Dó-
Fit potens verbo, doct
alta, pravum
Cónterit hoſtem.
FAC ut illíus précibu
juvémur,
Chriſte, fac Patrem
paritérque tecum
Spíritum jugi celebré
mus hymno
Omne per ævum. Amen
℣. Exaltávi eléctu
de plebe mea, ℟. Ole
ſancto meo unxi eum.
A Magníficat *An*
4. f. Ipſum elégit Dómi
nus ab omni vivénte
offérre ſacrifícium Deo
incénſum, & bonum
odórem pro pópul
ſuo.

A MATINES.

Súpplici defert preces vim Tonánti :
Et Deum jugis grege pro tuéndo
Víctima placat.
DOCTA dat præsul documénta Clero,
Légibus sacris pópulum coércet,
Ómnium curâ Pater, omnibúsque
Ómnia factus.
QUÆ tuis formas pópulis ministros,
Laus tibi jugis, Déitas suprémа,
Fac, ut in clero sua prima virtus,
Christe, resúrgat. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 1. a. Quæsivit bona genti suæ : & plácuit illis potéstas ejus, & glória ejus ómnibus diébus.

Ant. 2. d. Sancta glorificávit, & multiplicávit vasa Sanctórum.

Ant. 3. a. In ascénsu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amictum.

℣. Constitútus sum ab eo, ℟. Super Sion montem sanctum ejus.

1. ℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, iníquitas non est invénta in lábiis ejus, * *Et multos avértit ab iniquitáte.* ℣. *Suscipiébat* omnes, prædicans regnum Dei. * Et multos.

2. ℟. Invocávit Dóminum omnipoténtem, * In oblatióne Agni invioláti. ℣. Póntifex debet pro pópulo & pro semetipso offerre pro peccátis. * In oblatióne.

3. ℟. In lege Dómini congregatiónem judicávit, * Et in fide sua probátus est prophéta. ℣. Quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. * Et in fide. ℣. Glória. * Et.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 4. f. Bonus Pastor ánimam suam dat pro óvibus suis.

Ant. 2. D. Proprias oves vocat nominátim, & edúcit eas.

Ant. 7. a. Ante eas vadit, & oves eum sequúntur, quia sciunt vocem ejus.

℣. Non abscóndi misericórdiam tuam, Dómine, ℟. Et veritátem tuam à concílio multo.

4. ℟. Hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino, * Quia erat vir bonus & plenus Spíritu sancto. ℣. In diébus peccatórum corroborávit pietátem. * Quia erat.

5. ℟. Tríbuit in ſimplicitáte, * Præeſt in ſolicitúdine, miſerétur in hilaritáte. ℣. In omni ore quaſi mel indulcábitur ejus memória. * Præeſt.

6. ℟. Exhíbuit ſeípſum ſicut Dei miniſtrum, *In multa patiéntia, in caſtitate, in ſciéntia, † In charitáte non ficta. ℣. Zelándo zelum Dei, accépit teſtaméntum Sacerdótii ætérni. * In multa. ℣. Glória Patri. † In charitáte.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 8. g. In omni ópere dedit confeſſiónem vit eam à perdi
℣. Seípſum p
exémplum bonórur
rum, in doctrína,
tegritáte, in gra
* Qui curávit.

8. ℟. Circun
eum Dóminus zon
riæ, & * Coronáv
in vaſis virtútis. ℣
pra ómnia, quæ pó
conſtituet illum. *
návit.

9. ℟. In boni
alacritáte ánimæ
* Plácuit Deo pro
Ideò ſtátuitilli teſt
tum pacis, ut ſit i
cerdotii dignitas
ætérnum. ℣. Exén

[redacted]

constítuit Dóminus super familiam suam.

4. *Ant.* 8. g. Beátus ille servus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, & pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5. *Ant.* 5. f. Sacerdótes Dómini laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Capitule Hebr. 5.

OMnis Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, & sacrifícia pro peccátis.

Hymne.

JEsu Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas præsulem,
Votis adésto súpplicum.
SUI probátus præmium
Amóris & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.
HOS novit & præit, vocans
In tua quemque pascua,
Victúmque præbet: áudiunt,
Sequúntur, & vivunt oves.
QUAM sentit errántem jugis,
Hanc nocte quærit ac die
Et gaudet invéntam, suo
Portans ovíli réddere.
ARCET freméntes bestias,
Lupi retúndit ímpetus,
Dolósque fallit, vel mori
Charo parátus pro grege.
OFFERT frequéntem víctimam
Cum plebe pastor innocens,
Secúmque devótum gregem
Pius Sacerdos immolat.
QUI nos creavit laus Patri,
Laus qui redémit Filio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spiritus. Amen.

℣. Véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

A Benedíctus, *Antienne.* 1. d. Dedit illi Dóminus legem vitæ, & disciplinæ, docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Israël.

A TIERCE.

Capitule. Eccli. 35.

QUi consérvat legem, multiplicat oblatiónem; sacrifícium salutáre est atténdere mandátis.

℟. *bref.* Justítiam

tuam * Non abſcóndi in corde meo. Juſtítiam. ℣. Veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi. * Non abſcondi. ℣. Glória Patri. Juſtítiam.

℣. Deus meus, vólui, ℟. Et legem tuam in médio cordis mei.

A LA PROCESSION.

℟. Exhibuit, xxxij.

2. ℟. Tribuit, xxxij.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'entrée du Chœur, Antienne, Dedit illi.

2. *Antienne.* Státuit ei.

POUR UN PONTIFE DE ROUEN.

A LA MESSE.

Introïte.

DEdit illi Dóminus ſacerdótium gentis; índuit eum ſtolam glóriæ & coronávit eum. *Pſeaume.* Quàm bonus Iſraël Deus * his qui recto ſunt corde! ℣. Gloria Patri. Dedit.

Oraiſon.

OMnípotens Deus, qui beátum N. ſtítem pópulo tuo ſſe, & quibus præ-verbo & exémplo voluiſti; eó-rcedénte, paſtó-léſiæ tuæ cum ſibi commíſſis viam ſalútis

ætérnæ; ut donánte, tibi piant, & to perficiant; P num noſtru Chriſtum.

Léctio Epiſt Pauli Apóſto loſſén

Chap. 1.

FRatres; F ego mini ſiæ ſecúndùm tiónem Dei eſt mihi in v pleam verbum ſtérium, quod tum fuit à ſéc neratiónibus, tem maiſeſtát ctis ejus, qui Deus notas f tias glóriæ hujus in Génti eſt Chriſtus, in glóriæ, quem tiámus, corrip nem hóminen céntesomnem in omni ſapién hibeámus omn nem perféctu ſto Jeſu. In qu ro, certándo operatiónem e operátur in m te.

Graduel. Ir ſuffúlſit domu ptus eſt glória

ſatióne Gentis. ℣. Hic qui accépit verba vi-dare nobis.
.llelúia, allelúia. Hic eſt fratrum amá- & pópuli Iſraël; hic qui multùm orat pro ulo & univérſa civi-. Allelúia.

quéntia ſancti Evan-ſlii ſecúndùm Mat-thæum.

Cap. 10. 8.

N illo témpore; Di-cit Jeſus diſcípulis : Infírmos curáte; tuos ſuſcitáte, le-ſos mundáre, dæ-nes ejícite: gratìs ac-ſtis, gratìs date. No-poſſídere aurum, ne-argéntum, neque niam in zonis veſ-: non peram in via, ue duas túnicas, ne-calceaménta, neque am: dignus enim eſt rárius cibo ſuo. In ncúnque autem civi-m aut caſtéllum in-éritis, interrogáte, in ea dignus ſit: & nanete donec exeá-Intrántes autem in um, ſalutáte eam, ntes: Pax huic do-. Et ſi quidem fúerit us illa digna, véniet *veſtra ſuper eam: ſi non fúerit digna*, pax veſtra revertétur ad vos. Et quicúnque non recéperit vos, neque audíerit ſermónes veſtros, exeúntes foras de domo, vel civitáte, excútite púlverem de pédibus veſtris. Amen dico vobis, tolerabílius erit terræ Sodomórum, & Gomorrhæórum in die judícii, quàm illi civitáti.

Offertoire. Immolor ſupra ſacrifícium & obſéquium fidei veſtræ, gáudeo & congrátulor omnibus vobis.

Secrete.

HOſtias pópuli tui, Dómine, propítius intuére; ut, quod noſtra fidúcia non merétur, per eum quem nobis conſtituíſti Præſulem, inceſſabíliter largiáris; Per.

Communion. Facti ſumus párvuli in médio veſtrûm, tanquam ſi nutrix fóveat fílios ſuos.

Poſtcommunion.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut ſalutáris hóſtia in tuo altári percépta, précibus beáti Paſtóris noſtri N. in fide quam ille nos edócuit, immóbiles efficiat; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum qui tecum

tatem fuam, & pavit eos in innocéntia cordis ſui. *Pſeaume.* Atténdite, populе meus, legem meam; * inclináte aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Glória Patri. Elégit.

Oraiſon.

EXáudi, quæſumus, Dómine, preces noſtras, quas in beáti N. Pontificis feſtivitáte deférimus: & qui tibi dignè méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos abſólve peccátis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum qui tecum.

Autre Oraiſon.

OUæſumus, Dómine, clemèntiam

nibus con
quæ ſunt
ófferat d
cia pro
condoléré
ignórant
quóniam
datus eſt
proptéreà
mádmodu
ità étiam
plo offérr
Nec quiſq
honórem
tur à I
Aaron. S
non ſeme
cávit, ut
ſed qui
eum: Fíli
ego hód
Quemádm
álio loco

. Bonus paſtor pró-
ias oves vocat nomi-
atim, & ante eas va-
t. Allelúia.
equéntia ſancti Evan-
gélii ſecúndùm Mat-
thæum. *Chap.*24. 42.

N illo témpore; Di-
xit Jeſus diſcipulis
is: Vigilate, quia neſ-
tis quâ horâ Dóminus
ſter ventúrus ſit. Illud
item ſcitóte, quóniam
ſciret pater-familias
uâ horâ fur ventúrus eſ-
t, vigiláret útique, &
on sineret pérfodi do-
um ſuam. Ideò & vos
óte paráti: quia quâ
eſcitis horâ, Fílius hó-
inis ventúrus eſt. Quis,
ıras, eſt fidélis ſervus
: prudens, quem conſ-
tuit Dóminus ſuus ſu-
er famíliam ſuam, ut
et illis cibum in tém-
ore? Beátus ille ſervus,
iem, cùm vénerit Dó-
inus ejus, invénerit ſic
iciéntem. Amen dico
obis, quóniam ſuper
mnia bona ſua conſti-
iet eum.

Offertoire. Ipſum elégit
b omni vivénte offérre
acrificium Deo; incén-
am & bonum odórem,
a memóriam placáre
ro pópulo ſuo.

Part. d'Autem.

Secrete.

IN conſpéctu tuo, quæ-
ſumus, Dómine, tá-
lia noſtra ſint múnera,
quália majeſtáti tuæ ób-
tulit beátus Póntifex tuus
N. quæ, & placére tibi
váleant, & nos tibi pla-
cére perficiant; Per Dó-
minum noſtrum Jeſum
Chriſtum Fílium tuum;
qui tecum vivit & re-
gnat.

Autre Secrete.

DEus, qui ſacerdó-
tes tuos præ céteris
ſanctos eſſe juſsiſti; da,
quæſumus, ut eándem,
quam ſanctus N. óbtulit,
hóſtiam immolántes,
eódem quoque cordis &
mentis afféctu offerá-
mus; Per Dóminum
noſtrum Jeſum Chriſtum
Fílium tuum; qui te-
cum vivit & regnat in
unitáte Spíritûs ſancti
Deus.

Communion. Beátus
quem elegíſti, & aſſum-
pſiſti; inhabitábit in
átriis tuis.

Poſtcommunion.

DEus, qui eádem
eſcâ oves nutris &
paſtóres; da, ut óvium
docilitátem inde hauriá-
mus, unde beátus Ponti-
fex N. paſtóris hauſit ſol-

icitúdinem ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum ; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs ſancti Deus.

Autre Poſtcommunion.

DEus, qui humánæ ſalúti ita cónſulis, ut paſtóres Eccléſiæ júbeas pro óvibus ſuis ánimam pónere ; ne permittas nos animárum noſtrárum detrimentum fácere, pro quibus ánimam suam póſuit princeps paſtórum Dóminus noſter Jeſus Chriſtus ; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs ſancti vivit & regnat in unitáte Spiritûs ſancti Deus.

Autre Oraiſon.

MIſericórdiam tuam nobis, quæſumus, Dómine, ſancti N. Pontificis intercéſſio beáta conciliet ; ut, qui inceſſábili culpâ offéndimus, ejúſdem aſſíduis précibus ab omni reátu liberémur ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum ; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs ſancti Deus.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum. 1. *Tim.* 3.

FIdélis ſermo : Si quis

ſupérbiam elátus in ju-
ſícium incidat diáboli.
Oportet autem illum, &
teſtimónium habére bo-
num ab iis, qui foris
ſunt, ut non in oppró-
brium incidat, & in lá-
queum diáboli.

Graduel. Speculatórem
ledi te dómui Iſraël, &
udies de ore meo ver-
bum, & annuntiábis eis
x me. ℣. Tu paſces pó-
ulum meum Iſraël, &
u eris dux ſuper eum.

Allelúia, allelúia. ℣. Plácuit Deo, & in-
téntus eſt juſtus, & in
émpore iracúndiæ fac-
us eſt reconciliátio.
Allelúia.

Sequéntia ſancti Evan-
gélii ſecúndùm Mar-
cum. *Cap.* 13.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: idéte, vigiláte, & orá-
e: neſcítis enim quando
empus ſit. Sicut homo
ui péregrè proféctus re-
iquit domum ſuam, & de-
it ſervis ſuis poteſtátem
ujúſque óperis, & jani-
óri præcépit ut vigilet.
Vigiláte ergo (neſcitis
nim quando Dóminus
omûs véniat: ſerò, an
médiâ nocte, an galli
antu, an manè) ne cùm
énerit repéntè, invé-
niat vos dormiéntes.
Quod autem vobis dico,
ómnibus dico: Vigiláte.

Offertoire. Omnis Pón-
tifex ex homínibus aſ-
ſúmptus, pro homínibus
conſtitúitur in his, quæ
ſunt ad Deum, ut ófferat
dona & ſacrificia pro
peccátis.

Secrete.

INterveniénte, quæſu-
mus, Dómine, beáto
Pontifice N. purifi-
cet nos ſacrificii præ-
ſéntis hóſtia ſingulâris,
quæ pendens in ara crucis
torum mundum lavit à
peccátis; Per Dóminum
noſtrum Jeſum Chriſtum
Filium tuum.

Autre Secrete.

SUum tibi, Deus, ſa-
crificium pro nobis
ófferat Pontifex noſter
Chriſtus; qui beátum N.
ſuæ charitátis in terra mi-
niſtrum, & glóriæ ſuæ in
cœlo partícipem eſſe vó-
luit, Dóminus noſter Je-
ſus Chriſtus Filius tuus;
Qui tecum.

Communion. In omni
ópere dedit confeſſiónem
Sancto & Excélſo in
verbo glóriæ.

Poſtcommunion.

NE permittas nos,
Dómine, animá-
rum noſtrárum detrimén-

ım fácere, pro quibus
Jnigénitus tuus & ſeip-
ım hóſtiam offert júgi-
:r, & ſacerdótes ſuos
ıbet impénſis ómnibus
ıperimpéndi; Per Dó-
ıinum noſtrum Jeſum
:hriſtum Filium tuum;
ui tecum vivit & regnat
ı unitáte Spíritus ſancti
)eus.

Autre Poſtcommunion.

Upplices te rogámus,
omnipotens Deus,
t quos donis cœléſtibus
ıtiáſti, intercedénte
ancto Pontifice N. per-
étuâ protectióne cuſ-
tódias: Per Dóminum

A NONE.

Capitule. 1. Timoth.

ATténde tibi, & d
trinæ, inſta in i
Hoc enim faciens te
ſum ſalvum facies, &
qui te áudiunt.

℟. *bref.* Sacerdótes
* Induántur juſtiti
Sacerdótes. ℣. Et ſa
tui exúltent. * Induán
℣. Glória Patri. Sac
dótes.

℣. Sacerdótes ejus
duam ſalutári, ℟.
ſancti ejus exultati
exultábunt.

AUX II. VESPRE

Capitule.

COMMUN D'UN DOCTEUR.

LEs ſaints Docteurs dont l'Egliſe rapelle la mémoire à la pieté des fidéles, ſont ceux qui ont enſeigné ou défendu la vérité, c'eſt-à-dire, la doctrine de l'Egliſe, avec pureté, avec deſintéreſſement, avec zéle & avec fermeté. Le Chretien qui veut profiter de la célébration de leurs fêtes, doit avoir un extrême deſir de l'inſtruction, l'écouter avec joïe, la recevoir avec docilité, s'y attacher par une foi humble, y conformer ſa vie, & marcher avec ſimplicité dans l'obéïſſance dûë à ceux qui lui parlent de la part de Dieu. Ce ſont ces diſpoſitions qu'il faut demander au Maitre des Docteurs, en le priant de nous donner des miniſtres capables de nous enſeigner, & à nous la fidelité à écouter & à mettre en pratique leurs enſeignemens. Prions-le auſſi de confondre de plus en plus, ou plutôt de convertir les hérétiques, qui ſéduits par de faux docteurs ſe ſont écartés du chemin de la vérité.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 1. a. BEátus vir, qui in ſapiéntia morábitur, & in ſenſu cogitábit circunſpectiónem Dei.

2. *Ant.* 5. a. In pópulo hereditábit honórem, & nomen illius erit vivens in ætérnum.

3. *Ant.* 7. a. Denudábit illi Dóminus abſcónſa ſua, & theſaurizábit ſuper illum ſciéntiam & intelléctum juſtítiæ.

4. *Ant.* 4. d. Tanquàm inundátio, abundábit, & conſilium illius ſicut fons vitæ.

5. *Ant.* 6. f. Vir ſápiens implébitur benedictiónibus, & vidéntes illum laudábunt.

Capitule Eccli. 39.

COllaudábunt multi sapiéntiam ejus, & ísque in séculum non lelébitur, & nomen ejus equirétur à generatióne n generatiónem.

Aux Fêtes doubles.

℟. In médio Ecclésiæ périet os ejus, * Et dimplébit illum Dómius Spíritu sapiéntiæ & ntelléctûs. ℣. Alii datur ermo sapiéntiæ; álii ermo sciéntiæ, álteri ides in eódem Spíritu. Et adimplébit. ℣. Glória Patri. * Et adimplébit.

Hymne.

Mendax lúserat hæresis.
PATRUM canitiem, tot venerábiles
Rugas objiciunt, unde nitet fides:
Quæ sunt prisca, docent, quæ nova subruunt:
Servant depósitum Dei.
SIT supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonat,
Nullo vocis egens corda doces sono,
Et te méntibus inseris.
Amen.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur ju-

impíetas furit,
Oppónis válido péctore Mártyres :
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſúſcitas.
QUANDO ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prótinus ámputant :
Quando plúrima nox méntibus incubat,
Hi plenum révehunt diem.
FIRMANT inſtábiles, & dúbios regunt ;
Monſtrant tuta procul líttora náufragis :
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ fáces.
QUÆ dixére tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas ;
Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
SIT ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus inſeris.
Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Os prudéntis quǽritur *in* Eccléſia, *& verba illius cogitábunt in córdibus ſuis.*

Ant. 8. g. In corde illíus requiéſcit Sapiéntia, & indóctos quoſque erúdiet.

Ant. 1. a. Parávit cor ſuum, ut inveſtigáret in Iſraël præcéptum & judícium.

℣. Deus docuíſti me à juventúte mea, ℟. Et uſque nunc pronuntiábo mirabília tua.

1. ℟. Dóminus dat ſapiéntiam ſapiéntibus, * Ipſe revélat profúnda, & abſcóndita, & lux cum eo eſt. ℣. Si quis índiget ſapiéntia, póſtulet à Deo, qui dat ómnibus affluénter. * Ipſe.

2. ℟. Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * Et de lege tua docúeris eum. ℣. Beátus qui legit, & audit verba prophetíæ. * Et.

3. ℟. Ipſe palàm fáciet diſciplinam doctrinæ ſuæ, * Et in lege teſtaménti Dómini gloriábitur. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum. * Et in lege. ℣. Glória Patri. * Et in lege.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Beátus homo, qui invénit ſapiéntiam, & qui affluit prudéntia.

piéntia.

4. ℟. Hic fuit gratus Deo, & eruditus eſt omni ſapiéntiâ, * Et erat potens in verbis, & in opéribus ſuis. ℣. Cúmque eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum. * Et.

5. ℟. Vir éloquens, potens in Scriptúris, * Docébat diligénter ea, quæ ſunt Jeſu. ℣. Auditor ſermónum Dei, novit doctrínam Altíſſimi. * Docébat.

6. ℟. Oſténdit ex bona converſatióne operatiónem ſuam, * In manſuetúdine ſapiéntiæ. ℣. Qui appropínquant

tátio con
déntiam.

7. ℟.
ba utília,
ſermónes
veritáte p
tens exhor
na ſana,
contradíc
* Conſcrí

8. ℟.
in regno
milis eſt
familias,
de theſau
vétera. ℣.
Dómine,
viro ſanc
profert.

9. ℟. F

℟. Totâ die ſalutáre tuum.

1. *Antienne.* 3. A.

POſitus eſt prædicátor, doctor in fide & veritáte.

2. *Ant.* 4. *irreg.* c. Bonus fuit miniſter, & bonæ doctrínæ.

3. *Ant.* 7. c. Auxílio adjútus Dei, nihil extrà dicens quàm ea, quæ Prophétæ locúti ſunt.

4. *Ant.* 6. f. Prædicávit regnum Dei, docens quæ ſunt de Dómino Jeſu cum fidúcia.

5. *Ant.* 2. d. Sapiéntiam ejus enuntiábit Eccléſia.

Capitule. Jeremie 15.

INvénti ſunt ſermónes tui, & comédi eos, & factum eſt mihi verbum tuum in gáudium & in lætítiam cordis mei.

Hymne.

VOs ſuccénſa Deo ſpléndida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo,
Móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

PER vos Rellígio, tútaque véritas
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Chriſtus amat pándere dívites
Theſáuros ſapiéntiæ.

VESTRIS unda fluit pura canálibus:
Chriſti floret ager; munda nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & ſólidum viris,
Cauti, ſufficitis cibum.

HI ſunt, ſumme Deus, qui tibi mílitant:
Hi ſunt, qui ſtábiles ædificant domos;
Una docta cohors arma tenet manu,
Muros cónſtruit álterâ.

VICÍSTIS ſtygias vos quibus hæreſes,
Hæc nos accípimus tela ſupérſtites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu
His armis quoque vínci-mus.

SIT ſupréma tibi glória Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum.

A Benedictus, *Antienne.* 7. g. Qui fécerit, & docúerit, hic ma-

gnus vocábitur in regno cœlórum.

A TIERCE.

Capitule. Sag. 7.

OPtávi, & datus eſt mihi ſenſus : & invocávi, & venit in me Spíritus ſapiéntiæ : & præpóſui illam regnis & ſédibus, & divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus.

℟. *bref.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine ! Quàm. ℣. Super mel ori meo. * Elóquia. ℣. Glória. Quàm.

℣. Ignítum elóquium tuum veheménter, ℟. Et ſervus tuus diléxit illud.

A LA PROCESSION.

℟. Filii Sion, xliv.

2. ℟. Quæsívit, xliv.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur, Antienne, Qui fécerit.

2. *Ant.* Qui docti.

A LA MESSE.

Introïte.

IN médio Eccléſiæ apériet os ejus, & adimplébit eum Dóminus Spíritu ſapiéntiæ & intelléctûs : ſtolâ glóriæ véſtiet illum. *Pſ.* Bonum [illegible] confitéri Dómino : * [illegible]ſallere nómini tuo, [illegible]ſſime. ℣. Glória. In.

Oraiſon.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalútis beátum N. miniſtrum tribuíſti ; præſta, quæſumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercéſſorem habére mereámur in cœlis ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Autre Oraiſon.

EXcita, Dómine, in Eccléſia tua Spíritum, quo beátus N. fervívit ; ut, eódem nos repléte, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod docuit ; Per Dóminum ... in unitáte ejúſdem Spíritûs.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum.

2. *Timot. 4. 1.*

CHariſſime ; Teſtíficor coram Deo, & Jeſu Chriſto, qui judicatúrus eſt vivos & mórtuos, per advéntum ipſíus, & regnum ejus : prædica verbum, inſta opportúnè, importúnè ; árgue, óbſecra, increpa in omni patiéntia & doctrína. Erit enim tempus, cùm ſanam doctrínam non ſuſtinébunt, ſed ad ſua deſidéria coacervábunt ſibi magiſtros, prú-

[redacted]

ites áuribus : & à veri-
quidem auditum
rtent, ad fábulas au-
converténtur. Tu ve-
igila, in ómnibus la-
a, opus fac Evange-
e, ministérium tuum
le. Sóbrius esto. Ego
m jam delibor & tem-
resolutiónis meæ ins-
Bonum certámen cer-
i, cursum consumma-
fidem servávi. In ré-
o repósita est mihi co-
a justitiæ, quam red-
mihi Dóminus in illa
justus judex : non so-
autem mihi, sed &
qui diligunt advéntum
.

raduel. Parávit cor
n ut investigaret le-
Dómini, & face-
& docéret in Israel
céptum & judicium.
Cùm esset sapientissi-
dócuit pópulum &
sívit verba utilia.
llelúia, allelúia.
apiéntiam ejus enar-
nt Gentes, & lau-
ejus enuntiábit ec-
a. Allelúia.
iéntia sancti Evan-
lii secúndùm Mat-
thæum.

Chap. 5. 13.
illo témpore ; Di-
it Jesus discípulis
Vos estis sal terræ.

Quod si sal evanuerit, in quo salietur ? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcétur ab hominibus. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita. Neque accéndunt lucernam, & ponunt eam sub modio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in cœlis est. Nolite putare, quóniam veni solvere legem, aut Prophétas : non veni solvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis, donec transeat cœlum & terra, ïota unum, aut unus apex non præteribit à lege, donec ómnia fiant. Qui ergo solverit unum de mandátis istis minimis, & docúerit sic hómines, minimus vocabitur in regno cœlórum : qui autem fécerit, & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum.

Offertoire. Magnificè sapiéntiam tractábat, & ut sapiéntiam habens, óbtulit sacrificium.

Secrete.

HOc munus pópuli tui, Dómine, sancti Doctóris N. deprecatióne sit p[illegible]tum; ut Ecclésia tua [illegible]us intercessiónibus ad[illegible]ctur, cujus cœléstibus instrúitur disciplínis; Per Dóminum nostrum.

Autre Secrete.

UT plenum sit sac[illegible]ficium nos[illegible] Deus; da nobis [illegible] eminéntem sciént[illegible] su Christi Dómini nost[illegible] & exémplo beáti Doct[illegible]ris N. nihil áliud scir[illegible] nisi Jesum Christum crucifixum, Dóminum nostrum; Qui tecum vivit.

Communion. Os meum annuntiábit justitiam tuam, totâ die salutáre tuum.

Postcommunion.

DA, quæsumus, Dómine, per hæc Sacraménta quæ súmpsimus, ut beáti Doctóris N. exémplo páriter & mónitis informáti, séculi [illegible]ujus caliginem sine perí[illegible]o transeámus; Per [illegible]minum.

[illegible]tre Postcommunion.

[illegible]Uos Christo pane réficis, uno magis[illegible] Christo édoce, Dó[illegible]ne; ut beáti Doctóris N. mónitis & exémplo, ad ætérna præmia pervenire mereamur; Per.

A SEXTE.

Capitule. Sap. 7.

MIhi dedit Deus dicere ex senténtia, & præsúmere digna horum, quæ mihi dantur: quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium [illegible]endátor: in manu [illegible]m illius, & nos, & [illegible]mónes nostri.

℟. *bref.* Viam veritá[illegible] elégi, * Judicia [illegible] sum oblitus. Viam.

[illegible] Adhæsi testimónis tuis, Dómine. * Judicia.

℣. Glória Patri. Viam.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat. ℟. Et intelléctum dat párvulis.

A NONE.

Capitule. Sap. 7.

SApiéntiam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illius non abscóndo: infinitus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicitiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti.

℟. *br.* Concupívi * [illegible]lutáre tuum, Dóm[illegible] Concupívi. ℣. Et

cua meditátio mea eſt. ℣. Salutáre. ℣. Glória. Concupivi.

℣. Vivet ánima mea, ℟. Et láudábit te.

AUX II. VESPRES.

Capitule. Epheſiens. 4.

FRatres, ipſe dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios vero Evangeliſtas, álios autem paſtores, & doctóres, ad conſummatiónem Sanctórum, in opus miniſtérii ad ædificatiónem córporis Chriſti.

Aux Fêtes Triples, ℟. Filii Sion, xliv.

Hymne. O, qui, xlij.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam. ℟. In Eccléſia magna.

A Magníficat, *Antienne 6. irreg.* Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmaménti: & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas ætérnitátes.

COMMUN D'UN PRESTRE, OU LEVITE.

DIeu s'eſt formé des Saints dans tous les états & dans toutes les profeſſions; mais il faut avoüer que l'ordre hierarchique de l'Égliſe en a fourni le plus grand nombre. La ſainteté d'un Prêtre conſiſte en un grand zéle pour ſa propre perfection, & une ardeur infatigable pour le ſalut des autres. C'eſt à quoi ſe ſont apliqués ſans relâche ceux dont nous honorons la mémoire dans le cours de l'année. Efforçons-nous ſur-tout d'imiter en eux l'eſprit de ſacrifice, ſuivant lequel unis à la victime ſainte qu'ils immoloient tous les jours, ils ſe ſacrifioient auſſi eux-mêmes conjointement avec J. C. Remercions Dieu de l'eminente dignité à laquelle il daigne élever de foibles créatures, des vertus & de la perfection dont il les rend capables, & des grands biens qu'il répand ſur les fidéles par leur moïen. Prions-le qu'il *continue* de fournir de dignes Prêtres *à ſon Egliſe, dont les* leçons ſalutaires & les *pieux exemples édifient* les peuples, & les penetrent.

d'une ſainte fraïeur dans la célébration d
miſtéres.

AUX I. VESPRES

1. *Antienne.* 6. f. LAbia Sacerdótis cuſtódient ſciéntiam, & legem requírent ex ore ejus.

2. *Ant.* 4. e. Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum ſanctificéntur.

3. *Ant.* 3. A. Ineénſum & panes Dei ſui ófferunt, & ídeo ſancti erunt.

4. *Ant.* 5. a. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo ſuo, nec accédet ad miniſté-

vid in domun
panes propoſi
médit, quos n
édere, niſi ſo
dótibus. * Qui
ria. * Quia.

Hymne

JAM ſatis fl
hoſtiárun
Príſtinæ ceſſ
cáuſta leg
Chriſte, quo
melióra li
Sacra miníſt
PINGUE lib

ſtítiæ, ℟. Et
in Dómino.
agnificat, *An-*
t. e. Oblátio juſti
at altáre, & odor
is eſt in conſpéc-
imi, ſacrifícium
céptum eſt.
ATINES.
toire. Sacerdó-
ctérnum, * Ve-
orémus.
. Jam ſatis, lv.
NOCTURNE.
. a. Ego ſum Dó-
Sancti éritis,
ſanctus ſum.
. f. Vos qui eſtis
s familiárum Le-
n, ſanctificámi-
rátribus veſtris.
2. d. Erit hoc
gítimum ſempi-
, ut orétis pro fí-
l, & pro cunctis
eórum.
ómini eſt aſſúm-
ra, ℟. Et ſancti
gis noſtri.
Miniſtráte Dó-
eo veſtro, & pó-
is, ſanctificáti
te: * Fratres
eſtros ut poſſint
rba quæ locútus
minus fácere,
te. ℣. Dignè
lio Chriſti con-
ni, collabo-
dei Evangélii.
t.

2. ℟. Audíte Levítæ:
Sanctificámini, mundá-
te domum Dómini Dei,
& * Auférte omnem im-
munditiam de ſanctuá-
rio. ℣. Auférte iſta hinc,
& nolíte fácere domum
Patris mei, domum ne-
gotiatiónis. * Auférte.

3. ℟. Ineámus fœdus
cum Dómino Deo Iſraël:
Nolíte neglígere: * Vos
elégit Dóminus ut ſtetis
coram eo, & miniſtrétis
ei. ℣. Superædificámini
domus ſpirituális, ſacer-
dótium ſanctum, offérre
ſpirituáles hóſtias, ac-
ceptábiles Deo. * Vos.
℣. Glória. * Vos elégit.
AU II. NOCTURNE.
Ant. 8. c. Hæc dicit Dó-
minus exercítuum: In-
térroga ſacerdótes legem.
Ant. 4. *irreg.* d. Cùm
fúerit controvérſia, ſta-
bunt in judíciis mèis &
judicábunt.
Ant. 5. a. Vidéte quid
faciátis: non enim hó-
minis exercétis judí-
cium, ſed Dómini.
℣. De vultu tuo judí-
cium meum pródeat,
℟. Oculi tui vídeant
æquitátes.

4. ℟. Agétis in timó-
re Dómini fidéliter &
corde perfécto, ubicún-
que quæſtio eſt de lege a

téndite eis, et non pec-
ent in Dóminum: * Sic
géntes non peccábitis.
. Nolite judicáre ſe-
úndùm fáciem, ſed juſ-
um judícium judicáte.
Sic.

5. ℟. Surrexérunt Sa-
erdótes atque Levítæ
enedicéntes pópulo, &
Exaudíta eſt vox
órum, pervenítque orá-
o in habitáculum ſane-
um cœli. ℣. Per proba-
ónem miniſtérii hu-
is glorificántes Deum.
Exaudíta.

6. ℟. Exténdens Je-
us manum, tétigit lepró-
um, & conféſtim mun-
ſit inter ſanctum & pó-
lútum, mundum & im-
múndum.

℣. Ad Deum mea
clamávi, ℟. Et exaudí-
vit de templo ſanctoſuo
vocem meam.

7. ℟. Obtulit holo-
cáuſtum Dómino, &
* Clamávit ad Dómi-
num pro Iſraël, & exau-
dívit eum Dóminus.
℣. Plúrimam hóſtiam
óbtulit Deo, per quam
teſtimónium confécutus
eſt eſſe juſtus. * Cla-
mávit.

8. ℟. Confirmávit eos
nes húmiles pópuli ſui
* Legem exquisívit, &

nedícite Dómino. ℟. Domus Levi benedícite Dómino.

1. *Antienne.* 7. c.

VIde miníſtérium quod accepíſti in Dómino, ut illud ímpleas.

2. *Ant.* 6. f. Qui benè miniſtráverint, gradum bonum ſibi acquirent, & multam fidúciam in fide.

3. *Ant.* 2. D. Confortáre in grátia, quæ eſt in Chriſto Jeſu: nemo militans Deo ímplicat ſe negótiis ſeculáribus.

4. *Ant.* 6. *irreg.* Miniſtráte in fide veſtra virtútem, in virtúte autem ſciéntiam.

5. *Ant.* 1. a. Grátias ago ei, qui me confortávit, Chriſto Jeſu, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério.

Capitule. 1. *Pierre* 1.

SEcúndùm eum, qui vocávit vos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſitis, quóniam ſcriptum eſt: Sancti éritis: quóniam ego Sanctus ſum.

Hymne.

O Sacerdótum veneránda jura!
Cùm reum ſolvunt, Deus ipſe ſolvit;
Cùm ligant ſontem, Deus ipſe ſontis
Víncula nectit.

VERBA dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri,
Atque divínæ ſacra verba legis
Mente recóndit.

DUM Sacerdótes tua ſacra tractant,
Chriſte, fac ſacris quibus applicásti
Cónſonent mores, populíque fiat
Forma ſacérdos.

LUMINIS ſplendor Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerátur Orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis. Amen.

℣. Immola Deo ſacrifícium laudis, ℟. Et redde Altíſſimo vota tua.

A Benedíctus, *Antienne.* 6. f. Fidúciam habémus per Chriſtum ad Deum, qui & idóneos nos fecit miniſtros novi Teſtaménti, non litterâ ſed ſpíritu.

A TIERCE.

Capitule. Exode 28.

CUnctórum conſecrábis manus, ſanctificabíſque illos: ut ſacerdótio fungántur mihi.

℟. *bref.* Voluntarie

* Sacrificábo tibi. Voluntariè. ℣. Et confitébor nomini tuo, Dómine. * Sacrificábo. ℣. Glória. Voluntáriè.

℣. Circúndabo altáre tuum, Dómine. ℟. Ut audiam vocem laudis.

A LA PROCESSION.

℟. Agétis, lj.

2. ℟. Audite, lj.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'entrée du Chœur, Ant. Fidúciam.

2. *Ant.* Consummatióne.

A LA MESSE.

Introite.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis, cantábo & psalmum dicam Dómino. *Ps.* Dóminus illuminátio mea, & salus mea; * quem timébo. ℣. Glória Patri. Circuívi.

Oraison.

Dómine, Deus omnipotens, qui fámulum tuum N. ut sacerdotio tibi fungerétur à pópul[illegible] ; præsta qu[illegible] exém- pla [illegible] ıs eléc- [illegible] erdó- [illegible] pó- [illegible] ffici [illegible] mi-

num nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus.

Léctio Epístolæ beati Pauli Apóstoli ad Timótheum.

1. *Timoth.* 4. 7.

Charíssime; Inéptas & aníles fábulas devita: exérce autem teipsum ad pietátem. Nam corporális exercitátio ad módicum útilis est: pietas autem ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ, quæ nunc est, & futúræ. Fidélis sermo, & omni acceptióne dignus. In hoc enim laborámus, & maledicimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est salvator ómnium hóminum máximè fidélium. Præcipe hæc, & doce. Nemo adolescéntiam tuam contémnat: sed exémplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in charitáte, in fide, in castitáte. Dùm vénio, atténde lectióni, exhortatióni, & doctrínæ. Noli neglígere grátiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam cum impositióne mánuum presbytérii. Hæc meditáre;

[redacted]

[redacted]his esto : ut proféctus [redacted]s manifésstus sit ómni[redacted]. Atténde tibi, & [redacted]ctrínæ : insta in illis. [redacted]oc enim fáciens, & [redacted]ipsum salvum fácies, [redacted] eos qui te áudiunt.

Graduel. Qui benè præsunt Presbýteri, dúplici honóre digni habeántur, máxime in verbo & doctrína. ℣. Christi factus sum minister secúndùm donum grátiæ Dei, quæ data est mihi. Allelúia, allelúia. ℣. Ego in innocéntia mea ingréssus sum, in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 10. 1.

IN illo témpore; Dixit Jesus Pharisæis; Amen, amen dico vobis; Qui non intrat per óstium in ovile óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est & latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt, & próprias oves vocat nominátim & edúcit eas. Et cùm próprias oves emíserit, ante eas vadit: & oves illum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. Aliénum autem non sequúntur, sed fúgiunt ab eo: quia non novérunt vocem alienórum.

Offertoire. Cógnitus est in verbis suis fidélis, & invocávit Dóminum omnipoténtem in oblatióne Agni invioláti.

Secrete.

PRopitiáre, quæsumus, Dómine supplicatiónibus nostris; & interveniénte pro nobis sancto N. Presbýtero, his sacraméntis cœléstibus serviéntes, ab omni culpa líberos esse concéde, ut, purificánte nos grátiâ tuâ, iísdem quibus famulámur, mystériis emundémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

Communion. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondísti timéntibus te!

Postcommunion.

DEus, qui sacerdótes tuos ut minístros Christi, & dispensatóres mysteriórum Dei ab homínibus existimári jubes; fac, intercedénte sancto N. ut in suo quisque ministério fidélis inveniáre.

túra miniſtérii domûs Dómini, juxta legem & ceremónias, volens requírere Deum ſuum in toto corde ſuo: fecítque & proſperátus eſt.

℟. *bref.* Dómine, diléxi * Decórem domûs tuæ. Dómine. ℣. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. * Decórem. ℣. Glória. Dómine.

℣. Tabéſcere me fecit zelus meus; ℟. Quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

A N O N E.

Capitule 1. *Timothée* 6.

O Homo Dei, ſectáre juſtítiam, pietátem, fidem, charitátem.

Capitule.

IN tota á
me Dómi
cerdótes ill
ca: in omni
ge eum, qui
miníſtros ej
línquas: ho
ex tota áni
honorífica ſ

Aux Fêtes

Qui benè p

Hymne, J

℣. Elégit
nus, ℟. Páſ
tátem ſuam.

A Magní
tienne. 5. f.
tióne funge
amplificáre
excélſi regi

rances d'ici-bas, pour imiter plus parfaitement la pauvreté de J.C. Gardons-nous bien d'entrer dans des ſentimens ſi pernicieux & ſi deraiſonnables : conſiderons au contraire que ces genereux Diſciples d'un Dieu crucifié, ſe raprochent de la perfection d'où nous ſommes déchûs, & qui ſe faiſoit admirer dans tous les chrétiens aux prémiers tems de l'Egliſe. Si la Providence nous a deſtinés à un genre de vie moins auſtére, gémiſſons de la neceſſité où nous nous trouvons de vivre dans le monde; détachons-nous en de cœur & d'affection ; & à la vûë des grandes précautions dont ces Saints ont uſé pour conſerver leur innocence, animons-nous à veiller davantage ſur nous-mêmes, afin de nous garantir de la contagion du ſiécle. Prions auſſi pour les ordres Religieux, afin que l'eſprit de leurs ſaints fondateurs ſe réveille parmi eux ; qu'ils ornent l'Egliſe par une vie pure, humble & mortifiée ; qu'ils l'édifient par la bonne odeur de leurs vertus, & qu'ils la ſoutiennent par leurs prieres & leur pénitence.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 8. g.

EXultábit ſolitúdo, & florébit quaſi lilium, exultábit lætabúnda & laudans.

2. *Ant.* 3. c. Bonum eſt viro, cùm portáverit jugum ab adoleſcéntia ſua, ſedébit ſolitárius, & tacébit.

3. *Ant.* 4. e. Erit quaſi lilium quod tranſplantátur ſuper aquas, quod *ad humórem mittit radíces ſuas.*

4. *Ant.* 7. d. Erúmpet radix ejus ut Líbani, & erit quaſi olíva glória ejus.

5. *Ant.* 2. D. Erit fólium ejus víride, nec aliquándo déſinet fácere fructum.

Capitule. Jeremie 51.

FUgite de médio Babylónis, & ſalvet unuſquiſque ánimam ſuam : nolíte tacére ſuper iniquitátem ejus : quóniam tempus ultiónis

eſt à Dómino.

Aux Fêtes Doubles.

℟. Erit vir ſicut qui abſcónditur à vento, * Et celat ſe à tempeſtáte. ℣. Fide obedívit in locum exíre; & éxiit néſciens quò iret. * Et. ℣. Glória Patri. * Et.

Hymne.

JAM mundi líceat pángere tránsfugas :
Certo consilio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.
UT te poſſideant, quem ſitiunt, Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt :
Totus víluit Orbis

℣. Quis dabi
pennas ſicut colu
℟. Et volábo &
cam.

A Magnificat
tienne. 6. irreg. A
ſit eum Dóminus
portávit in húme
Dóminus ſolus d
fuit.

A MATIN

Invitatoire. Jeſ
ductus eſt in deſ
* Veníte, adorém

Hymne.

TUâ beándos
Miris, Deu
bas modis,
Qui, dum lates
tior,

Et par utríque, Spíritus, Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 1. a. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univérſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detriméntum patiátur?

Ant. 6. F. Quicúnque volúerit amícus eſſe ſéculi hujus, inimícus Dei conſtitúitur.

Ant. 2. d. Quæ partícipátio juſtítiæ cum iniquitáte? aut quæ ſocíetas luci ad ténebras?

℣. Ecce elongávi fúgiens, ℟. Et manſi in ſolitúdine.

1. ℟. Majóres divítias æſtimans theſáuro Ægyptiórum impropérium Chriſti; * Fide reliquit Ægýptum. ℣. Dixit patri ſuo & matri ſuæ; Néſcio vos, & frátribus ſuis, Ignoro vos. * Fide.

2. ℟. In cáſulis habitándo cum coherédibus repromiſſiónis ejúſdem, * Expectábat fundaménta habéntem civitátem cujus ártifex & cónditor Deus. ℣. Secéſſerat in deſértum locum ibíque cum ſuis vitam agébat. * Expectábat.

3. ℟. *Animam caſtificávit in obediéntia charitátis* * In fraternitátis amóre. ℣. Mens juſti meditátur obediéntiam. * In fraternitátis amóre. ℣. Glória Patri. * In fraternitátis amóre.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 3. A Circundúxit eum Dóminus, & docuit, & cuſtodivit quaſi pupíllam óculi ſui.

Ant. 6. f. Non hábuit ánimi ſui triſtítiam, & non éxcidit à ſpe ſua.

Ant. 5. a. Pauper gloriátur per diſciplinam & timórem ſuum.

℣. Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, ℟. Magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

4. ℟. Multitúdinis credéntium erat cor unum, & ánima una; * Nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat, ſed erant illis omnia commúnia. ℣. Reliquérunt quæcúnque habébant. * Nec.

5. ℟. Opéruit cilício carnem ſuam, * Jejunávit & dormívit in ſacco, & ambulávit demiſſo cápite. ℣. In vigíliis multis, in fame & ſiti, in frígore & nuditáte. * Jejunávit.

6. ℟. Iſte pauper clamávit, * Et Dóminus

exaudívit eum. ℣. Multum valet deprecátio juſti aſsídua. * Et Dóminus. ℣. Glória Patri. * Et Dóminus.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Omnes obédiunt uni, & non eſt invídia, neque zelus inter eos.

Ant. 4. d. Dixit illi Dóminus: Séquere me; & relictis ómnibus ſecútus eſt eum.

Ant. 8. c. Manducávit panem cum luctu & tremóre.

℣. Cogitávi dies antíquos, ℟. Et annos ætérnos in mente hábui.

AL LAUD

℣. Benedicin
& húmiles cord
no, ℟. Laudá
perexaltáte eu
cula.

1. *Ant.* 5.

ISte cuſtodi
mam ſuam
mor fuit Dóm
corde ſuo.

2. *Ant.* 2. I
veſtiméntum ſ
& indútus eſt
ſedit in cinere

3. *Ant.* 7. C
re mánuum ſu
tum quem có
terat, deferéb

4. *Ant.* 8.

ugis ? quid tu
,
tecum cógitas ?
s volátu libero,
ætérnas do-
;
gas mortálibus,
Deo commér-

:NS choris cœ-
is,
étus ótio,
ndo númini,
éndo tu vacas.
pura, qui te
int,
, libant gáudia!
r antris ábditos
ndis in sinu.
:NE tu Verbi
;
ili, par Patri;
ique, Spíritus,
:us, sit glória.
:n.
cóndit me Dó-
tabernáculo
i die malórum
ht.
dictus, *Ant.*
demórátus est
repromissiónis
in aliéna.
I É R C E.
le. Coloss. 3.
ificáte membra
ra, quæ sunt
ram; fornica-
mmundítiam,
. *concupiscén-*
d'Autom.

tiam malam & avaritiam quæ est simulacrórum sérvitus.

℟. *bref.* Pósui * Vestiméntum meum cilicium. Pósui. ℣. Et opérui in jejúnio ánimam meam. * Vestiméntum. ℣. Glória Patri. Pósui.

℣. Cinerem tanquàm panem manducábam, ℟. Et potum meum cum fletu miscébam.

A LA PROCESSION.

℟. Erit vir, lviij.

2. ℟. Hic multis, lx.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur, Antienne. Fide.

2. *Antienne.* Omnis.

POUR UN SAINT ABBE.

A LA MESSE,

Introïte.

NArrábo nomen tuum, Dómine, frátribus meis; in médio ecclésiæ laudábo te. *Ps.* Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum. ℣. Glória. Narrábo.

Oraison.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet; ut quod nostris méritis non valé-

tuórum ingréllis, ut nec retro reſpiciant, nec in via hæreant; ſed ad te ſine offenſióne curréntes, vitam ætérnam ad quam vocáti ſunt, apprehéndant; Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus.

Léctio Epiſtolæ beáti Joánnis Apóſtoli.

1. *Joan* 2. 15.

Fílioli, Nolíte dilígere mundum, neque ea quæ in mundo ſunt. Si quis dilígit mundum, non eſt cháritas Patris in eo: quóniam omne quod eſt in mun-

ac tim
omni d
cans D
lelúia.
Sequén
gélii ſ

Ch

IN ill
pónc
Jeſu: E
mus óm
mus te
nobis?
illis: A
quod vo
me, in
cùm ſéd
nis in
ſuæ, ſe
per ſede
dicántes

Et par utríque, Spíritus, Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 1. a. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univérſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detriméntum patiátur?

Ant. 6. F. Quicúnque volúerit amícus eſſe ſéculi hujus, inimícus Dei conſtitúitur.

Ant. 2. d. Quæ partícipátio juſtítiæ cum iniquitáte? aut quæ ſocíetas luci ad ténebras?

℣. Ecce elongávi fúgiens, ℟. Et manſi in ſolitúdine.

1. ℟. Majóres divítias æſtímans thelàuro Ægyptiórum impropérium Chriſti; * Fide relíquit Ægýptum. ℣. Dixit patri ſuo & matri ſuæ; Néſcio vos, & frátribus ſuis, Ignoro vos. * Fide.

2. ℟. In cáſulis habitándo cum coherédibus repromiſſiónis ejúſdem, * Expectábat fundaménta habéntem civitátem cujus ártifex & cónditor Deus. ℣. Secéſſerat in deſértum locum ibíque cum ſuis vitam agébat. * Expectábat.

3. ℟. Animam caſtificávit in obediéntia charitátis * In fraternitátis amóre. ℣. Mens juſti meditátur obediéntiam. * In fraternitátis amóre. ℣. Glória Patri. * In fraternitátis amóre.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 3. A Circundúxit eum Dóminus, & dócuit, & cuſtodívit quaſi pupíllam óculi ſui.

Ant. 6. f. Non hábuit ánimi ſui triſtítiam, & non éxcidit à ſpe ſua.

Ant. 5. a. Pauper gloriátur per diſciplinam & timórem ſuum.

℣. Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, ℟. Magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

4. ℟. Multitúdinis credéntium erat cor unum, & ánima una; * Nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat, ſed erant illis omnia commúnia. ℣. Reliquérunt quæcúnque habébant. * Nec.

5. ℟. Opéruit cilício carnem ſuam, * Jejunávit & dormívit in ſacco, & ambulávit demíſſo cápite. ℣. In vigíliis multis, in fame & ſiti, in frígore & nuditáte. * Jejunávit.

6. ℟. Iſte pauper clamávit, * Et Dómi-

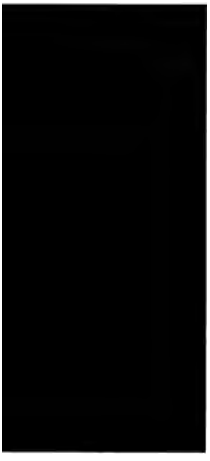

Paulí Apostoli ad Corínthios. 2. *Cor.* 5.

SCimus enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eo quod nólumus expoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, à

nus dele
licias,
quasi h
℣. Gáu
inveniét
rum áctí
Allelúi
℣. Pars
dixit áni
ptérea e
Allelúia.
Sequénti
gélii se
cam.

IN illo
xit J
suis: Si
præcínct
déntes in
tris, & v
mínibus

ſiens miniſtrábit illis. Et ſi vénerit in ſecúnda vigília, & ſi in tértia vigília vénerit, & ita invénerit, beáti ſunt ſervi illi. Hoc autem ſcitóte, quóniam ſi ſciret paterfamílias, quâ horâ fur veníret, vigiláret útique, & non sineret pérfodi domum ſuam. Et vos eſtóte paráti: quia quâ horâ non putátis Fílius hóminis véniet.

Offertoire. Obſecro vos ut exhibeátis córpora veſtra hóſtiam vivéntem, ſanctam, Deo placéntem, rationábile obſéquium veſtrum, & noliſte conformári huic ſéculo.

Secrete.

UT tuis, Dómine, dignè famulémur altáribus, ab omni nos amóre ſéculi purifica; & ejus fac imitémur exémpla, cujus ſolémnia celebrámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Communion. Qui edúxit rivos de petra duríſſima, cibávit te manna in ſolitúdine.

Poſtcommunion.

ABſcónde nos, Deus, in abſcóndito faciéi *suæ córporis tui ſacra-*

ménto munítos; ut imitatióne ſancti N. in lege tua nocte diéque meditántes, deliciis meréamur pérfrui ſempitérnis; Per eúndem.

A SEXTE.

Capitule. 2. Theſſ. 3.

CUm eſſémus apud vos, hoc denuntiabámus vobis, quóniam ſi quis non vult operári, nec mandúcet.

℟. *bref.* In labóribus * A juventúte mea. In labóribus. ℣. Exaltátus autem humiliátus ſum & conturbátus. * A juventúte. ℣. Glória. In.

℣. In factis mánuum tuárum meditábar. ℟. Expándi manus meas ad te. A NONE.

Capitule. Oſée. 2.

DUcam eum in ſolitúdinem, & loquar ad cor ejus, & canet ibi juxta dies juventútis ſuæ, & juxta dies aſcenſiónis ſuæ de terra Ægýpti.

℟. *bref.* Extráneus factus ſum * Frátribus meis. Extráneus. ℣. Et peregrínus fíliis matris meæ. * Frátribus. ℣. Glória. Extráneus.

℣. Sépties in die laudem dixi tibi. ℟. Super judicia juſtítiæ tuæ.

AUX II. VESPRES.

Capitule. Coloſſ. 3.

MOrtui eſtis, & vita veſtra eſt abſcóndita cum Chriſto in Deo: cùm Chriſtus apparúerit vita veſtra, tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória.

Aux Fêtes Triples.

℟. In fide, lx.

Hymne, Jam mundi, *comme aux j. Vepres.*

℣. Beáta gens cui eſt Dóminus Deus ejus. ℟. Pópulus quem elégit in hereditátem ſibi.

A Magnificat, *Ant.* 1. d. Omnis qui reliquerit domum vel fratres, aut patrem, aut agros propter nomen meum, céntuplum accipiet, & vitam ætérnam poſſidebit.

COMMUN D'UN LAYQUE.

DAns les cinq ou ſix premiers ſiécles de l'Egliſe on apelloit Confeſſeurs, ceux qui confeſſoient

ple, en nous reglant en tout ſur la volonté de Dieu; & en la prétérant aux intérêts les plus preſſans, aux plaiſirs les plus ſéduiſans; & à tout ce que la paſſion nous pourroit ſuggérer au contraire.

AUX I. VESPRES.

1. *Antienne.* 1. a. TEnébit juſtus viam ſuam, & mundis mánibus addet fortitúdinem.

2. *Ant.* 2. d. Timénti Dóminum benè erit, & in diébus conſummatiónis illius benedicétur.

3. *Ant.* 3. a. Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum.

4. *Ant.* 4. d. Fortitúdo ſimplicis via Dómini; juſtus in ætérnum non commovébitur.

5. *Ant.* 5. a. Quaſi virens fólium germinábit, fructus juſti lignum vitæ.

Capitule, Eccli. 39.

COr ſuum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conſpéctu Altiſſimi deprecábitur.

Aux Fetes doubles.

℟. Benedíctio Dei in mercédem juſti, * Et in hora velóci procéſſus *illius fructificat.* ℣. Qui *récipit juſtum in nomine* juſti, mercédem juſti accípiet. * Et in hora. ℣. Glória Patri. * Et in hora.

Hymne.

SUMMI puſillus grex Patris,
Timóre mentem ſólvite,
Sui patérnus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

GAUDETE, regnat inclytus
Hic qui fugáci ſéculo
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

ANGÚSTA pœniténtiæ
Ingréſſus, & viam Crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna, non timet ſequi.

CARNEM terit jejúniis,
Linguam domat ſiléntio,
In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.

SAPORE verbi páſcitur,
Totoque Legem péctore

scrutátus, orat pérvigil,
Mens cessa versátur polo.
HAC surgit ad cœlum
[illegible]
Et nos eádem da, Pater,
Da, Nate; da cum Spi-
ritu,
Ad te venire sémitâ.
Amen.
℣. Beátus vir, cujus
est nomen Dómini spes
ejus: ℟. Et non respé-
cit in vanitátes & infa-
nias falsas.
A Magnificat, *An-
tienne*. 1. d. Assimilábi-
tur viro sapiénti, qui
ædificávit domum suam
supra petram.
A MATINES.

CORPUS subégit cá-
titas;
Et líberam mentem fe-
des,
Amor supérnis ignibus
Totam litávit hóstiam.
VENIS apértis ómni-
bus,
Qui vellet ultro erúm-
pere,
Fraudátus optátâ viâ,
Ir fusus in fletum cruor.
DA, Christe, sic no-
vivere,
Discámus ut sempe
mori:
Da post brevis vitæ dies
Vitæ perénnis gaudia.
ÆTERNE tu Verb
Pater.

℟. In lege Dómini voluntas ejus, * In lege ejus meditábitur die ac nocte. ℣. Quóniam opórtet semper oráre & non deficere. * In lege.

2. ℟. Stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * Eleemósinas illíus enarrábit omnis Ecclésia Sanctórum. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. * Eleemósynas.

3. ℟. Hic solus fugiébat consórtia ómnium, * Pergébat in Jerusalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Israël. ℣. Fúgiens ejus, quæ in mundo est concupiscéntiæ corruptiónem. * Pergébat. ℣. Glória. * Pergébat.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 5. a. Pietas ad ómnia útilis est, promissiónem habens vitæ, quæ nunc est, & futúræ.

Ant. 2. d. Ecce verè Israëlíta, in quo dólus non est.

Ant. 6. f. Qui dicit se in Christo manére, debet, sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus, ℟. Et non *supplantabúntur gressus ejus.*

4. ℟. Qui se exáltat, humiliábitur, * Et qui se humiliat, exaltábitur. ℣. Exéxit eum Deus ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus. * Et qui se.

5. ℟. Manifesténtur ópera ejus, * Quia in Deo sunt facta. ℣. Lætificábat Jacob in opéribus suis. * Quia.

6. ℟. Qui servat verbum Christi, * Verè in hoc chàritas Dei perfécta est. ℣. In sæculum memória ejus in benedictióne. * Verè. ℣. Glória Patri. * Verè.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 1. *irreg.* Gáudium justo est facere judícium.

Ant. 7. d. Pecúnias non accépit, & non accusávit illum homo.

Ant. 3. c. Fecit quod rectum erat in conspéctu Dómini.

℣. Servávi mandáta tua, & testimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

7. ℟. Qui ámbulat in justítiis, & loquitur veritátem, *Iste in excélsis habitábit. ℣. Qui justus est, justificétur adhuc: & sanctus, sanctificétur adhuc. * Iste.

8. Ꝛ. Claudit óculos uos ne videant malum; * Regem in decóre ſuo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. ℣. Qui facit voluntátem Dei, manet in ætérnum. * Regem.

9. Ꝛ. Ambulávit ſervus tuus in conſpéctu tuo in veritáte, & juſtitia, & recto corde tecum, * Cuſtodíſti ei, Dómine, miſericórdiam tuam grandem. ℣. Habet vitam ætérnam, & in judícium non venit, ſed tránſiit à morte in vitam. * Cuſtodíſti. ℣. Glória Patri. * Cuſtodíſti.

5. *Ant.* 1. F. Dé ni corde ſuo laudá Dóminum, & dilé Deum, qui fecit illum.

Capitule Eccli. 31.

BEátus qui invéni eſt ſine mácula : qui poſt aurum non ábi nec ſperávit in pecúnia & theſauris : quis eſt hi & laudábimus eum ? cit enim mirabilia vita ſua.

Hymne.

QUi te, Deus, i intimo
Amans recépit péctor
Non ille terras ámpl
Suſpirat, oblitus ſui.

QUID ergo gaudes

℣. Servávi mándata tua, Dómine, ℟. Et teſtimónia tua.

A Benedíctus, *Antienne.* 6. t. Qui probátus & perfectus eſt, erit illi glória ætérna.

A TIERCE.

Capitule. Jacque 1.

RElígio munda, & immaculáta apud Deum hæc eſt viſitáre pupillos, & víduas in tribulatióne eórum; & immaculátum ſe cuſtódire ab hoc ſéculo.

℟. *bref.* Juſtítia ejus manet * In ſéculum ſéculi. Juſtítia. ℣. Cornu ejus exaltabitur in glória. * In ſéculum. ℣. Glória. Juſtítia.

℣. Legem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum. ℟. Et exquiram eam ſemper.

A LA PROCESSION.

℟. Claudit, lxx.

2. ℣. Benedíctio, lxvij.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'entrée du Chœur, Ant. Qui probátus.

2. *Ant.* Juſtum, lxxiij.

A LA MESSE.

Introïte.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, & lingua ejus loquétur judícium: *lex Dei* ejus in corde ipſius. *Pſ.* Noli æmulári in malignántibus, * neque zelíveris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória. Os juſti.

Oraiſon.

ADésto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, quas in beáti. N. feſtivitáte deférimus; ut, qui noſtræ juſtitiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit précibus adjuvémur; Per. Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes,

Chap. 3. 7.

FRatres; Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detrimenta. Verúntamen exíſtimo ómnia detriméntum eſſe, propter eminéntem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci, & árbitror ut ſtércora, ut Chriſtum lucrifáciam, & invéniar in illo, non habens meam juſtitiam, quæ ex lege eſt, ſed illam, quæ ex fide eſt Chriſti Jeſu: quæ ex Deo eſt juſtítia in fide, ad cognoſcéndum illum, & virtútem reſurrectiónis ejus, & ſocietátem paſſiónum illius;

A NONE.

Capitule. Job. 23.

Viam Dei cuſtodívi, & non declinávi ex ea, à mandátis labiórum ejus non recéſſi, & in ſinu meo abſcóndi verba oris ejus.

℟. *bref.* Confitébor tibi * In directióne cordis. Confitébor. ℣. In eo quod didici judícia juſtitiæ tuæ. *In. ℣. Glória Patri. Confitébor.

℣. Ambulábam in la'ine, ℟. Quia manda exquisivi.

I. VESPRES.

ile. 1. *Pierre* 3.

Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declinet à malo, & faciat bonum: inquirat pacem; & ſequatur eam.

Aux Fêtes Triples.

℟. Ambulávit, lxx.

Hymne. Summi puſillus, lxvij.

℣. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum: ℟. Nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

A Magnificat, *Ant.* 7. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas; & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam ſanctórum.

onfiguratus morti ejus : quómodo occúrram ad ſurrectiónem, quæ eſt x mórtuis. Non quòd m accéperim, aut jam rféctus ſim : ſequor autm, ſi quómodo comehéndam in quo & mprehénſus ſum à hriſto Jeſu. Fratres, o me non arbitror mprehendiſſe. Unum ítem, quæ quidem reo ſunt obliviſcens, ad verò, quæ ſunt priora, réndens meipſum, ad ſtinátum pérſequor, ad avium ſupérnæ vocaónis Dei in Chriſto ſu.

minibus expectántibus Dóminum ſuum quando revertátur à núptiis : ut, cùm vénerit & pulſáverit, conféſtim apériant ei. Beáti ſervi illi, quos cùm vénerit dóminus, invénerit vigilántes : Amen dico vobis, quòd præcinget ſe, & faciet illos diſcúmbere, & tránſiens miniſtrábit illis. Et ſi vénerit in ſecúnda vigília, & ſi in tértia vigília vénerit, & ita invénerit, beáti ſunt ſervi illi. Hoc autem ſcitóte, quóniam ſi ſciret pater-familias quâ horâ fur veníret, vigilâret

lius tuus ; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus.

Communion. Accepíſtis Jeſum Chriſtum Dóminum, in ipſo ambuláte ; radicáti, & ſuperædificáti in ipſo, & confirmáti in fide, abundántes in illo in gratiárum actióne.

Poſtcommunion.

IMitatóres ſancti N. nos eſſe concéde, Dómine ; ſicut ille Chriſti imitátor fuit ; quia qui ſe dicit in Chriſto manére, debet ſicut Chriſtus ambulávit, & ipſe ambuláre ; Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum ; qui tecum vivit & regnat in unitáte.

A SEXTE.

Capitule. Eccl. 33.

SApiens non odit mandáta & juſtitias, credit legi Dei, & Lex illi fidélis.

℟. *bref.* Judícia Dómini vera * Juſtificáta in ſemetípſa. Judícia. ℣. In cuſtodiéndis illis retribútio multa. * Juſtificáta. ℣. Glória. Judícia.

℣. Cuſtodívi vias Dómini, ℟. Nec impiè geſſi à Deo meo.

A NONE.

Capitule. Job. 23.

VIam Dei cuſtodívi, & non declinávi ex ea, à mandátis labiórum ejus non recéſſi, & in ſinu meo abſcóndi verba oris ejus.

℟. *bref.* Confitébor tibi * In directióne cordis. Confitébor. ℣. In eo quòd dídici judícia juſtitiæ tuæ. * In. ℣. Glória Patri. Confitébor.

℣. Ambulábam in latitúdine, ℟. Quia mandáta tua exquisivi.

AUX II. VESPRES.

Capitule. 1. *Pierre* 3.

QUi vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum : inquírat pacem ; & ſequatur eam.

Aux Fetes Triples.

℟. Ambulávit, lxx.

Hymne. Summi puſillus, lxvij.

℣. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum : ℟. Nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

A Magníficat, *Ant.* 7. g. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas ; & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam ſanctórum.

COMMUN D'UNE VIERGE.

TOus n'ont point le don de la Virginité; mais tous doivent respecter & honorer ce don en celles à qui il a été accordé. Que les personnes engagées dans le mariage s'humilient & gémissent de n'avoir pas été jugées dignes d'un état si parfait, & qu'elles tâchent d'en aprocher autant qu'elles peuvent par la modestie, & la chasteté conjugale; & d'y suppléer en quelque sorte par une pratique plus exacte des autres vertus. Une joïe sainte remplit l'Eglise à la solemnité de celle que la grace de Dieu a ainsi elevée au-dessus des foiblesses de la nature. Mais nôtre admiration doit redoubler, lorsque la Sainte dont nous célébrons la fête, a réüni en sa personne l'honneur de la virginité & la couronne du Martyre. C'est Dieu qui dans un corps fragile a sçû lui donner un généreux mépris des plaisirs de la vie, & une constance inébranlable contre les horreurs de la mort. Son exemple est bien capable de nous engager à ne nous point laisser séduire aux atraits du plaisir, ni abatre par la crainte des souffrances. Quiconque est au-dessus du plaisir & de la douleur, est au-dessus de toute tentation.

AUX I. VESPRES.

Ant. 1. a. [illegible] vocáberis ultrà [illegible] licta, quia com- [illegible] ómino in te.

2. d. Eris co- [illegible] óriæ in manu [illegible] diadéma [illegible] Dei tui.

[illegible] Induit [illegible] quasi [illegible] sponsam ornátam monílibus suis.

4. *Ant.* 4. *irreg.* a. Dábitur illi fidei donum eléctum, & sors in templo Dei acceptíssima.

5. *Ant.* 3. a. Habébit fructum in respe- [illegible] ctióne animárum sanc- [illegible] tárum.

Capitule. Oſée. 2.

SPonſábo te mihi in ſempitérnum, & ſponſábo te mihi in juſtítia & judício, & in miſericórdia, & in miſeratiónibus.

Aux Fetes Doubles.

℟. Concupíſcet rex decórem tuum; quóniam * Ipſe eſt Dóminus Deus tuus. ℣. Médiâ nocte clamor factus eſt; Ecce ſponſus venit. * Ipſe eſt. ℣. Glória. * Ipſe eſt.

Si c'eſt une Vierge, & non Martyre.

Hymne.

VOs ô virginei cum cítharis chori,
Agni deliciæ, pars gregis óptima
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite láudibus.
HÆC eſt feſta dies, cœlitibus ſacra
Quâ plenâ rutilans óbvia lámpade
Sponſo ſponſa Deo próxima cóncinit
Virgo cántica vírgini.
MORTALES thálamos, córporis ímmemor,
Solo digna Deo cónjuge, réſpuit
Sponſo, *perpétuo fœdere, júngitur;*
Sponſæ ſe Deus óbligat.
ÆGRO vix ſua ſunt pábula córpori,
Nil cernunt óculi, nil ſonat áuribus;
Morti, quod ráperet próvida prærípit,
Unus fit Deus ómnia.
FAC, ô Chriſte, tuæ Vírginis æmulos
Nos inſtáre ſacrâ, quâ gráditur viâ;
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Uni fac tibi vívere.
DA te, ſumme Pater, tóllere láudibus;
Da te, Chriſte, ſequi láurea vírginum,
Fac incénſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

Si c'eſt une Martyre.

Hymne.

FESTIS læta ſonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, ſúmite Tympana,
Cœtus Angélici, dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.
VESTRIS illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus
Virgo córporis immemor.

SED quid cogis amor? fórtiter ámbiit
Sponſo virgineum fúndere ſánguinem;
Obliti méminit tunc benè córporis,
Præcláræ sitiens necis.
SIC quâ parte minor, vos ſuperéminet
Immortále genus, quæ potuit mori,
Et per damna ſui córporis, íntegram
Teſtári Dómino fidem.
PATRI máxima laus, máxima Filio;
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
A quo magnánimæ prælia ſúſtinent,

En ſponſus, omnes é
viæ
Exíte Sponſo Virgi
Exite, ſponſæ Virgi
HÆC nuptialis
dies,
Quæ, longa poſt ſu
ria,
Dat ómnibus, dat
gulis
Jam plénius frui Deo
QUÆ caſta vobis
dia,
Quos afflet ignes, dic
Ab ore cujus pú
Torrens volúptas éff
HUNC propter un
víluit
Supérba regum púrp
Dotáta quæ ſponſo D

Dum faves ; quas non
ſúperat virili
Péctore mortes?
PRO tuis armis animóſa
Virgo
Molle dat pœnis lacerá-
re corpus ;
Non ſuos ſentit , mę-
mor ô tuórum ,
Chriſte , dolórum !
NON graves plagæ , vá-
lidi nec ictus
Integram poſſunt violá-
re mentem :
Quin ſacri creſcit magis
obſtinátus
Ardor amóris.
SPONSA diléćto placitú-
ra Sponſo ,
Déſpicit ruptum laniáta
corpus :
Eſt ſuus truncis honor ,
& venúſtas
Eſt ſua membris.
SUMMA laus Patri, ge-
nitóque Verbo ,
Et tibi compar , utriúſ-
que Nexus ;
Fac tibi ſemper placeá-
mus uni
Móribus æquis.
Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Omnis ponderátio non eſt digna continéntis ánimæ.

Ant. 1. d. Benedíçat tibi Dóminus pulchritúdo juſtitiæ mons ſanctus.

Ant. 6. f. Qui adhæret Dómino , unus ſpíritus eſt.

℣. Defécit caro mea & cor meum : ℟. Deus cordis mei , & pars mea Deus in ætérnum.

1. ℟. Tu honorificéntia pópuli noſtri , quia * Feciſti viríliter , eò quod caſtitátem amáveris. ℣. Non omnes cápiunt verbum iſtud , ſed quibus datum eſt. * Fecíſti.

2. ℟. Múlier innúpta & virgo * Cógitat quæ Dómini ſunt ; ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. ℣. Quaſi roſa plantáta ſuper rívos aquárum. * Cógitat.

3. ℟. Lauda , filia Sion , * Júbila , Iſraël ; † Lætáre & exúlta in omni corde fília Jerúſalem. ℣. Veni & oſténdam tibi ſponſam uxórem Agni. * Júbil. ℣. Glória. † Lætáre.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Omnium óculis gratióſa & amábilis videbátur.

Ant. 6. f. Flétibus & lúctui apta induménta ſuſcépit.

Ant. 3. g. Pro unguéntis variis , cinere implévit caput ſuum , & cor-

pus ſuum humiliávit je-
júniis.

℣. Retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtitiam meam. ℟. Et ſecúndùm puritátem mánuum meárum.

4. ℟. Erat hæc in ómnibus famoſiſſima; * Quóniam timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. ℣. Lumen ejus ſímile lápidi pretióſo, tanquam lápidi jáſpidis. * Quóniam.

5. ℟. Immortális eſt memória illíus: * Quóniam apud Deum nota eſt, & apud hómines.

ti, & ſub cujus confu
ti alas.

Ant. 4. f. Dómi
tuus ignis conſúmens
Deus æmulátor.

℣. Deus qui præcin
me virtúte: ℟. Et
ſuit immaculátam v
meam.

7. ℟. Córpora ve
membra ſunt Chri
* Membra veſtra te
plum ſunt Spíritûs ſ
cti. ℣. Audi filia,
vide, & inclína au
tuam. * Membra.

8. ℟. Vírgines a
piéntes lámpades ſu
* Exiérunt óbviàm ſp
ſo. ℣. Delectavérun

2. *Ant.* 1. F. Surrexérunt omnes vírgines illæ & ornavérunt lámpades ſuas.

3. *Ant.* 2. d. In reſurrectióne, neque nubent, neque nubéntur, ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo.

4. *Ant.* 5. a. Ex hominibus primitiæ Deo, & Agno: ſine mácula ſunt ante thronum Dei.

5. *Ant.* 6. f. Hæc eſt generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Capitule. 1. *Corinth.* 7.

DE Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquàm miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

Si c'eſt une Vierge non Martyre.

Hymne.

JESU coróna Vírginum,
Quem mater alma cóncipit,
Quæ ſola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

QUOCUNQUE pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Poſt te *canéntes cúrſitant*,
Hymnóſque dulces pérſonant.

TE deprecámur ſúpplices
Noſtris ut addas ſénſibus
Neſcíre prorſus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

ÆTERNE Sponſe Vírginum
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Si c'eſt une Martyre.

Hymne.

QUID ſacram, Virgo, generóſa Martyr
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino repórtas
Hoſte triúmphum.

MÓLLIOR fregit neque te volúptas
Impotens flexit neque te tyránnus;
Tu graves pœnas, paritérque blandos
Vincis amóres.

LÍLIIS Sponſus récubat, roſiſque:
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas Martyr, ſimul & dediſti
Lília Virgo.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo

me!

℣. Benedíctus, *Antienne.* 4. d. Tu ſcis Dómine, quia mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia.

A TIERCE.

Capitule. Sap. 6.

CUſtodítio legum, conſummátio incorruptiónis eſt. Incorrúptio autem facit eſſe próximum Deo.

℟. *br.* Fiat cor meum immaculátum * In juſtificatiónibus tuis. Fiat. ℣. Ut non confúndar * In juſtificatiónibus. ℣. Glória Patri. Fiat.

℣. Sitivit in te ánima

mandat
Pſ. Beá
via; *
lege Dó
Me exp

DE
ter
miráculi
frágili v
rii cont
propitiu
tæ N. V
tyris tua
mus, per
pla grad
minum

Ant

O Mi
térr
múnere

Si elles ſont pluſieurs.

Oraiſon.

DA nobis, quæſumus, Dómine Deus noſter, ſanctárum Vírginum & Mártyrum N. & N. palmas ſincérâ devotióne venerári; ut, quas non póſſumus ſatis dignè celebráre, humilibus ſaltem proſequámur obſéquiis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Chap. 4. 1.

OQuàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! immortális eſt enim memória illius: quóniam apud Deum nota eſt, & apud hómines. Cùm præſens eſt, imitántur illam: & deſiderant eam cùm ſe edúxerit, & in perpétuum coronáta triúmphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens.

Graduel. Secúndùm juſtítiam meam & secúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi Dóminus. ℣. Quia cuſtodívi vias Dómini, nec ímpiè geſſi à Deo meo.

Allelúia, allelúia. ℣. Infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia. *Allelúia.*

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Chap. 25. 1.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem vírginibus: quæ accípiéntes lámpades ſuas, exiérunt óbviàm ſponſo & ſponſæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ, & quinque prudentes: ſed quinque fátuæ accéptis lampádibus, non ſumpſérunt óleum ſecum. Prudéntes verò accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus. Moram autem faciénte ſponſo, dormitavérunt omnes & dormiérunt. Médiâ autem nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. Tunc ſurrexérunt ómnes vírgines illæ & ornavérunt lámpades ſuas. Fátuæ autem ſapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo veſtro, quia lámpades noſtræ extinguúntur. Reſpondérunt prudéntes, dicéntes: Ne fortè non ſufficiat nobis & vobis, ite pótiùs ad vendéntes, & émite vobis. Dùm autem iretur émere,

vobis, neicio vos. Vigiláte itaque quia neſcitis diem, neque horam.

Offertoire. In me ſunt, Deus, vota tua, quæ reddam laudatiónes tibi; quóniam eripuíſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu.

Secrete.

DEus qui beátæ N. tribuíſti, ut eſſet ſancta córpore & ſpíritu, vitámque ſuam daret pro dilectióne tua; per immaculátam, quam oſférimus, hóſtiam nobis concéde, ut, ejus exémplo, tibi uni ſive per vitam, ſive per mortem placére valeámus; Per.

les sont plusieurs.
ostcommunion.
Eus, qui Virgíni-
us castè vivén-
c Martýribus fór-
noriéndo Agnum
tribuísti; interce-
us beátis N. & N.
tríbue ejúsdem
:arnem & sángui-
:am dignè súmere
:is, ut ejus aspéctu
:uo satiémur in cœ-
er Dóminum.
R UNE SAINTE
rge non Martyre.
Introïte.
Audens gaudébo in
Dómino, quia ín-
ne vestiméntis sa-
& induménto justi-
rcúndedit me, qua-
nsam ornátam mo-
s suis. *Ps.* Eructávit
neum verbum bo-
* dico ego ópera
egi. ℣. Glória Pa-
audens.
Oraison.
Eus, qui nos beá-
æ N. Vírginis tuæ
festivitáte lætífi-
:oncéde propítius,
s adjuvémur méri-
ujus castitátis ins-
ur exémplis; Per.
Autre Oraison.
Eus, qui habitá-
:ulum *tuum in cor-*
dico constituísti;
concéde, ut, qui fidélis
sponsæ tuæ N. puritátem
húmili veneramur obsé-
quio, piæ devotiónis se-
quámur exémplo; Per.
Léctio Epístolæ beáti
Pauli Apóstoli ad Co-
rinthios.
1. *Cor.* 7. 25.
FRatres; De vírgíni-
bus præcéptum Dó-
mini non hábeo: consí-
lium autem do, tanquam
misericórdiam consecú-
tus à Dómino, ut sim fi-
délis. Exístimo ergo hoc
bonum esse propter ins-
tántem necessitátem,
quóniam bonum est hó-
mini sic esse. Alligátus
es uxóri? noli quærere
solutiónem. Solútus es ab
uxóre? noli quærere uxó-
rem. Si autem accéperis
uxórem, non peccásti.
Et si núpserit virgo, non
peccávit. Tribulatiónem
tamen carnis habébunt
hujúsmodi. Ego autem
vobis parco. Hoc ítaque
dico, fratres: Tempus
breve est: réliquum est,
ut qui habent uxóres,
tanquam non habéntes
sint: & qui flent, tan-
quam non flentes; & qui
gaudent, tanquam non
gaudéntes; & qui emunt,
tanquam non possidén-
tes; & qui utúntur hoc

mundo, tanquam non
[illegible]; præterit enim
figura hujus mundi. Volo
autem vos sine sollicitú-
dine esse. Qui sine uxó-
re est sollícitus est quæ
Domini sunt, quómodo
placeat Deo. Qui autem
cum uxóre est sollícitus
est quæ sunt mundi, quó-
modo pláceat uxóri, &
divisus est. Et múlier in-
nupta, & virgo cógitat
quæ Dómini sunt, ut sit
sancta córpore & spíritu.

Graduel. Sponsábo te
mihi in sempitérnum in
justitia & judício, & in
miseratiónibus. ℣. Et
sponsábo te mihi in fide;
& scies quia ego Dó-
minus.

Allelúia, allelúia.
℣. Audi fília, & vide &
inclina aurem tuam,
quia concupívit rex spé-
ciem tuam. Allelúia.

L'Evangile de la Messe précédente.

Offertoire. Adducéntur
Regi vírgines, afferén-
tur in lætítia & exulta-
tione, adducéntur in
[illegible]gis.

[illegible]rete.

[illegible], Dómine,
[illegible]ti tuæ fidé-
[illegible]dátur oblá-
[illegible]beátæ N.
[illegible]ibi hós-

tiam vivam, [illegible]
beneplacéntem [illegible]
exhíbuit; Per.

Autre [illegible]

Dicitæ, [illegible]
Dómine, [illegible]
mus oblatiónis [illegible]
per intercessi[illegible]
Vírginis N. [illegible]
plo terrénæ [illegible]
conversatiónis [illegible]
cœléstis vitæ [illegible]
innovémur; Per.

Communion. Qu[illegible]
míni bonum est, [illegible]
pulchrum ejus, [illegible]
méntum electórum [illegible]
vinum gérminans [illegible]
nes?

Postcommunion.

INenarrábilis [illegible]
ménti suavitáte [illegible]
ti, quæsumus, Dóm[illegible]
ut beátæ Vírginis N.
frágiis, nullis u[illegible]
impediámur terrén[illegible]
tibus te sequi ómnium
nórum creatórem;
Dóminum nostrum
sum Christum.

Autre Postcommun[illegible]

FIdéles tuos, Dóm[illegible]
quæsumus, in[illegible]
dénte beátâ N. Ví[illegible]
tuâ, córpore párit[illegible]
mente purífica: & u[illegible]
xias delectatiónes v[illegible]
præváleant, fac, s[illegible]
ménti tui semper [illegible]
táte pascántur; [illegible]

SEXTE.

Capitule. 1. *Iſaïe.* 61.

AEmulor vos Dei æmulatióne ; deſponsádi enim vos uni viro virgínem caſtam exhibére Chriſto.

℟. *br.* Adducéntur reges virgines * Poſt eam : adducéntur. ℣. Próximæ ejus afferéntur tibi. Poſt eam : ℣. Glória. Adducéntur.

℣. Afferéntur in lætítia exultatióne, ℟. Adducéntur in templum regis.

A NONE.

Capitule. Zacharie. 9.

QUid bonum Dómini eſt, & quid pulchrum ejus, niſi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines?

℣. *br.* Retríbuet mihi Dóminus * Secúndùm juſtítiam meam. Retríbuet. ℣. Et ſecúndùm puritátem mánuum meárum. * Secúndùm. ℣. Glória. Retríbuet.

℣. Deus meus, impollúta via ejus ; ℟. Protéctor eſt ómnium ſperántium in ſe.

AUX II. VESPRES.

Capitule. 1. *Cor.* 7.

UNuſquíſque próprium donum habet ex Deo ; dico non nuptis, bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

Aux Fêtes Triples.

℟. Venit, lxxviij.

Hymne, Vos ô virgínei, *ou* Feſtis læta ſonent, lxxv.

℣. Deus, quid mihi eſt in cœlo ? ℟. Et à te quid vólui ſuper terram.

A Magníficat, *Antienne.* ç. f. Venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe : beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti ſunt.

COMMUN D'UNE SAINTE FEMME OU VEUVE.

C'Eſt-là la Femme forte que Salomon avoit tant de peine à trouver & qu'il diſoit être ſi rare. Elle s'eſt ſanctifiée par la ſoumiſſion à ſon mari, par l'éducation de ſes enfans, par le ſoin de ſes domeſtiques, par la pratique des devoirs *les plus ordinaires*, & par un attachement ſincére *aux Commandemens* de Dieu, qui ſont particuliers

rement, dit le Sage, *dans le cœur d'une femme Sainte.* On peut ſe ſauver au milieu du monde, parmi les embarras & les ſoins du ménage, ſans être obligé de rompre pour cela toute liaiſon & de renoncer à toute compagnie. Mais pour ſe ſauver ainſi, il faut être continuellement ſur ſes gardes, ſe faire violence dans ſon humeur, tenir ferme contre le mal, & ſçavoir s'humilier, ſouffrir & ſurtout ne rien préferer à Dieu.

Aux Fêtes des Saintes Veuves.

Celles qui le ſont peuvent étudier & méditer les devoirs & les vertus d[illegible]r état : & tous les fidéles ſe ſouviendront [illegible]ne ame, qui craint Dieu & dont J. C. eſt [illegible]oux ; vit dans une eſpéce de viduité conti[illegible], pendant qu'elle eſt ſur la terre ; & doit par c[illegible]équent s'abſtenir des plaiſirs, s'éloigner du mo[illegible]e, aimer l'abjection, chercher la retraite, prat[illegible]uer la mortification & la Pénitence.

Aux Fêtes des Saintes Pénitentes.

Conſidérons que ces Saintes nous diſent comme S. Paul, que J. C. leur a fait miſéricorde, afin de faire éclater ſon extrême patience. Dieu ne veut pas que perſonne périſſe, il veut que nous ſoïons tous ſauvés ; & que nous retournions à lui par une ſincére converſion du cœur & par une pénitence proportionnée. Quoi de plus propre que cette penſée pour nous faire rompre tout attachement au péché ? au regret d'avoir commencé ſi tard à aimer Dieu, joignons un deſir véritable de ne point ceſſer de l'aimer. Une ſi heureuſe diſpoſition dans nos cœurs fera une fête & un nouveau ſujet de joïe dans le Ciel ; & la Sainte dont nous honorons la mémoire ne s'emploiera jamais plus volontiers, que pour nous en obtenir la grace.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 4. irreg. c. annos vitæ illius in pace implébit.

MUlier fortis oblectat virum ſuum, &c

2. *Ant.* 2. D. Sicut

mundo in altíſſi-
Dei ; ſic mulíeris
ſpécies in orna-
rum domûs ejus.

3. *Ant.* 5. a. Fáciat
minus hanc mulie-
, ſicut Rachel &
am quæ ædificavérunt
omum Iſraël.

4. *Ant.* 1. *irr.* Sit exém-
lum virtútis, & hábeat
célebre nomen.

5. *Ant.* 7. C. Fundamenta ætérna ſupra petram ſólidam, & mandáta Dei in corde mulíeris ſanctæ.

Capitule Prov. 31.

MUlíerem fortem quis invéniet ? Procul & de últimis finíbus prétium ejus ; confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit.

Aux Fêtes Doubles.

℟. Fortitúdo & decor induméntum ejus, * Ridébit † In die noviſſimo. ℣. Múlier colens Deum, cujus Dóminus apéruit cor. * Ridébit. ℣. Glória. † In die noviſſimo.

Hymne.

ADESTE, ſanctæ Cónjuges,
En illa fortis fémina,
Ornáta quæ virtútibus,
Triúmphat inter cœlites.

NON illa luxu véſtium,
Non crine torto ſplénduit ;
Cultu nitens ſed ſímplice,
Puris placébat móribus.

SE ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit ;
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amíttat decus.

PASCENDA cœléſti cibo,
Sacris ſtudébat Lítteris,
Templo frequens, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino. ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

A Magníficat, *Antienne.* 6. f. Pars bona, múlier bona, in parte timéntium Deum, dábitur viro ſuo pro factis bonis.

A MATINES.

Invit. Deum in quo ſanctæ mulíeres ſperavérunt, * Veníte, adorémus.

Hymne.

ARDET Deo quæ Fémina,
Latére fruſtra cógitat ;

Quot indigéntes súblevat,
Tot próditur præcónibus,
PRODESSE quærit ómnibus;
Curis honéstis ánxia;
Patróna, custos vírginum
Secúnda mater órphanis.
PANNIS laténtem vílibus
Christum fovébat hóspitem;
Quas dura subtráxit sibi,
Opes refúndit pródiga.
PACEM domi, pacem foris,
Alto colit siléntio;
Lites amat compónere
Ut una mens sit ómnibus.
ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri;
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

A[illegible] I. NOCTURNE.

[illegible] 3. c. Grátia super [illegible], múlier sancta [illegible]ráta.

[illegible] 5. a. Mulíeris [illegible]eátus vir; núme[illegible]m annórum illíus

[illegible] 3. c. Múlier sen[illegible]ácita, non est [illegible]rio erudítæ áni-

℣. M[illegible] mei in [illegible] semper. adjútor n[illegible] ptor meu[illegible]

1. ℟. apéruit i[illegible] mas sua[illegible] páuperem plena opé[illegible] eleëmósy[illegible] bat. * Et

2. ℟. [illegible] in lingua [illegible] derávit [illegible] suæ, &c. non com[illegible] decet m[illegible] téntes pie[illegible] ra bona. *

3. ℟. I[illegible] tórium su[illegible] térnens se[illegible] mábat a[illegible]

℣. Jejún[illegible] tiónibus [illegible] ac die. *

℣. Glór[illegible] nens se.

AU II. [illegible]

Ant. 6 [illegible] lanam & [illegible] operáta e[illegible] nuum suá[illegible]

Ant. 4. [illegible] est quasi n[illegible] de longè [illegible] suum.

Ant. 2. [illegible] surréxit,

ticis ſuis.
nbulábam in
cordis mei.
) domûs meæ.
ec confitebá-
o, &c. * Lo-
e illo ómni-
expectábant
iem Iſraël.
ſapientiâ, &
gitatióni maſ-
nimum inſe-
juebátur.
nſiderans in
am converſa-
Non fuit ex-
capillatúra,
ndátio auri.
it fortitúdine
)s, & robo-
chium ſuum.

opéribus bo-
nium habens,
ivit; * Omne
im ſubſecúta
ident eam in
a ejus * Om-
Gloria Patri.

OCTURNE.
a. Conſide-
m, & emit
fructu má-
um plantávit

l. Guſtávit &
)ona eſt nego-

F. Manum

ſuam miſit ad fórtia, &
digiti ejus apprehendé-
runt fuſum.

℣. Uxor tua ſicut vitis abúndans, ℟. In latéribus domûs tuæ.

7. ℟. Surrexérunt fílii ejus, & beatiſſimam prædicavérunt, * Vir ejus & laudávit eam. ℣. Múlier glória viri eſt: non enim vir ex muliere, ſed múlier ex viro. * Vir.

8. ℟. Benedícta es à Dómino filia; * Scit enim omnis pópulus mulíerem te eſſe virtútis. ℣. O múlier magna eſt fides tua! * Scit enim.

9. ℟. Nunc ergo ora pro nobis; * Quóniam múlier ſancta es, & timens Deum. ℣. Fides tua te ſalvam fecit. * Quóniam. ℣. Glória Patri. * Quóniam.

A LAUDES.

℣. Glorificábo nomen tuum in ætérnum, ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me.

1. *Ant.* 8. g.

FAllax grátia & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur.

2. *Ant.* 1. a. Surget in judício cum generatióne iſta, & condemnábit eam.

3. *Ant.* 2. d. Pudíca ſt, pacífica, modéſta, ılena miſericórdiâ & rúctibus bonis.

4. *Ant.* 4. e. Nunquam ætáta eſt ancilla tua, iiſi in te, Dómine Deus.

5. *Ant.* 3. A. Sperávit n Deo, & perréxit in ıræcéptis illíus.

apitule. 1. Thimoth. 2.

MUlieres in hábitu ornáto, cum vecúndia & ſobrietáte ırnántes ſe, & non in ortis crínibus, aut auro ut margarítis vel veſte ıretióſa.

Hymne.

OJAM beáta, quæ ſuo Tandem ſolúta córpore

Amóre, fac mens ſ colat.

ÆTERNE tu Veni Pater,

Ætérne Fili, par Pat Et par utrique, Spíri Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

℣. Dilexíſti juſtítiam, ℟. Et odíſti iniquitátem.

A Benedictus, *Antienne.* 7. g. Orábat Dominum Deum Iſrael, & munda manébat in tabernáculo.

A TIERCE.

Capitule. Act. 2.

SUper ancillas meas, in diébus illis effúndam de Spíritu meo, & prophetábunt, & dabo prodígia ſurſum

LA MESSE,

Introïte.

Erambulábam in innocéntia cordis mei, médio domûs meæ ? proponébam ante ulos meos rem injúſ. *Pſ.* Miſericórdiam judicium * cantábo , Dómine. ℣. Gló- Perambulábam.

Oraiſon.

Uórum corda fidélium , Deus miſtor illúſtra ; & beátæ précibus ac méritis, nos terréna deſpíre, & amáre cœléſtia ; r Dóminum noſtrum.

Si c'eſt une Martyre.

Oraiſon.

Deus , cujus grátiâ virtus in infirmitáte rficitur , largíre nobis; æſumus , beátæ N. ártyris tuæ triúmphum coléntibus , ut quæ à accépit ut vínceret , à quoque vincéndi grá- im nobis obtíneat ; r Dóminum noſtrum.

Léctio libri Proverbiórum. Chap. 31. 10.

Mulíerem fortem quis invéniet ! procul , & de últimis finibus étium ejus. Confídit in cor viri ſui & ſpóliis ın indigébit. Reddet *bonum , & non ma-*lum , ómnibus diébus vitæ ſuæ. Quæsívit lanam & linum , & operáta eſt consílio mánuum ſuárum. Facta eſt quaſi navis inſtitóris , de longè portans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit , dedítque prædam doméſticis ſuis , & cibária ancíllis ſuis. Conſiderávit agrum , & emit eum : de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos , & roborávit bráchium ſuum. Guſtávit , & vidit quia bona eſt negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum ſuam miſit ad fórtia , & dígiti ejus apprehendérunt fuſum. Manum ſuam apéruit ínopi , & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis : omnes enim doméſtici ejus veſtíti ſunt duplicibus. Stragulátam veſtem fecit ſibi : byſſus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando ſedébit cum ſenatóribus terræ. Síndonem fecit , & véndidit , & cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo & decor induméntum ejus ,

& ridébit in die novíssimo. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu ſupergréſſa es univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur. Date ei de fructu mánuum ſuárum; & laudent eam in portis ópera ejus.

Graduel. Quàm dúlcia faucibus meis elóquia tua ſuper mel ori meo! ℣. A mandátis tuis intelléxi, proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Allelúia, allelúia. ℣. Tu ſcis, Dómine, quia non eſt lætáta ancílla tua, niſi in te, Deus Abraham. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Chap. 13. 44.

IN illo tempore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc:

Simi
lórum
dito
invé
dit,
vadit
ſa qu
agru
mile
rum
quær
tas:
preti
& vé
hábu
Iteru
cœló
in m
nere
ti: q
eſſet
cùs l
géru
malo
runt.
mari
Ange
malo
rum
cami
fleru
Intel
Dicu
illis
doct
rum
patri
fert
& v
Of

ion diſcedébat de tem-
plo , jejúniis & obſecra-
ónibus ſérviens nocte
ac die.

Secrete.

DEus , qui timóris & amóris tui pon-
dere , mandáta tua in
corde mulieris ſanctæN.
ſicut fundaménta ætérna
ſupra petram ſólidam
poſuíſti ; præſta quæſu-
mus , ut ad hoc ſacrifí-
cium celebrándum , &
mente pávidi , & ad cuſ-
todiénda mandáta tua
parati ſemper accedá-
mus ; Per Dóminum.

Si c'eſt une Martyre.

Secrete.

DOmínicam paſſió-
nem hoc ſancto ſa-
crificio recoléntibus da
nobis , Deus , beátæ
Mártyris N. virtútem
æmulári , quæ vivéndi
jucunditátem , metúm-
que moriéndi charitáte
fincérâ , ſpe certâ , fide
non fictâ contémpſit ;
Per eúndem.

Communion. Guſtávit & vidit quia bona eſt ne-
gotiátio ejus , non extin-
guétur in nocte lucérna
ejus.

Poſtcommunion.

DEus , qui non otió-
ſos in foro , ſed la-
borántes in vínea remú-
neras ; da nos cœléſti
pane nutrítos bonis opé-
ribus abundáre ; ut cum
beáta N. quæ panem
otiósa non comédit , pro-
míſſam operáriis mercé-
dem in fine recipiámus ;
Per Dóminum noſtrum.

Si c'eſt une Martyre.

Poſtcommunion.

DEus , qui dediſti victóriam in ma-
nu féminæ ; da infirmi-
táti noſtræ cœléſtis cibi
virtúte robur ; ut précibus & exémplo beátæ
Mártyris N. carni , mun-
do, diábolo fortes in fide
reſiſtámus ; Per.

A SEXTE.

Capitule. Tobie. 10.

MOnébant filiam ſuam honoráre ſo-
ceros , dilígere marítum,
régere famíliam , guber-
náre domum , & ſeipſam
irreprehensíbilem exhi-
bére.

℟. *bref.* Cuſtódiam vias meas , * Ut non de-
línquam in lingua mea.
Cuſtódiam. ℣. Notum
fac mihi , Dómine , fi-
nem meum. * Ut non
delínquam. ℣. Glória.
Cuſtódiam.

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar , ℟. Om-
nem viam iníquam ódio
hábui.

A NONE.

Capitule. Eccli. 40.

FIlii & ædificátio civitátis confirmábit nomen & ſuper hæc múlier immaculáta computábitur.

℟. *bref.* Exultábo, Dómine, * In miſericórdia tua. Exultábo. ℣. Quóniam reſpexíſti humilitátem meam. * In miſericórdia tua. ℣. Glória. Exultábo.

℣. Ego in Dómino ſperávi, ℟. Exultábo & lætábor.

AUX II. VESPRES.

Capitule. I. Pierre. 3.

MUlieres ſúbditæ ſint viris ſuis, ut & ſi qui non verbo, per m converſatiónem bo lucrifiant.

Aux Fêtes T

℟. Nunc ergo *Hymne.* Adeſ *me aux j. Vêpre*

℣. Anima me no vivet, ℟. E meum ſérviet i

A Magnific *tienne.* 7. D. M mini confortávi ídeò eris bene ætérnum.

L'Office de la D

l'Egliſe ſe tr le Propre au t tobre.

les ; comme les jeux , les danſes , la crapule
tre diſſolution; deſordres criants , contre leſ-
: on s'eſt toûjours elevé,& qu'on doit s'efforcer
olir par tout où ils ſont en uſage. il ſembleroit
oiſiveté , la vanité, les divertiſſemens les plus
ereux , l'yvrognerie & les amuſemens les plus
ets ſeroient eſſentiels , & ſeroient partie
célébration des plus grandes Fêtes. Quelle
rence donc entre les Fêtes des Païens & celles
Egliſe de Jeſus-Chriſt ? Il eſt auſſi de la pieté
idéles de faire une fête particuliere du Saint
ils portent le Nom ; ils en étudieront la vie &
xemples , pour s'y conformer ; & renouvelle-
en ce jour les promeſſes de leur baptême.

---

t ſe prend du Commun , ſelon la qualité du
: , *excepté la Meſſe qui ſe dit comme ci-apres ,*
d il n'y en a point de propre : & quand il y a
*Meſſe propre , on prend ſeulement l'*Allelúia , *le*
t , & la Proſe ci-après.

A LA MESSE ,

Introïte.

Ei adjutóres ſumus;
Dei agricultúra eſ-
Dei ædificátio eſtis
idùm gratiam. *Pſ.*
táte , juſti , in Dó-
, * rectos decet
udátio. ℣. Glória
. Dei.

Oraiſon.

Rotéctor noſter áſ-
ice , Deus , & in-
déute beáto * N.
quem apud te Patrónum
noſtrum inſtituiſti , om-
nipoténtem & liberálem
déxteram ſuper nos di-
gnéris ſemper exténdere.
Per Dóminum noſtrum.

Léctio Epiſtolæ beáti
Pauli Apóſtoli ad Co-
loſſénſes. *Chap.* 1.

FRatres : Non ceſſá-
mus pro vobis orán-
tes , & poſtuléntes ut im-
pleámini agnitióne vo-

i c'eſt une Sainte , on dit : Beátâ N. quam....
)nam noſtram.
s ſont pluſieurs , on dit : Intercedéntibus Beá-
N. quos... Patronos noſtros.

lantátis Dei, in omni ſapiéntia & intellectu ſpiritáli: ut ambulétis dignè Deo per ómnia placéntes, in omni ópere bono fructificántes, & creſcéntes in ſciéntia Dei: in omni virtúte confortáti ſecúndùm poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia & longanimitáte cum gáudio, grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem ſortis ſanctórum in lúmine; qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ, in quo habémus redemptiónem per ſanguinem ejus, remiſſiónem peccatórum.

Graduel. Non ceſſo grátias ágere pro vobis, memóriam veſtri faciens in oratiónibus meis. ℣. Ut ſciátis quæ ſit ſpes vocatiónis Dei, & quæ divitiæ glóriæ hereditátis ejus in ſanctis.

[illegible]lelúia, allelúia. [illegible]djutóres ſumus gaú[illegible]ſtri; nam fide ſta-

DE
Q
Patrón
TAN
quorum
Quid f
IN
Chriſti
Offeru
HO
mi
Patróni
Qui fe
INCO
Via re
Et inc
NOS
ca
Et à m
Cùm e
NON
Decet
Virtúte
Quic
rit
Quidq
Amáre
* O
lin
Quem
Ad firm
** D
In ſupé
Idem f
Ar

[illegible]eſt une Sainte, on dit: (
[illegible]nt pluſieurs, on dit: (
[illegible]te vos.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam. *Chap.* 11.

IN illo témpore : Ait ad Jeſus ad diſcípulos ſuos : Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dícet illi : Amíce, cómmoda mihi tres panes, quóniam amícus meus venit de via ad me, & non hábeo quod ponam ante illum ; & ille deíntùs reſpóndens, dicat : Noli mihi moléſtus eſſe, jam óſtium clauſum eſt ; & púeri mei mecum ſunt in cubíli, non poſſum ſúrgere & dare tibi. Et ſi ille perſeveráverit púlſans : dico vobis, etſi non dabit illi ſurgens, eò quod amícus ejus ſit, propter improbitátem tamen ejus ſurget, & dabit illi quotquot habet neceſſários.

Offertoire. Sacrífícent ſacrificium laudis, & annúntient ópera ejus in exultatióne : vidébunt recti & lætabúntur.

Secrete.

OFferéntes tibi, Dómine, hóſtiam ſalutárem in honórem beáti * N. quem plebi tuæ patrónum concédere dignátus es, contínuis nos réfove ſubsídiis. Per.

Communion. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, quam abſcondíſti timéntibus te !

Poſtcommunion.

INtercedénte ** beáto N. quem patrónum recólimus, miſericórdiam tuam, Deus, multíplica ſuper nos, quos córpore & ſánguine Chriſti refícere dignátus es. Per.

* *Si c'eſt une Sainte*, Beatæ N. quam... Patronam. *Pour pluſieurs*, Beatorum N. N. quos... Patronos.

** *Si c'eſt une Sainte, on dit :* Beatâ N. quam Patronam.

S'ils ſont pluſieurs, intercedéntibus Beatis N. N. quos Patronos.

LE PETIT OFFICE
DE LA SAINTE VIERGE

MATINES.

℣. Ave Maria, gratiâ
lena; Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in mu-
iéribus & benedíctus
ructus ventris tui.

*On dit ce ℣. avant tou-
es les Heures.*

℣. Dómine, lábia.

Invit. Jesum de Ma-
ia natum, * Venite,
dorémus.

Hymne.

QUAM glorificâ
luce corúscas,
stirpis Davídicæ régia
proles,

DIVINÆ Sóboli, q
dare matrem
In terris vóluit, gló
Patri;
Cujus Virgo parens g
ria Nato,
Quo fecúnda, tibi g
ria Flamen.
Amen.

*Le Lundi & le Jeud
on dit le j. Nocturne.
Mardi & le Vendredi
on dit le ij. Le Mer
di & le Samedi, on
le troisiéme.*

AU I. NOCTURN

tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam ; * à ſummo cœlo egréſſio ejus.

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus ; * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda ; * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi : * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multùm, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea ; * in cúſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me ; * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, *tunc immaculátus ero*, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei ; * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redémptor meus.

Pſeaume 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ * velóciter ſcribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis : * propterèa benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * potentíſſime.

Spécie tuâ, & pulchritúdine tuâ, * intén de, próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam : * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; * proptéreà unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúndata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex

Pro pátrib
sunt tibi filii
tues eos prín
omnem terra

Mémores
minis tui:
generatióne,
tiónem.

Proptéreà
fitebúntur ti
num, * &
séculi.

Pseau

DEus nc
gium,
adjútor in t
bus, quæ
nos nimis.

Proptéreà
bimus dum
terra; * & tr

Venite, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum; * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Ant. Quàm pulchra es amica mea, quàm pulchra es! óculi tui columbárum, abſque eo quod intrinſecùs latet.

℣. Vultum tuum deprecabúntur, ℟. Omnes divites plebis.

Pater noſter.

Les Benédictions comme avant le Pſeautier.

Leçon j. Eccli. 24.

AB initio, & ante ſécula creáta ſum, & uſque ad futúrum ſéculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi. Et ſic in Sion firmáta ſum, & in civitáte ſanctificáta ſimíliter requiévi, & in Jerúſalem potéſtas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte *Dei mei heréditas illius,* & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea.

℟. Benedícta es tu fília, à Dómino Deo excélſo. * Præ ómnibus muliéribus ſuper terram. ℣. Benedícta tu in muliéribus, inveníſti enim grátiam apud Deum. * Præ ómnibus.

Leçon ij. Iſaie 7.

ADíxit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, ſive in excélſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Nunquid parum vobis eſt, moléſtos eſſe homínibus, quia moléſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël.

℟. Natiónes ad te vénient: nomen magnum invocábunt in te; maledícti erunt qui contémpſerint te, & * Condemnáti erunt omnes qui blaſphemáverint te. ℣. Beata quæ credidíſti, quóniam perficiéntur ea, quæ

dicta sunt tibi à Dómino. * Condemnáti.

Leçon iij. Ezechiel. 44.

COnvértit me Angelus ad viam portæ sanctuárii exterióris, quæ respiciébat ad Oriéntem : & erat clausa. Et dixit Dóminus ad me : Porta hæc clausa erit, non aperiétur, & vir non transibit per eam : quóniam I[illegible] nus Deus Israël i[illegible] sus est per eam, [illegible] clausa principi. Princeps ipse sedébit in ea ut cómedat panem [illegible] ram Dómino.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes ; * Quia fecit mihi magna qui potens est ; & sanctum nomen ejus. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idípsum. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Invéni.

Pseaume 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis ni[illegible] * in civitáte Dei [illegible] in monte sancto [illegible]

[illegible]ur exultatióne terræ mons [illegible] tera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cùm [illegible] scípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos : ibi dolóres ut parturiéntis,

In spíritu veheménti * ónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vidímus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ : * justítiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúndate Sion, & complectímini eam : * narráte in túrribus ejus

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * & distribúite domos ejus :

narrétis in progénie altera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * ipſe reget nos ſécula.

Pſeaume 84.

Benedixíſti, Dómine, terram tuam, * avertíſti captivitátem Jacob.

Remisíſti iniquitátem plebis tuæ, * operuíſti ómnia peccáta eorum.

Mitigáſti omnem iram tuam, * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus ſalutáris noſter, * & avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum ſalutáre ipſíus; * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi; * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt; * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Pſeaume 86.

Fundaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Ant. Invéni quem díligit ánima mea; ténui eum, nec dimíttam.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem: ℟. De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Leçon j. Luc 1.

MIſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galiléæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponſátam viro, cui nomen erat

Leçon ij. v. 29.

QUæ cùm audiſſet, turbáta eſt in ſermóne ejus, & cogitábat qualis eſſet iſta ſalutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas Maria, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, & páries filium, & vocábis nomen ejus Jeſum; hic erit Magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus ſedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob, & regni ejus non erit finis.

℟. Magna facta eſt, & præclárior erat un-

Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, & ipſa concépit fílium in ſenectúte ſua: quia non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi ſecúndùm verbum tuum.

℟. Benedícta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob: * Quóniam in omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël. ℣. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 7. C. Quaſi cedrus.

Pſeaume 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus, * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſilvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * &

pópulos in veritáte ſua.

Pſeaume 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus, * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à facie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli

num, odite mal
cuſtódit Dómin
mas ſanctórum
de manu pecca
berábit eos.

Lux orta eſt j
& rectis corde l

Lætámini juſti
mino, * & con
memóriæ ſanct
nis ejus.

Pſeaume 9

CAntáte Dóm
ticum novu
mirabília fecit.

Salvávit ſibi
ejus: * & b
ſanctum ejus.

Notum fecit I
ſalutáre ſuum:
ſpéctu Géntium

terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quoniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano; & quasi cypréssus in monte Sion.

℣. Homo natus est in ea, ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus.

Leçon j. Apoc. 12.

SIgnum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta Sole, & Luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim: & in útero habens, clamábat partúriens, & cruciabátur ut páriat. Et draco stetit ante mulíerem, quæ erat paritúra: ut cùm peperísset, fílium ejus devoráret. Et péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes Gentes: & raptus est fílius ejus ad Deum, & ad thronum ejus, & múlier fugit in solitúdinem ubi habébat locum *parátum à Deo.*

℟. *In Deo honorábitur*, & in plenitúdine sancta admirábitur, * Et in multitúdine electórum habébit laudem. ℣. In útero habébit, & páriet Fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuël: quod est interpretátum, Nobíscum Deus. * Et.

Leçon ij. v. 9.

PRojéctus est draco ille magnus, serpens antíquus in terram, & ángeli ejus cum illo missi sunt. Et postquàm vidit draco quòd projéctus esset in terram, persecútus est muliérem, quæ péperit másculum: & datæ sunt muliéri alæ duæ áquilæ magnæ, ut voláret in desértum in locum suum, ubi álitur per tempus & témpora.

℟. Decóra facta es nimis, & profecísti in regnum: & * Egréssum est nomen tuum in Gentes propter spéciem tuam, quia perfécta eras in decóre meo. ℣. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum. * Egréssum est.

Leçon iij. v. 15.

MIsit serpens ex ore suo post mulíerem aquam tanquam flumen, ut eam fáceret trahi a flúmine. Et adjúvit ter-

ra mulíerem, & apéruit terra os ſuum, & abſórbuit flumen, quod miſit draco de ore ſuo. Et irátus eſt draco in mulíerem: & abiit fácere prælium cum réliquis de ſémine ejus, qui cuſtódiunt mandáta Dei, & habent teſtimónium Jeſu Chriſti.

℟. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum & terram; * Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus Deus Iſraël. * Quia. ℣. Glória. * Quia.

A LAUDES.

℣. *Sacerdotal.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine; ℟. Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. a Díléctus.

Pſeaume 62.

DEus; Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea. * quàm multiplíci caro mea!

ra deſérta, & inaquóſa, ſic appárui tibi, * em virtútem tuam. gloriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te,

Quia fuíſti adjútor meus, * & in velaménto alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Pſeaume 92.

DOminus regnávit decórem indútus eſt; * indútus eſt Dóem virtútem minus fortitudinem, * ſ.

℟.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc; * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Pſeaume 99.

JUbiláte Deo omnis terra: * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: ipſe fecit nos, & non ipſi nos: * pópulus ejus & oves páſcuæ ejus.

Introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus; quóniam ſuávis eſt Dóminus, * in ætérnum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & *generatiónem* véritas *ejus.*

Cantique. Judith 13.

APeríte portas, quóniam nobíſcum eſt Deus, * qui fecit virtútem in Iſrael.

Laudáte Dóminum Deum noſtrum, * qui non deſéruit ſperántes in ſe:

Et in me ancílla ſua adimplévit miſericórdiam ſuam, * quam promíſit dómui Iſrael:

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Confitémini illi omnes, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Pſeaume 150.

LAudáte Dominum in ſanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério, & cithara.

Laudáte eum in týmpano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis beneſonántibus; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Diléctus meus mihi & ego illi, qui páſcitur inter lília.

Capitule. Prov, 8.

DOminus poſſédit me in inítio viárum ſuárum, ántequam quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta ſum, & ex antíquis ántequàm terra fieret.

Hymne.

O GLORIOSA Vírginum
Regina, cœlo célſior,
Quanto, María, fœnore,
Reddis quod Heva pérdidit.
CUNCTIS Deum,
Virgo, paris

℣. Elégit ea
nus, ℟. In
nem ſibi.

A Benedíct
tienne. 6. f. B
Dóminus qui
in vúlnera cá
cipis inimicó
trórum.

L'Oraiſon ſe
la Meſſe Votive
te Vierge, CXX

A P R I

Hymn

ME MEN
Deo D
Quòd matre n
gine
Noſtrî miſéru
diti
Mundi redémp

tiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcipiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli; & ſalvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus: * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Diviſion du Pſeaume 71.

ORiétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiópes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum, & Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes ſérvient ei:

Quia liberábit páuperem à poténte, * & páuperem, cui non erat adjútor.

II. *Diviſion du Pſ. 71.*

PArcet páuperi & inopi: * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum: * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Ant. Benedicéntur in te, & in ſémine tuo

omnes tribus terræ.

Capitule. Galates 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Filium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege, ut eos qui ſub lege erant redimeret.

℟. *bref.* Thronus ejus ſicut ſol * In conſpéctu meo. Thronus. ℣. Et ſicut luna perfécta in ætérnum. * In conſpéctu meo. ℣. Gloria Patri. Thronus.

℣. In nómine meo. ℟. Exaltábitur cornu ejus.

Oraiſon.

GRátiam tuam, quæ

Quid retribu
mino, * pro
quæ retribuit m
Cálicem ſalu
cipiam, * & no
mini invocábo.
Vota mea
reddam coram
pulo ejus: * pr
conſpéctu Dóm
ſanctórum ejus.
O Dómine,
ſervus tuus, * e
tuus, & filius
tuæ.
Dirupíſti
mea, * tibi ſa
hóſtiam laudis
men Dómini i
Vota mea

inſquis, * & à lingua doloſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar, * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multæ filiæ congregavérunt divítias, tu ſupergréſſa es univérſas.

Capitule. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. *bref.* Deus in médio ejus * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam Deus manè dilúculo. * Non. ℣. Glória. Deus.

℣. Oriétur in diébus ejus juſtítia, ℟. Et abundántia pacis.

Oraiſon.

Oridibus noſtris, *quæſumus*, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde, & intercedénte ſanctiſſimâ Dei genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & charitáte ſanctífica. Per eúndem.

A SEXTE.

Hymne. Memento, cx.

Ant. 3. a. Benedíxit.

Pſeaume 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet, qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dormíet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo, * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum, & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Pſeaume 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum, * in mánibus dominórum ſuórum.

Sicut óculi ancíllæ * in mánibus dóminæ ſuæ.

Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, * donec miſereátur noſtri.

Miſerére noſtri, Dómine, miſerére noſtri, * quia multùm repléti ſumus deſpectióne:

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra, * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

ptiónem dé
rum.

Anima no
paſſer erépta
queo venántiu

Láqueus con
& nos liberáti

Adjutórium
in nómine D
qui fecit cœl
ram.

Ant. Bened
minus in virtú
per te ad nihi
git inimícos n

Capitule. Ca

QUæ eſt
progrédit
auróra conſúr
chra ut luna,
ſol, terríbilis

ac delícias contempſérunt, imménſam pietátem tuam humíliter expóſcimus, ut ipsâ intercedénte, mereámur & nos Unigénito tuo Dómino noſtro Jeſu Chriſto adhærére; Qui tecum.

A NONE.

Hymne. Memento, cx.

Ant. 5. a. Vidérunt.

Pſeaume 124.

QUi confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.

Pſeaume 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum; * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum; * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant, * mitténtes ſémina ſua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Pſeaume 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dómi-
ius ex Sion ; * & ví-
leas bona Jerúſalem
ómnibus diébus vitæ
uæ.

Et vídeas filios filió-
rum tuórum, * pacem
ſuper Iſrael.

Ant. Vidérunt eam fi-
liæ, & beatiſſimam præ-
dicavérunt, & reginæ
laudavérunt eam.

Capitule. Geneſe 22.

PÓſſidébit ſemen tuum
portas inimicórum
ſuórum, & benedicén-
tur in ſémine tuo omnes
Gentes terræ.

℟. *br.* Aſtitit regina,
* A dextris tuis. Aſtitit.
℣. In veſtitu deaurá-

Pſeaume 109.

DIxit Dóminus Do-
mino meo, * Sede
à dextris meis.

Donec ponam inimi-
cos tuos, * ſcabellum
pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ
emíttet Dóminus ex
Sion, * domináre in
médio inimicórum tuó-
rum.

Tecum principium in
die virtútis tuæ in ſplen-
dóribus ſanctórum, *
ex útero ante luciferum
génui te.

Jurávit Dóminus, &
non pœnitébit eum, *
Tu es ſacérdos in æter-
num, ſecúndùm ór-

A ſolis ortu uſque ad occáſum *laudábile nomen Dómini.

Excélſus ſuper omnes Gentes Dominus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Pſeaume 121.

LÆtátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas; * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini, teſtimónium Iſraël, * ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in *judício*, * ſedes *ſuper domum David.*

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæsívi bona tibi.

Pſeaume 126.

NIſi Dóminus ædificáverit dómum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtra vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem súrgere, * súrgite poſtquàm ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis ſuis ſomnum; * ecce heréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu poténtis; * ita filii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſeaume 147.

LAuda ; Jerúſalem, Dóminum ; * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum ; * benedixit filiis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem ; * & ádipe fruménti ſátiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ ; * velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam ; * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas ; * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit ?

Hymne.

AVE maris ſtella, Dei mater alma, Atque ſemper virgo, Felix cœli porta.

SUMENS illud ave Gabriélis ore, Funda nos in pace, Mutans nomen Hevæ.

SOLVE vincla reis ; Profer lumen cæcis, Mala noſtra pelle, Bona cuncta poſce,

MONSTRA te eſſe matrem, Sumat per te preces, Qui pro nobis natus Tulit eſſe tuus.

VIRGO ſingulàris Inter omnes mitis : Nos culpis ſolútos,

)MPLIES.
Convérte nos.
, in adjutórium.
a. Currémus.
aume 128.
expugnavérunt
juventúte mea,*
nc Iſraël.
expugnavérunt
ventúte mea; *
non potuérunt

dorſum meum
érunt peccató-
prolongavérunt
em ſuam.
nus juſtus conci-
víces peccató-
confundántur,
rtántur retrór-
ıes qui odérunt

icut fœnum tec-
* quod priúſ-
illátur, exáruit.
o non implévit
ſuam qui me-
ſinum ſuum qui
ıs cólligit.
ı dixérunt qui
ınt: Benedíctio
ſuper vos, *
nus vobis in
Dómini.
ume 129.
profúndis cla-
i ad te, Dó-
Dómine, exáu-
ı *meam.*
ures tuæ inten-

déntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine: * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël,* ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Pſeaume 130.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum; * neque elati ſunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabilibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam; * ſed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua,* ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. Currémus in odórem unguentórum tuórum, & lætábimur in te.

Capitule. Eccli. 24.

SIcut cinnamómum & bálſamum aromatizans odórem dedi : quaſi myrrha eléćta dedi ſuavitátem odóris.

Hymne. Virgineis, 40.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, pópuli omnes, ℟. Terra dedit fructum ſuum.

Ant. Nunc dimittis,

Ant. 4. irreg. d. l
tiónem ómnium
tium dedit illi D

Orazion.

DEus, qui in
ginis mat
caſtiſſimæ re
dignátus es ; da
ipſa intercedént
inimíci per noc
vitémus inſidia
ſis noſtra quies
præſidium, qui
regnas cum Deo
unitáte Spiritûs.

MESSE VOTI

ı ex mulíere, factum
lege : ut eos, qui sub
: erant, redímeret :
adoptiónem filiórum
perémus. Quóniam
em estis filii, misit
as Spíritum Fílii sui
:orda vestra clamán-
, Abba, Pater.
raduel. Fecit mihi
gna qui potens est, &
tum nomen ejus,
Et misericórdia ejus
ogénie in progénies,
éntibus eum.
llelúia, allelúia,
Benedícta tu in mu-
bus & benedíctus
tus ventris tui. Allel.
uéntia sancti Evan-
lii secúndùm Lu-
cam.

Chap. 11. 27.

I illo témpore : Lo-
uénte Jesu ad turbas,
llens vocem quæ-
múlier de turba,
t illi : Beátus venter
e portávit, & úbera
suxisti. At ille dixit :
nímò béati, qui áu-
nt verbum Dei, &
ódiunt illud.
ffertoire. Filiæ Tyri
munéribus : vultum
n deprecabúntur om-
dívites plebis.

Secrete.

Uâ, Dómine, pro-
pitiatióne, & beá-
Part. d'Autom.

tæ Maríæ semper Vírgi-
nis intercessióne ad per-
pétuam atque præséntem
hæc oblátio nobis profi-
ciat prosperitátem & pa-
cem. Per Dóminum.

Communion. Qui creá-
vit me, requiévit in ta-
bernáculo meo.

Postcommunion.

SUmptis, Dómine,
salútis nostræ subsí-
diis, da quæsumus, beá-
tæ Maríæ semper Vír-
ginis patrocíniis nos ubí-
que protegi, in cujus
veneratióne, hæc tuæ
obtúlimus majestáti. Per.

MESSE POUR LES EPOUSAILLES.

Introïte.

DEus Abraham,
Deus Isaac & Deus
Jacob vobíscum sit ; &
ipse conjúngat vos, im-
pleatque benedictiónem
suam in vobis. *Ps.* Beati
omnes qui timent Dómi-
num, * qui ámbulant in
viis ejus. ℣. Glória Pa-
tri. Deus.

Oraison.

EXáudi nos, omní-
potens & miséricors
Deus, ut quod nostro
ministrátur officio, tuâ
benedictióne impleátur.
Per Dóminum nostrum
Jesum Christum.

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Chap.* 5. 22.

FRatres, mulíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulíeris, sicut Christus caput est Eccléſiæ, ipse Salvátor córporis ejus. Sed sicut Eccléſia subjécta est Christo, ita & mulíeres viris suis in ómnibus. Viri, dilígite uxóres vestras, sicut & Christus diléxit Eccléſiam, & seípsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret uxóri suæ; & e
in carne una. S
tum hoc mag
ego autem dico
sto & in Ecc
rúntamen &
guli unusquisqu
suam sicut sei
gat; uxor aut
virum suum.

Graduel. Fi
rum sumus;
mus ita conj
Gentes quæ
Deum. ℣. I
connúbium,
immaculátus
. Allelúia

[illegible] sunt duo, sed una ca-[illegible]. Quod ergo Deus con-[illegible]xit, homo nonséparet.

Offertoire. Benedixé-[illegible] Dóminum Ráguel [illegible] Anna, & dixérunt: [illegible]ecísti, Dómine, no-[illegible]scum misericórdiam [illegible]am; misértus es duó-[illegible] únicis. Fac eos plé-[illegible] benedícere te, & [illegible]crificium tibi laudis [illegible] & suæ sanitátis of-[illegible]re; ut cognóscat uni-[illegible]rsitas géntium quia tu [illegible] Deus solus in uni-[illegible]rsa terra.

Secrete.

SUscipe, quæsumus, Dómine, pro sacra connúbii lege munus oblátum; & cujus largítor es óperis, esto dispósitor. Per Dóminum.

BENEDICTION DES MARIÉS.

Après le Pater noster, *le Prêtre se tourne vers les Mariés, & dit sur eux les Oraisons suivantes.*

Oraison.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris; & institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste: ut quod te autóre júngitur, *te auxiliánte*, servétur. *Per Christum.*

Oraison.

DEus, qui potestáte virtútis tuæ de níhilo cuncta fecísti; qui dispósitis universitátis exórdiis, hómini ad imáginem Dei facto, ideò inseparábile mulieris adjutórium condidísti, ut femíneo córpori dares de viríli carne princípium; docens quod ex uno placuísset institui, nunquam licére disjúngi; Deus, qui tam excellénti mystério conjugálem cópulam consecrásti, ut Christi & Ecclésiæ sacraméntum præsignáres in fœdere nuptiárum: Deus, per quem múlier júngitur viro, & socíetas principáliter ordináta eâ benedictióne donátur, quæ sola nec per originális peccáti pœnam, nec per dilúvii est abláta senténtiam: Réspice propítius super hanc fámulam tuam, quæ maritáli jungénda consórtio, tuâ se éxpetit protectióne muníri. Sit in ea jugum dilectiónis & pacis; fidélis & casta nubat in Christo, imitatrixque sanctárum permáneat feminárum. Sit amábilis viro ut Rachel, sápiens ut Rebécca, lon-

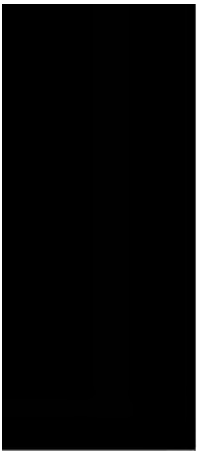

pudóre venerábilis, doc-
trínis cœléstibus erudítas,
sit fecúnda in sóbole, sit
probáta & ínnocens : &
ambo ad beatórum ré-
quiem atque ad cœléstia
regna pervéniant ; & ví-
deant filios filiórum suó-
rum usque in tértiam &

Priere en assistant à un

UNissez, je vous supplie, ô n
vôtre esprit & l'intention d
ces deux personnes, de telle sort
conduite soit toûjours conforme à
que l'amour qu'ils auront l'un p
pour regle celui qu'ils vous doive
fidélité inviolable & réciproque, f
ne & nourrisse une paix constante
Accordez-leur encore autant de fa

LES SEPT PSEAUMES DE LA PENITENCE.

INSTRUCTION.

CEs Pſeaumes ſont ainſi apellés, parce qu'ils ſont tout-à-fait propres à exciter en nous des ſentimens de pénitence & de componction, à la vûë des péchés dont nous nous ſommes rendus coupables envers la divine Majeſté. David y exprime vivement la douleur qu'il a de s'être oublié de ſes devoirs, & de s'être revolté contre Dieu, après en avoir été comblé de tant de faveurs : il ſe reproche ſon erreur, ſa foibleſſe, ſa malice, ſon ingratitude, & conjure la divine bonté de lui pardonner.

Si nous avons ſuivi ce Prince dans ſes égaremens, imitons-le dans ſa pénitence. Recitons cette priere dans le même eſprit, pleins de confuſion, de haine & de défiance de nous-mêmes, avec un grand deſir de ſatisfaire à la juſtice de Dieu. Joignons-y les Litanies des Saints : indignes d'être exaucés par nous-mêmes, prions les amis de Dieu de menager nôtre réconciliation & de ſolliciter nôtre grace.

Antienne. Dómine.

Pſeaume 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére mei, Dómine, quóniam infírmus ſum, * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè : * ſed tu, Dómine, úſquequò ?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam : * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tui ; * in inférno autem

uis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu ieo, * lavábo per sínulas noctes lectum ieum, lácrymis meis tratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre culus meus, * inveteávi inter omnes inimíos meos.

Diſcédite à me omes, qui operámini iniuitátem : * quóniam xaudívit Dóminus vóem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus eprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem ieam ſuſcépit.

Erubéſcant, & con-

Delíctum meum ó gnitum tibi feci : * injuſtitiam meam no abſcóndi.

Dixi : Confitébor ad vérsùm me injuſtitiam meam Dómino : * & tu remisiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad t omnis ſanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilú vio aquárum multárum ad eum non approximabunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúndedit me ; * exultatio mea, érue me à cir-

Pſeaume 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me:

Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmásti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ; * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum:

Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem; * totâ die contriſtátus ingrediébar:

Quóniam lumbi mei implèti ſunt illuſiónibus, * & non eſt ſánitas in carne mea,

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis, * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum, * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

*Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.*

Amíci mei, & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & ſteterúnt:

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt, * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam:

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes: * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquàm ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum:

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo ſupergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagélla parátus ſum: * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, *

atio tuæ pietátis cleménter abſólvat.

EXáudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéniam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam cleménter oſténde; ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, eripias.

DEus, qui culpas delinquéntium diſtríctè feriéndo pércutis, Deus quoque lugéntium

cleméntiam in viam lútis ætérnæ: ut, te nánte, tibi plácita piat, & totã vi perficiat.

QUæſumus om tens Deus, u mulus tuus Rex n N. qui tuã miſerat ſuſcépit regni gubern la, virtútum étiam nium percípiat in ménta; quibus dece ornátus, vitiórum m ſtra devitáre, hoſte peráre, & ad te qui v véritas & vita es, tióſus váleat perveni

DEus, à quo ſa

tíque, * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus, * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Pseaume 101.

DOmine, exáudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me, * in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúnque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce *gémitûs mei*: * *adhæsit os meum carni meæ*.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis, * factus sum sicut nictícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion; * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion: * & vidébitur in glória sua.

Reſpéxit in oratiónem umilium, * & non ſpreit precem eórum.

Scribántur hæc in geratióne áltera : * & ópulus qui creábitur, ıudábit Dóminum :

Quia proſpéxit de exélſo ſanćto ſuo : * Dóinus de cœlo in terram ſpéxit,

Ut audíret gémitus ompeditórum, * ut ólveret filios interemtórum,

Ut annúntient in Sion omen Dómini, * & lauem ejus in Jerúſalem :

In conveniéndo pópuos in unum & reges, * t ſérviant Dómino.

ipſe es, & anni tui non deficient.

Filii ſervórum tuórum habitábunt : * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Pſeaume 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine, * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine : * Dómine, quis ſuſtinébit ?

Quia apud te propitiátio eſt : * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Jeſu præcéptor, miſeré-re noſtri. Quos ut vidit, dixit: Ite, oſténdite vos ſacerdótibus. Et factum eſt, dùm irent, mundáti ſunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundátus eſt, regréſſus eſt cum magnâ voce magníficans Deum; & cécidit in fáciem ante pedes ejus, grátias agens; & hic erat Samaritánus. Reſpóndens autem Jeſus, dixit: Nonne decem mundáti ſunt? Et novem ubi ſunt? Non eſt invéntus qui rediret & daret glóriam Deo, niſi hic alienígena. Et ait illi: Surge, vade; quia fides tua te ſalvum fecit.

Offertoire. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem ſalutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo: vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Secrete.

PRo collátis donis ſacrificium tibi, Dómine, laudis offérimus; ſupplíciter deprecántes, ut quod immémoritis contulíſti, ad laudem grátiæ tuæ & nóminis tui glóriam referámus. Per Dóminum.

Communion. Miſeratiónum Dómini recordábor: laudem Dómini ſuper ómnibus quæ réddidit nobis; & ſuper multitúdinem bonórum quæ largítus eſt ſecúndùm indulgéntiam ſuam, & ſecúndùm multitúdinem miſericordiárum ſuárum.

Poſtcommunion.

DEus, qui cónſpicis quia nihil ex nobis habémus, quod pro tuis benefíciis réddere valeámus; concéde, quæſumus, ut ipſe qui ſe pro nobis ſacrifícium óbtulit, dignas tibi réferat gratiárum actiónes Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus; Qui,

Sancte Michaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum ſpirituum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptiſta, ora pro nobis.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti legis antíquæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Omnes ſancti Innocentes, ora
Sancte Stéphane, or
Sancte Laurénti, or
Sancte Vincénti, or
Sancte Nicáſi cum ſo tuis, o
Sancte Dionyſi cu ſóciis tuis, or
Sancte Clare, or
Sancti Fabiáne, & Se baſtiáne, oráte p nobis.
Sancti Joannes & Pa le, ora
Sancti Coſma & Da miáne, ora
Sancti Gervási & Pr táſi, ora
Omnes ſancti Mar

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens,

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi, * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antíquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam: * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos:

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Dómine, memor eſto mei, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel paréntum meórum.

LES LITANIES.

KYrie eléïſon.
Chriſte eléïſon.
Kyrie eléïſon.
Chriſte audi nos.
Chriſte exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Virginum, ora pro nobis.

Sancte Michaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum ſpirituum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptiſta, ora pro nobis.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti legis antíquæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora pro nobis.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthia, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
[illegible]s ſancti Apóſtoli
[illegible]vangeliſtæ, oráte
[illegible]nobis.
[illegible] ſancti Diſcipuli
[illegible]nini,

Omnes ſancti Inn
tes,
Sancte Stéphane
Sancte Laurénti
Sancte Vincénti
Sancte Nicáſi cu
tuis,
Sancte Diony
ſóciis tuis,
Sancte Clare,
Sancti Fabián
baſtiáne, o
nobis.
Sancti Joanne
le,
Sancti Coſm
miáne,
Sancti Gervá
táſi,
Omnes ſanct
res,
Sancte Victri
Sancte Greg
matúrge,
Sancte Felix
Omnes ſancti
res fidei,
Sancte Silvé
Sancte Greg
Sancte Ambr
Sancte Auguſ
Sancte Hieró
Sancte Marti
Sancte Melló
Sancte Nicol
Sancte Evod
Sancte Gildá
Sancte Roma
oráte, Sancte Aud
Sancte Ann

ancte Hugo, ora.
ancte Taurine, ora.
ancte Laude, ora.
ancte Sevére, ora.
ancte Sinéri, ora.
ancte Ursine, ora.
ancte Exúperi, ora.
ancte Latuine, ora.
ancte Laurénti, ora.
ancte Hildevérte, ora.
mnes ſancti Pontifices & Confeſſóres, oráte.
mnes ſancti Doctóres, oráte pro nobis.
ancte Antóni, ora.
ancte Benedicte, ora.
ancte Bernárde, ora.
ancte Wandregiſile, o.
ancte Philibérte, ora.
ancte Hermelánde, ora.
ancte Gerémare, ora.
ancte Galtéri, ora.
ancte Gauchéri, ora.
ancte Clodoálde, ora.
ancte Yvo, ora.
ancte Dominice, ora.
ancte Francíſce, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſancti Abbátes, & Religióſi, oráte.
Omnes ſancti Mónachi, & Eremítæ, oráte.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte waninge, ora.
Omnes ſancti Laïci, oráte pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcilia, ora.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Honorína, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Auſtrebérta, ora.
Sancta Clara, ora.
Sancta María Ægyptíaca, ora pro nobis.
Sancta Clotíldis, ora.
Sancta Bathildis, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius eſto, Parce nobis, Dómine.
Propítius eſto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A ſubitánea & improviſa morte, líbera.
Ab inſídiis diáboli, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera nos, Dómine.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
A fúlgure & tempeſtáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, &c.

ſalvator mundi ; ut pro-
pter quam ad terram mi-
ſericórditer deſcendiſti ,
Patriarchárum tuórum
ſínibus inſinuáre non ré-
nuas. Agnóſce , Dómi-
ne , creatúram tuam, non
à diis aliénis creátam ,
ſed à te ſolo Deo vivo &
vero , quia non eſt álius
Deus præter te. Lætifi-
ca , Dómine , ánimam
ejus in conſpéctu tuo, &
ne memineris iniquitá-
tum ejus antiquárum. Li-
cèt enim peccáverit , ta-
men Patrem, & Filium ,
& Spíritum ſanctum non
negavit, ſed crédidit, &
zelum Dei in ſe hábuit ,
& Deum qui fecit óm-

dúc
cœl
ſcip
Ap
cla
dita
ſan
lus ,
vas
dat
nes
lus ,
crét
ea c
li , c
ta e
que
dan
& e
Chr
ta in

Si le malade eſt encore l'agonie, on dit les Pſeaumes ſuivans.

Confitémini Dómino, 118.

Tout le Pſeaume 118.

Beáti immaculáti, *aux petites Heures du Dimanche*, 19. *& ſuivantes.*

L'Ame étant ſortie du corps, on dit le ℟. Juſtus es, Dómine; & omnes viæ tuæ miſericórdia, & véritas, & judícium: † Nunc Dómine, memor eſto mei, & ne vindictam ſumas de peccátis meis. † Nunc, Dómine, præcipe in pace récipi ſpíritum meum. ℣. In manus tuas comméndo ſpíritum meum. * Nunc, Dómine, memor. ℣. Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. † Nunc, Dómine, præcipe.

Kyrie eléiſon, Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.

Pater noſter, *&c.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, líbera me. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, ℟. Dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

℣. In te Dómine ſperávi, ℟. Non confúndar in ætérnum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oraiſon.

TIbi Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*ou* fámulæ tuæ) N. ut defúnctus (*ou* defúncta) ſéculo, tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſtérge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

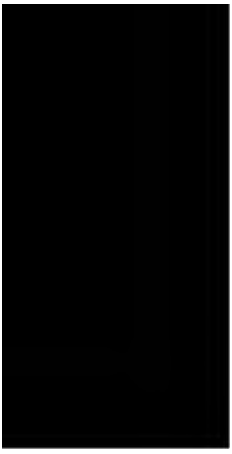

ne peuvent le ſoulager elles-m
elles peuvent être ſoulagées pa
mônes & autres bonnes œuv
vivent ſur la terre, principa
Sacrifice de la Meſſe. La Prie
apuïée ſur la pratique conſtant
les premiers ſiécles. Elle eſt
l'ancien Teſtament même. N
cond livre des Machabées, c
penſée ſainte & ſalutaire de pri
qu'ils ſoient délivrés de leurs
même, dit S. Auguſtin, nous
dans l'Ecriture ſur ce ſujet, l'
univerſelle ſuffit pour prouver
que fidéle doit donc avoir ſoi
office tous les jours à ſes freres
charité, de juſtice & de reli
grandes inſtructions que nous
l'occaſion de la priere pour les
dre à mériter par une bonne vie
beſoin de prieres après la mor

miſerétur. *Le Pſeaume*, Diléxi, 69.

Ant. 2. d. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! *Le Pſeaume*, Ad Dóminum, cum tribulárer, 70.

Ant. 4. a. Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua. *Le Pſeaume*, Levávi óculos meos, 70.

Ant. 8. g. Apud te propitiátio eſt: & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine. *Le Pſeaume*, De profúndis, 117.

Ant. 2. d. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne deſpícias. *Le Pſeaume*, Confitébor tibi.... quóniam audíſti, 139.

A Magnificat, *Antienne.* 2. d. Audívi vocem de cœlo, dicéntem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Pater noſter: &c. *comme ci-après à Laudes*, cliij.

A MATINES.

Invitatoire. Deum cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Le Pſeaume Veníte, *à la fin duquel on dit*: Réquiem ætérnam, dona eis, Dómine: & lux *perpétua lúceat eis.*

AU I. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Dírige, Dómine Deus meus, in conſpéctu tuo viam meam. *Pſeaume.* Verba mea, 56.

Ant 8. g. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam. *Pſeaume.* Dómine, ne in furóre, 73.

Ant. 4. *irreg.* D. Juſtum adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* Dómine Deus meus, *avec ſa diviſion*, Deus judex, 73.

℣. In memória ætérna erit juſtus. ℟. Ab auditióne mala non timébit.

On dit tout bas, Pater noſter.

Les Leçons ſe diſent ſans Abſolution, & ſans Bénédiction, & on ne dit point à la fin. Tu autem.

Leçon 1.

De Libro Job. *chap.* 13. REſpónde mihi: quantas hábeo iniquitátes, & peccáta, ſcélera mea & delícta oſténde mihi. Cur faciem tuam abſcóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, oſténdis potentiam

rem tuam liberásti, ſic liberáre dignéris ánimam ejus, & tecum fácias in cœléſtibus bonis gaudére.

℟. Amen.

COmmendámus tibi Dómine ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) N. precamúrque te, Dómine Jeſu Chriſte, ſalvátor mundi; ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, Patriarchárum tuórum ſinibus infinuáre non rénuas. Agnóſce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero, quia non eſt álius Deus præter te. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conſpéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum. Li-

et enim peccáverit, ta-
n Patrem, & Filium,
ſpíritum ſanctum non
avit, ſed crédidit, &
am Dei in ſe hábuit,
Deum qui fecit óm-
fidéliter adorávit.

Oraiſon.

juvénatutis,
prántias ejus,
ne memine-
ne, ſed ſecún-
am miſericor-
mentor eſto
ja clarítatis

tuæ. Aperiántur ei cœ
occurrántur illi Angeli
in regnum tuum, Dómi
ne, creatúram tuam ſ
ſcípe. Suſcípiat eam ſa
ctus Michaël Archange
lus Dei, qui milítiæ cœ
léſtis meruit princípatum
Véniant illi óbviam ſan
cti Angeli Dei, & per
dúcant eam in civitatem
cœléſtem Jerúſalem. Su
ſcípiat eam beátus Petrus
Apóſtolus, cui à Deo
claves regni cœléſtis tra
ditæ ſunt. Adjuvet eam
ſanctus Paulus Apóſto
lus, qui dignus fuit effici
vas electiónis. Intercé
dat pro ea ſanctus Joán
nes eléctus Dei Apóſto
lus, cui reveláta ſunt ſe
créta cœléſtia. Orent pro
ea omnes ſancti Apóſto
li, quibus à Dómino da
ta eſt poteſtas ligándi at
que ſolvéndi. Intercé
dant pro ea omnes ſancti
& elécti Dei, qui pro
Chriſti nómine torménta in hoc ſéculo ſuſtinuérunt; ut vínculis carnis exúta pervenire meréatur ad glóriam regni cœléſtis, præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore ísto, quia tu es Dóminus Deus noſter. ℣. Occísus es, Dómine, & redemísti nos Deo in ſánguine tuo. * Meménto. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. * Meménto.

PAU II. NOCTURNE.

Ant. 3. A. In médio umbræ mortis non timébo mala: quóniam tu mecum es. *Pſeaume.* Dóminus regit me, 134.

Ant. 8. g. Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris Dómine *Pſeaume.* Ad te Dómine, levávi, *avec ſa diviſion.* Quis eſt homo, 57.

Ant. 4. e. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Pſeaume*, Dóminus illuminátio mea, *avec ſa diviſion* Exáudi, Dómine, 65.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus, ℟. Cum princípibus pópuli ſui. Pater noſter.

Leçon iv.

Ex Epiſtola ſancti Cypriáni Epiſcopi ad Antoniánum.

ALiud eſt ad véniam ſtare, áliud ad glóriam pervéníre. Aliud miſſum in cárcerem non exíre inde, donec ſolvat noviſſimum quadrántem, áliud ſtatim virtútis & fidei ardóre mercédem accípere. Aliud pro peccátis longo dolóre cruciátuum emundári, purgári diu igne: áliud peccáta ómnia paſſióne purgáſſe. Aliud dénique pendére in diem judícii ad ſenténtiam Dómini, áliud ſtatim à Dómino coronári.

℟. Ego ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: conſúrgam, cùm ſédero in ténebris. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei: * Edúcet me in lucem, vidébo juſtítiam ejus: ℣. Qui conſtitútus eſt à Deo judex vivórum & mortuórum. * Edúcet me.

Leçon v.

Ex Oratióne ſancti Ambróſii Epiſcopi, de óbitu Theodóſii Imperatóris.

TU ſolus, Dómine, invocándus es, tu rogándus. Da réquiem pertéctam ſervo tuo, réquiem illam, quam præparáſti ſervis tuis. Illo convertátur ánima ejus, unde deſcéndit,

L'OFFICE DES MORTS

INSTRUCTION.

C'Est un article de foi que les ames des justes, qui sortant de ce monde ont encore quelques restes de péchés à expier, n'entrent dans le Ciel, qu'après un certain tems de souffrances, dont elles ne peuvent se soulager elles-mêmes ; mais dont elles peuvent être soulagées par les prieres, les aumônes & autres bonnes œuvres des Fidéles qui vivent sur la terre, principalement par le saint Sacrifice de la Messe. La Priere pour les morts est apaisée sur la pratique constante de l'Eglise depuis les premiers siécles. Elle est recommandée dans l'ancien Testament même. Nous lisons dans le second livre des Machabées, *ch.* 12. que *c'est une pensée sainte & salutaire de prier pour les morts, afin qu'ils soient délivrés de leurs péchés.* Mais quand même, dit S. Augustin, nous ne trouverions rien dans l'Ecriture sur ce sujet, l'autorité de l'Eglise universelle suffit pour prouver ce saint usage. Cha- idéle doit donc avoir soin de rendre ce bon e tous les jours à ses freres ; c'est un devoir de ité, de justice & de religion. Une des plus ides instructions que nous puissions retirer à casion de la priere pour les morts, est d'apren- mériter par une bonne vie, ou de n'avoir point n de prieres après la mort, ou que celles que era pour nous, ne nous soient point inutiles.

---

de tous les Cantiques,

térnam do-
ne ; * Et
eat eis.

A VESPRES.

On commence par l'Antienne. 3. c. O Dómine, libera animam meam ! miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster

Ant. 4. a. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſeaume*, Beátus qui intélligit, 167.

Ant. 8. g. Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei. *Pſeaume*, Quemádmodum deſíderat, *avec ſa diviſion*, Ad meípſum ánima mea, 133.

℣. Ne avértas fáciem tuam à me, ℟. Ne declines in ira à ſervo tuo.

Pater noſter.

Leçon vij.

De Epiſtóla prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios. *Chap.* 15.

NOtum vobis, fácio, fratres, Evangélium, quod prædicávi vobis, quod & accepístis, in quo & ſtatis, per quod & ſalvámini: quâ ratióne prædicáverim vobis, ſi tenéris, niſi fruſtra credidíſtis. Trádidi enim vobis imprímis, quod & accépi: quóniam Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris ſecúndùm Scriptúras: & quia ſepúltus eſt, & quia reſurréxit tértiâ die ſecúndùm Scriptúras, & quia viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undecim. Deínde viſus eſt plus quàm quingéntis frátribus ſimul: ex quibus multi manent uſque adhuc, quidam autem dormiérunt.

℟. Tu, Dómine, in ſánguine teſtaménti tui * Emítte vinctos tuos de lacu, in quo non eſt aqua. ℣. Quóniam miſéricors Dóminus es, & miſerátor. * Emítte.

Leçon viij.

NUnc autem Chriſtus reſurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum: & ſicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Chriſto omnes vivificabúntur. Unuſquiſque autem in ſuo órdine: primítiæ Chriſtus: deínde ii, qui ſunt Chriſti, qui in advéntu ejus credidérunt. Deínde finis; cùm tradiderit regnum Deo & Patri, cùm evacuáverit omnem principátum, & poteſtátem, & virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos ſub pédibus ejus. Noviſſima autem inimíca deſtruétur mors:

tuam, & ſtipulam ſiccam perſéqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuiſti in nervo pedem meum, & obſervásti omnes ſémitas meas, & veſtigia pedum meórum conſiderásti. Qui quaſi putrédo conſuméndus ſum, & quaſi veſtiméntum, quod comédítur à tínea.

℟. Scio quòd Redémptor meus vivit, & in novíſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Opórtet corruptibile hoc indúere incorruptiónem: & mortále hoc indúere immortalitátem. * Et in carne.

Leſon ij. Job. 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens tempore, replétur multis miſériis. Qui quaſi egréditur, & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum dúcis ſuper hujuſmódi aperíre óculos tuos, & adducere eum tecum in judícium? Quis enim potest facere mundum de immundo conceptum ſémine? Nonne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, número ménſium ejus apud te eſt, conſtituíſti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiéſcat? donec optáta véniat, ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Dómine omnípotens, ánima in angústiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te: * Audi, Dómine, & miſerére, quia peccávimus tibi. ℣. Clamántes, & dicéntes: Dómine, miſerére noſtri, Fili David. * Audi, Dómine.

Leſon iij. Job. 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in ínferno prótegas me, & abſcóndas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtítuas mihi tempus? in quo recordéris mei? Putáſne mórtuus homo rurſùm vivat? cunctis diébus, quibus nunc milito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego reſpondébo tibi: óperi manuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumerásti, ſed parce peccátis meis.

℟. Audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël, & filiórum ipſórum, qui ſolus peccavérunt ante te

[illegible] 4. a. Sana, Do-
[illegible], ánimam meam,
[illegible] peccávi tibi. *Psalm.*
[illegible] Beátus qui intelli-
[illegible] 167.
[illegible] 8. g. Sitivit áni-
[illegible] mea ad Deum for-
[illegible] vivum: quando vé-
[illegible]m, & apparébo ante
[illegible]iem Dei. *Psalmus*,
[illegible]emádmodum desi-
[illegible]rat, *avec sa division*,
[illegible] meipsum ánima
[illegible]a, 133.
℣. Ne avértas faciem
[illegible]am à me, ℟. Ne de-
[illegible]ines in ira à servo tuo.
Pater noster.

Leçon vij.

De Epistóla prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. *Chap.* 15.

NOtum vobis, facio, fratres, Evangélium, quod prædicavi vobis, quod & accepistis, in quo & statis, per quod & salvámini: quá ratióne prædicaverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidistis. Tradidi enim vobis imprimis, quod & accépi: quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras: & quia sepúltus est, & quia resurréxit tértiá die secúndum Scriptúras, & quia visus est Cephæ, & post hoc [illegible] decim. Deinde [illegible] plus quam quingentis fratribus simul: ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem [illegible]miérunt.

℟. Tu, Domine, in sanguine testamenti tui * Emitte vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua.
℣. Quoniam miser[illegible] Dominus es, & miserator. * Emitte.

Leçon viij.

NUnc autem Christus resurrexit à mórtuis primitiæ dormiéntium: quóniam quidem per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuórum: & sicut in Adam omnes [illegible], ita & in Christo omnes vivificabuntur. Unusquisque autem in suo ordine: primitiæ Christus: deinde [illegible] qui sunt Christi, [illegible] vénti ejus [illegible]. Deinde [illegible] tradiderit regnum Dei & Patri, cum evacuaverit omnem principatum, & potestatem, & virtutem. Oportet autem [illegible]gnare, donec [illegible] nes inimicos [illegible] ejus. Novissima autem inimica [illegible]

Omnia enim ſubjécit ſub pédibus ejus. Cùm autem dicat: Omnia ſubjécta ſunt ei; ſine dubio præter eum, qui ſubjécit ei ómnia.

℟. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me: * Eripe ánimam meam: ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam. ℣. Dómine Deus Rex ſeculórum, ſolus pius es. * Eripe.

Leſon ix.

CUm autem ſubjécta fuerint illi ómnia: tunc & ipſe Filius ſubjéctus erit ei, qui ſubjécit ſibi ómnia, ut ſit

rúmpunt mores bon colloquia mala. Evigi te juſti, & nolite pecc re: ignorántiam en Dei quidam habent, reveréntiam vobis quor.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis, qui per runt me, neque abſor beat me profúndum: * Exáudi me, & reſpice in me. † Intende ánimæ meæ, & libera eam. ℣. Miserére mei, Dómine Fili David, Dómine ádjuva me. * Exáudi me.

℣. Adverſarius tuus quam leo rúgiens

Salvátor. *Enſuite*, Réquiem, ℣ *on répete :* Líbera me.

A LAUDES.

1. *Ant.* 3. A.

SEcúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum, dele iniquitátem meam. *Pſeaume*, Miſerére mei Deus ſecúndùm, 189.

2. *Ant.* 8. g. Exáudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis çaro yéniet. *Pſeaume*, Te decet Hymnus, 83.

3. *Ant.* 2. d. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me; edúces de tribulatióne ánimam meam. *Pſeaume*, Dómine, exáudi, *avec ſa diviſion*, Eripe me, 179.

4. *Ant.* 7. C. Miſerére.

Cantique de Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Iſraël, * ánima in angústiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſericors, & miſerére noſtri: * quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempitérnum, * & nos perímus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Iſraël, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël;

Et filiórum ipſórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui, * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli memíniſſe iniquitátum patrum noſtrórum, * ſed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto:

Quia tu es Dóminus Deus noſter, * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miſerére noſtri, Dómine, quia peccávimus ante te.

Ant 7. a. Omnis ſpíritus laudet Dóminum *Pſeaume*, Laudáte Dóminum in ſanctis, 85.

A Benedíctus, *Ant.* 2. d. Ego ſum reſurrectio, & vita: qui credit in me, etiámſi mórtuus fúerit, vivet, & omnis, qui vivit & credit in me, nón moriétur in ætérnum.

Pater noſter, *tout bas juſqu'au Verſet*, Et ne nos indúcas in tentatiónem ℟. Sed líbera nos à malo, *Le Pſeaume*, De profúndis, 117. *au lieu duquel à Vêpres, on dit le Pſeaume*, Lauda ánima mea, 153. *à la fin*, Réquiem ætérnam, &c.

℣. Clamávi ad te Dómine: dixi: Tu es ſp

mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium.

℣. Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo. ℟. Me expéctant juſti, donec retribuas mihi.

℣. Cuſtódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubéſcam quóniam ſperávi in te.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Pour un Evêque, Oraiſon.

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes famulum tuum N. Pontificáli feciſti dignitáte vigére: præſta, quæſumus, ut eórum perpétuo aggregétur conſórtio: Per Dóminum.

Pour un Prêtre, Oraiſon.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut ánima famuli tui N. Sacerdótis quem in hoc ſéculo commorántem ſacris munéribus decorásti, in cœléſti ſede gloriósa ſemper exúltet; Per Dóminum.

Pour un défunt qui n'eſt point Prêtre. Oraiſon.

INclina, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam ſúpplices exorámus, ut ánimam famuli tui N. quam de hoc migráre juſſiſti, in pacis ac lucis regióne conſtítuas, & Sanctórum tuórum júbeas eſſe conſórtem; Per Dóminum.

Pour une défunte, Oraiſon.

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ famulæ tuæ N. & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ ſalvatiónis partem reſtítue; Per Dóminum.

Aux Anniverſaires, Oraiſon.

DEus indulgentiárum Dómine, da ánimæ famuli tui (*ou* famulæ tuæ) N. cujus anniversárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem; Per Dóminum.

Pour pluſieurs Défunts, Oraiſon.

DEus, cui próprium eſt miseréri ſemper & párcere: propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, & ómnia eórum peccáta dimitte; ut mortalitátis vínculis abſolútæ, tranſíre mereántur ad vitam; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum; qui tecum,

℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen

Quand on ne dit qu'un Nocturne de l'Office des Morts, au lieu des trois Leçons ci-deſſus, on dit les ſuivantes.

LE LUNDI ET LE JEUDI.

On dit le 3. Nocturne, & les Leçons ſuivantes.

Lecon 3.

De libro Job. *Chap. 7. 1.*

MIlítia eſt vita hóminis ſuper terram: & ſicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut ſervus deſiderat umbram, & ſicut mercenarius præſtolátur finem óperis ſui: ſic & ego hábui menſes vácuos, & nóctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormiero, dicam: Quando conſúrgam? rursùm expectábo véſperam, & replébor dolóribus uſque ad ténebras. Indúta eſt caro mea putrédine & ſórdibus púlveris, cutis mea áruit, & contrácta eſt. Dies mei velóciùs tranſiérunt quàm à texénte tela ſuceiditur, & conſúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto quia ventus eſt vita mea, & non revertétur óculus meus

ut videat bona. Nec aſpiciet me viſus hóminis: óculi tui in me, & non ſubsiſtam.

℟. Scio quòd, cxlviij.

Leçon ij.

Ex Homilia ſancti Joánnis Chryſóſtomi in Acta Apoſtolórum.

4. Siécle.

NOn fruſtra oblatiónes pro defúnctis fiunt, non fruſtra preces, non fruſtra eleemoſynæ. Hæc ómnia ſpíritus depóſuit volens, ut nos mutuum juvémus. Miniſter clamat pro his qui defúncti ſunt in Chriſto, & preces, oratión illi, & nos aſſi promiſſa bona.

℟. Dómine,

Leçon iij

De Epiſtola be Apóſtoli ad Ro *chap. 8.*

NIhil ergo nu natiónis eſt ſunt in Chriſto J non ſecúndùm ámbulant. Lex e ritûs vitæ in Chri liberávit meâ l cáti & mortis. N impoſsibile erat quo infirmabátur nem: Deus Fili

Les Leçons ſuivantes.

Leçon j.

De Michæa Prophéta. *Chap. 7. 7.*

EGo ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: áudiet me Deus meus. Ne lætéris, inimica mea, ſuper me, quia cécidi: conſúrgam, cum ſédero in ténebris, Dóminus lux mea eſt. Dómini portábo, quóniam peccávi ei: donec cauſam meam júdicet, & faciat judícium meum: edúcet me in lucem, vidébo juſtitiam ejus. Et aſpíciet inimica mea, & operiétur confuſióne, quæ dicit mihi: Ubi eſt Dóminus Deus tuus? óculi mei vidébunt in eam: nunc erit in conculcatiónem ut lutum platearum.

℟. Ego ad, cxlix.

Leçon ij.

Ex teſtaménto ſancti Ephrem Diáconi Edeſséni. *Année* 310.

VOlo, fratres mei, commonefácere & adhortári vos, firmitérque conſtabilíre ut poſt meum éxitum ac tránſitum aſsíduè memóriam *mei in veſtris précibus faciátis. Accédite* ad me ígitur, fratres mei, & extendéntes compónite me: nam ſpíritus meus pénitùs defécit: & comitámini me in pſalmis, atque oratiónibus veſtris: & aſsíduè pro mea pravitáte oblatiónes fácere dignémini: & quando diem trigéſimum complévero, mei memóriam faciátis. Mórtui enim in precatiónibus atque oblatiónibus, commemoratiónis Sanctórum vivéntium beneficio afficiúntur.

℟. Miſeréris, cl.

Leçon iij.

De Epiſtola prima beáti Pauli Apóſtoli, ad Corínthios. *Chap. 3. 7.*

NEque qui plantat eſt aliquid, neque qui rigat: ſed qui increméntum dat, Deus. Qui autem plantat & qui rigat, unum ſunt. Unuſquiſque autem própriam mercédem accípiet ſecúndùm ſuum labórem, Dei enim ſumus adjutóres: Dei agricultura eſtis, Dei ædificátio eſtis. Secúndùm grátiam Dei, quæ data eſt mihi, ut ſápiens architéctus fundaméntum póſui: álius autem ſuperædificat; unuſquiſque autem videat quó-

modo superædificet.

℟. Libera me, clij.

LE MERCREDI ET LE SAMEDI.

On dit le iij. Nocturne, & les Leçons suivantes.

Leçon j.

De libro Job. *Chap.* 16.

FAcies mea intúmuit à fletu, & pálpebræ caligavérunt. Hæc passus sum absque iniquitáte manûs meæ, cùm habérem mundas ad Deum preces. Terra, ne opérias sánguinem meum, neque invéniat in te locum laténdi clamor meus. Ecce enim in cœlo testis meus, & cónscius meus in excélsis. Verbósi amíci mei: ad Deum stillat óculus meus. Atque útinam sic judicarétur vir cum Deo, quómodò judicátur filius hóminis cum colléga suo. Ecce enim breves anni tránseunt, & sémitam, per quam non revértar, ambulo.

℟. Tu, Dómine, clj.

Leçon ij.

Ex libro primo Officiórum sancti Isidóri Hiſ-
...lis. *Chap.* 18.

...icium pro de-
...orum fidélium
...fférri, vel pro
..., quia per totum
...em custoditur,

crédimus quod ab ipsis Apóstolis tráditum sit. Hoc enim ubique cathólica tenet Ecclésia, quæ nisi créderet fidélibus defúnctis dimítti peccáta, non pro córum spiritibus vel eleemósynam fáceret, vel Deo sacrificium offérret. Nam & cum Dóminus: Qui peccáverit
Spíritum sanctum,
...n remittétur ei, neque
hoc século, neque in
...úro, demónstrat qui-
...sdam illic dimitténda
...ccáta, & quodam pur-
...tório igne purgánda.

℟. Dómine, clij.

Leçon iij.

De Epístola béati Pauli Apóstoli, ad Romános. *Chap.* 8.

SApiéntia carnis inimica est Deo, legi enim Dei non est subjécta: nec enim potest. Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spiritu: si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Si autem Christus in vobis est: corpus quidem mórtuum est propter peccátum, spíritus vero vivit propter justificatiónem. Quod si Sp...

[redacted]us, qui ſuſcitávit
[redacted] à mortuis, hábi-
[redacted]t in vobis: qui ſuſcitá-
[redacted] Jeſum Chriſtum à
[redacted]ortuis vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℟. Líbera me, Dómine, clij.

RIERES POUR LES MORTS, APPELÉES RECOMMANDATIONS;

Qui ſe diſent après Prime le jour des Morts.

On peut les dire auſſi après la mort de quelqu'un, aux Anniverſaires & autres jours, ſelon la Coutume des lieux.

(Quand on les dit pour pluſieurs, ce qui ſuit ſe dit au pluriel)

℟. Dómine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum, ſed * Meménto manûs tuæ, & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemíſti nos Deo in ſánguine tuo. * Meménto manûs tuæ & nóminis tui.

Oraiſon.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúncti (*ou* fámulæ tuæ N. ut defúncta) ſéculo tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſtérge; Per Chriſtum. ℟. Amen.

Autre Oraiſon.

MIſericórdiam tuam Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquam ſufficimus; tamen de tua confiſi gratúita pietáte & bonitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam fámuli tui (*ou* fámulæ tuæ) ad te reverténtem, cum benignitáte ſuſcípias: adſit ei Angelus teſtaménti tui Míchaël, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter Sanctos & eléctos tuos, in ſinu Abrahæ, Iſaac, & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris, quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativi-

tis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis seu fragilitátis confundâtur erróribus; sed agnoscátur à Sanctis tuis, & sanctæ beatitúdinis réquie perfruátur; ut cùm magni judícii dies advénerit, inter Sanctos & eléctos tuos resuscitátus, (*ou* resuscitáta) glóriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum.

℟. Amen.

Ant. 4. *irreg.* D. Qui timent.

Pseaume, In éxitu, 34. *à la fin duquel, & des autres suivans, on dit*, Réquiem ætérnam, *&c.*

Ant. Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino, adjútor eorum & protéctor eorum est.

Oraison.

OMnipotens, sempitérne Deus, qui ...nano córpori ánimam similitúdinem tuam ...iráre dignátus es: ...te jubénte, pulvis ...erem revértitur; ...inem tuam cum ... & eléctis tuis sé... ...ernis præcipias ...eámque ad te ...m de Ægypti ...andè lenitér-

que suscípias, & Angelos tuos sanctos ei óbviam mittas; viámque illi justítiæ demónstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repélle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum; & agnósce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est álius Deus præter te, Dómine, & non est secúndùm ópera tua. Lætífica, clementíssime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii: licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fidei insignita, te qui ómnia, & eam inter omnia fecísti, fidéliter adorávit; Qui vivis. ℟. Amen.

Ant. 2. d. Circumdedérunt.

Pseaume, Diléxi, 69. Crédidi, 69. Laudáte Dóminum omnes gentes, 177. Confitémini, 18. Tout le Pseaume, Beáti immaculáti, qui Hen-

es du Dimanche 19.

Ant. Circundedérunt me dolóres mortis, & pericula inférni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam.

Kyrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon. Pater noſter *tout bas juſqu'au* ℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es ſpes mea. ℟. Pórtio mea in terra vivéntium.

℣. Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo; ℟. Me expéctant juſti, donec retribuas mihi.

℣. Cuſtódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraiſon.

DIri vúlneris novitáte percúlſi, & quodámmodo córdibus fauciáti, miſericórdiam tuam, mundi Rédemptor, flebílibus vócibus implorámus; ut chari noſtri (*ou* charæ noſtræ) N. ánimam, ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverténtem, blandè lenitérque ſuſcípias; & quas ex carnáli contagióne contraxit máculas, tu Deus ſólitâ bonitáte cleménter déleas, piè indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas: atque hanc laudem tibi cum céteris redditúram, & ad corpus próprium quandóque reverſúram, Sanctórum cœtibus aggregári præcípias.

PArtem beátæ reſurrectiónis obtíneat, quæſumus, Dómine, ánima fámuli tui (*ou* fámulæ tuæ) N. vitámque ætérnam habére meréatur in cœlis; per te, Jeſu Chriſte Salvátor mundi, qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivis.

DEus, cui ſoli cómpetit medicinam præſtáre poſt mortem, præſta, quæſumus, ut ánima fámuli (*ou* fámulæ tuæ) terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℣. Requiéſcant in pace.

℟. Amen.

LES PSEAUMES GRADUELS.

On dit les cinq premiers ns Glória Patri, *mais la fin du dernier on dit*, équiem ætérnam.

On commence ſans Antienne les Pſeaumes, Ad óminum cùm tribulá- r, 70. Levávi ócu- s, 70. Lætátus ſum, id. Ad te levávi, 95. iſi quia Dóminus, 95. *Enſuite on dit à genoux*, yrie eléïſon. Chriſte leïſon. Kyrie eléïſon. Pater noſter, *tout bas uſqu'au* ℣. Et ne nos idúcas in tentatiónem; t. Sed libera nos à malo.

℣. Convértere, Dóine, úſquequò; ℟. Et eprecábilis eſto ſuper ervos tuos.

℣. Dómine, exáudi, *les cinq Pſeaumes ſuivans, & à la fin de chacun* Glória Patri.

Pſeaume, Qui confidunt, 96. In convertendo, *Ibid.* Niſi Dóminus, *Ibid.* Beáti omnes, 116. Sæpe expugnavérunt, *Ibid.*

Enſuite on dit à genoux, Kyrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon.

Pater noſter, *tout bas juſqu'au* ℣. Et ne nos idúcas in tentatiónem &. Sed libera nos à malo.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ; ℟. Quam poſſedíſti ab initio.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraiſon.

le profún-
nine, non
Ibid. Me-
ne, *avec*
38. Ecce
117. Ecce
e, 38.
à genoux,
. Chriſte
: eléïſon.
, *tout bas*
ne nos in-
ationem ;
nos à ma-

nium, mi-

ſerére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum eſt nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraiſon.

PRæténde, quæſumus, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœléſtis auxílii; ut te toto corde perquirant, & quæ dignè póſtulant, cónſequi mereántur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

MESSES
POUR LES DEFUNTS.

MESSE DU SAINT ESPRIT.

Introite.

Sciétis quia ego Dóminus, cùm aperúero ſepúlchra veſtra, & eduxero vos de tumulis veſtris & dédero Spíritum meum in vobis, & [illegible] Deus [illegible] Dóminus [illegible] & vocavit [illegible] ſeis [illegible] uſ- [illegible] ſiónem. ℣. Glo- [illegible] & Filio. Sciétis quia ego Dóminus, cùm aperúero ſepúlchra veſtra, & eduxero vos de tumulis veſtris & dédero Spíritum meum in vobis, & vivétis, & requiéſcere fácam vos ſuper humum veſtram: Deus dixit, Dóminus locútus eſt, & vocávit ſuper ſervum ſuum Moyſen, & ait illi: Ego ſum qui ſum. Sapiéntiam quæ aſſiſtrix eſt throni tui, Deus, & quæ novit opera tua, & aderat cùm orbem terrárum fáceres, mitte illam de cœlis ſanctis tuis, & a ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum laboránti, & ut diſcam quid acceptábile ſit ante te. Pſal. Dómine, probásti me, & cognovísti me: tu cognovísti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam. ℣. Intellexísti cogitatiónes meas de longe. Sciétis quia ego Dóminus, cùm aperúero ſepúlchra veſtra, & eduxero vos de tumulis veſtris & dédero Spíritum meum in vobis, & vivétis, & requiéſcere fácam vos ſuper humum veſtram: Deus dixit, Dóminus locútus eſt, & vocávit ſuper ſervum ſuum Moyſen, & ait illi: Ego ſum qui ſum. Sapiéntiam quæ aſſiſtrix eſt throni tui, Deus, & quæ novit opera tua, & aderat cùm orbem terrárum fáceres, mitte illam de cœlis ſanctis tuis, & a ſede magnitúdinis tuæ, ut mecum laboránti, & ut diſcam quid acceptábile ſit ante te. Pſal. Dómine, probásti me, & cognovísti me: tu cognovísti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam. ℣. Intellexísti cogitatiónes meas de longe.

pour le
nte.
Vier-
ij.

Léctio Epiſtolæ beáti Pauli Apoſtoli ad Corínthios. 2. *Cor.* ſ. 1.

FRatres; Scimus quóniam ſi terréſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quód ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemiſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt, ſuperindui cupiéntes: ſi tamen veſtiti, non nudi inveniámur. Nam & qui ſumus in hoc tabernáculo, ingemiſcimus gravati: eo quòd nólumus expoliári, ſed ſuperveſtíri; ut abſorbeátur, quod mortále eſt, à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipſum, Deus, qui dedit nobis pignus Spíritûs. Audéntes igitur ſemper, ſciéntes quóniam, dùm ſumus in corpore, peregrinámur à Dómino: [illegible] per fidem enim ambulámus, & non

audémus
m volun-
nagis pe-
pore, &
d Dómi-
:onténdi-
ntes, ſive
:ére illi.
s manifé-
ite tribú-
ıt réferat
pria cór-
ſſit, ſive
alum.
ritus Dei
ıiráculum
ivificávit
æc ómnia
per ſin-
et ánimas
rtióne, &
ivéntium.
alleluia.
vit Jeſum
rtuis, vi-
rtália cór-
ropter in-
ritum ejus
ma.
:ti Evan-
m Joán-
14. 15.
ore; Dixit
pulis ſuis.
, mandáta
Et ego ró-
& álium
bit vobis,
ıiſcum in
ritum ve-

ritátis, quem mundus non poteſt accípere, quia non videt eum, nec ſcit eum: vos autem cognoſcétis eum, quia apud vos manébit, & in vobis erit.

Offertoire. Cùm audiſſétis verbum veritátis, (Evangélium ſalútis veſtræ,) in Chriſto credéntes ſignáti eſtis Spiritu promiſſiónis ſancto, qui eſt pignus hereditátis noſtræ.

Secrete.

DIgnum, majeſtáti tuæ templum in hoc ſacrificio perficiat nos, Dómine, Spíritus tuus; ut qui eo renovánte, regenerati ſumus in ſpem vivam, ipſo vivificánte, ſecúndùm ſpem reſurgámus heredes ætérnæ vitæ. Per Dóminum... in unitáte ejúſdem.

Seconde Secrete pour un Défunt ou une Défunte.

La troiſiéme de la Vierge, Puram in, clxvij.

Préface du Saint-Eſprit.

Communion. Templum Dei eſtis, & Spíritus Dei hábitat in vobis.

Poſtcommunion.

DA nobis, quæſumus, Dómine, ſanctum non contriſtáre Spíritum, in quo ſignáti ſumus; ut Chriſto concorporales

jamie.

La troiſiéme, Mentes noſtras, clxvij.

MESSE DE LA VIERGE.

Introïte.

PEtitiónem unam precor à te, ut dicas Regi: (neque enim negáre tibi quidquam poteſt.) Ne confúndas fáciem meam. *Pſ.* Exáudi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor: *à timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória. Petitiónem.

Si on ce jour on fait l'Office de la Vierge, on dit, Glória in excélſis.

Oraiſon.

PLebi tuæ, Deus, beátæ Maríæ Virgi-

Allelúia, allelúia. ℣. Si invéni grátiam in óculis tuis, ô Rex, dona mihi pópulum meum pro quo óbſecro. Allel.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam. *Chap.* 2. 33.

IN illo témpore : Erat Pater Jeſu & Mater miránte ſuper his, quæ dicebántur de illo. Et benedíxit illis Símeon, & dixit ad Maríam matrem ejus : Ecce pólitus eſt hic in ruínam & in reſurrectiónem multórum in Iſraël ; & in ſignum cui contradicétur : & tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes.

Offertoire. Adorántes Dóminum, dixérunt : Benedíxit te Dóminus in virtúte ſua, quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros. Confitémini illi omnes.

Secrete.

PUram in pectóribus noſtris Unigénito tuo præparet habitatiónem ſanctificátor múnerum Spíritus tuus, Dómine ; cujus obumbratióne fœcúnda Virgo María, *caſtis ſuſcépit viſcéribus Dóminum noſtrum* Jeſum... in unitáte ejúſdem.

Seconde Secrete pour le Défunt ou la Défunte.

La troiſiéme de l'Office du jour, ou du Patron.

ADéſto, Dómine, précibus; adéſto munéribus fidélium tuórum ſancti N. *ou* ſanctæ N. patrocínio ſupplicántium ; ut quod própria fidúcia non præſúmit, ejus ſuffragántibus méritis conſequámur. Per Dóminum noſtrum.

Communion. Subveníſti ruínæ géneris tui ante conſpéctum Dei noſtri : Benedíctus, Dóminus, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum.

Poſtcommunion.

MEntes noſtras & córpora ſanctificet, Dómine, Redemptóris noſtri caro vivífica, quam de María Vírgine profitémur aſſúmptam, ut te, quem in carne noſtra reſurgéntes certò ſcimus nos eſſe viſúros, ipſâ intercedénte, fácie ad fáciem perénniter intuéri mereámur. Per eúndem Dóminum.

Seconde Poſtcommunion, pour le Défunt ou la Défunte.

[illegible] *Dominicane, de l'Office [illegible] du Patron.*

[illegible] tua prote- [illegible], quæsumus, [illegible], custódi, quos [illegible] assidua sancti N. *ou* [illegible] N. intercessióne [illegible], & jugi myste- [illegible] tuorum partici- [illegible] purificas; ut [illegible] bonis quibus nunc [illegible] perfrua [illegible] in [illegible]. Per [illegible].

[illegible]

quasi dira passus [illegible] [illegible], & secundum [illegible] contege [illegible] [illegible], & non despicias [illegible] illius. Propter delatúram autem amare fer luctum illius uno die, & consolare propter tristitiam: & fac luctum secundum méritum ejus uno die, vel duobus propter detractiónem. A tristitia enim [illegible] mors, & coóperit virtútem, & tristitia [illegible] flectit cervicem. [illegible] abductióne permanet [illegible], & substantia [illegible] secundum cor ejus. [illegible] sed repelle [illegible], & memoriam [illegible] mórum [illegible] neque [illegible] sio, & [illegible] ris, & [illegible] bis. Memor esto [illegible] mei: sic enim [illegible] tuum: mihi heri [illegible] hódiè. In réquie [illegible] requiéscere fac memoriam ejus, & consolare [illegible] lum in éxitu spiritus [illegible].

Graduel. Ego ad Dominum aspiciam, expectabo Deum Salvatorem meum. ℣. Audiet me Deus meus. Consurgam cum sédero in [illegible], & Dóminus lux mea [illegible].

[illegible] *Orai-* [illegible] cliv. [illegible] *Orai-* [illegible] [illegible] [illegible] pro- [illegible] & [illegible]

UR LES
mávi de tri-
:a ad Dómi-
'entre ínferi
Dixi : Ab-
à conſpéctu
iórum : ve-
irsùs vidébo
ıctum tuum.
ctes conclu-
k ſublevabis
ióne vitam
)mine Deus
'éniat ad te
ad templum
m.
ence.
, dies illa ,
ſecium in
:d cum Sy-
s tremor eſt
,
lex eſt ven-
:tè diſcuſſú-
'um ſpargens
hra regió-
s ante thro-
)ébit, & na-
:t creatúra ,
ſponſura.
iptus profe-

continétur,
tutem.

MORTS. clxix
Unde mundus judicétur.
JUDEX ergo cùm ſedébit ,
Quidquid latet, apparébit :
Nil inúltum remanébit.
QUID ſum miſer tunc dictúrus ?
Quem patronum rogatúrus :
Cùm vix juſtus ſit ſecúrus.
REX treméndæ majeſtátis ,
Qui ſalvándos ſalvas gratis ,
Salva me , fons pietátis.
RECORDARE , Jeſu pie ,
Quòd ſum cauſa tuæ viæ,
Ne me perdas illá die.
QUÆRENS me ſedíſti laſſus :
Redemíſti , crucem paſſus :
Tantus labor non ſit caſſus.
JUSTE judex ultiónis ,
Donum fac remiſſiónis
Ante diem rationis.
INGEMISCO tanquam reus :
Culpâ rubet vultus meus:
Supplicánti parce, Deus.
PECCATRICEM abſolvíſti ;
Et latrónem exaudíſti ,
Mihi quoque ſpem dedíſti.

PRECES meæ non ſunt dignæ :
Sed tu bonus fac benígnè,
Ne perénni cremer igne.
INTER oves locum præſta,
Et ab hœdis me ſequéſtra,
Státuens in parte dextra.
CONFUTATIS maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.
ORO ſupplex & acclínis,
Cor contrítum quaſi cínis,

protéctus relíqui
ſuam, & ded
ſuis poteſtátem
óperis, & jam
cépit ut vigilet.
ergo, (neſcit
quando Dómin
véniat : ſerò, a
ne cùm vénerit
invéniat vos dor
Quod autem vo
ómnibus dico :

Offertoire. Da
tem & memóri
láginis, & i
oblatiónem. In
produc lácrym
cóntege corpus
non deſpicias

deſſous ſelon les différens jours de la ſemaine ; ce qui s'obſerve auſſi dans les Meſſes quotidiennes.

Meſſe pour le jour de la Mort & de l'Inhumation d'un Défunt, ou d'une Défunte.

Introïte.

REquiem dabit tibi Deus à labóre tuo ? miſerébitur enim Dóminus & requiéſcere fáciet. *Pſeaume.* Quemádmodum deſiderat cervus ad fontes aquárum, * ita deſiderat ánima mea ad te, Deus. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * & lux perpétua lúceat eis. Réquiem dabit.

Pour un Défunt.

Oraiſon. Inclína, cliv.

Pour une Défunte.

Oraiſon, Quæſumus, cliv.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

Epit. 1. Chap. 4. 12.

NOlumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contriſtémini ſicut & céteri qui ſpem non habent. Si enim crédimus quòd Jeſus mórtuus eſt & reſurréxit, ita & Deus eos qui dormiérunt per Je-

ıddúcet cum eo,
im vobis dicimus
Dómini, quia
vivimus, qui re-
ıus in advéntum
non præveniét-
qui dormiérunt.
ipse Dóminus
c in voce Ar-
& in tuba Dei
de cœlo, &
ui in Christo
gent primi.
qui vivimus,
mur, simul
n illis in nú-
n Christo in
emper cum
ıus. Itáque
nvicem in

um tuam,
fac à me,
non me
eri má-

legem tuam sustinui te,
Dómine.

Prose. Dies iræ, chrix.
Sequéntia sancti Evan-
gélii secúndum Joan-
nem. *Chap.* 11. 21.

IN illo témpore; dixit
Martha ad Jesum:
Dómine, si fuisses hic,
frater meus non fuisset
mortuus: sed & nunc
scio, quia quæcúmque
popósceris à Deo, dabit
tibi Deus. Dicit ei
Jesus: Resúrget frater
tuus. Dicit ei Martha:
Scio quia resúrget in re-
surrectióne, in novissi-
mo die. Dicit ei Jesus:
Ego sum resurrectio &
vita: qui credit in me,
etiámsi mórtuus fuerit,
vivet: & omnis qui vivit
& credit in me

: ómni témpore béne-
ic Deum.

Pour un Défunt.

Secrete.

ANnue nobis, quæ-
ſumus, Dómine,
: animæ fámuli tui N.
æc profit oblátio: quam
nmolándo totíus mun-
i tribuísti relaxári de-
ćta. Per Dóminum.

Pour une Défunte.

HIs ſacrificiis, quæ-
ſumus, Dómine,
nima fámulæ tuæ N. à
eccátis ómnibus exuá-
ır, ſine quibus à cul-
a nemo liber éxtitit:
t per hæc piæ placatió-
is officia, perpétuam
iſericórdiam conſequá-
ır. Per Dóminum.

Communion. In carne
nea vidébo Deum; re-
ólita eſt hæc ſpes in ſinu
neo.

Pour un Défunt.

Poſtcommunion.

PRoſit, quæſumus,
Dómine, ánimæ
ámuli tui N. miſeri-
órdiæ tuæ imploráta
lemméntia: ut ejus in quo
perávit & crédidit,
etérnum cápiat, te mi-
ránte conſórtium. Per.

Pour une Défunte.

IN véniat, quæſumus,
Dómine, ánima fa-
mulæ tuæ N. lucis ætér-
næ conſórtium, c
perpétuæ miſericór
conſecúta eſt ſacra
tum. Per Dóminum.

*Cette Meſſe ſe dit
le troiſiéme, le ſeptie
& le trentiéme jour,
cepté les Oraiſons, an
deſquelles on dit les
vantes.*

*Pour un Défunt o
une Défunte,
Oraiſon.*

QUæſumus, Dó
ne, ut ánimæ
muli tui, (*ou* fám
tuæ) N. cujus depoſi
nis diem tértium, (
ſéptimum,) (*ou* trig
mum) commemorátu
Sanctórum, atque el
tórum tuórum lar
dignéris conſórtiu
& rorem miſericór
tuæ perénnem infún
Per Dóminum.

Secrete.

MUnera, quæſu
Dómine, quæ
pro ánima fámuli t
(*ou* fámulæ tuæ) N.
férimus placátus in
de, ut remédiis pur
cœléſtibus, in tua
táte requiéſcat. Per.

Poſtcommunion.

AGni pro nobis
carne nutritos ex
di, Dómine, pro ám
fámuli tui, (*ou* fa

tuæ,) N. ut, si quæ ei máculæ de terrénis contágiis adhæsérunt, remissiónis tuæ misericórdiâ deleántur. Per Dóminum.

Messe pour le jour des Anniversaires.

Introïte.

REquiem dabit Dóminus Deus Israël pópulo suo & habitatiónem Jerúsalem usque in ætérnum. *Ps.* Te decet hymnus Deus in Sion;* & tibi reddétur votum in Jerúsalem. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * & lux perpétua lúceat eis. Réquiem.

Oraison, Deus indulgentiárum, cliv.

Au j. Anniversaire on ne dit que cette Oraison, aux autres on ajoûte les deux suivantes.

[illegible] *Bienfaicteurs.*

[illegible] e, clv.

[illegible] *les Défunts.*

[illegible] Deus, clv.

[illegible] UNDI.

[illegible] bri Machabæó-

[illegible] .43.

[illegible] ; For-

[illegible] factâ

[illegible] decim

[illegible] rgénti

[illegible] offér-

[illegible] rtuó-

rum sacrificium, benè & religiósè de resurrectióne cógitans. (Nisi enim eos, qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum videretur & vanum oráre pro mórtuis:) Et quia considerábat quód hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo & salubris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut à peccátis solvántur.

LE MARDI.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. *Cor.* 3. 11.

FRatres; Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus. Si quis autem superædificat super fundaméntum hoc, aurum, argéntum, lápides pretiósos, ligna, fœnum, stípulam, uniuscujúsque opus manifestum erit: Dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur; & uniuscujúsque opus quale sit, ignis probábit. Si cujus opus mánserit quód superædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árserit, detrimén-

tum patrétur : ipſe autem ſalvus erit ; ſic tamen quaſi per ígnem.

LE MERCREDI.

Léctio Epíſtolæ beati Pauli Apóſtoli ad Corínthios. 1. *Cor.* 15. 22.

FRatres ; Sicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Chriſto omnes vivificabúntur. Unuſquíſque autem in ſuo órdine, primitiæ Chriſtus : deínde ii, qui ſunt Chriſti, qui in advéntu ejus credidérunt. Deínde finis : cùm tradíderit regnum Deo & Patri, cùm evacuáverit omnem Principátum, & poteſtátem, & virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos ſub pédibus ejus. Novíſſima autem inimíca deſtruétur mors.

LE JEUDI.

Léctio libri Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli. *Chap.* 20. 11.

IN diébus illis ; Vidi thronum magnum cándidum, & ſedéntem ſuper eum, à cujus conſpéctu fugit terra, & cœlum, & locus non eſt invéntus eis. Et vidi mórtuos magnos & pusíllos, ſtantes in conſpéctu throni, & libri apérti ſunt : & álius liber apértus eſt, qui eſt vitæ, Et judicáti ſunt mórtui ex his, quæ ſcripta erant in libris, ſecúndùm ópera ipſórum. Et dedit mare mórtuos, qui in eo erant, & mors & inférnus dedérunt mórtuos ſuos, qui in ipſis erant : & judicátum eſt de ſíngulis ſecúndùm ópera ipſórum. Et inférnus & mors miſſi ſunt in ſtagnum ignis. Hæc eſt mors ſecúnda. Et qui non invéntus eſt in libro vitæ ſcriptus, miſſus eſt in ſtagnum ignis.

LE VENDREDI.

Léctio Ezechiélis Prophétæ. *Chap.* 37. 1.

IN diébus illis ; Facta eſt ſuper me manus Dómini, & edúxit me in Spíritu Dómini : & dimíſit me in médio campi, qui erat plenus óſſibus. Et circumdúxit me per ea in gyro : erant autem multa valdè ſuper fáciem campi, ſiccáquo veheménter. Et dixit ad me : Fili hóminis, putáſne vivent oſſa iſta ? & dixi : Dómine Deus, tu noſti. Et dixit ad me : Vaticináre de óſſibus iſtis : & dices eis : Oſſa árida, audíte verbum

Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromittam in vos ſpíritum, & vivétis. Et dabo ſuper vos nervos, & ſuccréſcere fáciam ſuper vos carnes, & ſuperexténdam in vobis cutem: & dabo vobis ſpíritum, & vivétis; & ſciétis qui ego Dóminus. Et prophetávi ſicut præcéperat mihi. Factus eſt autem ſónitus, prophetánte me, & ecce commótio: & accéſſérunt oſſa ad oſſa, unumquódque ad junctúram ſuam. Et vidi, & ecce ſuper ea nervi, & carnes aſcendérunt: & exténta eſt in eis cutis déſuper; & ſpíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad ſpíritum, vaticináre, fili hóminis; & dices ad ſpíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni ſpíritus, & inſúffla ſuper interfectos iſtos, & revivíſcant. Et prophetávi ſicut præcéperat mihi: & intréſſus eſt in ea ſpíri[tus] [vi]xérunt: ſtetérunt [su]per pedes ſuos [ex]ércitus grándis.

MEDII. [In] iis Prophé-

IN témpore illo [con]ſúrget Michael [ma]gnus, qui ſtat [pro] fíliis pópuli tui. Et [erit] tempus tribulatiónis, [qua]le non fuit ab eo ex quo [gen]tes esse cœpérunt usque ad tempus illud. Et in tempore illo salvabitur pópulus tuus, omnis qui [in]ventus fuerit scriptus [in] libro. Et multi de his, [qui] dórmiunt in terræ [pul]vere, evigilábunt: [alii] in vitam ætérnam, et [alii] in opprobrium, ut [vi]deant semper.

Tradent. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei; donec cáuſam meam júdicet. ℣. Edúxit me Dóminus in lucem, & vidébo juſtítiam ejus.

Tract. Dóminus pars mea, & robur meum, & salvátor meus. ℣. Funes inférni, circumdedérunt me, prævenérunt me láquei mortis. ℣. In tribulatióne mea invocábo Dóminum, & ad Deum meum clamábo. ℣. Et exáudiet de templo ſuo vocem meam, & clamor meus véniet ad aures ejus.

LE LUNDI.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndum Joannem. Cap. 5. 20.

émpore; Dixit
dæis: Pater di-
n, & ómnia de-
ei; quæ ipse
najóra his de-
: ei ópera, ut
ini. Sicut enim
itat mórtuos,
t: sic & Filius,
vivificat. Ne-
Pater júdicat
, sed omne
ledit Filio, ut
norificent Fi-
t honorificant
Qui non hono-
um, non ho-
Patrem, qui
. Amen, amen
, quia qui ver-
m audit, &
qui misit me,
m ætérnam, &
n non venit,
à morte in vi-

MARDI.
sancti Evan-
índùm Mar-
ap. 12. 24.
témpore, Di-
us Sadducæis:
eò errátis, non
cripturas, ne-
em Dei? Cùm
órtuis resurré-
eque nubent,
éntur, sed sunt
li in cœlis. De
tem quod re-

súrgant, non legistis in libro Móysi, super rubum quómodò dixerit illi Deus, inquiens: Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob? Non est Deus mortuórum, sed vivórum: Vos ergò multùm errátis.

LE MERCREDI.
Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthiæum. *Chap.* 24. 27.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Sicut fulgur exit ab Oriénte, & paret usque in Occidéntem: ita erit & advéntus Filii hóminis. Ubicúnque fúerit corpus, illic congregabúntur & áquilæ. Statim autem post tribulatiónem diérum illórum, sol obscurábitur, & luna non dabit lumen suum. & stellæ cadent de cœlo, & virtútes cœlórum commovebúntur; & tunc parébit signum Filii hóminis in cœlo. Et tunc plangent omnes tribus terræ; & vidébunt Filium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa, & majestáte. Et mittet Angelos suos cum tuba, & voce magna, & congregábunt eléctos

ejus à quátuor ventis, à ſummis cœlórum uſque ad términos eórum.

LE JEUDI.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem. *Chap.* 6. 40.

IN illo témpore, Dixit Jeſus turbis: Hæc eſt volúntas Patris mei, qui miſit me; ut omnis, qui videt Filium, & credit in eum, hábeat vitam ætérnam, & ego reſuſcitábo eum in novíſſimo die. Murmurábant ergò Judæi de illo, quia dixiſſet: Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcéndi; & dicébant: Nonne hic eſt Jeſus filius Joſeph, cujus nos nóvimus patrem, & matrem? quómodo ergò dicit hic, quia de cœlo deſcéndi? Reſpóndit ergò Jeſus, & dixit eis: Nolite murmuráre in ínvicem: nemo [illegible] eſt venire ad me, niſi [illegible], qui miſit me, trá[illegible]cum; & ego reſu[illegible]o eum in novíſſimo

[illegible]NDREDI.

[illegible] ſancti Evan[illegible]úndùm Mat[illegible] *Chap* 16. 26.

[illegible] témpore, Dixit [illegible] diſcípulis ſuis: [illegible] deſt hómini, ſi mundum univérſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatiónem pro anima ſua? Filius enim hóminis ventúrus eſt in gloria Patris ſui cum Angelis ſuis: & tunc reddet unicuique ſecúndùm opera ejus.

LE SAMEDI.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Márcum. *Chap.* 13. 27.

IN illo témpore, Dixit Jeſus Petro, & Jacóbo, & Joánni & Andréæ: Mittet Filius hóminis Angelos ſuos, & congregábit eléctos ſuos à quátuor ventis, à ſummo terræ, uſque ad ſummum cœli. A ficu autem diſcite parábolam: Cùm jam ramus ejus tener fúerit, & nata fúerint fólia, cognóſcitis quia in próximo ſit æſtas. Sic & vos cùm vidéritis hæc fieri, ſcitóte quòd in próximo ſit in oſtiis. Amen dico vobis, quóniam non transibit generátio hæc, donec ómnia iſta fiant. Cœlum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt. De die autem illo vel hora nu[illegible] no ſcit.

Offertoire. In me sunt, ...us, vota tua, quæ ...ldam, laudatiónes ti... ; ut pláceam coram ...o in lúmine vivén...m.

Secrete.

...Ropitiáre, Dómine, ...supplicatiónibus nos..., pro ánima fámuli ...ae fámulæ tuæ N. cu... ...ánnua dies ágitur, ...qua tibi offérimus ...ficium laudis : ut ... Sanctórum tuórum ...órtio sociáre digné... Per Dóminum.

...r les Bien-faicteurs.

...Eus, cujus miseri...córdiæ non est nú...us, súscipe propítius ...ces humilitátis nos... : & animábus fra...m, propinquórum, & ...nefactórum nostrórum ...ibus tui nóminis dedís... confessiónem, per hæc ...traménta salútis nos...e cunctórum remis...ónem tribue peccató...m.

Pour tous les Défunts.

HOstias, quæsumus, Dómine, quas ti... pro animábus famu...rum famularúmque ...árum offérimus, pro...tiátus inténde : ut qui...s fidei Christiánæ mé...*um contulísti*, dones & præmium. Per Dóminum.

Communion. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi ; placébo Dómino in regióne vivórum.

Postcommunion.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut ánima fámuli tui *ou* fámulæ tuæ N. cujus anniversárium depositiónis diem ágimus, his purgáta sacrificiis, indulgéntiam páriter & réquiem cápiat sempitérnam. Per Dóminum.

Pour les Bien-faicteurs.

PRæsta, quæsumus, omnipotens & miséricors Deus ; ut ánimæ fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum, pro quibus hoc sacrificium laudis tuæ obtúlimus majestáti, per hujus virtútem sacrificii, a peccátis ómnibus expiátæ ; lucis perpétuæ, te miseránte, recipiant beatitúdinem.

Pour tous les Défunts.

ANimábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum, orátio proficiat supplicántium : ut eas, & à peccátis ómnibus éxuas,

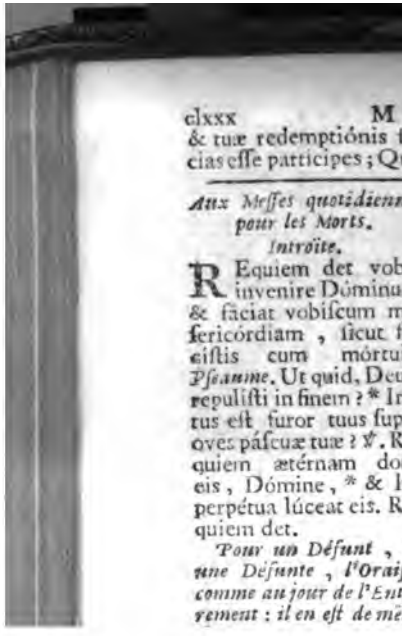

& tuæ redemptiónis f
cias eſſe patticipes ; Qu

Aux Meſſes quotidienn
pour les Morts.

Introïte.

REquiem det vob
invenire Dóminus
& fáciat vobíſcum m
ſericórdiam , ſicut f
ciſtis cum mórtui
Pſeaume. Ut quid, Deu
repulíſti in finem ? * Ir
tus eſt furor tuus ſup
oves páſcuæ tuæ ? ℣. R
quiem ætérnam dor
eis , Dómine , * & lu
perpétua lúceat eis. R
quiem det.

Pour un Défunt ,
une Défunte , l'Oraiſ
comme au jour de l'Ent
vement : il en eſt de mê

in Chriſto, periérunt. Si in hac vita tantùm in Chriſto ſperántes ſumus, miſerabilióres ſumus ómnibus hóminibus. Nunc autem Chriſtus reſurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium, quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum.

LE MERCREDI.

Léctio libri Eccleſiáſtici. *Chap.* 7. 37.

GRátia dati in conſpéctu omnis vivéntis, & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non deſis plorántibus in conſolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat vilitáre infírmum: ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre noviſſima tua, & in ætérnum non peccábis.

LE JEUDI.

Léctio Malachiæ Prophétæ. *Chap.* 4. 1.

HÆc dicit Dóminus: Ecce dies véniet ſuccénſa quaſi caminus: & erunt omnes ſupérbi; & omnes facientes impietátem, ſtipula: & inflammábit eos dies véniens, dicit Dóminus exercituum, quæ non derelínquet eis radícem & germen. Et oriétur vobis timéntibus nomen meum Sol juſtitiæ, & ſánitas in pennis ejus: & egrediémini, & ſaliétis ſicut vituli de arménto. Et calcábitis impios, cùm fúerint cinis ſub planta pedum veſtrórum in die, qua ego fácio, dicit Dóminus exercituum. Mementóte legis Móyſi ſervi mei, quam mandávi ei in Horeb ad omnem Iſraël, præcépta & judícia. Ecce ego míttam vobis Eliam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus, & horríbilis: & convértet cor patrum ad filios, & cor filiórum ad patres eórum: ne forte véniam, & percútiam terram anathémate.

LE VENDREDI.

Léctio Epiſtolæ beáti Petri Apóſtoli. 2. *Pet.* 3. 10.

FRatres. Advéniet dies Dómini ut fur: in quo cœli magno impetu tránſient, elementa vero calore ſolvéntur, terra autem & quæ in ipſa ſunt ópera, exurántur. Cum ígitur hæc ómnia diſſolvénda ſint,

quales o
in ſanct
bus, &
pectánte
tes in
Dómini
ardéntes
eleménta
béſcent
cœlos, &
ſecúndù
ſíus expe
bus juſtiſ
pter quo
hæc expe
gite imm
violáti ei
ce. Et
longanim
tem arbi
LE S
Léctio J
Cha
HÆc
nus
aſcéndan
Item Jóſa
ſed ibo,
ram Gen

eum in noviſſimo

E MARDI.

équéntia ſancti Evan-
i à ſecúndùm Joán-
em. *Chap.* 5. 24.

illo témpore; Dixit
ſus Judæis : Qui
um meum audit, &
it ei, qui miſit me,
et vitam ætérnam :
in judícium non ve-
, ſed tránſiit à mor-
in vitam. Amen, amen
co vobis, quia venit
a, & nunc eſt, quan-
o mórtui áudient vo-
m Fílii Dei ; & qui
dierint, vivent.

E MERCREDI.

équéntia ſancti Evan-
élii ſecúndùm Joán-
nem. *Chap.* 6. 44.

N illo témpore ; Dixit
Jeſus Judæis : Nemo
eſt veníre ad me, niſi
ter, qui miſit me, trá-
rit eum ; & ego reſu-
itábo eum in noviſſimo
e. Eſt ſcriptum in Pro-
étis : Et erunt omnes
ócibiles Dei. Omnis,
ui audívit à Patre, &
dicit, venit ad me.
on quia Patrem vidit
iſquam ; niſi is, qui
à Deo, hic vidit Pa-
em. Amen, amen dico
bis : qui credit in me
bet *vitam ætérnam.*

LE JEUDI.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem. *Chap.* 6. 54.

IN illo témpore : Dixit Jeſus Judæis : Amen, amen dico vobis : Niſi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus ſánguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, habet vitam ætérnam : & ego reſuſcitábo eum in noviſſimo die.

LE VENDREDI.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum. *Chap.* 24. 35.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Cœlum & terra transíbunt, verba autem mea non præteríbunt. De die autem illa & hora nemo ſcit ; neque Angeli cœlórum, niſi ſolus Pater. Sicut autem in diébus Noë, ita erit & advéntus Fílii hóminis. Sicut enim erant in diébus ante dilúvium comedéntes & bibéntes, nubéntes & núptui tradéntes, uſque ad eum diem, quo intrávit Noë in arcam, & non cognovérunt, donec venit dilúvium, & tulit

omnes : ita erit & advéntus Filii hóminis. Tunc duo erunt in agro : unus assumétur, & unus relinquétur : duæ moléntes in mola ; una assumétur, & una relinquétur. Vigiláte ergò, quia neſcitis quâ horâ Dóminus veſter ventúrus ſit.

LE SAMEDI.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum. *Chap.* 13. 24.

IN illo témpore : Dixit Jeſus Petro, & Jacóbo, & Joánni, & Andréæ : Sol contenebrábitur, & luna non dabit ſplendórem ſuum : &

Pour un Défunt ou un Défunte, dont les deux Secretes ci-deſſus, cxxxiij.

Pour pluſieurs Défunts.

EXáudi, quæſumus, Dómine, preces quas tibi fúndimus, deferéntes ſacrificium pietátis noſtri pro fidélium animábus defunctórum, & concéde, ut & mortuis proſit ad véniam, quod cunctis vivéntibus præparáre dignátus es ad medélam. Qui vivis.

Pour les Parens & Bien-faiteurs.

DEus, cujus miſericórdiæ non eſt [illegible] mérus, ſúſcipe

mium. Per Dóminum.

Communion. Tu es, Dómine, ſpes mea; pórtio mea in terra vivéntium. Educ de cuſtódia ánimam meam; me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Pour un Défunt ou une Défunte, une des deux Poſtcommunions ci-deſſus, clxxiij.

Pour pluſieurs Défunts.

QUǽſumus, Dómine Deus noſter, ut epuléntur ac exúltent in conſpéctu tuo ánimæ famulórum, famularumque tuárum, quæ memóriam ſui fieri deſidérayérunt ad altáre tuum; & in hac luce pólitæ, tuum conſecútæ ſunt ſacraméntum. Per Dóminum noſtrum.

Pour les Parens & Bien-faiteurs.

PRæſta, quæſumus, omnipotens & miſéricors Deus; ut ánimæ fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum, pro quibus hoc ſacrificium laudis tuæ obtúlimus majeſtáti per hujus virtútem ſacrificii à peccátis ómnibus expiátæ, lucis perpétuæ, te miſeránte, *recípiant beatitúdinem.*

Pour tous les Fidéles Défunts. Animábus, clxxix.

Meſſe pour les Morts ſelon le Miſſel Romain.

Introïte.

REquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. *Pſeaume.* Te decet hymnus Deus in Sion, & tibi reddétur votum in Jerúſalem: * exáudi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem.

Les Oraiſons, comme à la Meſſe précédente, clxxx.

L'Epître & l'Evangile, comme au jour de l'Enterrement.

Graduel. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. ℣. In memória ætérna erit juſtus, ab auditióne mala non timébit.

Trait. Abſólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum, ℣. Et grátiâ tuâ illis ſuccurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. ℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Ou le Trait. De profúndis, clxxij.

Offertoire. Dómine Je-
u Chriſte Rex glóriæ, li-
era ánimas ómnium fi-
élium defunctórum de
œnis inférni, & de pro
úndo lacu; libera eas
e ore leónis, ne abſór-
eat eas tártarus; ne ca-
lant in obſcúrum: ſed
ignifer ſanctus Michaël
epræſéntet eas in lucem
anctam, * Quam olim
Abrahæ promisísti, &
émini ejus. ℣. Hóſtias
& preces tibi, Dómine,
laudis offérimus: tu ſú-
cipe pro animábus illis,
quarum hodie memo-
riam facimus: fac eas,
Dómine, de morte tran-
sire ad vitam. * Quam

Communion. Lux æ-
na lúceat eis, Dómine,
* Cum Sanctis tuis in
ætérnum, quia pius es.
℣. Réquiem ætérnam
dona eis, Dómine, &
lux perpétua lúceat eis.
* Cum Sanctis tuis in
ætérnum, quia pius

L'ORDRE

DE LA SEPULTURE DES DEFUNTS

Le Clergé étant arrivé támuli tui N. ut defunc-

ès verſets, clij.

La premiére Antienne & le premier Pſeaume du Nocturne de l'Office des morts qui convient à ce jour.

℟. Audi nunc, cxlviij.

La fin duquel on dit le ℣. Réquiem.

La ij. Antienne & le ij. Pſeaume du Nocturne du jour.

℟. Clamávi, cl.

La iij. Antienne & le iij. Pſeaume du Nocturne du jour.

A l'Entrée de l'Egliſe le Célébrant jette de l'eau benîte ſur le corps en diſant; Suſcípiat te Chriſtus qui vocávit te; & in ſinum Abrahæ Angeli deducánt te. ℟. Amen.

Le corps étant poſé au milieu de l'Egliſe ou du Chœur, on dit la Meſſe ou les Laudes des Défunts ſi c'eſt avant midi: s'il eſt après midi, on dit les Vêpres.

(Si c'eſt un Prêtre, le corps étant poſé au lieu ordinaire, le Célébrant encenſe le corps pendant que le Chœur chante ce qui ſuit.

℟. Scio quòd, cxlviij.

Kyrie eléïſon. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon.

Le Célébrant Pater noſter.

℣. *Et ne nos indúcas* in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, exáudi.

Oraiſon.

DEus, cui ómnia vivunt, & cui non péreunt moriéndo córpora noſtra, ſed mutántur in mélius: te ſúpplices deprecámur, ut ſuſcípi júbeas ánimam fámuli tui N. Sacerdótis per manus ſanctórum Angelórum deducéndam in ſinum amici tui Abrahæ Patriárchæ; ſuſcitandámque in noviſſimo magni judícii die, & quidquid vitiórum, diábolo falléntе, contráxit, tu pius & miſéricors ábluas indulgéndo. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Le Célébrant encenſe de nouveau le corps, pendant que le Chœur chante.

℟. Ego ad Dóminum, cxlix.

Kyrie eléïſon.

Le Célébrant, Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Oraiſon.

FAc, quæſumus, Dómine, hanc cum fámulo tuo Sacerdóte defúncto miſericórdiam,

[redacted]

ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem; qui tuam in votis ténuit voluntátem: & quia hic illum vera fides junxit fidélium turmis, illic eum tua miserátio sóciet Angélicis choris. Per Christum.

Le Célébrant encense encore le corps pendant que le Chœur chante le ℟. Tu, Dómine, clj.

Kyrie eléïson, &c.

Le Célébrant Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam

córdia
deprec
fámuli
tis, qu
lo mi
pacis
constít
rum tu
consór
tum D

℟. A

Ens
les La
des Dé

En
Prêtre
étant p
sunt

[redacted]

...ar chante le ℟. Mi-
...is ómnium, cl.
...ant lequel on porte &
...e corps au tombeau,
...près le ℟. *le Célebrant*
...ans Orémus.

Oraison.

Iæ recordatiónis af-
féctu, fratres charís-
...i, commemoratió-
...m faciámus chari nos-
...quem (charæ nostræ,
...am) Dóminus de ten-
...tiónibus hujus séculi as-
...mpsit, obsecrántes mi
...ricórdiam Dei nostri;
...t ipse ei tribúere digné-
...ur plácidam & quiétam
...nansiónem, & remíttat
...i omnes lúbricæ temeri-
...átis offénsas: ut concés-
...â sibi véniâ plenæ indul-
...géntiæ, quidquid in hoc
...éculo, próprio vel aliéno reátu deliquit: totum
...ineffábili pietáte ac beni
...gnitáte sua déleat & abs-
...térgat. Quod ipse præstá-
...re dignétur, qui cum
Patre & Spíritu sancto
vivit & regnat in sécula
seculórum,

℟. Amen.

Après cette Oraison, le Chœur chante le Pseaume Miserére mei, 189. *Ou si c'est le matin, le Pseaume* De profundis 117. *& cependant le Célébrant jette trois fois de la terre dans le tombeau, en disant à chaque fois à voix basse:* De terra plasmásti me; & carnem induísti me, Redémptor meus, Dómine, resúscita me in novíssimo die. In nómine Patris † & Filii, & Spíritùs sancti. Amen.

Après le Pseaume, le Célébrant dit: Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. A porta ínferi, ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra viventium.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

ABsólve, Dómine, ánimam fámuli tui (fámulæ tuæ) ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória, inter sanctos & eléctos tuos resuscitátus (resuscitáta) respíret. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Oraiſon.

DEus, in cujus miſeratióne ánimæ fidélium requiéſcunt, fámulis & famulábus tuis ómnibus, hic & ubique in Chriſto quieſcéntibus, da propítius véniam peccatórum: ut à cunctis reátibus abſoláti, ſine fine lætémur. cúndem Chriſtum. ℟. Amen.

Oraiſon. Fidélium, ℣. Réquiem ætérnam &c.

℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.

LA SEPULTURE DES ENFANS

Le Prêtre étant arrivé à la maiſon, jette de l'eau benite ſur le corps; ne priant pas pour le repos de l'enfant, mais le beniſſant par les larmes de joïe de l'Egliſe ſa mere pour l'heureuſe aſſurance de ſon ſalut. Enſuite

tor, cxlviij. *qu'on repete pluſieurs fois s'il eſt neceſſaire; on peut chanter aprés les Pſeaumes* Dóminus noſter, 76. Dóminus eſt terra, 99.

e en ſa place.
Pſeaume Laudáte,
fini, le Chœur chan-
nt. 7. c. Júvenes &
nes, ſenes cum ju-
bus laudent nomen
ini *laquelle finie, on*
e ce qui ſuit.
t. 6. f. Simite pár-
venire ad me: tá-
enim eſt regnum
um. *Cantique*, Be-
ite, 13.
Celebrant. Pater
.
Et ne nos indúcas
tatiónem. ℟. Sed
nos à malo.
Me autem propter
éntiam ſuſcepiſti.
t confirmáſti me in
éctu tuo in ætérnum

℣. Dómine, exáudi,
oratiónem meam; ℟. Et
clamor meus ad te véniat.

Oraiſon.

OMníporens ſempi-
térne Deus, ſanctæ
puritátis amátor, qui
ánimam hujus párvuli
(párvulæ) miſericór-
diter ad regnum cœló-
rum vocáre dignátus es
te ſúpplices deprecámur,
ut nos in eódem regno
cum ſanctis & eléctis tuis
fácias congaudére. Per
Dóminum. ℟. Amen.

℣. Animæ ómnium fi-
délium defunctórum per
miſericórdiam Dei re-
quiéſcant in pace.
℟. Amen.

SALUTS
DU SAINT SACREMENT
PENDANT L'ANNÉE.

Pendant le mois de Septembre.

ndant qu'on tire le
Sacrement du Taber-
, le Chantre éleve le
ſuivant que le Chœur
eut.
Ave verum Cor-

pus natum de María Vírgine. ℣. Verè paſſum, immolátum in cruce pro hómine. ℣. Cujus latus perforátum undâ fluxit cum ſanguine. ℣. Eſto

nobis præguſtátum mor-
tis in exámine. ℣. O Jeſu
dulcis. ℣. O Jeſu pie.
℣. O Jeſu Fili Mariæ.

Proſe.

LAUDA Sion Salva-
tórem,
Lauda ducem & paſtó-
rem
In hymnis & cánticis.
QUANTUM potes,
tantùm aude,
Quia major omni laude;
Nec laudáre ſúffícis.
LAUDIS thema ſpeciá-
lis,
Panis vivus & vitális
Hódiè propónitur.
QUEM in ſacræ men-
ſa cœnæ,
Turbæ fratrum duodénæ

[redacted]

Quor
tus
Faciénd
ſit
In ſui n
Doc
túti
Panem
lúti
Conſecr
Dog
tiá
Quòd i
pa
Et vinu
Quo
no
Animól
Præter
Sub d
Signis

mali ;
en inæquáli
ntéritûs.
:ſt malis, vita
,
s ſumptiónis
diſpar éxitus.
o demum Sa-
ínto,
es ; ſed me-
),
:ſſe ſub frag-
),
toto tégitur.
A rei ſit ſcíſ-
ım ſit fractúra,
:atus, nec ſta-
núitur.
panis Angeló-
us viatórum,
; filiórum,
ndus cánibus.
s præſignátur,
: immolátur,
ſchæ deputá-
ına Pátribus.
Paſtor, Panis
ri miſerére :
ce, nos tuére,
ıa fac vidére
véntium.
cuncta ſcis &
ſcis hìc mor-

Tuos ibi commenſáles,
Coherédes, & ſodáles,
Fac Sanctórum civium.
Amen. Allelúia.

Ant. Tota pulchra es, amica mea, & mácula non eſt in te : favus diſtillans lábia tua ; mel & lac ſub lingua tua : odor unguentórum tuórum ſuper ómnia arómata. Jam enim hiems tránſiit, imber ábiit & recéſſit : flores apparuérunt : vineæ floréntes odórem dedérunt : & vox túrturis audíta eſt in terra noſtra. Surge, própera, amica mea : veni de Líbano, veni, coronáberis, allelúia.

L'Antienne du Saint. Pour le Roi, Pſ. Exáudiat, *du 5. f. p. 62.*

℣. Cibavit illos Dóminus, ℟. Ex ádipe frumenti.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi.

Le Verſet du Saint.

℣. Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, ℟. Et ſuper filium hóminis, quem confirmáſti tibi.

℣. Dómine, exáudi.

Oraiſon.

DEus, qui ſacérdos & hóſtia ſemper vi-

Antem.

vis in noſtris altáribus ad interpellándum pro nobis, da córpora noſtra ita per noctem requiéſcere, ut corda tui amóris ígnibus accénſa tecum vigiláre non délinant.

Oraiſon.

DEus, qui in ſinu Vírginis matris tuæ caſtíſſimæ requiéſcere dignátus es: da nobis, ipsâ intercedénte, ut inimíci per noctem devitémus insídias, & tu ſis noſtra quies, & tutum præsídium.

Pendant le mois d'O

℣. O ſalutáris hóſtia, Quæ cœli pandis óſtium: Bella premunt hoſtilia; Da robur, fer auxílium.

UNI trinóque Dómino Sit ſempitérna glória, Qui vitam ſine término Nobis donet in pátria. Amen.

Hymne.

RIS ſolémniis ncta ſint gáudia, ecórdiis ſonent nia: vétera, nova mnia, oces, & ópera. Dicens

credo váſculum ; nnes ex eo bíbite. SIC ſacrificium iſtud inſtituit, ujus officium committi vóluit, olis Presbýteris, quibus ſic cóngruit, ſumant & dent céteris.

PANIS angélicus fit panis hóminum, lat panis cœlicus figúris términum ; res mirábilis ! Mandúcat Dóminum auper, ſervus, & húmilis.

TE trina Déitas unaque póſcimus ; ic nos tu viſita, ſicut te cólimus : er tuas ſémitas duc nos quò téndimus, Ad lucem quam inhábitas. Amen.

Ant. O quàm ſuávis eſt, Dómine, Spíritus uus ! qui ut dulcédinem nam in filios demonſtráres, pane ſuaviſſimo de cœlo præſtito eſuriéntes imples bonis, & divites dimittis inánes, allel.

Ant. Salve Regína, 191.

L'Antienne du Saint.

Pour la Paix, Ant. Deus ómnium, 72.

℣. Cibávit illos Dóminus. ℟. Ex ádipe frumenti.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi.

Le Verſet du Saint, dont on célébre la Fete.

℣. Fiat pax in virtúte tua, ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Dómine, exáudi.

Oraiſon.

DEus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili paſſiónis tuæ memóriam reliquíſti : tríbue quæſumus, ita nos córporis & ſánguinis tui ſacra myſtéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus.

Oraiſon.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui glóriósæ Vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu ſancto cooperánte, præparáſti : da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ interceſſióne ab inſtántibus malis, & à morte perpétua liberémur.

L'Oraiſon du Saint.

Pour la Paix, Oraiſon.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta conſilia & juſta ſunt ópera ; da ſervis tuis il-

lam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita & hóstium sublátá formídine, témpora sint tuâ protectióne

tranqu
Ence
ment.
Apr
Ps. De
Laudá

Pendant le mois de Nov

Panis Angélicus, cxcv.

℟. Comedétis carnes, & saturabimini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescéndum. ℣. Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. * Iste. ℣. Gloria Patri. * Iste.

Hymne.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

NOBIS datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus
Sparso [illegible] sémine,
Sui [illegible] látûs
M[illegible] dine.
[illegible] nocte cœ-
[illegible] um frátri-
[illegible] plenè
[illegible] us,
[illegible] odénæ

Se dat
VE
r
Verbo
Fitque
n
Et si ser
Ad firm
c
Sola fid
TAN
m
Venerér
Et antí
tu
Novo ce
Præstet
tu
Sénsuum
GENI
qu
Laus & j
Salus, I
qu
Sit & ber
Procedén
Compar
An
Ant. S
dium, 1
Le res
de Sept

LITANIES DE NOTRE SEIGNEUR JESUS-CHRIST.

KYrie eléïſon.
Chriſte eléïſon.
Kyrie eleïſon.
Jeſu audi nos.
Jeſu exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miſerére nobis.
Jeſu Fili Dei vivi, miſ.
Jeſu ſplendor Patris, miſerére nobis.
Jeſu candor lucis ætérnæ, miſerére nobis.
Jeſu Rex glóriæ, miſ.
Jeſu Sol Juſtitiæ, miſ.
Jeſu Fili Maríæ Vírginis, miſerére nobis.
Jeſu amábilis, miſ.
Jeſu admirábilis, miſ.
Jeſu Deus fortis, miſ.
Jeſu Pater futúri ſéculi, Miſerére nobis.
Jeſu magni conſilii Angele, miſerére nobis.
Jeſu potentiſſime, miſ.
Jeſu patientiſſime, miſ.
Jeſu obedientiſſime, miſerére nobis.
Jeſu mitis & húmilis corde, miſerére nobis.
Jeſu amátor caſtitátis, miſerére nobis.
Jeſu amor noſter, miſerére nobis.
Jeſu Deus pacis, miſ.
Jeſu autor vitæ, miſ.
Jeſu exémplar virtútum, miſerére nobis.
Jeſu zelátor animárum, miſerére nobis.
Jeſu Deus noſter, miſ.
Jeſu refúgium noſtrum, miſerére nobis.
Jeſu pater páuperum, miſerére nobis.
Jeſu theſáurus fidélium, miſerére nobis.
Jeſu bone Paſtor, miſ.
Jeſu lux vera, miſ.
Jeſu ſapiéntia ætérna, miſerére nobis.
Jeſu bónitas infínita, miſerére nobis.
Jeſu via & vita noſtra, miſerére nobis.
Jeſu gáudium Angelórum, miſerére nobis.
Jeſu magíſter Apoſtolórum, miſerére nobis.
Jeſu Doctor Evangeliſtárum, miſ.
Jeſu fortitúdo Mártyrum, miſerére nobis.

Jesu lumen Confessó-
rum, miserére nobis.
Jesu púritas Virginum,
miserére nobis.
Jesu coróna Sanctórum
ómnium, mis.
Propitius esto, Parce
nobis Jesu.
Propitius esto, Exáudi
nos Jesu.
Ab omni peccáto, líbera
nos Jesu.
Ab ira tua, libera.
Ab insídiis diáboli,
libera nos Jesu.
A spíritu fornicatiónis,
libera nos Jesu.
A morte perpétua, líbe-
ra nos Jesu.
A negléctu in[illegible]

Per Ascensió
libera nos
Per gáudia tu
Per glóriam
bera nos Jes
Agnus Dei,
peccáta mund
nobis Jesu.
Agnus Dei, qu
peccáta mundi,
di nos Jesu.
Agnus Dei, qui
peccáta mundi
ſerére nobis Jesu
Jesu audi nos.
Jesu exáudi nos.

Oratiſen.

D Omine

ΓANIES DE LA STE. VIERGE.

Yrie eléïſon,
Chriſte eléïſon,
ie eléïſon.
iſte audi nos.
iſte exáudi nos.
:r de cœlis Deus ,
liſerére nobis.
Redémptor mundi
eus, miſerére nobis.
itus ſancte Deus ,
iſerére nobis.
cta Trínitas unus
eus, miſerére nobis.
cta María , Ora pro
nobis.
cta Dei génitrix, ora.
cta Virgo vírginum,
a pro nobis.
er Chriſti , ora.
:er divínæ grátiæ ,
:a pro nobis.
:er puríſſima , ora.
:er caſtiſſima , ora.
:er inviolata , ora.
:er intemerata , ora.
ter amábilis , ora.
ter admirábilis , ora.
ter Creatóris , ora.
ter Salvatóris , ora.
go prudentíſſima, ora
ro nobis.
go veneránda , ora.
go prædicánda , ora.
go potens , ora.
:go clemens , ora.
go fidélis , ora.

Spéculum juſtítiæ , ora.
Sedes ſapiéntiæ , ora.
Cauſa noſtræ lætítiæ ,
ora pro nobis.
Vas ſpirituále , ora.
Vas honorábile , ora.
Vas insígne devotiónis ,
ora pro nobis.
Roſa myſtica , ora.
Turris Davídica , ora.
Turris ebúrnea , ora.
Domus áurea , ora.
Fœderis arca , ora.
Jánua cœli , ora.
Stella matutína , ora.
Salus infirmórum , ora.
Refúgium peccatórum ,
ora pro nobis.
Conſolátrix afflictórum ,
ora pro nobis.
Auxílium Chriſtianórum , ora pro nobis.
Regína Angelórum ,
ora pro nobis.
Regína Patriarchárum ,
ora pro nobis.
Regína Prophetárum ,
ora pro nobis.
Regína Apoſtolórum ,
ora pro nobis.
Regína Mártyrum , ora.
Regína Confeſſórum ,
ora pro nobis.
Regína Vírginum , ora.
Regína Sanctórum ómnium , ora pro nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis.

Chriſte audi nos.

Chriſte exáudi nos.

Oraiſon.

DEus ineffábilis miſericórdiæ, qui non ſolùm homo, ſed etiam Filius hóminis fieri dignátus es; & mulierem Matrem in terris habére voluíſti, qui Deum Patrem habébas in cœlis; da nobis quæſumus, ejus memóriam devótè celebre, ejus maternitatem ſummè venerári, accu ſuperexcellentiſſima dignitáti humillimè ſubdere, quæ te de Spiritu ſancto concépit, te virgo péperit, & te in terris ſibi ſubditum habuit Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium Dei unigénitum, qui cum eódem Patre & Spiritu ſancto, vivis & regnas.

℟. Amen.

trárum antiquárum citò anticipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis.

℣. Adjuva nos, Deus, ſalutáris noſter; & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum.

℣. Propítius eſto, Dómine, peccátis noſtris, ℟. Propter nomen tuum.

Oraiſon.

NE deſpícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem: ſed propter glóriam nómitis tui, tribulátis ſuccúrre placátus. Per.

Pour demander du beau tems.

Le ℟. Deus noſter, *ci-deſſus.*

Le Pſeaume Miſerére, 189. *ou les Litanies des Saints*, cxxxj.

L'Antienne, Non nos demérgat, Dómine, tempéſtas aquæ, neque abſórbeat nos profúndum, neque úrgeat ſuper nos púteus os ſuum. Mitte manum tuam de alto, & líbera nos de aquis multis.

℣. Exáudi oratiónem meam, Dómine, ℟. Auribus pércipe lácrymas meas.

Oraiſon.

ADte nos, Dómine, clamántes exáudi, & áëris ſerenitátem nobis tríbue ſupplicántibus: ut, qui juſtè pro peccátis noſtris affligimur, miſericórdiâ tuâ præveniénte, clemèntiam ſentiámus. Per.

Pour demander de la pluïe.

℟. Avertátur ira tua à nobis, * Exáudi preces noſtras, & oratiónes noſtras, & educ nos propter te. ℣. Potens Deus omnem grátiam abundáre *facere.* * *Exáudi.*

Autre ℟. Deus noſter, *ci-devant, ou le Pſeaume* Miſerére, 189.

Ant. Dómine, rigans montes de ſuperióribus tuis, de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! omnia in sapiéntia fecísti.

℣. Miserére mei, Deus, miserére mei, ℟. Quóniam in te confidit ánima mea.

Or

DEus, mus, sumus; pl tríbue congr præséntibus sufficiénter a pitérna fidu petámus. Pe

Pour les Fruits de la terre.

℟. Adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne, sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine. ℣. Habéntes talem spem, multâ fidúciâ útimur. * Quóniam.

Le Ps. Miserére, 189. *lequel étant fini, on chante trois fois*, Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

℣. Fiat mis tua, Dómine, su ℟. Quemádmod rávimus in te.

Oraison.

EFfúnde, quæ Dómine De ter, benedictióne super pópulum tu ut collécti, ad laud honórem tui nómin penséntur. Per Chri Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pour le tems de la mortalité & des maladies.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, & dic[illegible]lo percutiénti: C[illegible]n manus tua; [illegible]desolétur terra, [illegible]as omnem áni[illegible]um. ℣. Quiéscat, Dómine, ira tua pópulo tuo, & à civitát sancta tua. * Ut.

Le Ps. Miserére, 189. *Ensuite on chante par trois fois*, Ut à pestiléntiæ flagéllo nos liberáre digné

ris, te rogámus, audi nos.

℣. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam, ℟. Salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Oraiſon.

DEus, qui non mortem, ſed pœnitén-tiam deſíderas peccatórum; pópulum tuum ad te reverténtem propítius réſpice; ut dum tibi devótus exíſtit iracúndiæ tuæ flagélla ab eo cleménter amóveas. Per Chriſtum.

℟. Amen.

Dans les tems de famine.

℟. Deus noſter, cc.

Pſ. Miſerére, 189.

Trait. Dómine, non ſecúndùm, cc.

℣. Adjútor meus, & liberátor meus es tu, ℟. Dómine, ne moréris.

Oraiſon.

DA nobis, quæſúmus, Dómine, piæ ſupplicatiónis effécum & famem propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóſcant, & te indignánte tália flagélla prodíre, & te miſeránte ceſsáre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Pendant la Guerre.

℟. Congregáti ſunt inimici noſtri, & gloriántur in virtúte ſua: cónfere fortitúdinem illórum, Dómine, & diſpérge illos; * Ut cognóſcant quia non eſt álius, qui pugnet pro nobis, niſi tu, Deus noſter. ℣. Diſpérge illos in virtúte tua, & déſtrue eos, protéctor noſter Dómine. * Ut.

Trait. Dómine, non ſecúndùm, cc.

℣. Auxílium meum à Dómino, ℟. Qui fecit cœlum & terram.

Oraiſon.

OMnípotens & miſéricors Deus, nos à bellórum túrbine fac quiétos: quia bona nobis cuncta præſtábis, ſi pacem dáderis méntis & córporis. Per Chriſtum

Pſ. 6. F. Exáudiat, 62.

Pour la Paix.

℟. Ipſe Dóminus pacis det nobis pacem ſempitérnam in omni loco. *Dóminus ſit cum ómnibus nobis. ℣. Ipſo concedénte pacem, quis eſt qui condémnet ? * Dóminus.

Pſ. Miſerére, 189.

L'Ant. Convértat, 56. *ou l'Ant.* Deus ómnium, 72.

Dómine, ſalvum fac regem, *du* 2. D. *qu'on chante trois fois.*

℣. Fiat pax in virtúte tua, ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Oraiſon.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consilia, & juſta ſunt opera, da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tua dédita, & hóſtium ſubláta formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla. Per Chriſtum.

PROSE DE LA SAINTE VIERGE.

INvioláta, íntegra, & caſta es Maria,
Quæ es efféćta fúlgida cœli porta.
O Mater alma, Chriſti charíſſima!
Súſcipe laudum pia prece cámina.
Quæ nunc devóta flágitant vox & corda.
Noſtra ut pura péćtora ſint & córpora.
Tu da per precáta dulcíſona
Nobis perpétuâ frui vitâ,
O benígna!
O benígna!
O benígna! quæ ſola inviolata permanſiſti.

FIN.

ORAISONS

Qui ſe diſent à la Meſſe, ſuivant les différents beſoins.

Pour l'Egliſe, Oraiſon.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Chriſto Géntibus revelásti; cuſtódi ópera miſericórdiæ tuæ, ut Eccléſia toto orbe diffúſa, ſtábili fide in confeſſióne tui nóminis perſevéret. Per eúndem.

Secrete.

DEus, qui eódem ſacrificio Eccléſiam tuam júgiter ſanctificas, quo eam mundásti; da, ut, quæ cápiti ſuo Chriſto unita, cum eo tota tibi offértur, nullius unquam membri defectióne aut pravitáte maculétur. Per eúndem.

Poſtcommunion.

PAter ſancte, ſerva nos in nómine tuo; & ligéniti tui pretióſo ore ac ſanguine jú- mundátam ac nu- Eccléſiam tuam itáre pro te ſtré- rdénter ad te gé- & in te citius con- triumphare. Per eúndem Dóminum.

Pour les différens Ordres des fidéles, Oraiſon.

OMnipotens, ſempitérne Deus, qui Spíritu totum corpus eccléſiæ ſanctificátur & régitur; exáudi nos pro univérſis Ordinibus ſupplicántes; ut grátiæ tuæ munere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter ſervíatur. Per Dóminum... in unitáte ejúſdem.

Secrete.

FAc, quæſumus, omnípotens Deus, ut quæ múnera cuncti Eccléſiæ Ordines ad honórem nóminis tui offerunt, cunctis proficiant ad ſalútem. Per Dóminum.

Poſtcommunion.

DEus, qui mirábile hoc ſacraméntum multifórmis grátiæ fontem eſſe voluiſti: præſta, quæſumus, ut de ejus plenitúdine in ſingulos Eccléſiæ Ordines diverſa, quibus indigent, munera derivéntur. Per

Pour les Perſécuteurs de l'Egliſe. Oraiſon.

QUi teipſum in Eccléſia tua perſequúntur, Dómine Jeſu Chriſte, lux eos de cœlo circunfúlgeat; ut humíliter proſtráti, & vocem tuam audiant, & ſuávibus grátiæ ſtímulis felíci victória ſubdántur; Qui vivis.

Secrete.

DOmine Deus, quam Unigénitus tuus in ara crucis óbtulit, ſalútis hóſtiam offérimus, pro perſequéntibus nos oránres, ut & ipſis miſericórditer indúlgeas, & nobis charitátem ómnia ſuſtinéntem propítius infúndas. Per eúndem.

Poſtcommunion.

ECcléſia tua, Dómine Deus, háuriat à ſuſcépta myſteriórum participatióne ſufferéntiam; & te perſecutórum perícula propulſánte, tranquílla ſemper exúltet. Per Dóminum.

Pour le Pape. Oraiſon. Deus ómnium fidélium paſtor, cxxxvj.

Secrete.

OBlátis, quæſumus, Dómine, placáre *munéribus*; & famulum tuum N. quem paſtórem Eccléſiæ tuæ dediſti, aſſíduâ protectióne gubérna. Per Dóminum.

Poſtcommunion.

HÆc nos, quæſumus, Dómine, divíni ſacraménti percéptio prótegat: & famulum tuum N. ſummum Pontíficem unà cum commíſſo ſibi grege, ſalvet ſemper & múniat. Per Dóminum.

Pour Monſeigneur l'Archevêque. Oraiſon.

Omnípotens ſempitérne Deus, cxxxvj.

Secrete.

HÆc oblátio ſit tibi, Dómine, pro famulo tuo Pontífice noſtro N. munus accéptum; ut peccáta aliéna corrigéndo, própria corrígere non négligat, & ómnium virtútum donis exornátus ad vitam pervéniat ætérnam. Per.

Poſtcommunion.

HUjus, Dómine, virtúte myſtérii, in famulo, tuo N. Pontífice noſtro grátiæ tuæ dona multíplica: ut & tibi dignè perſólvat ſacerdotále miniſtérium, & fidélis diſpenſatiónis ætérna præmia conſequátur. Per Dóminum.

Pour tout le Clergé.

Oraiſon.

DEus, qui ad excoléndum agrum tuum ominibus plantatóribus : rigatóribus ita úteris, t des ſolus increméntum; a grátiam tuam adjutóbus tuis : ut profectu eóum manifésto, ſeipſos ulvos fáciant, & eos, ui ipſos áudiunt. Per Dóminum noſtrum.

Secrete.

MIníſtros augúſti ſacrificii fac nos tibi, Deus, totos conſecrári devovéri, ut, qui in

Secrete.

MUnera, Dómine, quæſumus, obla ſanctifica; ut & nos Unigéniti tui corpus & ſanguis fiant; & tuo N. Regi noſtro ad tinéndam animæ corporisque ſalútem, & pa agéndum injúnctum officium, te largiénte, quequáque proficia Per eúndem Dómin noſtrum Jeſum Chr rum.

Poſtcommunion.

HÆc, Dómine, ob tio ſalutárit fa lum tuum N. Regem

Secrete.

UT prosit, Dómine, fámulis tuis N. Regi nostro & Princípibus líberis ejus, sacrifícium, quod pro iis offérimus; da, ut ipsi pro peccátis suis sacrificium humilitátis, & oratiónis tibi Deo suo vero immoláre nunquam négligant. Per Dóminum nostrum.

Postcommunion.

INvocántes & sperántes in nómine tuo, Dómine Deus noster, fac nos in salutári Regis nostri N. & cunctæ famíliæ ejus lætári: & cum vivífico mystério reples in bonis desidérium nostrum, mitte eis auxílium de sancto, & imple omnes petitiónes eórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Pour les Familles Chrétiennes. Oraison.

DEfénde, quæsumus, Dómine, beátâ María semper vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam: & toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Secrete.

SUscipe, quæsumus, omnípotens Deus, oblatiónem nostræ devotiónis; & per virtútem hujus Sacraménti, fámulos tuos à cunctis adversitátibus prótege. Per Dóminum.

Postcommunion.

SUmptis redemptiónis nostræ munéribus, præsta, quæsumus, mitíssime Deus, eórum nobis celebratióne tuæ protectiónis contra omnes adversitátes subsídium. Per Dóminum.

Pour les Fruits de la terre. Oraison, Effúnde, quæsumus, ccij.

Secrete.

VOta pópuli tui, Dómine, propítius réspice, ut per hæc dona quæ tibi ex frúctibus terræ offérimus, frúctuum nobis ubertátem salúbriter largiáris. Per.

Postcommunion.

LArgíre fidélibus tuis, omnípotens Deus, cóngruam terræ frúctuum ubertátem: quibus temporáliter enutríti, ad ætérna bona capessénda, spirituálibus increméntis proficiant. Per Dóminum.

obtenir de la Pluïe.
aiſon, Deus, in quo
nus, ecij.

Secrete.

Elicta fragilitátis noſtræ, Dómine, per múnera miſerátus lve; & qui cœlum iiſti contumácibus grátis, humílibus & itis réſera propitius. Dóminum.

Poſtcommunion.

Mitte, Dómine, in iridam terræ fáciem ndántes plúvias; ut orálibus ſublevéniéntis, quos ſpilibus dignátus es re- e myſtériis. Per Dó-

Poſtcommunion.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui nos & caſtigándo ſanas, & ignoſcendo conſérvas; præſta ſupplicibus tuis, ut optátâ áëris ſerenitáte lætémur, & pietátis tuæ donis ad ſalútem noſtram ſemper utámur. Per Dóminum.

Pour toutes ſortes de beſoins. Oraiſon.

DEus, cui ſemper plácuit humílium & manſuetórum deprecátio; exáudi nos miſéricors deprecántes, & de tua miſericórdia præſumántes. Per Dóminum

Pour l'Anniverſaire de ſon Batême. Oraiſon.

DEus benedícte, qui ſecúndùm miſericórdiam tuam magnam regeneráſti nos in ſpem vivam hereditátis incorruptíbilis : da nobis ſemper, ſicut modo génitos infántes, rationábile ſine dolo lac concupíſcere, ut in eo creſcámus in ſalútem. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum.

Secrete.

DEus, cujus inæſtimábili charitáte filii tui nominámur & ſumus ; da nobis hujus virtúte ſacrificii, ut qui in baptíſmo ſpíritum adoptiónis filiórum accépimus, benedictiónem hereditáte poſſideámus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum.

Poſtcommunion.

QUam dédimus tibi, Dómine, in baptíſmo fidem, eam ad altáre tuum rursùm juránti-bus, da nobis, quæſumus, Dómine ; ut, qui vitæ immortális pignus accépimus, vitæ immaculátæ increménta perpétuò capiámus. Per,

Pour ſes Ennemis. Oraiſon.

DEus, qui nobis præcepiſti pro inimícis oráre, dimitte, quæſumus, peccántibus in nos peccáta ſua ; ut tibi reconciliáti, verâ pace & charitáte hic & in ætérnum pérfrui mereántur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum.

Secrete.

PAcem cum ómnibus habére cupiéntes, dómine, pro iis qui nobis ſunt inſénſi, ſacrificium tibi offérimus, & Filii tui mortem commemorámus, per quam cùm inimici eſſémus, tibi ſumus reconciliáti. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum.

Poſtcommunion.

PEr hæc pacis noſtræ myſtéria da nos, Deus, cum his qui odérunt pacem, eſſe pacíficos ; & eos qui nobis adverſántur, tibi gratos, nobiſque placátos éffice. Per Dóminum.

Pour les Malades. Oraiſon.

OMnipotens, ſempitérne Deus, ſalus

minum noſtrum Jeſum
Chriſtum Filium tuum.

Secreta.

DEus, cujus nútibus
vitæ noſtræ momén-
ta decúrrunt : ſúſcipe
preces & hóſtias fámuli
tui pro quo (*or* fámulæ
tuæ pro qua) miſericór-

TABLE
DES PSEAUMES.

AD Dóminum cùm tribularer, 70
Ad te, Dómine, clamabo, 8
Ad te, Dómine, levavi animam, 57
Ad te levavi oculos, 95
Afferte Dómino, 89
Attendite, populeus, 120
Audite hæc, 168
Beati immaculati, 19
Beati omnes, 116
Beati quorum, 141
Beatus qui intelligit, 167
Beatus vir, qui non, 3
Beatus vir, qui timet, 33
Benedicam Dominum, 135
Benedic, anima mea, Domino, & omnia, 113
Benedic, anima mea, Domino: Domine Deus, 41
Benedictus Dominus, Deus meus, 186
Benedixisti, Dómine, 89
Bonum est confiteri, 48
Cœli enarrant, 77
Cantate Domino... cantatè, 63
Cantate Domino... laus ejus in ecclesia, 90
Cantate Domino... quia mirabilia, 104
Confitebimur tibi, 170
Confitebor tibi, Domine... narrabo, 86
Confitebor tibi Dómine... in concilio, 33
Confitebor tibi, Domine... quoniam, 139
Confitemini Domino, & invocate, 43
Confitemini Domino, quoniam, j. 45
Confitemini Domino, quoniam, ij. 80
Confitemini Domino, quoniam, iij. 18
Confitemini Domino, quoniam, iv. 48
Conserva me, Dómine, 119
Credidi, propter, 69
Cùm invocarem, 37
De profundis, 117
Deus auribus nostris audivimus, 105
Deus deorum, 110
Deus Deus meus, ad te de luce, 12
Deus Deus meus respice in me, 158
Deus, in adjutorium meum, 149
Deus in nomine, 112
Deus judicium, 181
Deus laudem meam, 114
Deus misereatur, 131
Deus noster refugium, 182

Deus quis ſimilis, 171
Deus, repulisti nos, 184
Deus ſtetit in ſynagoga, 171
Deus venerunt, 136
Deus ultionum, 94
Dilexi quoniam, 69
Diligam te, Domine, 5
Dixi; Cuſtodiam, 142
Dixit Dominus, 32
Dixit injuſtus ut delinquat, 82
Dixit inſipiens, j. 118
Dixit inſipiens, ij. 66
Domine, clamavi ad te, 163
Domine Deus meus, 73
Domine Deus ſalutis meæ, 178
Domini eſt te
Dominus illu
Dominus reg
Dominus reg
corem,
Dominus reg
tet,
Dominus reg
cantur,
Ecce nunc be
Ecce quàm b
Eripe me d
meis,
Eripe me, D
Eructavit c
Exaltabo te
Rex,
Exaltabo te

TABLE DES PSEAUMES.

iino confido, 97
Iſraël, 34
Domine, ſpera- 160
Domine, ſpera- 150
: Deo omnis ter- ſalmum, 9
: Deo omnis ter- ervite, 13
, Domine, nocen- e, 154
me, Deus, & me, 63
me, Domine, iam, 156
s ſum in his, 70
anima mea, 153
Jeruſalem, 130
te Dominum de , 14
:e Dominum in is, 85
te Dominum om- ientes, 177
te Dominum, quo- , 108
te nomen, 52
te pueri, 34
i oculos meos, 70
s Dominus & lau- lis, 183
nto, Domine, id, 138
re mei, Deus, rere, 173
re mei, Deus, iiam, 166
re mei Deus, ſe- cúndùm, 189
Miſericordiam & judi- cium, 112
Miſericordias Domini, 124
Niſi Dominus ædifica- verit, 96
Niſi quia Dominus, 95
Noli æmulari, 91
Nonne Deo, 169
Notus in Judæa, 78
Omnes gentes plaudite, 83
Paratum cor meum, 128
Quàm bonus Iſraël, 67
Quàm dilecta, 133
Quare fremuerunt, 4
Quemadmodum, 133
Qui confidunt, 96
Quid gloriaris, 144
Qui habitat, 38
Qui regis Iſraël, 137
Sæpe expugnaverunt, 116
Salvum me fac Deus, 147
Salvum me fac, Domine, 98
Si verè utique, 93
Super flumina, 139
Te decet hymnus, 83
Venite, exultemus, 2
Verba mea auribus, 56
Voce meâ ad Dominum, j. 78
Voce meâ ad Dominum, ij. 140
Uſquequo Domine, 98
Ut quid Deus, 84

AVIS

SUR LA TABLE SUIVA

1. *L'Intonation dans les Pseaumes n'est d'ap pour le premier Verset ; les autres se comm la dominante ; dans les Cantiques* Benedic gnificat & Nunc dimittis, *tous les Versets* sont comme le premier.

2. *La médiation du premier Verset est* rente de celle des autres, *excepté dans* dans le second chant du second, & dans niers du sixiéme. *La terminaison est* me dans tous les Versets.

3. *Les Finales se designent par les* répondent en cette maniere.

a	b	c	d	e	f	g
la	si	ut	re	mi	fa	sol

4. *Le Neume aux Fêtes triples de premier* solemnelles se fait à la fin de toutes les Antienne Fêtes triples de seconde classe & celles qui s dessous, on le fait seulement à la fin de la Antienne de Vêpres, de Matines, & de Lau à la fin de l'Antienne de Prime, Tierce, Sext & Complies. On le fait aussi à la fin de l'Te Deum.

e fait jamais de Neume à la fin d unc dimittis, *ni à la fin des An* , *ni dans les Octaves de Pâqu* *On n'en fait point non plus dans* *Pâques, ni dans l'Office des Mor*

ELEV

ELEVATION
DES PSEAUMES
ET CANTIQUES,

elon les huit tons, avec leurs Mediantes, Finales & Neumes.

PREMIER TON.

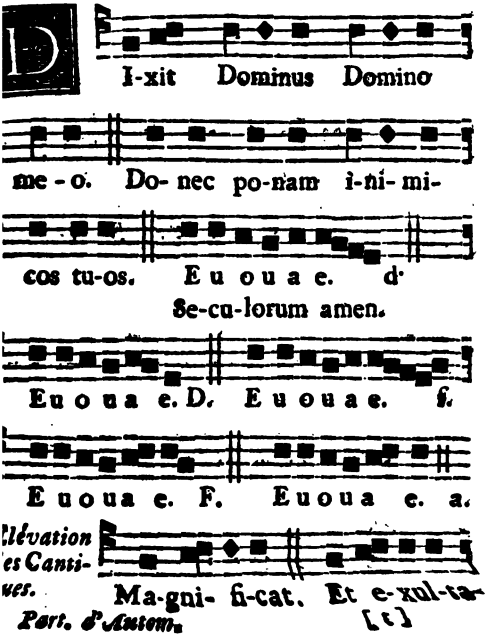
D I-xit Dominus Domino
me-o. Do-nec po-nam i-ni-mi-
cos tu-os. E u o u a e. d.
Se-cu-lorum amen.
E u o u a e. D. E u o u a e. f.
E u o u a e. F. E u o u a e. a.
Elévation des Canti-ques.
Ma-gni-fi-cat. Et e-xul-ta-

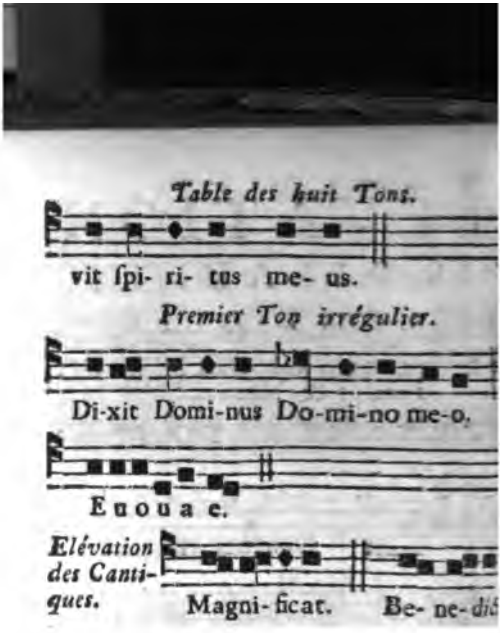
Table des huit Tons.
vit ſpi- ri- tus me- us.
Premier Ton irrégulier.
Di-xit Domi-nus Do-mi-no me-o.
E u o u a e.
Elévation des Cantiques.
Magni- ficat.
Be- ne-di

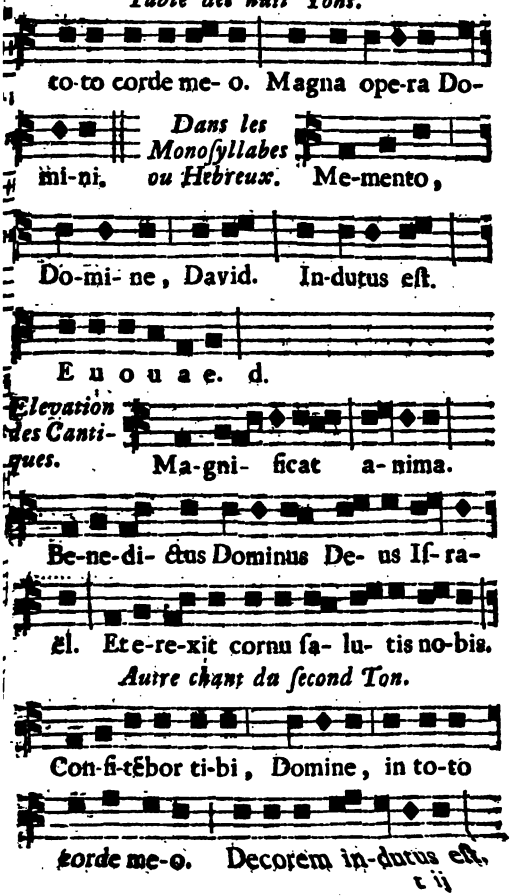
to-to corde me- o. Magna ope-ra Do-
Dans les Monoſyllabes ou Hebreux.
mi-ni. Me-mento,
Do-mi- ne, David. In-dutus eſt.
E u o u a e. d.
Elevation des Canti- ques.
Ma-gni- ficat a- nima.
Be-ne-di- ctus Dominus De- us Iſ- ra-
el. Et e-re-xit cornu ſa- lu- tis no-bis.
Autre chant du ſecond Ton.
Con-fi-tebor ti-bi, Domine, in to-to
corde me-o. Decorem in-dutus eſt,

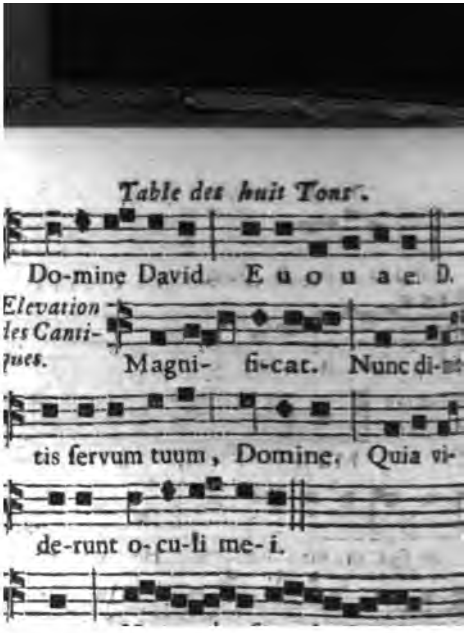
Table des huit Tons.
Do-mine David. E u o u a e. D.
Elevation
les Canti-
ques.
Magni- fi-cat. Nunc di-mit
tis ſervum tuum, Domine, Quia vi-
de-runt o-cu-li me-i.

Table des huit Tons.

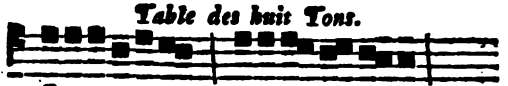

Euouae, A. Euouaeg.

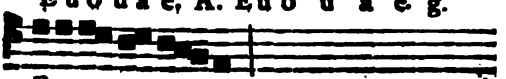

Euouaeeg.

Elevation des Cantiques.

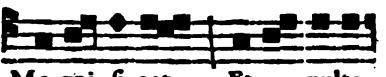

Magnificat. Et exulta-

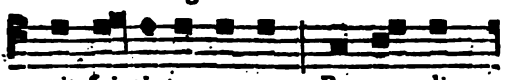

vit ſpiritus meus. Benedi-

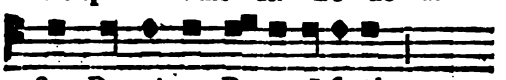

ctus Dominus Deus Iſraël.

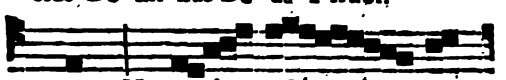

Neume du troiſiéme Ton.

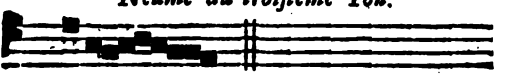

QUATRIE'ME TON.

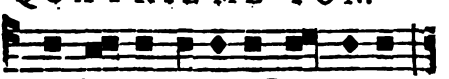

Lauda- te pueri Dominum.

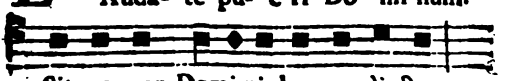

Sit nomen Domini benedictum.

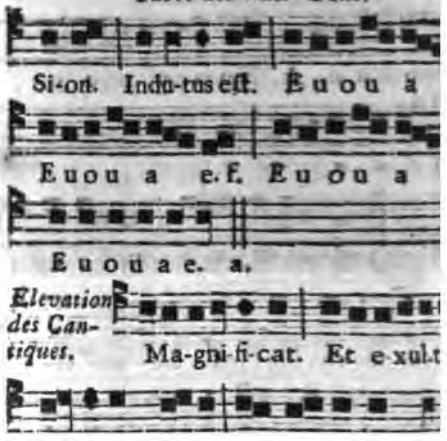
Si-on. Indu-tus eſt. E u o u a
E u o u a e. f. E u o u a
E u o u a e. a.
Elevation des Cantiques.
Ma-gni-fi-cat. Et e-xul-t

Table des huit Tons.

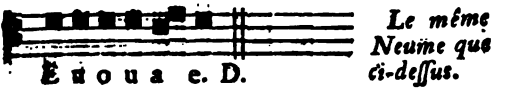

Le même Neume que ci-deſſus.

CINQUIE'ME TON.

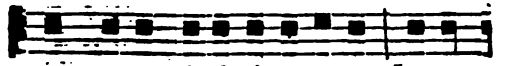

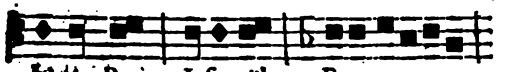

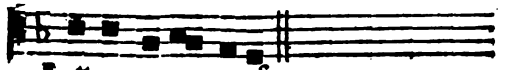

Elevation des Cantiques.

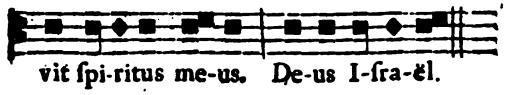

Neume du Cinquiéme Ton.

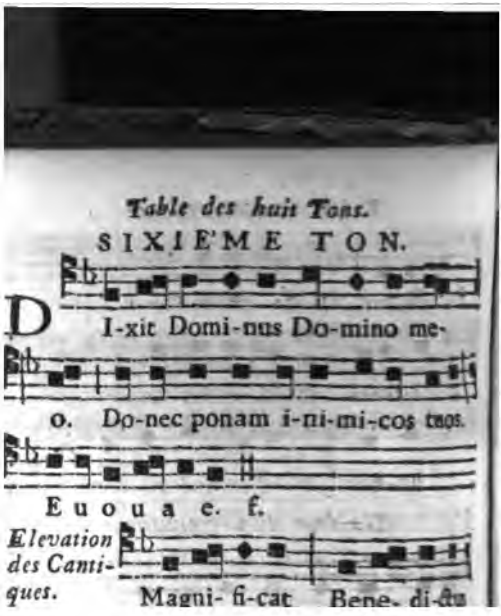
Table des huit Tons.
SIXIE'ME TON.
D
I-xit Domi-nus Do-mino me-
o. Do-nec ponam i-ni-mi-cos tuos.
E u o u a e. f.
Elevation des Canti-ques.
Magni- fi-cat
Bene- di-tu

Table des huit Tons.

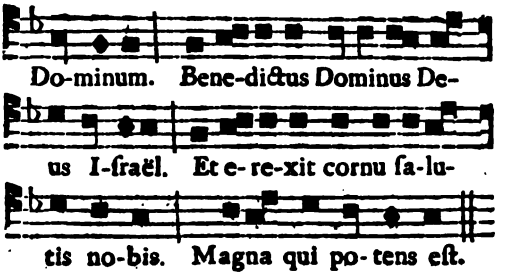

Sixiéme Ton irrégulier.

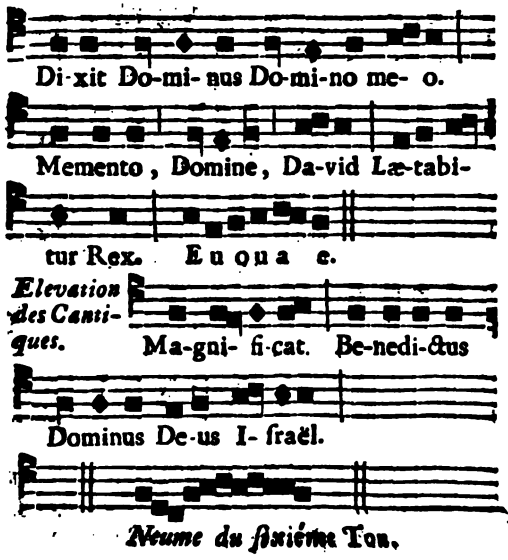

Neume du ſixiéme Ton.

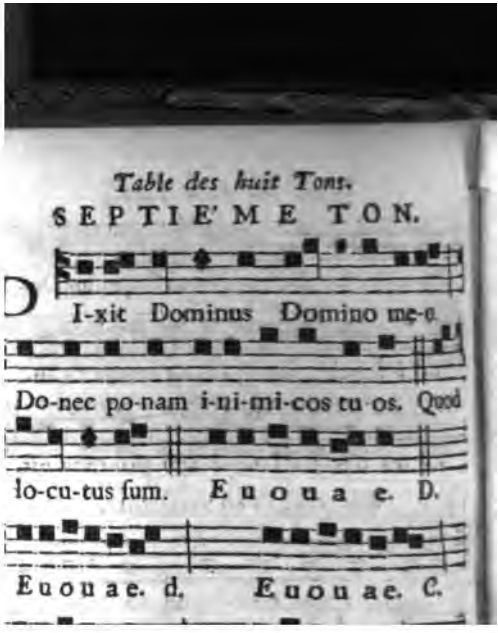
Table des huit Tons.
SEPTIE'ME TON.
I-xit Dominus Domino me-o
Do-nec po-nam i-ni-mi-cos tu-os. Quod
lo-cu-tus ſum. Euouae. D.
Euouae. d. Euouae. C.

c

Table des huit Tons.

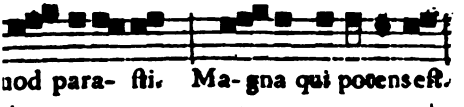

uod para- ſti. Ma-gna qui potens eſt.

Neume du ſeptieme Ton.

HUITIE'ME TON.

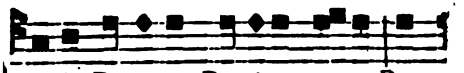

Ixit Dominus Domino me- o. Do-

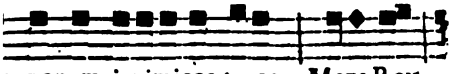

: ponam i-nimicos tu-os. Mens Rex.

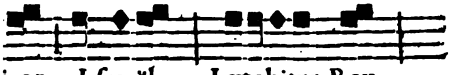

i-on. I-ſra-ël. Lætabitur Rex.

Euouae. g. Euouae. c.

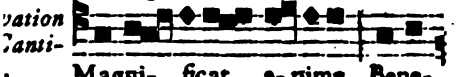

vation
Canti-

Magni- ficat a-nima. Bene-

dus Dominus De- us I-ſra-ël. Et e-

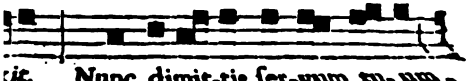

tic. Nunc dimit-tis ſer-vum tu- um,

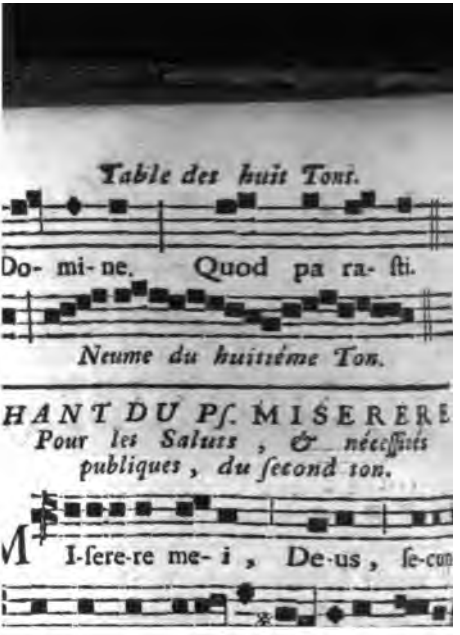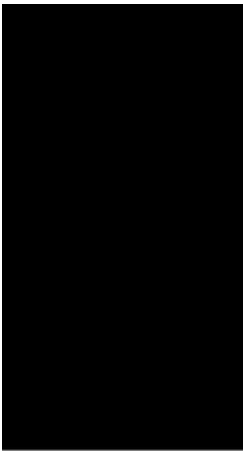
Table des huit Tons.
Do- mi- ne. Quod pa ra- ſti.
Neume du huitiéme Ton.
HANT DU Pſ. MISERERE
Pour les Saluts, & néceſſités
publiques, du ſecond ton.
I-ſere-re me- i, De-us, ſe-cun